ته زما ټوله شاعري يې!

عبدالغفور لېوال

Download from:aghalibrary.com

WWW.SAMSOOR.COM

هغه کتابونه چې سمسور وو بپاڼې پر لیکه کړې او یا یې پر
لیکه کوي، نور څوک یې
پر لیکه کول اجازه نه لري

WWW.SAMSOOR.COM

WWW.SAMSOOR.COM

Download from:aghalibrary.com

سلام !

عجيبې ورځې دي.
ژوند د يوې ماتې مينې، د ګېډې غم، سياست او کار تر منځ سرګردانه دی.
باد را الوتی؛ خو ستا له تورو زلفو سره لوبې نه کوي، باد سرونه ريبي، باد په قهر دی او پسرلی د اضطراب په ځنګله کې کولې باسي.
ښکلا د رسمونو، رواجونو او تاويل و ماويل په بوږبوکيو کې راګېره ده او عشق تر ټولو غريب دی. ستا د سترګو مهرباني مې هېره ده، ته مې اوس هم په زړه کې اوسې؛ خو د يوه درد په څېر، د يوې څړيکې په شان.
تر هغه پخوا چې تا ووينم، له تا سره مې مينه وه؛ ځکه ما ټول عمر له داسې چا سره مينه کوله، چې زه پرې ګران يم، زه ځکه په تا ګران يم، چې (زه) يم او دا نګه مينه ده، زه دې په همدې له هر څه ابستلی يم. د همدې لپاره زما ټوله شاعري ستا لپاره ده؛ بلکې ته زما ټوله شاعري يې.
دادی د ژوند شپږ د برشم پسرلی مې د زخمي سترګو له مخې تېرېږي او ته، چې زما ټوله شاعري يې، لا هم له ما څخه خپه يې او زه خپل ټول شعرونه، چې ستا لپاره دي، يو ځل بيا راغونډوم او خپروم يې.
لمر پر باران وهلو پاڼو راوخوت، زما د خونې پر ښيښه څو څاڅکي راورغړېدل، او ته مې مخې ته ودريدې، نن مې ټوله ورځ ستا په هکله فکر کاوه، د کار خونه مې يو ځل د تالندې په

بریښنا رڼا شوه، ما ګومان کاوه چې ته به وخاندې، خو دا سې نه وشول، د کمپیوټر پر پرده مې د دې کتاب وروستی شعر یو ځل بیا وکوت، کتاب پوره شو، خو ته لا هم نه یې... دا هر څه ستا لپاره دي.

زما ټوله شاعري زما ټول لیونتوب دی، لیونتوب! ستا لپاره، د وطن لپاره او د انسان د درد لپاره، له جګړې سره زما د ټولې کرکې لپاره او له جګړه مارانو څخه زما د ټول نفرت لپاره، بس په ما کې همدومره لیونتوب ځاییږي.

ته پوهیږې چې زما ټوله شاعري ستا لپاره ده، او همدې ته دومره مغروره کېږې، چې زه دې هېر کړم، هغه (زه) چې پر تا ډېر ګران وم.

✵✵✵

عجیبې شپې دي.

ستوري شته، خو هر وخت چې سپوږمۍ ګرده شي نو وریځ راشي، سپوږمۍ نه ښکاري او باران، زما د خوب د کوټې پر بام اتڼ کوي، زه د څاڅکو له پایکوبۍ څخه خوند اخلم مګر سترګې مې نه پټیږي، چې تا په خوب ووینم. دا مې نه ده هېره، چې سپینه، ګرده سپوږمۍ ستا ډېره خوښیږي.

هغه شیبې چې د باران د څاڅکو او لامده بام جګړه اورم، د خپلې ټولې شاعرۍ په هکله فکر کوم هغه چې ټوله ستا لپاره ده - آیا دا په دې ارزي چې بیا یې خپره کړم؟

ظالمه زمانه ده، ځینې خلک دا نه مني چې یو شاعر دې خپلې ګرانې مینې ته دومره ډېره شاعري وکړي، ځکه خو دا ټوله بیا خپروم او دوی ته زور ورښیم، ایله به پوه شي، چې ته څومره ګرانه یې! څومره ښکلې یې او څومره درپسې سوزم...

WWW.samsoor.COM

نه پوهېږم، تا ته به زما د ټولې شاعرۍ لیکه تر کومه وغځېږي ،خو درد دادی، چې ستا له سترګو، زما ټوله شاعري لکه یو څاڅکی اوښکه را ورغړي او په لیوني ګریوان کې ورکه شي.

ته هېڅکله نه پوهېږې، چې زما لپاره هر څه همدا شاعري ده، دا چې ټوله ستا لپاره ده.

ګوره!

زما د ژوند ډېرې خوږې شېبې، ټولې خوشالۍ، ویاړونه، غمونه او عاطفې د شاعرۍ په کرښو کې پټې دي او بیا دا ټولې کرښې ستا لپاره دي، خو چې کله زه خپله ټوله شاعري در ته یاده کړم، نو ته راته وواییې:

«یوازې خیال او تصور؟!

زه نه غواړم یوازې په خیال او تصور کې ژوند وکړم

او ستا لپاره یوازې په خیالونو کې ژوندۍ واوسم...»

همدومره سرسري او سوړ چلند!

مګر ته نه پوهېږي چې د شاعر لپاره خیال او تصور څه مانا؟!

د شاعر لپاره ،هغه څوک هر څه دی، چې په خیال او تصور کې یې اوسي، ته ځکه زما ټوله شاعري یې چې ته زما هر څه یې. هڅه مه کوه ،چې ما د واقعیتونو په ډبرو وولې او راویښ مې کړې، ځکه زه همدا یم، ما ټول عمر په خیال او تصور کې ژوند کړی دی، اخر د خدای لپاره ،زه یو شاعر یم.

عجیبې شېبې دي!

د زړه زرګونه څاڅکي وینه سترګو ته راشي او د شاعر یو څاڅکی اوښکه شي ډېرې اوښکې راورغړي او په لیوني

WWW.SAMSOOR.COM

ګریوان کې ورکې شي، چې یوه شاعرانه کلمه ترې جوړه شي:
((شعر نه دی دا خوناب د زخمي زړه دی...))
خو ته! ډېره سړه، ډېره بې پروا، ووایې!
«یوازې خیال او تصور !!!»
یو چا ویلي و، سږکال پسرلی دومره ښکلی دی لکه د شاعر معشوقه. او ته، ما همداسې مقام ته رسولې یې، ته اوس د ښکلا ننبه یې، هر څه ښایي او وه ځله د ښایستونو په ملکوتي ډنډکې و مینځل شي، چې بیا له تا سره د تشبیه کېدو وړتیا ومومي، ځکه ته خو د شاعر معشوقه یې!
خو ته په خپل دې مقام خبره نه شوې.
تا زما د ټولې شاعرۍ قدر ونه پېژانده، زما د ټولې شاعرۍ، چې ستا لپاره ده، بلکې ته زما ټوله شاعري یې.
د دې کرښو ګرانه لوستونکیه!
دا کتاب ولوله!
دا زما ټوله شاعري ده، ته یې ولوله او بیا راشه چې زه او ته سره خبرې وکړو!
بیا نو ته راته ووایه، چې هغه ولې له مانه خپه ده؟
ولې وایي چې یوازې خیال او تصور؟!
ته بیا زما له خوا ورته ووایه، چې:
((ته زما ټوله شاعري یې!))

عبدالغفور لېوال
کابل
د ۱۳۸۸ پسرلي پېنځه څلوېښتمه ورځ

WWW.SAMSOOR.COM

مکتبی

د بر کلي صایب زاده یم
یو مې آس یوه شړۍ
قصیده مې پخه کړې
ګرځومه کوزړۍ
ځوان مرید د څرخي پیر یم
رنګ دې ورک شي کوډې نه کړم
کوډې باسم
بند بختونه خلاصومه
د مینو زړو ریبار یم
شکرانه مې یا ممیز دي یا توتان دي یا مری
څوک د سمال راته خامک کړي
څوک راجوړه کړي خولۍ
د بر کلي صایب زاده یم
یو مې آس یوه شړۍ
نجونې ګردې رانه تاو وي

WWW.samsoor.COM

تاویزونه رانه غواړي
ملا تل راته په قار وي
سل کوپرونه راته وايي
خو پروا يې ډېره نه کړم
خدايزده ولې
د کوز کلي په زلميو باندې ګران يم
ما ته راز د دوی مالوم دی
يو د خان په لور مين دی
بل لېدلې د ملا صايب لمسۍ
د بر کلي صايب زاده يم
يو مې آس يوه شړۍ
د شنډه توت ډډې ته ناست يم
شنډو ښځو ته تاويز کړم
ماشومان له ځېله خلاص شي
ورته دم چې زه مميز کړم
د برات د مياشتې سر دی
نن اوله پنجشنبه ده
يوه پيغله راته ناسته
ښکته ډېره ښايسته ده
وايي داسې تاويز راکړه
چې مې پلار لړ بسلمان شي

WWW.SAMSOOR.COM

میرات مړی ولور کم کړي
خوږ جانان مې مساپر دی
په دوبۍ کې مزدوري کړي

✵✵✵

نیمه شپه چې شي رابره
په سندرو باندې سر شم
ټول ماران مې په هوده دي
غړوم ورته شپېلۍ
د بر کلي صایب زاده یم
یو مې آس یوه شړۍ
ژرنده ګړی مې ښه یار دی
ډېرې شپې سره یو ځای یو
ظالم ښه مست ربابي دی
دځوانۍ سندرې وایو
شپه چې ښه ډېره پخه شي
بیا نو بله کړو دوهۍ
د بر کلي صایب زاده یم
یو مې آس یوه شړۍ
ژرنده ګړی چې نن راغی
په خندا یې راته وویل:

WWW.SAMSOOR.COM

صایب زاده کیسې ته غوږ شه
نن اوره مې د خان یووړل
کور یې ډک له مېلمنو و
څوک له ښاره وو راغلي
په انګړ یې شور ماشور وو
یوه ښکلې مېلمنه وه
په ښایست وه ښا پیرۍ
کلیوالو غوندې نه وه
ښکاریده له مکتبۍ
شرمیده له پټ یې وویل:
صایب زاده یار ته دې وایه
پیر خانې ته دې سلام دی
یو تا ویز خو راته وکړه
چې جانان ته شم منظوره
شکرانه به پوره درکړم
خدای دې مکړه ادې بوره
مکتبۍ راته دا وویل
بیا یې راکړ دا کاغذ
ژرنده ګړې توبې وکړې
ویل یې ورانه زمانه شوه
مکتبۍ نه وه بلا وه

WWW.SAMSOOR.COM

په خندا ببرته ستنه شوه
په کاغذ کې وو ليکلي:
((په سندرو يم مينه
د نغمو يم ليونۍ
په يو چا مې زړه بايللی
غړوي ښکلې شپېلۍ
يو تاويز ورباندې وکړه
چې ماګل کړي د پګړۍ
د برکلي صايب زاده دی
يو يې آس يوه شړۍ))

۱۳۸۳\۱۱\۱۴
متحده ايالات- مريلند

WWW.SAMSOOR.COM

يوه شنه دره د مينې

شپه توږې په لاس لکړه
په همدې لاره شوه تېره
موږه دواړه ورپسې ځو
ستا خندا يو ښکلی تاج دی
پاس په زلفو سها ر ايښی
ما دې ملا نه لاس چاپېر کړ
ستا پر ولي مې سر ايښی
دواړه ځو د ځنګله لور ته
د سپرلي د ابۍ کور ته
ځو مره ښکلی شين ځنګل دی
د څېړيو د ممانڼو
چې هر ګام درسره واخلم
زړکې والوځي له کانڼو

WWW.SAMSOOR.COM

هغه وړاندې ونې ګورې؟
هلته لرې د سیند کښ کې
په ډبره راته کینه
غاړه دنګه

سینه سپینه
شه کوتره راته کینه
چې ستا حسن ته نقاش شم
د خپل خیال قلم به واخلم
د هنر په ښایستو کې
ښا پېرۍ به قسم واخلم
ته بیا لږ راته موسکۍ شه
یوه مسته ادا وکړه
غرنۍ شه غرنۍ شه
لږ ساده غوندې کوچۍ شه
ستا تصویر به داسې جوړ کړم
چې پرې تږۍ جهان موړ کړم
آن چې غر هم پرې مین شي
لیونی شي په اتڼ شي
سم چې لاس ورته را اوږد کړي
زه یې واچوم اوبو ته
د مست سیند مستو څپو ته

WWW.SAMSOOR.COM

چې پرې مست شي بیړنی شي
لکه آس چې لیونی شي
د ځپو په لاسو ورکړي
څو څاپېړې د غره مخ ته
خو زه وته يې خوا ته راشو
غره او سیند ته په خندا شو
هغوی دواړه بیا پخلا کړو
د ماشومو زړو غوسه يې
لوبو لوبو کې ترې غلا کړو
شنې درې ده اوږه ایښې
د چینې يې مېلمانه يو
کان د زړه ته يې لاس اوږد کړه
دوړو تېږو په منځ کې
موتی خښ کړه پال وګوره
زړه کې تېره کړه زما مینه
سیپاره د خپل ښایست هم
سپین نازک موتی را باسه
ډک له پاکو وړو تیږو
که غمی په کې را ووت
یا مری يې وه په منځ کې
بیا نو غیږې ته رادرومه

يوه مسته خولګۍ راکړه
نېکشاګومه يې کړې خدايه
بختوره يې کړې ربه !
ژر شه ژر شه لاس دې راکړه
چې باران پر دره اوري
باد وزرونه پرانيستلي
زړه د ترېي ځنګل ګوري
واه ! چې ځنګه مې په غېږ کې
د باران څاڅکو خيشته کړې
لکه تکه سپينه زانه
د خدای شين هنر لمده کړې
د باران د څاڅکو هار دې
ځي غمي غمي پر غاړې
مخ آسمان ته سترګې پټې
خدايزده څه له خدايه غواړې
ته دې زنه را نږدې کړه
چې ترې جام د کوثر جوړ کړم
د سينې له ښکلي رود نه دې
دا ترږی زړګی موړ کړم
اخ ظالمې زه دې لوند کړم
ته خو لور د شرشرې وې

WWW.samsoor.com

زه دې څاڅکې غونډې ړوند کړم
زما په غیرږه کې شه پټه
چې تر هغو پرښو ولاړ شو
چې ترې لاندې وچه زمکه
لکه ستا تر پیکي لاندې
د سپین وچویلي په شان ده
چې لړ اور هغلته بل کړو
دا تاوده تاوده آهونه
د خپل عشق ورسره مل کړو
زه دې ولي باندې سر ږدم
ته دې لیچې زما پر غاړه
زه دې شونډو باندې خوله ږدم
ته مې زړه نه کیسې غواړه

۱۳۷۷/۱۱/۲
لغمان

WWW.SAMSOOR.COM

دا ملنګ دا پسرلی

شین سپرلی دی سپین سهار دی
یو رنګین کلی د ګلو
په کې شنې کوڅې د پاڼو
د نقاش د لاس هنر دی
چې د څانګو له بامونو
وروي د وږمو پېغلې
د ګلاب د لاس عنبر دی
یوې ګڼې ولې لاندې
څه وریښمینه شان جونګړه
چې پرې سیوری د څېړیو
یو ښایسته شانې وزر دی
په جونګړه کې دننه
ده د دوه مینو ځاله
یوه ښکلې ملکه د پسرلیو
بل د عشق د شینکي کلي جادوګر دی
یو د بل غېږ کې تاوده دي

WWW.samsoor.COM

يو د بل کتو کې ډوب دي
بس د يو بل پر ښايست يې
پر يو تلی نن نظر دی
چې نا ثاپه ورېمه راغله
د شنو پاڼو په کوڅه کې
د سندرو او د مينو
څه ښايسته غونډې محشر دی
آهای !
راغی ملنګ راغی
څه خيرات د حسن راوړئ
خدای(ج) مو عشق کې برکت کړه
دا آواز د قلندر دی
نن راغلی د عشق چم ته
شنه قبا يې ده اغوستې
يو کتاب يې دی تر څنګه
کوړې پټکی يې هم پر سر دی
يو ځل بيا په څرخيدو شو
بيا يې درب ورکړ پښې ته
څو مره مست مستانه دی
له دنيا نه بې خبر دی
په کچکول کې يې پر اته دي

WWW.SAMSOOR.COM

يو څو مستې خنداګانې
يو څو اوښکې څو آهونه
يو زړګی دی يو خنجر دی
ملنګ درب ورکړ پښې ته
يو ځل بيا په څرخيدو شو
دی د دوو زړونو منځ کې
عجيبه شان سوداګر دی
آهای !
راغی ملنګ راغی
څه خيرات د حسن راوړئ
خدای(ج) مو عشق کې برکت کړه
دا آواز د قلندر دی
د جونګړې له کړکۍ نه
سپينې لېچې را بهر شوې
د مړوند د بنګړو شرنګ شو
مړوند نه دی سپين مرمر دی
سرو منګولو کې نيولې
د پستو زلفو څو تاره
او يوه د غرور ننبه
د زړې شملې ريتاړه
دا ساعت له خوشالۍ نه

WWW.SAMSOOR.COM

پر ملنګ لکه اختر دی
د دې هر څه په لید لو
يو ځل بيا په څرخېدو شو
بيا يې درب ورکړ پښې ته
له جونګړې ګرد را تاو شو
دی يې ستوری عشق يې لمر دی
شين کتاب يې مخ ته پرانيست
ورو يې ځان سره دا وويل
هغه څه مې نن موندلي
چې د ټول ژوندون مقصد مې
د هغو په لور سفر دی
دا څو اوښکې څو آهونه
دغه مستې خندا ګانې
دا پرهر پرهر زړګی هم
چې تر څنګه يې خنجر دی
دا د زلفو يو څو تاره
د مغرورې شملې ښنبه
او شرنګا د شنو بنګړيو
چې له خوبه مرور دی
دا هر څه چې ټول يو ځای کړم
د زرد ښت اوربلو مه

WWW.SAMSOOR.COM

په نڅا به ترې را تاو شم
همدا اور زما کوډګر دی
دا هر څه په لمبو سوزم
چې د کرکو طلسمونه
هم د وينو جادو مات شو
د جنګونو تور ښامار ته
ما راوړی سور سقر دی
عشق اوله قرباني ده
عشق اوله قرباني ده
يو ځل بيا په څرخېدو شو
بيا يې درب ورکړ پېښې ته
آهای ولاړه ملنګ ولاړه
چا خيرات د حسن ورکړ
خدای (ج) مو عشق کې برکت کړه
دا آواز د قلندر دی
چې د عشق پر کلي سر دی
دې کوڅې نه خدای خبر دی
چې په کوم لور يې سفر دی
شين سپرلی دی سپين سحر دی

۱۳۷۸/۱/۲۳
کابل

WWW.SAMSOOR.COM

نیمګړې مثنوي

ستوري ماتوم ورنه چرې جوړوم حسنه
ستا تر هر قدم لاندې نظر قتلوم حسنه
قتل چې نظر کړم نو له وینو نه یې رنګ اخلم
کسي خرخومه یو سپتار اخلم یو چنګ اخلم
رنګ اخلم د ذهن په پرده باندې انځور باسم
ستا د خندا سیوري ته پیکي لاندې انځور باسم
ستا تصویر چې راشي زړه مې بیایي شنو خوبونو ته
غبږ د شرشرې راځي موږ دواړه ځو ځنګلونو ته
ښکلي پسرلي دي شين ځنګل دى زه او ته یو
عشق مو ښکلي پیر دى مریدان د یوه زړه یو

کابل – وری ۱۳۷۸

WWW.samsoor.com

راز

يوه شپه وم مست خرابه
د انګور له ترخه آبه
زنګېدم د خيال په تال کې
د مستۍ ښکلي وبال کې
خدايزده کوم اسمان ته ولاړم
د ښکلا جهان ته ولاړم
انځورګر شوم د خپل ذهن
صورتګر شوم د خپل ذهن
د ښايست قلم مې واخيست
د هنر دفتر مې پرانيست
ځان مې بيا له سره هست کړ
زه شوم «بل» بل «زه» مې مست کړ
خپلو سترګو ته مېلمه شوم
بيا له سره را ښکاره شوم

WWW.samsoor.COM

نازولی شهزاده شوم
د بل لاس په اراده شوم
دا بل لاس زما هاتف شو
په اسرارو مې واقف شو
د بخملو ننداره وه
د یاقوتو سره صفه وه
پریو ښکلی تخت له پاسه
څو کسان وو لاس په لاسه
تخت و جوړ له سرو بخملو
څلور خواوې یې له زرو
په دې زرو کې انځورو
د ګلونو میناتور و
راسره یو څو مستان وو
ښکلي ښکلي شاهدان وو
یوه پیغله نازولې
د جنت په اوبو ولې
وه له ما سره ملګرې
زما یې سترګې تورولې
په یو لاس یې سلایي و
په بل لاس یې صراحي و

WWW.SAMSOOR.COM

لر څه لرې شاهدان وو
لکه ښکلي مريان وو
زه غوسه وم خدايزده ولې
لاس او پښې مې غورځولې
چا يو څه کړل چا بل څه کړل
ټولو هر څه زما په زړه کړل
ښکلي پيغلې مې پر څنو
سپينې ګوتې را کاږلې
غلې غلې يې زما غوږ کې
د ښادۍ ټپې ويلې
خو زه نه خوشالېدمه
شيبه نور غوسه کېدمه
ما ويل چيغه به کړم نوره
ددې ډېر قهر له زوره
لا مې نه وه کړې چيغه
نه مې وويستله کريغه
چې هر څه يو ځل بدل شول
ښايستونه ټول شډل شول
پيغله ولاړه، شاهدان شول
ټول بدل لوی لوی ديوان شول

WWW.SAMSOOR.COM

د هماغه تخت له پاسه
څو کسان وو لاس په لاسه
زه یې تړلی په زنځیروم
د خپل ځان عجیب تصویروم
مګر زړه کې وم خوشاله
بې پروا وم له جداله
خوشالي مې ټوله دا وه
چې مې هیله د سبا وه
یوه پښه مې مېلمه وه
یوه غلې شان جګړه وه
ماتېدل وو تویېدل وو
شړنګېدل وو ، کړنګېدل وو
زما هډوکي په غورځنګ وو
اتکړو سره په جنګ وو
زما هډوکي ماتېدل به
زنځیرونه شړنګېدل به
جنګېدل وو پرځېدل وو
پاڅېدل خوشحالېدل وو
وم خوشاله دې جګړې ته
د هډوکو غلغلې ته

WWW.samsoor.COM

بس عجيبه ګوزاره وه
سر چپه شان ننداره وه
په نعمت کې وم بدحاله
په زحمت کې وم خوشاله
دې هر څه ته فکر وړی
اندېښنو کې پرېوتلی
چې ناڅاپه بل حالت شو
نندارې کې يو قيامت شو
هر څه بيا يو ځل بدل شول
د شېبو اتڼ کې دل شول
چې مې وکتل بيا ځان ته
خپل وړوکي شان جهان ته
له خپل ځانه بيګانه وم
يو پرېشانه مستانه وم
بل عالم و بېخودي وه
له خپل عقله جدايي وه
خدايزده چاته وم په تمه
بل جهان له بل عالمه
انتظار و بېتابي وه
اضطراب و پرېشاني وه

WWW.samsoor.COM

چې يو غږ شو له هاتفه
د اسرارو له واقفه
ژوند د داسې لوبو نوم دی
بې له لوبو ژوندون کوم دی؟
ما ويل دا څه دې سپېڅليه !
د جنت په ګانه ښکليه !
دا عجيبه ننداره شوه
چې نن ماته را ښکاره شوه
وايه دې نه مرام څه و
ددې لوبو پيام څه و
ځواب راغی چې لږ ځير شه
مصور د دې تصوير شه
موږه تول چې را پيدا شو
په همدې لوبو لګيا شو
رانه ځان شو هېر په لوبو
دومره بوخت شو ډېر په لوبو
ژوند همداسې ننداره ده
چې نن تاته دښکاره ده
موږه هر يو ممثل يو
خپل صورت کې ځان د بل يو

WWW.samsoor.COM

څه چې يو هغه مو هېر دی
خپل تمثيل ته مو پام ډېر دی
پيدا شوي داسې نه يو
خدايزده څه وو خدايزده څه يو
ژوندون داسې ننداره ده
چې تر مرګه راسره ده
هره ورځ يو نقش په غاړه
کله خانده کله ژاړه
که ښادي ده او که غم دی
که رڼا ده که تور تم دی
دغه هر څه بې مانا دي
اصلي نه دي ټول خطا دي
دغه دوه لوبې چې ګورې
انديښنې کې ورته ښورې
دوه تصويره د عمرونو
د ښاديو او غمونو
په مانا يې نه پوهېږي
په ليدو يې حيرانېږي
دا ژوندون داسې مرموز دی
ښادي پاس ده غم يې کوز دی

WWW.SAMSOOR.COM

خدا يزده ولې يو خوشاله؟!
يا خپه يو پرېشانحاله
بس همدومره پرې پوهېږو
يا خوشاله يا غمجن يو
دا چې ولې؟ خبر نه يو
نه په بدو نه په ښه يو
بس خپل نقش او رول ادا کړو
له دنيا نه ځان فنا کړو
هېڅ خپل اصل ته نه ګورو
ظاهري تمثيل کې ښورو
هيڅ و نه پېژانده ځان خپل
د اصلي څېرې جهان خپل
ژوند د داسې لوبو نوم دی
بې له لوبو ژوندون کوم دی؟
ما ويل زړه ته مې الهام را
ناکرار يم لږ آرام را
تنداري او دغه لوبې
دغه ماتې دغه سوبې
دا ښادۍ او دا غمونه
دغه رنګ رنګ تمثيلونه

WWW.SAMSOOR.COM

د صحنو له دې جدال نه
های وهوی او قیل و قال نه
مراد څه دی راز یې څه دی؟
دغه پټ انداز یې څه دی؟
په دې هر څه مې خبر کړه
اضطراب نه مې بهر کړه
هاتف ونیوم له لاسه
را ګوزار یې کړم له پاسه
د یاقوتو له صفې نه
له دا هسې ننداري نه
زه راولوېدم ملاندې
پردې خړه زمکه باندې
بیا غږ راغی له هاتفه
د اسرارو له واقفه
معرفت ته دې که زړه دی
پاس وګوره چې ژوند څه دی؟
دا دنیا چېرته پرته ده
چې د ژوند پرې ننداره ده
دا وګړي چېرې ژوند کا
چېرې اند کا چېرې شخوند کا؟

WWW.SAMSOOR.COM

بیا خبر به شي له رازه
د ژوندون له پټ اندازه
چې کتل مې پاس حیران شوم
هم له ویرې په لړزان شوم
د زړه پاڼه لیونۍ شوه
پرې د ویرې بوږبوکۍ شوه
چې مې ولید وړاندې لوری
و ولاړ یو ثلور بولی
یوه لویه شان بلا وه
عجیبه شان هیولا وه
لوړ ولاړ لکه منارو
په ځېره لکه ښامارو
دا ښامار جوړ له سروزرو
له یاقوتو مرغلرو
سره لالونه یې خالونه
زمرد یې شهپرونه
سر یې لوړ و تر ثو غرونو
تاج یې هسک تر اسمانونو
خوله یې خلاصه هیبتناکه
د دوه غرو په شانې چاکه

WWW.SAMSOOR.COM

د صـــدفو يـــو څـــو غرونـــه
يـــې پـــه خولـــه کـــې وو غاښـــونه
هغـــه تخـــت چـــې زه تـــرې راغلـــم
شـــيبه مخکـــې لا پـــرې ناســـت وم
هغـــه جـــوړ لـــه ســـرو بخملـــو
څلـــور خـــواوې يـــې لـــه زرو
د يــــاقوتو چـــې صـــفه وه
د بخملــــــــو ننـــــــداره وه
همـــدا تخـــت يـــې و پـــه خولـــه کـــې
د څلـــور غاښـــو پـــه وره کـــې
څلـــور غـــاښ يـــې څلـــور پښـــې وې
څلـــور خـــواوې پـــرې ســـپرې وې
تخـــت مـــو ژبـــه د ښـــامارو
زمـــوږ خـــوارو عجيـــب کـــارو
راتـــه داســـې هـــاتف وويـــل
پـــه اســـرارو واقـــف وويـــل:
ددې زمکـــــې دا وګـــــړي
لکـــه ګرځـــي چيـــرې مـــړي
خبـــر نـــه دي چېرتـــه ژونـــد کـــا
چيـــرې انـــد کـــا چيـــرې شـــخوند کـــا

WWW.SAMSOOR.COM

ټول لګيا د ښامار خوله کې
د سره او ر د تنور زړه کې
کړي ګومان چې ننداره ده
دنيا دا ده چې ښکاره ده
د ښامار په ژبه ګرځي
د سره اور پر زمکه پرځي
وايي دا ياقوتي تخت دی
پاچاهي ده ښه مو بخت دی
ژوند د داسې لوبو نوم دی
بې له لوبو ژوندون کوم دی؟
بيا مې وپوښتل چې وايه
حقيقت دی له کوم ځايه؟
د ښامار خېره ده ولې
حيرانتيا کې ډوبه تللې
د هغه له خلاصې خولې نه
له غمجنې شان خېرې نه
اضطراب او ويره اوري
خدايزده څه شي ته به ګوري
چې هم هېښ دی هم حيران دی
هم ويرېږي هراسان دی

څه حيرانه يې څېره ده
ډار و وحشت پکې ښکاره ده
په څه هکله کوي فکر
له څه حاله لري ذکر
هاتف ووېل: چې ګرانه
دا اسرار و اوره له مانه
د ښامار دوه سترګې ښکلې
له الماسو جوړې شوې
لرې لرې هلته ګوري
پرې باران د ادراک اوري
ښايي ورک حقيقتويني
د هستۍ اصالت ويني
هلته لرې بل جهان کې
بل زمان او بل مکان کې
د ژوندون په راز پوهېږي
په دې پټ انداز پوهېږي
نو ښامار د حال په ژبه
د خپل پټ کمال په ژبه
هم په ويره اضطراب کې
داسې وايي ستا ځواب کې

WWW.samsoor.COM

چې نن تاته در ښکاره ده
ژوندون دا سې ننداره ده
ننداره راغله جنت نه
د وجود له حقیقت نه
ته په وهېږې جنت څه دی؟
چې د ټولې هستۍ زړه دی
جنت جوړ دی له سروره
د یو ښکلي لمر له نوره
دغه لمر او دغه نور یې
دا جنت او دا سروریې
دا هر څه یو نوم لرینه
ددې پټ راز نوم ده «مینه»

۱۳۷۸/۳/۸
خیرخانه مینه

یادښت:
دغه مثنوي د هغه ځانګړي فکري حالت زیږنده ده چې د مثنوي په لړ کې لږ او ډېره اشاره ورته وشوه، دلته شاعر یوازې راوي دی ښایي په ځینو رموزو پخپله هم نه وي پوه.

WWW.SAMSOOR.COM

لوی استاد علامه حبيبي ته !

پوښتنه

پښتو ابۍ
دا سپې لکړه پر لاس
له کومه لوري راغلې؟
له پنځو سو زرو کالو هاخوا
او
د سلو مدنيتونو له پټې خزانې څخه
څو يې ښکاره دي؟
يو هم نه:
ځکه يو ازې
زر کاله پخوا مې
د يو کروړ قلم په وينو سور شو
زما بچو ښايي لو مړي قلم ته وينې ورکړې
ځکه چې دوی ساده سپيځلي وو «رنګونو» باندې نه پوهېدل

WWW.SAMSOOR.COM

پښتو ابۍ !
دا پرغاړه دې څه دي؟
د پرديو پېغورونو
د زړو سرپو او پولادو اميل
ولې؟
مګر د خپل کاله د زرو او لالونو هغه کان دې څه کړ؟
ـ ټول مې بچو ته پرېښود
خدای مه کړه وږي نه شي
هسې هم زه ترينه خبره نه وم
چې هغوی ټول وپلوره
- مګر بچي خو دې اوس هم وږي دي
- هغوی ښېرا ووهل
- د چا؟
- د خپلو هغو ورونو
چې يې د دوی د نېکمرغي لپاره
په دعا ګانو کې ړندې شوې سترګې
خو دوی ونه پوهېدل
ځکه دعاوې په ښېرو واوښتې
٭٭٭
پښتو ابۍ !
کلی دې چېرې دی؟

WWW.SAMSOOR.COM

ـ د نړۍ د سترو دیوانو په قبله کې
ددې دیوانو زما له کلي سره دومره ډېره مینه ده چې
له پنځوسو زرو کالو را په دېخوا
په نذرانه کې هره ورځ زما د زرو بچو
پر مرۍ تېغ را کاږي
پښتو ابۍ !
نو اوس چېرې درومې؟
د سهار کلي ته:
ـ غواړې چې خپل ویده بچي را ویښ کړې؟
ـ نه !
هغوی ویده دي د ابد په خوب ویښېږي کله؟
ـ نو څوک ویښوې؟
د نړیوالو انسانیت ویښوم
چې راته لاره د دیوانو د ماڼۍ وښیي:
ځمه دیوانو ته پلو نیسم، زارۍ کومه
چې د بچو وینې مې تویې نه کړي
چې د هغو له لاسو تورې واخلي
چې د هغوی له زړو غلا شوې مینه بېرته ورکړي

غبرګولی ۱۳۷۸
کابل

WWW.samsoor.COM

تر ګودره ها خوا

ما مې زري پښې تر څنګ نيولي
د مشدۍ لونګۍ ريتاړې مې په غاړه پرتې
د لارې شګې مې پښو سره خبرې کوې
پرون مې بيا له بر آخوند څخه تاويز اخيستی
ستا سود دنګې کلا برج کې يې ږدم
وايه چې پلار به دې راضي شي که نه؟
مګر دادا د خدای(ج) له قهر څخه نه ويرېږي؟
دا څو کلونه وشول
چې دې له سپينې خولې نه غلا کومه
د غبرګو شونډو غلا ده غبرګه ګناه
اخر به څوک رانه لاسونه پرې کړي

✵✵✵

اوس په مريو او څونډيو کې پوښ
هغه ښکاري ټوپک هم نه لرم چې
ستا په نامه وربانديې ډزې وکړم
او بس په ډزو دې را خپله کړمه
ورونه، تربرونه مې هم نه شته چې مې ملا وتړي
که نه ګودر نه په راتلو کې مې د ټولو ترمخ
ستا پر اوږه باندې منګی ماتاوه

WWW.SAMSOOR.COM

يا مې دې پېښکه د ټيکري خیرله
چې دې په خپل نامه کړم

***

ستا سو هوجرې سره به
چې د ښپليو لوی کتار جوړ شو
او د چلمو شنه دودونه به ديرې نه په هوا پورته شول
خو بيا به هم جرګه ناهيلې راغله
ما خو په چټ ملنګ خپل بخت خلاص کړی
ته هم ګلدادې سره پټه يوه ورځ ورشه
نه چې ميرې دې وي څه کوډې کړې
څه موده مخکې يې له ښار نه زعفران غوښتي وو

***

زړه مې ډېر تنګ دی اشنا !
اوس خو رباب هم پټ په غلا غږوم
چې غږ يې وانه وري څوک
د چرسو شنه لوګي خو هم حرام دي
چرته په پټه کومه شپه ورنه لوخړې باسم
ريښتيا - ريښتيا ، دروغ - دروغ جانانه !
چې دې د سترګو کتاب ونه لولم
په هغه ورځ رانه لمانځه کې رکاتونه هېر شي

***

د لو په ورځ مې ستاسو درمند ځاره

WWW.samsoor.com

چې تېره لور رانه مړوند زخمي کړ
ستا د ښايسته لوپټې
هغه ټوټه مې لا تر اوسه په مړوند تړلې
وايه ! ميرې ته دې د خيرې ټيکرې څنګه بهانه جوړه کړه،
پلار دې خبر شو که نه؟

❋❋❋

ګرانې خامک څادر مې ډېر زوړ شوی
چېرته په پټه به يو بل هم راته ونه ګنډې؟
ما له بزاز څخه کتان را غوښتی

❋❋❋

راته په تورو سترګو نېغ وګوره
يو ځلې بيا خوله راکړه
پرون مې بيا له بر آخوند څخه تاويزا اخيستی
سبا ته هم يوه جرګه درلېږم
وايه ! چې پلار به دې راضي شي که نه؟
بس يو د سمال دې راکړي
ولور چې هر څومره وي
ما حاجي خان ليدلی
وايي:
«دوبۍ کې مزدوري ډېره ده !»

۱۸تله۱۳۷۸
پېښور – حيات آباد

WWW.samsoor.COM

نن هم ږلۍ وريږي

نن هم ږلۍ وريږي
او باد د ونو د وروستيو پاڼو منځ کې
لا د تورو په جګړه اخته دی
خو زه د شنې پاڼې د غاړې او د تيغ تر منځ په پوله کې لا
سوچ کومه
چې بيا به هم کله سپرلی ووينم؟
نن هم ږلۍ وريږي
د باد لښکرو د باغچې له شنه ټيکري څخه بيرغ جوړ کړی
او د سيليو کوډګر
د تالا شوې کروندې په ګرد چاپېر را څرخي
ډېرې ږلۍ مې د پنجرې په ښيښه ولګيدې
خو زه وېرېږم
د ږلۍ دانو ته لاس نه وروړم
زه چې ماشوم وم له ږلۍ نه به مې موټې ډک کړل
او پر همزولو مې شيندلې لکه سپينې د واده پتاسې
خو اوس چې لوی شوم خدايزه ولې له ږلېو څخه ويره لرم
مګر دا ژوند مو په دې ارزي چې اوس

WWW.SAMSOOR.COM

آن له ښایسته ږلۍ نه هم ویرېږو ؟
موږ چې هوښيار شو نو بد بينه هم شو
دو مره بدبينه چې ږلۍ راته قاتله د سپرلي ښکاره شي
نن هم ږلۍ وريږي
زه د باد توره وينم
چې لا د پاڼو د پستې غاړې پر وينو سره ده
مګر د باد په لاس کې دغه توره چا ايښې ده؟
زه چې ماشوم وم نو پر باد مين وم
باد به زموږه کاغذي بيړۍ د سيند اوبو کې
له دې خوا هاخوا وړلې
خو اوس بادونه هم خوني او ليوني شول راته
زموږ د کلي د ماڼو جاله يې هم ډوبه کړه
ځکه خو زه هم له بادونو څخه
ترهه لرم
کرکه لرم
ويره لرم
موږه پر ځان ولې مين يو دومره
چې آن له باد څخه هم کرکه لرو ؟
موږ چې را لوی شو نو ډارن شو هومره
چې له خپل سيوري څخه هم ويرېږو
موږه کلونه پخوا

WWW.SAMSOOR.COM

چې ماشومان وو ، زړور وو هومره
چې به د ښکلو افسانو له اتلانو سره یو ځای تلو د دیو جګړې ته
موږ له دیوانو څخه نه ویریدو
یوازې هغوی به مو بد ایسېدل
خو په دې نه پوهېدو
چې یوه ورځ به موږ پخپله
شو بدل په څو خوني دیوانو
یو د بل غوښې به خورو
یو د بل وینې به څښو

نن هم زړلی ـ وریږي
وریځو اسمان کې بیا کاروان تړلی
خو اوس هغسې د اوښانو کتار نه ښکاریږي
چې به زموږ همزولو
ورته اتڼ کاوه په شنه دبره کې
او دا کاروان مو د کوچیانو د راتلو لپاره زیری ګڼاه
اوس خو له ماتې پنجرې څخه د وریځو څېره
لکه کتار د څو دارونو ښکاري
چې انسانان یې زړولي ورنه
نن هم زړلی ـ وریږي

WWW.SAMSOOR.COM

او زورور توپان په ډېره غوسه
زما د کوټې
د پنجرې پر ښيښو ګوتې وهي
تاسو د باد ګوتې کوم وخت ليدلي؟
خدايزده چې تاسو ته به څنګه ښکاري
ډېر ډېر کلونه پخوا
چې باد په دغو ګوتو
زما پاسته وېښتان ورو ورو نازول
ما ته پستې ښکاريدې
خو اوس ګومان کومه
چې دا بدرنګه ګوتې
زما تر ستوني را چاپېره دي
او وژني مې په هره شيبه
خدايزده چې زه بدل، که باد بدل شو
کيدای شي باد مې ماشومتوب وړی وي
کيدای شي زما ګومان او وهم بدل شوي وي اوس
او باد هماغه باد وي
نن هم دلیٖ وريږي
او باد د ونو وروستيو پاڼو منځ کې لا د تورو په جګړه اخته دی
١٣٧٨/٨/١٨
کابل – خيرخانه مينه

WWW.SAMSOOR.COM

وېره

زه چې ماشوم وم څو کلونه پخوا
یوه شپه خوب کې ویریدلی ومه
او چې مې چیغه وکړه
نو مور مې وویل راته:
«آخ زویه وویریدې؟
خیر دې ویده شه ګرانه
سبا چې ویښ شوې نو چینې ته ولاړ شه
او خوب رنو اوبو ته تېر کړه یو ځل
خدای(ج) به یې ښه کړي درته
نو ما همداسې وکړل
او سهار سپینه چینه
په یوې ښکلې څپې ونازیده
زما د خوب تعبیر ته ونښېده وخندیده
له هغې ورځې وروسته
بیا ویریدلی نه وم
مګر کلونه وروسته

WWW.samsoor.COM

بیګاه شپه بیا په خوب کې وویریدم
دا سې یو خوب مې ولید
چې مې د سترګو کاسې ډنډ له وینو
سرمې ببرو ، لکه زموږ د افسانو شیشکه
او دوه غاښونه مې اوږده وو آن تر زنې پورې
ژبه مې وه خو غږیدلی نه شوم
ستونی مې و خو غږ مې نه درلوده
د دوه لاسو ګوتې مې دوه چړې وې
دواړو لاسونو مې یو بل قتلول
یو د بل متې یې ریبلې سره
خپل روح مې ولیده چې
راته ولاړ دی او چکچکې کوي
یوه هینداره یې نیولې راته
زه مې د ذهن کتاب وینم په کې
زه مې د فکر سبق لولم په کې
ژبه مې وه ،خوغږیدلی نه شوم
ستونی مې و ،خوغږ مې نه درلوده
زما د ذهن کتاب:
سر نه تر پایه تورو
زما د فکر سبق:
سر نه تر پایه اورو

WWW.SAMSOOR.COM

بیګاه شپه بیا په خوب کې وویریدم
آسمان له تالندې بریښنا نه ډک و
زه په یو قبر ولاړ
تر زنګنو مې پښې په قبر کې وې
ښايي زما خپل قبر و
مخامخ لوري نه مې
له یوې ورانې کنډوالې مانۍ نه
د کوم چا غږ اوریده
د کومې مستې شهزادګۍ خندا وه
چې د خندا به یې کړس کړس پورته شو
ما به د ګوتو چړې
لا هم په خپلو لاسو ومنډلې
لا مې خپل روح لیده چې
راته ولاړ دی او چکچکې کوي
چپ لاس ته لاره مې دوزخ ته تلله
ښي لاس ته ورتړلی
زنځیر یې جوړوله الماسو، کولپ یې سرو زرو نه
د دغه وره له شانه هم د خندا غږ راته
له دې خندا نه وېرېدم وېرېدم
لکه ښکه لړزېدم لړزېدم
ژبه مې وه خو غږېدلی نه شوم

WWW.samsoor.COM

ستونی مې و خو غږ مې نه درلوده
بېګاه شپه بیا په خوب کې وویرېدم
د شهزداګۍ د خندا غږ داسې و
لکه زما د هېرې شوې مینې
د مستانه خندا غږ
زما يې ځېره هیره ده
خو د خندا غږ يې لا اوس هم په غوږو کې ساتم
همدغه غږ زما له روح څخه کسات اخلي
د هېرولو کسات
د خپل تصویر د ماتولو کسات
هغه تصویر چې مې له سترګو هېر دی
د خندا غږ رانه کسات اخیسته
ژبه مې وه خو غږیدلی نه شوم
ستونی مې و خو غږ مې نه درلوده
بېګاه شپه بیا په خوب کې وویرېدم
او چې له چیغې سره پاڅېدمه
د خپلې مور خبر را یاده شوه چې
«سم له سهار سره چینې ته ولاړ شه
او خوب رڼو اوبو ته تېر کړه یو ځل
خدای به يې ښه کړي درته».
خو دغه خوب وم ویرولی دومره

WWW.SAMSOOR.COM

چې تر سهاره تم کېدلی نه شوم
په نيمه شپه کې تر چينې ولاړ مه
چينه په توره شپه کې
ځليده دا سې سپينه
لکه زما د ذهن سپينه پاڼه
زه له چينې څخه هم وويريدم
ځکه چينې څخه هم
د خندا غږ راغی زما تر غوږو
چينې کې هم چا راته کړس کړس خندل
اوس ويده نه وم ويښ وم
مګر خندا مې اوريده په غوږو
چينې ته وړاندې شوم چې خوب و وايم
د خپلې ويرې کيسه وکړم ورته
خو مې له ستونې څخه غږ ونه وت
چې په چينه کې مې خپل ځان وليده
نو مې د سترګو کاسې ډنډ له وينو
سر مې ببرو ، لکه زموږ د افسانو شيشکه
او دوه غاښونه مې اوږده وو آن تر زنې پورې
ژبه مې وه خو غږېدلی نه شوم
ستونی مې و خو غږ مې نه درلوده

۷/ کب/ ۱۳۷۸

WWW.SAMSOOR.COM

ماتې څانګې

پر دره لويه ګردله پريوتې
د ځنګله ونې سره نه شي ليدی
ښکته د سيند غيږه غبار نه سترې
څو مره آرامه د رومي
او د باد غږ راځي له لوړو څوکو
څو شيبې مخکې له دې ځايه ده رمه اوښتې
د جړنګانيو شرنګا شرنګ يې لا تر اوسه اورم
او ګردلې لا د تودو وړيو بوی ساتلی
د ځنګله منځ کې يوه ونه سوځيدلې نيمه
څېره يې ډېره ده انسان ته ورته
دوه ماتې څانګې يې ښکاريږي داسې
لکه پرې شوې متې
چې وي اسمان ته پورته
لکه دعا چې کوي
خو لپه ونه لري
ونه يوازې ده بيخې يوازې
زه مې نيم روح ورکوم دا يوازيتوب راکوي
نور د رمې شرنګا شرنګ نه اورمه

***

www.samsoor.com

او زه د ونې د زړه غرېته غوږ يم
ونه مينه وه د باد پر زلمي
چې هر سهار به يې ديدن ته راته
د باد زلمی ښکلی و
ونه يې هره ورځ د ځنو شنهار ته نڅېده نڅېده
ونه په ملا کرېده
ونې به زلفې هر لور وشېندلې
او د باد ژنی به په مسته ځوانۍ تېر شو ورنه
خو يوه ورځ پر ونې تندر پريوت
ونه يې وسېزله
له هغې ورځې وروسته
د باد زلمی پر لوړو ځوکو ګرځي
او ښکته نه راځي اوس
خو خدای(ج) خبر چې ولې
آن لا تر اوسه د ځنګله له منځه
دوه ماتې ځانګې دي اسمان ته پورته
لکه پرې شوې متې
چا ته دعا چې کوي
خو لېپه ونه لري

۱۵وري۱۳۷۹
د کابل جلال آباد لويه لاره

WWW.samsoor.COM

ټـوکه

يو ليوني بل نه پوښتنه وکړه:
که اوبه اور واخلي، ماهيان به چېرې کډه وکړي؟
هغه ځواب ورکړ چې:
زموږ د کلي تر سيندونو او ويالو به راشي
ځکه چې دلته که هر څومره وچکالي هم راشي
لا په سيندونو او ويالو کې مو بهېږي وينې
دلته د وينو وچکالي نه راځي
ځکه ماهيان به ټول همدلته راشي
ليوني کړس وخندل:
ته خو ريښتيا چې ليونی ښکارېږې
مګر ماهيان څه افغانان خو نه دي
چې به د وينو په سيندونو او ويالو کې لامبي

۱۳۷۹/۲/۱۱
کابل

www.samsoor.com

وچکالي

څو میاشتې وشوې چې همدا سې کېږي
باد ونه پاڅېږي او وریځې راشي
اسمان له تورو سپینو، خړو ډک شي
کله د تالندې ګړز هم پورته شي
خو زمکه څاڅکي پسې مړه شوه، باران نه وریږي
سږ کال کوچیان رانه غلل
او د شوتلې په بدل کې مو چا کورت رانه کړل
ما مې کوچۍ درخو ونه شوه لیدی
تېر ځل مې ښار کې له هیندو نه ما میره واخیسته
او د هرات سلیماني رانجې مې ګډه کړل په کې
ټول کال لګیا وم په مریو مې رجړومه پوښ کړه
یوه هینداره او یوه سلایي
ما ویل درخو به راشي
تېر پسرلی یې رانه سترګو ته رانجې غوښتي وو
زما یې دا خبره نه هېریږي
چې له خندا سره یې یو ځای وکړه:
«پام چې رانجې یې ښه وي
د یشین پروا د ګناه نه لري رنجو سره سکاره ګډ وي
درخو رینښتیا وویل
زموږ ګناه ډېره شوه

WWW.samsoor.com

او ډېر سکاره مو د رنجو په نامه وشيندل د بل سترګو ته
موږ د همدې سترګو آزار وړی دی
چې اوس باران نه اوري
څو مياشتې وشوې چې همداسې کېږي
بادونه پاڅېږي او وريځې راشي
خو څاڅکی نه پريوځي
موږ ګنهګاريو
چې باران نه اوري
او کوچيان هم نه راځي
او خدای(ج) خبر زما درخو به وي په کومه تللې
زه به يې هېريم که ياد؟
کاشکې خبره وای چې
زما رانجي اصل دي
او ما ګناه څخه توبه ايستلې
زه په درخو مين يم
مين ګناه نه کوي
درخو دې خپله ښېرا بېرته واخلي
ګوندې
باران
ووري

۱۴ثور ۱۳۷۹

WWW.samsoor.COM

رخه

زموږ د کلي د چړي پر آذان
د کلي ډېرو پيغلو زړه بايلوده
زموږ د کلي د جومات حجره کې
چې به چړيانو ميلې جوړې کړلې
او سندمار چړي به غږ د ياکوربان پورته کړ
د ډېرو پيغلو زړه به ودرزيده
په شرم غوړې خنې
په رنجو تورې سترګې
په مخ يې خط راغلی
د دنګ چنار په شانې دنګه ونه
سپينې جامې، کتاب تر خنګ چې په کوڅه تېريده

WWW.samsoor.COM

نو ډېرو سترګو به له بام څخه په پټه څاره
خو زموږ د کلي چړي زړه و پر يوې بايللی
چې به د بر آخوند سبق نه راغی
هغې به پټ د دروازې خوله کې منګي څخه اوبه ور کړلې
يوه شيبه به د ديدن تېره شوه
او ګاونډۍ به دا شيبه وليده
زړه کې به يې بلې شوې د رخې لمبې
ګاونډۍ هم وه پر چړي مينه
او ګاونډۍ وه د چړي د معشوقې تربوره
چې به چړي د معشوقې پر منګي خوله کېښوده
نو به ددې په زړه اري تېرې شوې
خدايزده په ژبه به يې څه بلا ښېرې تېرې شوې
چې يوه ورځ يې د چړي د معشوقې ديوس ته
پلو کې غوټه وروړه
يو څه رانجي
او څه د چين نيلتوتيا
دا يې د يخ منګي اوبو کې ګډ کړل
❋❋❋
چړي د برآخوند سبق نه راغی
نجلۍ يې لرې څخه لار څارله
او شېبه وروسته د نجلۍ د دروازې تر څنګه

چړي منګي ښخه او به وښنبلې
او داوبو خوند يې بدل ولېده

❋❋❋

سبا د کلي د جومات آذان بدل شو بدل
او چا خبر راوړ چې:
د سندرمار چړي له ستوني ښخه غږ نه وځي
او دواړه سترګې يې ړندې دي ټپې
معشوقې وژړل له ډېره غمه
او ګاونډې تربورې هم وژړل
خدايزده له غمه
که د رخې او کسات له زوره

۱۳۷۹/۳/۲
موسهی – کابل

WWW.samsoor.COM

غم، وېره، ګیتار

څو ورځې مخکې مې د کور انګړ کې
بد مرغي لنګه شوه
او غم وزېږېد
يو ځل مې ستونی ډک شو
ما ويل راځه وژاړه
خو بیا مې فکر وکړ
مګر دا ژوند دومره ارزښت لري چې ويې ژاړو؟
غم ته مې وخندل خو وشرمېدم
يو ځل مې زړه وشو، چې شپه باندې پرواټ تېره کړم
خو که ريښتيا ووايم
له ليونيو سپيو ووېرېدم
کله چې ووېرېدم
نو مې له ځان څخه پوښتنه وکړه
آيا دا ژوند رابانديې دومره ګران دی؟
خو زه له مرګ څخه نه
بلکې له درد څخه وېرېږم هر وخت
زما ښاريانو!

WWW.SAMSOOR.COM

چې يو ازې پيدا شوي يا ست د مرګ لپاره
او ژوند مو ډک دی ټول د مرګ له رنګارنګ تجربو
آيا د مرګ کور ته مو د اسې لاره هم ليدلې؟
چې له «درد» پرته ما ور ور سوي؟
څو ورځې مخکې مې د کور انګړ کې
بد مرغي لنګه شوه او غم وزېږېد
باد لا د کور باغچه کې ونو ته کيسه کوله
زما ګاونډی چيرته پټ شوی و ګيتار يې واهه
او شپې د واټ پر سر د وريو ليونيو سپيو
کولې زما غوږ ته راوړې
غوښتل مې باندې ووځم
چيغې وکړم
خو وېرېدم، وېرېدم
ليوني سپي له مانه ښه وو، چې پر واټ ګرځېدل
زه غمځپلی خو له ويرې بهر نه شوم تللی
غم مې په کور کې په اتڼ سرو
خو ګاونډی مې چېرته پټ و
او ګيتار يې واهه

۱۲چنګابن ۱۳۷۹
کور خيرخانه- کابل

WWW.SAMSOOR.COM

تاريخ

خپله نيزه مې اخلم
ځم د تاريخ جګړې ته
او بيا به هېڅکله را ونه ګرځم
ستا تر معصومې خندا وګرځمه
د پاکې مينې کيسې
خلکو ته ټوکې ښکاري
خپله نيزه مې اخلم
او ستا ټيکري څخه بيرغ جوړوم
هغه شرقي ټيکرى دې
چې له لويديځه د ځلورو سوو کالو پېغور
وربانديې نښې لري
هغسې نښې لکه ترمې وچې شوې وينې
لکه د سترې ملالۍ له خولې ختلې کړيکه
خپله نيزه مې اخلم
ځم د تاريخ جګړې ته
هېڅ څوک به ونه وژنم

WWW.SAMSOOR.COM

زما نيزه نوره په وينو مړه شوې ده او اوښکې غواړي
نيزه مې ستړې ده خو شرق ويده دی
نيزه مې ستړې ده سکون غواړي
زه به مې خپله نيزه
د شرق ويده سترګه کې خښه کړمه
خير دی که ړوند شو
پرې را ويښ خو به شي
تاريخ په کړس کړس خاندي
د ويښ ړانده او د ويده بينا تر منځ جګړه ده
خپله نيزه مې اخلم
د ښاپېريو شهزادګۍ رانه ديوانو بوتله
تاريخ د قاف د غرونو شاته پټ دی
تاريخ ديوانو سره لاس يو کړی
تاريخ د ښکلو ښاپيريو چم ته بيا نه راځي
تاريخ ښامار پېژني
د يو پېژني
لال پېژني
تاريخ زما د نيزې شغ پېژني
مګر ارمان جانانه
تاريخ ستا ښکلې ټيکرى
چې پر نيزه تړلى نه پېژني

WWW.samsoor.com

تاريخ په ټول عمر کې
عاطفه نه پېژني
تاريخ د ميني په نامه پورې ملنډې وهي
آشنا خبر شوې که نه ؟!
او ر د تاريخ پر کوڅو بيا ولګېد
او د ښکېلاک پر واټ بل ستوری وخوت
انسان کتاب را واخيست
غوښتل يې خپل تېر ژوندون بيا ولولي
خو خدا يزده ولې يې د خپلو وينو بوی څخه خوا وګرځېده
او خپل تاريخ ته يې د «هېڅ» ټکی په کرکه کېښود
او ر د تاريخ پرکوڅو بيا ولګېد
د مغزو جنګ پيل شو
لاس څخه هېره شوه د توري قبضه
خو د سياست توره له تېکي څخه ووتله
څو د تاريخ پر تندي دا وليکي:
« چې يو انسان
د بل انسان
دوزخ دی».

۳۰تله۱۳۷۹

WWW.samsoor.com

د شهزداګۍ خوب

تر شعر مخکې دا يادونې د پام وړ دي:

دا شعر د هغې موميايي شوې شهزداګۍ خوب دی، چې په ۱۳۷۹ کال کې له افغانستان څخه غلا شوه او د کوټې له لارې د کراچۍ موزيم ته ورسيده.

ارشاک: هغه پکتياني زلمی و، چې د کاپيسا نامتو نڅاګره (اوشاس) پرې مَېنه شوه او د هغه په مينه کې يې ځان پر سيند لاهو کړ، ارشاک ښکلی او تورزن زلمی و.

اندوس (سيندو): د اباسين زاړه نوم دي.

کوشاني: نامتو آريايي پاچهي کورنۍ وه.

پښتيانا، روهستان، آريانا، پکتيکا، پکتويس: د افغانستان زاړه نومونه وو.

آرش: نامتو آريايي غشی ويشتونکی.

بخدي: د بلخ زوړ نوم.

اوستا: زوړ آريايي کتاب.

پښتيانا ! چيغې مې واوره
درنه وړې مې درنه وړې مې
پر سر تاج لرم د زرو
کمربند مې طلايي دی
شل کلنه ښکلې پېغله
لوی کهول مې کوشاني دی

WWW.samsoor.COM

د اندوس پر څپو اوړم
روهستان مې ننداره کړي
دا د کوم عصر جادو دی
له ژوندو څخه مې مړه وړي
ها تورزن ارشاک دې څه شو
برېتور دې چېرې ولاړه
پکتويسه ! مغرور ياره
لوی لښکر دې چېرې ولاړه
راته ښه په برندو ګوره
زه دې خور يم پښتنه يم
ستا په لاس کې غشی مات دی
چې برېنډه اوس پرته يم
هېڅ د غشي شغ يې نشته
هغه مست کمانکش څه شو ؟
لوی وطن مې بې سرحده
راته وايه آرش څه شو ؟
زما تر څنګه دی يو زخم
ستا تر څنګه يو خنجر دی
د زردښت د دربار نذر
زما د وينو سور پرهر دی
لا لونګ مې وو پر غاړه

WWW.SAMSOOR.COM

آوازه مې د واده وه
په بخدي کې ارشاک ناست و
سل منۍ توره تر ښنګه
یا په تمه زما ډولۍ ته
یا راغلی و له جنګه

خو ارشاکه! زما یاره!
اوس تابوت مې چېرته لېږې
له دوه نیمو زرو کالو
وم په تمه ستا د غېږې

پښتیانا چیغې مې واوره
درنه وړي مې درنه وړي مې
لکه باد چې پاڼه یوسي
یا خولاس د مرګي راشي
ښکلی یار له چانه یوسي
آریانا زما همزولې
پکتیکا زما همزولې
اوستا مې سکه خور وه
د دوه نیمو زرو کالو
د خوږو خوږو خوبونو

WWW.samsoor.COM

ثو مره تريخ مې دا تعبير شو
خداى خو مه واى ويښه كړې
په نصيب مې بل زنځير شو
پښتيانا ! چيغې مې واوره
درنه وړي مې درنه وړي مې
زه خو ستا د روح تصوير يم
ستا په پټو خزانو كې
ستا خندا يمه ستا وير يم
زه ستا ننبه ته زما ننبه
يو د بل د وجود غړي
ته ژوندى يې ورته ګورې
چې ما وړي در څخه مړي
ستا خوبونه ټول دروغ دي
زما خوبونه ټول پرېشانه
زه دوه نيم زره كلنه
ته پنځوس زره كلنه
دواړه «هېڅ» يو دواړه نه يو
ستا وياړونه ټول دروغ دي
او زما هيلې تش خيالونه
نه ارشاک ستا غيرتي دى
نه تورزن شته مړوندونه

WWW.SAMSOOR.COM

زه ستا ښکلې شهزادګۍ وم
د قاف غرونه مې ټالونه
ښاپېریانې مې کنیزې
لوی دېوان مې مریې وو
پاچایانو به غوښتلم
او ه مې ورونه سکني وو
پښتیانا ! هغه دې هېر شول
چې ته ځوانه وې زه پېغله
د ارشاک د تورې سیورې
ستا لمن ساتله سپینه
زما د حسن تماشې ته
ښاپېرۍ راتلې له چینه
پر ما ډېر زلمي مَېن وو
لکه ستورې، زه سپوږمۍ وم
د ارشاک د غشې شغ ته
د بیابان ټپې هوسۍ وم
اوس هغه وختونه نشته
چې زه ښکلې شهزادګۍ وم
په جهان کې وې څو ښکلې
زما همزولې شهزادګۍ وې
لکه زه چې پښتیانۍ وم

WWW.SAMSOOR.COM

څه مصرۍ، څه یونانۍ وې
هغه ټولې اوس ویدې دي
هغه ښکلې زما همزولې
هم مصرۍ، هم یونانۍ مې
پښتیانا ! چیغې مې واوره
درنه وړي مې درنه وړي مې
غیرتي وروړ مې یو نشته
چې مې وګټي نن مړی
نه یو آه راپسې ووت
نه مې چا دی ارمان کړی
نو ارشاکه زما یاره
اوس تابوت مې چېرته لېږې
له دوه نیمو زرو کالو
وم په تمه ستا د غېږې
راته ښه په برندو ګوره
یوه پېغله پښتنه یم
ستا په لاس کې غشی مات دی
چې بربنډه اوس پرته یم

۱۰/ لیندۍ/ ۱۳۷۹
خیرخانه – کابل

WWW.SAMSOOR.COM

ژوند يوه ورکه لار ده

کله دې لاره په ځنګله کې ورکه کړې مسا پر جانانه؟ !
چې هر خوا ګورې بس د ونو او شنو بوټو پراتې پېښبېږې
دومره پوهېږې چې لمر لويږي را روانه ده شپه
يو ځل کوکو کړي او بيا کغ باسي مرغان ونو کې
باد شغهار کړي د شنو پاڼو او وښو په منځ کې
چېرته ډېر لرې د زړه ځانګو يو خرپ پورته شي
باد ورته وشيشنيږي
وخاندي
چې ماته مې کړه
ځای ځای د بوټو منځ کې

WWW.SAMSOOR.COM

يو ډنډ اوبه ولاړې
چې يې پر غاړه پلونه وګورې نو وربېږد بړې
ځو شيبې مخکې دلته پړانګ راغلی
ځو ګامه وړاندې چې ځې
پر تودو وينو د هوسۍ به پېښ شې
چې يې پر ليکو د ژوندون د شيبې پای ليکلی
... او ته حيران يې چې شپه چېرې وکړې؟
کله دې لاره په ځنګله کې ورکه کړې مسا پر جانانه؟!
(نه)؟!
دا (نه) دې نه منمه
ته دې ټول ژوند کې را وهلې لاره بيا وګوره
اوس هم حيران يې چې شپه چيرې وکړې؟!

۳۰مرغومی۱۳۷۹
کندهار ښار

WWW.samsoor.COM

درې شپې

د آس د منډې غږ دی
تياره ده
لمر په پريوتو دی
هر څه تور ښکارېږي
يو آس په منډه ځي لوېديځ پلو ته
سپور يې يو دنګ زلمی دی
باد يې څادر لکه جنډه رپوي
آس له مستۍ څخه شيشنېږي او پښې ټکوي
زلمی د کلي له وياليې څخه اوبه په لپو اخلي او سينه سړوي
وياله د کلي د لوی خان د باغ له منځه راځي
د خان درېيمه لور د آس د راتلو غږ ته خاندي
زلمی اوبه څښي
او
وياله د باغ له لوري درې منې راوړي
سپور لږ موسکی شو خو څېره يې اندېښمنه ښکاري:
« ننبې خو سمې راغلې
څو له کنډوه اوړو
خان دې خدای(ج) نه خبروي»
زلمي په زړه کې په دعا وويل
او شپه ورو سته د ماښام خړه کې

WWW.samsoor.COM

آس د خيتځ په لوري منډه پيل کړه
د خان دربيمې لور د سپور له ملا لاسونه تاو کړل
او د ټيکري پيڅکه يې
لکه بيرغ رپيده
سپوږمۍ د دريو شپو ده
او د ماښام ستورى لا درې لويشتې له غره پورته دى
آس په کنډو واوښته
شاته درې ډزې وشوې
د آس د غوږ له څنګه شڼ شو چې ګولۍ تېره شوه
مګر ځنګله نه کوربان
چې ګڼو ځانګو کې يې پټ کړل سپاره
د زلمي شونډې يو ځل بيا موسکۍ شوې
پېغلې هم ستونى لوند کړ
او ايله پوه شوه چې د سپور زلمي بدن په خولو څومره لوند دى
باد د ځنګله غوږ کې سندره وايي
ستوري سپرو ته د ځنګله لار ښيي
درې پاره شپه تللې ده
درې جوړې سترګې دي پر لار ننښتې
د دوه مَېنو بدنونه يو پر بل تاوده دي
آس لا مزل کوي
مخ وړاندې درومي

۳ کب ۱۳۸۰

WWW.SAMSOOR.COM

تصویر

د شپې په تور بخمل
د ستورو د پاولیو
ځلا څنګه ښکاري؟
ګوندې تصویر به یې کړم
که ته لمدو زلفو نه څاڅکي د باران تویې کړې

۱۳۸۱/۴/۱۱

WWW.samsoor.com

مساپر

يو ستومانه مساپريم
داوربدي شپې له مزله نه راغلم
ټوله شپه مې په ځنګله کې
د زاړه بوم له دوه سترګو نه رڼا اخيسته
ما ټوله شپه و اوريدل
چې ښانګو ښنګه قهرجن باد ته ځګيروي کول په نيمه ژبه
خو باد پرې نه پوهېده

د ١٣٨١جواز
د لويې جرګې تالار، پوليتخنيک

WWW.samsoor.com

الف. ر ته !

ایـمان

دا ستا د سترګو د ګیلو په مانا ښه پوهېږم
غواړې چې ژوند او هر څه پرېږدم
او ستا لاس ونیسم؟
غواړې چې دواړه لېرې ولاړ شو
دومره لېرې چې له خلکو هېر شو
غواړې چې څو کمزوري زړونه هېر کړم؟
هغه چې زما لپاره ښوري او ژوندون اوږدوي
دا ستا د سترګو د ګیلو په مانا ښه پوهېږم
په دې پوهېږم چې له ما سره دې مینه
نوره پټه زړه کې نه شي ساتی
زه دې په سترګو کې لوستی شم دومره پاکه مینه
لکه د خدای(ج) د رحمتونو چینه
لکه سپېڅلې رېښتیا
لکه له تللي پردیس ورور سره د خور د دعاګانو پاکي
په دې پوهېږم چې حېرانه يې زما مینې ته د څه نوم ورکړې
د خور او ورور که د محبوب

او که د لور مينه له پلار سره يې
درته رينښتيا وايم زه هم حيران يم
چې تا ته څه ووايم
خو بس په دې پوهېږم
چې مې له تا سره د مينې اور په زړه کې بل دی
کيدای شي نه ستا د ښکلا په خاطر
او نه له تا سره د ګډ ژوندون د پيل په هيله
بلکې د دې لپاره
چې تا زما په خاطر
د عشق په خدای باندې ايمان راوړی
دا ستا د سترګو د ګيلو په مانا ښه پوهېږم
نو وايه څه وکړمه؟
غواړې چې ژوند او هر څه پرېږدم
او ستا لاس ونيسم؟
غواړې چې دواړه لېرې ولاړ شو چې له خلکو هېر شو
او هلته لېرې د کوم سيند پر غاړه
د څپو خواته
د ساحل چوپتيا کې
خپلو کې يو بل ته د زړه وروستۍ خبره وکړو
چې مونږ يو بل سره د څه لپاره مينه لرو؟

۱۴تله ۱۳۸۱

کور کابل خيرخانه

WWW.samsoor.com

سفر

یاد بړي هغه ورځ مې چې باران دواړه لامده کړو
او پاسته باد ستا د لمدو زلفو په ولونو کې وهلې ګوتې
څو لاروي د ښار کوڅو کې وو په بيړه روان
زه او ته دواړه ستړي
ستا له سفر څخه یوه ورځ مخکې
زموږ زړونو خدایزده ولې یو له بل څخه پوښتنې وکړې
سفر به څنګه وي؟
بیلتون به څنګه؟
زه او همدا کوڅې همدغه ورځې
ته او د بل وطن پردېسې شپې
زه او ته دواړه په دې نه پوهېدو
چې په لمده زمکه روان یو چیرې
ښايي چې ژوند به د همدغو څو شيبو لپاره ښکلی و ، زموږ لپاره

WWW.SAMSOOR.COM

خو ژوند تېرېږي موږ ته نه درېږي
هغه شيبې هم ولاړې
او د بيلتون ورځې را ورسيدې
زه او همدا کوڅې همدغه ورځې
ته او د بل وطن پردېسې شېبې
خو ته منې ؟
چې له هغې ورځې را وروسته باران نه ورېږي
او ښار د خړو خاورو خړ ميدان دی
ته دا منې؟
چې له هغې ورځې را وروسته د باد ګوتې پرې دي
او باد د هيچا په لمدو زلفو کې لاس نه وهي
زه او همدا کوڅې همدغه ورځې
ته او د بل وطن پردېسې شېبې
باد و باران نه شته دنيا خړه ده

۲۵تله۱۳۸۱
وزير اکبر خان مېنه

www.samsoor.com

ژوند

مانه دې وپوښتل چې ژوند څه مانا
زما ساده خبرې خوښې دي ساده يې وايم:
ژوند ستا پوښتنه او زما ځواب دی
ژوند ستا د سترګو د شوخيو بېلا بېلې شيبې
او زما ساده خبرې
چې ستا خوښېږي مګر حال نه وايې
منم چې ژوند ښکلی دی
مګر په دومره بدلون نه ارزي چې ته يې لرې
او ژوند په دومره خندا نه ارزي چې زه پرې خاندم
تا د انسان په لاس جوړ شوي د ښيښو ښارونه وليدل
چې نورو انسانانو مات کړل
او ته همدې ښارونو
په يوې ښکلې ښيښه يې نانځکې واړولې
راځه !
زما له ليونۍ خندا نه مه ويرېږه
زه به مې کړس کړس خندا پرې نه ږدم چې ماته دې کړې

WWW.SAMSOOR.COM

او که ته ماته هم شې
ژوند په دې نه ارزي چې ويې ژاړو
زه به مې خپله خندا
او دا ساده ساده شرقي خبرې
ستا د خوبونو له وربښمو سره و اوبمه
تا ته به جوړې کړم وربښمينې جامې
ځکه ښيښه يو ازې يو رنګ لري
خو د وريښمو پوره اووه رنګه دي
زما ښيښه يې نا ځکې !
راځه چې جوړه دې کړم
لکه ښکه د تاووس
لکه سره شنه زرغونه
او هومره ښکلې لکه ستا د خوب رنګينه دنيا
زما ښيښه يې نا ځکې
پام کوه زړه دې د ښيښې په کنګل نه کړې بدل
ورځه شرقي زړګی دې ببرته راوړه
چې ورته ووايم:
((د ژوند مانا د زړه بايلل دي))

۲۹/ تله/ ۱۳۸۱
وزير اکبر خان مېنه

WWW.samsoor.COM

غوسه او مينه

نږدې ماښام دی سيند آرام بهيږي
چوپتيا خوره ده زه خواشينی يمه ډير خواشينی
خو ته آرامه او موسکا پر شونډو
يوه سندره څو رنګينې لنډۍ
د باد شپېلۍ او د اوبو شرهار
ته رانه تاوه شې را تاوه شې پر مخ مې ښکل کړې
غوارې له ما څخه غمونه هېر کړې
ته چې اوبو نه لپه ډکه کړې ساحل ته نږدې
د نيلوفرو ګلان وښورېږي
او زما زړه کې د غمونو قهرجنې لمبې بيا بلې شي
زما سرګردانه اروا
لکه تياره
لکه شپه
لکه يو وچ او سوزيدلی ځنګل
زما سرګردانه اروا
له کساتونو ډکه
په اور او وينو مړه
ناڅاپه اور واخلي
څېره کې مې د قهر ريښې وغځيږي

WWW.SAMSOOR.COM

چې سترګې پټې کړمه اور وینمه
های اوښکو راشئ !
زما په سترګو کې اورونه مړه کړئ !
خو ته، چې ما ووینې
د نیلوفرو په شان وربږدېږي
پرما خوره شې له ما ګرده تاو شې
او زه دا ستا د ګریوانه له ورږمو
د عشق د خدای(ج) جنت ته ورسېږم
ته څو مره مینه لري
زما له غمونو نه هم ډېره مینه
زما په ذهن کې د قهر له دوزخه ستره
همدا چې غم مې هېر شي
او په اروا کې مې د قهر دوزخ ونړېږي
چې سترګې پرانیزم نو وپوهېږم
چې تا مې سر پر خپل زنګون ایښی دی
یو څاڅکی اوښکه دې پر مخ ولاړه
مګر پر شونډو دې موسکا خوره وي
د نیلوفرو ګلان ناځي د او بو څپو ته
او ما ستا غېږه کې پناه اخیستې
نږدې ماښام دی
سیند آرام بهیږي

د عقرب لومړۍ نېټه ۱۳۸۱
وزیر اکبر خان مینه

WWW.samsoor.com

ایرې

خدای(ج) د خپل نور له کومو وړانګو جوړه کړې یې ته؟
چې زما تیاره ژوند دې رڼا کړ داسې
ښايي چې ته به د برېښنا د یوه پړک په شانې
زما د ژوند له اوږدې شپې تېره شې
او ښايي بیا به دې ونه شم لیدای
هو ! ته به ولاړه شې خو ستا رڼا به
زما له ژوند سره تر پایه مله وي
خدای (ج) ته د کوم غزل سرلیک پیدا کړې؟
چې له دې وروسته زما د ټولې شاعرۍ تصویر شوې
او که ته غواړې، چې ما وپېژنې
یو ځلې وخانده بس پوهه به شې
زه د ایرو ځلی یم
او ته د خدای(ج) د جنتونو وږمه
راځه او رنګ مې کړه

WWW.SAMSOOR.COM

ذرې ذرې مې يوسه د اسمان لورې ته
داسې مې ورک کړه چې مې څوک چېرې بيا نوم وانه خلي
***
تر لسو شلو کلو د پرې شپې شوې
چې ته مې خوب کې ليدې
خو پېژندلې مې نه
او دادى اوس دې وينم
چې له اسمانه دې د مينې صحيفې راوړې
بس ته په دې پوهه شه
چې له ازله تر ابده به يوازې همدا يو امتې
ستا صحيفو باندې ايمان ولرې
ستا صحيفو کې د خداى(ج) امر دا دى
چې ستا په زړه کې به يوازې د يوې مينې معبد جوړېږي
ته هم په دې پوهېږې
خو پتوې يې ماته حال نه وايې
زه د ايرو څلى يم
مګر تر هغو پورې نه ورانېږم
چې راته ونه وايې:
«تا سره مينه لرم»

۱۴ليندۍ ۱۳۸۱

WWW.SAMSOOR.COM

د هغې غږ

کله چې ما سره خبرې کوي
د ساه ایستلو غږ يې هم اورمه
يو داسې غږ، چې له حيا ، مينې او ويرې ډک وي
او داسې غږ يوازې زه پېژنم
خو يو ناڅاپه يې غږ نور هم ټيټ شي
زه د کوم څه د کړپا غږ اورمه
نو ترې پوښتنه وکړم
آيا څوک شته، چې ستا خبرې واوري؟
وخاندي وو ايي:
نه !
دا مې د غوږ والۍ دي
چې پر غوږۍ د تيليفون لګېږي
او د کړپا غږ يې ترتا هم درځي

۲۳قوس ۱۳۸۱

WWW.samsoor.COM

کله چې ته خپه شې

کله چې ته خپه شې
زه مې له ځان سره دا پرېکړه وکړم
چې څه موده دې له ليدلو نه زړګی صبر کړم
وو ايم پرېږده، چې ته خپله را پخلا شې
زما ليدو ته را شې
کله چې ته خپه شې
زه مې ټوټه ټوټه غرور را ټول کړم
وو ايم پرېږده چې ستا سترګې له ژړا ډکې شي
او په بند ستوني را ته ورو وو ايې:
ګرانه ما مه هېروه
کله چې ته خپه شې
زه مې د اوښکو چينې وتړم د غم په تيږو
او خپلې سترګې له غوسې ډکې کړم

WWW.SAMSOOR.COM

څو تا په دې پوهه کړم:
«چې دا ځل ټوله ملامته ته یې»
کله چې ته خپه شې
زه په خالي لارو کې ستا د ګام آواز لټوم
چې ګوندې بیا به راشې
پوهېږم نه، چې ولې
ستا په راتلو باندې باور لرمه
کله، چې ته خپه شې
زمکه ځای نه راکوي
غواړم، چې راشې او یو بل ووینو
زه مې د سترګو په کیلو باندې تا وپوهوم:
«چې دا ځل ټوله ملامته ته یې»
او ته د سترګو په کیلو باندې ما وپوهوې
«ګرانه ما مه هېروه»

۸/ کب/ ۱۳۸۱

WWW.samsoor.com

وروستی مابنام

نور هر څه پای ته رسيدلي عشقه !
نور به هېڅکله د هغې سترګو ته ونه ګورم
نور به هېڅکله د هغې له نفسونو سره ګام وانه خلم
او پرې به يې نه ږدم، چې خپل سر زما پر ولي کېږدي
نور هر څه پای ته رسيدلي عشقه !
نور به پر زړه د صبر غټه تېږه واړومه
هېڅ څوک به ونه ويني
چې زه خپل زړه سره پټ څومره ژاړم
زه به خپل زړه بدل کړم
کيدای شي هېره مې شي
ماکې کوم څه ماتېږي
څوک مې له روح څخه پوښتنه کوي
دا هر څه ولې پېښ شول؟

WWW.SAMSOOR.COM

وروستی ماښام، چې له هغې سره وم
د بیلتانه کیسه یې خپله وکړه
اودا چې څنګه به سفر وکړي له دغه ښاره...
او ښایي سترګو یې په خپله راته وویل، چې:
نور هر څه پای ته رسیدلي عشقه!
های د نړۍ ټولو مینو زړونو
یوازې تاسو د وروستي ماښام په راز پوهېږئ
یوازې تاسو د وروستۍ خدای په امانۍ پرمهال
د مین غم پېژنئ...
نور هر څه پای ته رسیدلي عشقه!
نور به هېڅکله د هغې سترګو ته ونه ګورم
او دا به ونه ګڼم:
چې عشق د ژوند مانا دی

۲۳حوت۱۳۸۱

WWW.samsoor.COM

نړۍ

زه يو عجيب جهان کې ژوند تېروم
ختيځ ويده دی
ختيځ هېڅ د ويښتابه په مانا نه پوهېږي
لويديځ د ښکليو وحشتونو طلايي ټاپو دی
او افريقا يوازې ايډس، لوږه او مرګ پېژني
لويديځ د عقل د ښيښو ماڼۍ له ستورو څخه دنګې ساتي
خو په دې نه پوهېږي
چې له بچي سره د مور عاطفه څه خوند لري
ختيځ د پاکو احساساتو لوی ساتول راخيستی
او د خپل عقل شارګونه پرې کوي د عقيدې په نامه
ختيځ ته مرګ د انسان

WWW.samsoor.com

د شنو مچيو له وژلو نه اسانه ښکاري
ديموکراسي هغه زانګو ده چې لويديځ يې زنګوي په قهرجنو لاسو
او د انسان د آزادۍ ماشوم له ويرې په کې ساه ورکوي
لويديځ ولاړ دی د بشر د حق تېره توره يې لاس کې ريږدي
او په ختيځ کې د عراق او پلستين له اورمېږه سره خبرې کوي
خو د عربو شيخان
يو د بل پټې دوسيې
لکه د تيلو د بوشکو په شان لويديځ ته سپاري
ختيځ لا اوس هم بنګاوه د خپل زاړه کولتور پر سر اړوي
او چې خو مارې سترګې وځمبوي
په بې خودۍ کې له ريشخنده وايي
«بايد د ښځو حقوق وګټل شي !»
هند لا بنګال کې په لکونو جادوګر لري
جوګيان يې په اوبو کې ناست وي
او افغانان لا هم سپوږمۍ ته د انسان ور رسيدل نه مني
چين وار خطا دی، چې نفوس يې له خاورينې زمکې تويې نشي
ختيځ ريښتيا هم د نړۍ موزيم دی
ختيځ کې خلک د انسان په قدر نه پوهېږي
خو په لويديځ کې د حيوان درناوی دومره ډېر دی
چې ښکلې نجونې له آسونو سره شپې تيروي
نور په لويديځ کې اپارتايد ورک شوی

WWW.SAMSOOR.COM

ځکه چې سپينې نجونې
له تور پوستکو نارينه وو سره مينه کوي
شرق لا براتوار دی د غربي پوهانو
کومه وسله څومره وراني پېښوي ! !
او چې شرقيان يو پر بل زړونه تش کړي
بيا بشر پاله لويديځوال وربان دې زړه سوزوي:
چې جګړه مه کوئ
جګړه بده ده
زه يو عجيب جهان کې ژوند تېروم
زه د ختيځ له غاښو کرکه لرم
چې يو انسان يې بل انسان ته چيچي
زه د لويديځ له ښيښه يي ماښيو کرکه لرم
چې کمپيوټرپه کې د وړيو ماشومانو له کولمو څخه نغمه
د «دومينون» خپروي
زه يو عجيب انسان يم
او په عجيب جهان کې ژوند تېروم
د هيچا نه خوښېږم
لويديځ مې بولي بدوي او وروسته پاتې حيوان
ځکه تر اوسه هم ماشين نه يم احساس لرمه
او ختيځوال مې بې همته او ډارن بولي
د دې لپاره چې د مړيو د نڅا له ننداري څخه خوند نه اخلمه

WWW.SAMSOOR.COM

زه یو عجیب انسان یم
او په عجیب جهان کې ژوند تېروم
په داسې لوی جهان کې
یوازې یو انسان
یوه نجلۍ
یوه لیونۍ
ما سره مینه لري
خو زه عجیب او ناتوانه انسان
دومره وس نه لرم چې
د هغې لاس ونیسم
او له دې تور او سپین جهان څخه یې لرې بوځم

۲/ حمل/ ۱۳۸۲

WWW.samsoor.COM

مسافرې خداى(ج) دې راوله

نن مې بيا ښۍ سترګه رپيږي خير کړې
لکه چې راشي مسافره يـاره
بيګاه مې خوب کې په خندا ليدلې
له مانه تللې مروره يـاره

چې تللې وروستى ماښام دې ماته وويل:
د سپوږمۍ لار څاره سپوږمۍ ته ګوره
چې څوارلسم يې بر شو زه به راشم
د شنه اسمان سپينې بېړۍ ته ګوره

نن شپه سپوږمۍ د څوارلسم ختلې
ستورې جانانه ستا وعدو ته ګوري
زما په سترګو کې د اوښکو څاڅکي
ستا د ورو ګامو راتلو ته ګوري

WWW.SAMSOOR.COM

په هر نفس کې دې چې نوم يادوم
اسمان کې وځليږي يو ستوری
نيمه شپه زړه کې ستا خبرې شمارم
د ژوند په هره شيبه يو توری

زما مسافرې خدای (ج) دې ژر راوله
زما دې سترګې او ادا يادېږي
ستا په وړو وړو خبرو قسم
زما دې خپګان زما دې خندا يادېږي

ای چې رڼا دې د سپوږمۍ خوښېږي
هره شپه ته يې زما د خيال شهزاداګۍ
چې شم ويده ستا له رڼا ډکه شي
زما د خوب دغه وړه دنياګۍ

ای په سپرلي مينې کله راځې
د ارغوانو ننداري تېرې شوې
نه وې چې يو بل ته اوبه وشيندو
د باران شرکنده شيبې تېرې شوې

WWW.samsoor.com

ای چې سپوږمۍ ته دعاګانې کوې
وایه چې ما له خدایه کله غواړې
چې زه دې خپل شم دومره خپل لکه ځان
دا سې دعا له خدایه کله غواړې

په خدای قسم ګرانې چې زړه مې تنګ دی
د ژوند مانا په هېڅ کتاب کې نه شته
هسې چې ستا سترګو کې ما موندلې
د هېڅ کتاب په هېڅ یو باب کې نه شته

عجیبه وخت د بې رحمۍ راغلی
څوک چا ته حق د مینې نه ورکوي
هغه چې ژوند اخلي اتل یې بولي
لوی ګنهګار شي څوک چې زړه ورکوي

کله به راشې له پوښتنو سره
چې ګېلې راوړې په نمجنو سترګو
له دې ظالمې دنیا چېرته ولاړ شو
ټول راته ګورې په شکمنو سترګو

WWW.SAMSOOR.COM

راځـه چـې دواړه داسـې ځـای تـه ولاړ شـو
چـې خپـل خپـل کـار پسـې روان وي خلـک
پـه بـل چـا کـار نـه لـري، شـک نـه کـوي
داســې ســپېڅلي مهربـــان وي خلـــک

هلتــه بــه مخـــامخ يــو بــل تــه کينــو
ګونــدې چــې دواړه شــو پــه تېــرو بــدل
مينـــې پيغلـــې بـــه مـــراد غـــواړي
زمـــوږ زيـــارت بـــه شـــي د مينـــې محـــل

۱۳۸۲/۱/۲۲
خيرخانه

WWW.samsoor.COM

مخه ښه

څانګو هیر کړی دی د پاڼو سرود
لمر د رڼا بدلې نه پېژني
باد د شنو لوخو له ځنګله نه په چوپتیا تېرېږي
آهای !
مګر څوک شته دي دلته؟ !
که زه هم کډه وکړم؟
شپو د الهام د کاروانونو جرس
د تورو متو جېل کې ونښېځه
چې خوب د زلفو پر بالښت باندې حرام دی حرام ! !
نو زه په کومه ولاړ شم ؟
زما د باغ د لوړ قامتې ولې
په کوم یو ډډ کې چیرې ځاله ابابیل نه لري
چې د شامېت پر پیل لښکرو شګې و وروي

WWW.samsoor.com

باران خپه دی زموږ په وچو شونډو نه وریږي
او د کنګل له ستوني ژانه ما نه ولې پوښتي؟
چې سپرلی کله راځي؟
زما د هیلو شرشرې لاندې ښکاري ویده دي
نو اې د مینې هوسۍ!
پام له دې ډنډه نه اوبه و نه څښې
زما ماضي يې جوړه کړې وه له دریو ټکو:
وچکالي،
غم
او تیاره
خو ما د نورو شنه ماضي ژړوي
که د دعا ژبه مې وچه نه وای
ما به بد مرغه ماضي بیا غوښتې وای
آهای!
دلته څوک شته دي مګر؟!
که زه هم که وکړم؟
زه د خپل ښار هره کوڅه کې درویزګر وینمه
ما هغوئ نه څوروي
خو دې پوښتني ته ځواب نه لرم
چې موږه ولې نه مرو؟
یوه شپه تېره شوه او بام بدل شو

WWW.SAMSOOR.COM

ښايي کارغان تللي وي
های د رنګ شوي سپل آشنا کوترو
زما په مات ختېين سپيره کندو کې
يوه دانه غنم هم نشته چې راومو بولم
ای د هسک پېغلې !
زه پوهېږم چې لا ماته نه يې
او موږ نه مخ پټوې
وايه د تور بخمل کميس دې څه کړ
کلونه وشول پکې نه ښکاري د ستورو پاولي
نه !
ښايي داسې نه وي
يوازې موږ رانده يو
يا مو د سترګو کسي لامبي هره ورځ وينو کې
«ويار» رانه هر څه يوړل
هر څه «غرور» وخوړل
زه د خپل لاس په ګوتو
د «خپلواکۍ» غلام شوم
اوس په دې نه پوهېږم
چې کوم انډول يې سم دی
«ويار» د «ژوندون» لپاره
که «ژوند» د «ويار» لپاره

WWW.samsoor.com

آهای !
مګر څوک شته دي دلته ؟
که زه هم کډه وکړم ؟
زه مینه نه پېژنم
او پاڼريژ خپل کسات زما له سرې ساه نه اخلي
ژوند لکه ماته ببړۍ
د چا د سترګو سمندر کې توپانونو ډوب کړ
چا راته ویل: مین شوې
ما ویل استغفرالله
«مینه» ګناه ده زه «ګناه» نه کوم
زه چې چاړه په لاس له شپوله تېر شم
میږې او وري یو بل ته وخاندي او داسې وایي:
هغوئ د یو بل لېوان
په خپلو غوښو ماړه
زموږ تر ستونو یې چړې نه رسي

زما یې ژبه د زمریو په تالو کې شنه کړه
نو زه به څنګه د «انسان» د خوارۀ نوم
له ښکل نه خوند پورته کړم؟
سوی رانه تښتي زما حریم ته خطایي راغلی
خو زما غاښونه په دې نه دي خبر

WWW.samsoor.COM

چې د «لويديځ» تورې ته څه ووايي؟
اې لاسه! نه دې وينم
له کومه لوري راغلې
له ما دې ساه واخيسته
لکه نانځکه دې د وهم په کڅ کېنولم
غوښتل دې ما چې د شعور له کوڅې غلی تېر کړې
آيا ستا هم کله پښه ښويېږي؟
نه؟
نو ولې داسې وشول؟
زما شعور خو دې په خپله ويښ کړ
زه اوس پوهېږم لاس او پښې مې رانه تا پرې کړي
او هم پوهېږم چې بې وسه يم
له خدای (ج) نه تا ته «شرم» غواړم
ته هم پوهېږې «شرم» خيال دی او وجود نه لري
ځکه دې توره زما په ستوني موښې
آهای!
مګر څوک شته دي دلته؟!
که زه هم کړه وکړم؟!
څو به د ښکلي نيلوفر پر پاڼو شعر ليکمه؟
زما نيمګړی انځور «رنګ» نه لري
باد مې د کور له دنګو دنګو ديوالونو را اوړي

WWW.samsoor.COM

پټې ګنډې کوي

څو پخوانۍ سندرې راوړي او ښکې ببرته يوسي
يا د چا خيال غلی شان راوړي او له دې خوا ببرته
د پخواني وخت په حسرت کې څو سلګۍ يوسي
زه د خپل کور تر څنګ

د شنه چنار د پاڼو شرهار پېژنم

د ټوکېدو د هوس شنې نغمې يې
ستوني کې جبل وخوړې
پخوا يې زموږ کلي کې «هرڅه» په سرو زرو پيرل
مګر اوس هر څه ورکوي او ببرته «زر» اخلي
ماته مې پلار ويل چې: «لوی سړی شې!»
مګر افسوس داسې ونه شول
ځکه زه شاعر شوم
او د کلو تش دسترخوان مې هم په توتو خرڅ کړ
ښايي زه بيا را شين شم
خو کاشکې هسې يم چې اوس نه يمه
آهای!
مګر څوک شته دي دلته؟!
که زه هم کڼه وکړم؟!
سينده ځواب راکړه!
چې مساپرې بتې کله راځي؟

WWW.samsoor.COM

ته خو يې ليرې نه د ستړي الوت غبرګ اورې
ای د ښکلا ملکې !
ته هم حيرانه يې او نه پوهېږې
تر ټولو ستر هنر «د نس مړول»
په هنرونو کې څووم هنر دی؟
او زه يوازې لرم دوه ګاونډي
ښي لاس ته «مار» او چپ ته «زړه جادوګر»
«ابليس» مې لاره کې مورچل نيولی
چې هره ورځ راباندې ډزې د خنداوو کوي
ځکه په سرو وينو ککړ لاسونه
د هغه ډېر خوښېږي
زه په پوټيو کې هم پل نه لرم
سيوری مې ورک دی رانه
کله په خپل شتون هم شکمن غوندې شم
خو يو ځل نوم چې چيرې واورم د «درد»
نو بيا د خپل وجود په څړيکو مې باور راشي
زما ليونی کھول يې «اور» نه جوړ کړ
خو زه حيران يم چې سر زورې پښت مې
په څه نامه دلته نيالګي کينول
مګر د سرو لمبو په چم کې چيرې باغ جوړ شوی؟
آهای !

WWW.SAMSOOR.COM

مګر څوک شته دي دلته؟ !
که زه هم کډه وکړم؟ !
زما يې ټول عمر دی ځای کړی
د عذاب د يوې شپې پولو کې
خدايزده په کومه ګناه
بيا د اجبار د سرو اغزيو په بستر کې پروت يم
يوه «ښکلا» مې ځنګ ته آه باسي
د کرکې حجم نه مې ډک دی ګوګل
زه د «هوس» د قحطۍ کال کې
يوه وچه ډوډۍ هم نه لرم
څو يې د ښکلي پېغلتوب
د پانې پانې ګل تاوان ادا کړم
د مرګ کوچيه زما د ورح ايلبند ته کله راځې؟
چې ستا پګړۍ ته د نيمګړې ځوانۍ ګل ډالۍ کړم
«نيمکرغي» ښايي ستا په غېږه کې وي
دغه خيالي او دروغجنه د دوکو افسانه
چې د وجود سراب يې موږ د زړونو لار کې لامبي
سپيدو ! زموږ د برخې لاس مو مات دی؟
چې مو د ذهن له آسمانه وريځی نه پاکوئ
زما نيمه خوا مينې له تا څخه پوښتنه کوم:
«بدمرغي» پو له لري؟

WWW.SAMSOOR.COM

هو ؟ !
زه به دې سترګو کې لاهو شم ما ور ورسوه !
آه ! چې زه نه پوهېږم
«درد» ماته څومره ګران دی
ای د بازار وګړو
نن زه له ډېرې مجبورۍ نه خپل «دردونه» پلورم
هره ګېډۍ یې د موسکا پرېوې سپینې سکې
آیا څوک شته چې رانه وېې پېري
نه !؟
نو زه په کومه ولاړ شم
اې د خندا پلورونکو !
زه مې د سترګو کسي هم خرڅوم
د خدای (ج) په نوم زما کهول ته لږ خندا راکړئ
آهای !
مګر څوک شته دي دلته؟ !
که زه هم کړه وکړم؟ !
بیګاه مې خوب ولید چې:
یو لاس له غیبه راشي
او بېرته ما د «بشریت» د کورنۍ غړی کړي
خو چې را ویښ شوم له هماغسې عاصي وم عاصي
بیا له کوم لوري را الوتي جزامي بادونه

WWW.samsoor.com

زما له ښکلي نه يې خال وړی دی
او ښکې يې ماته دا پېغور راکوي:
ولاړ شه ! د باد جګړې ته
او د جزام له ژيړ باچا نه دې د خپلې مينې
خال وګټه

خو هغوئ نه پوهيږي
چې ژيړ لښکر له مانه متې وړي
او په اوږو باندې مې شخوند وهي لا
ته اې سپېڅلې «نه !» په کومه لاړې
چې مې رسۍ د دار نږدې ده
سر کې «هو» انځور کړي
زه چې زړه وکرم زقوم را شين شي
د کډو
کډو
کډو
ښکالو مې اورې که نه؟
زه درنه ولاړم مينې !
آهای !
مګر څوک شته دي دلته؟ !
چې ماته ووايي:
په مخه دې ښه ! ! !

WWW.samsoor.COM

ښېرا

پېغله چينه کې خپل وربل جوړوي
او د وربمو ډمې يې مخ ته ده نيولې د اوبو هينداره
د شپونکي ګام نه تېره رغړي د چينې لوري ته
او پرې ماتېږي د اوبو هينداره
پېغله ښېراوې کوي
شپونکی يې لمانځي په سلام د مينې
د پېغلې شونډې په ښېرا اخته دي
خو يې د سترګو ژبه بل څه وايي:
«تا سره
مينه
لرم»

۱۳۷۴/۳/۱۴

WWW.SAMSOOR.COM

يو ټاپو د جذاميانو

څه مانۍ د نازولو شوې کوڅې د دروېزګرو
څه لوی ښار مو د حسينو جوړ مالت شو د سوالګرو

څه درنې درنې شملې مو شولې لپې د کپ سوال ته
غرونه غرونه لوپټې مو نن ګرو شوې په جوازګرو

هر زرګرمو آهنګر شو جوړوي په غبرګو لاسو
له نتکيو نه د ښکلو تور کچکول د قلندرو

په لاسو کې د سندرو زولنې شوې د ځګيرويو
د رباب د شرنګ حجره مو شوه جونګړه د کوډګرو

زه بې وسه بې ګرېوانه، چېرې وساتم ستا اوښکې
رانه يووړې مرغلرې ها پرديو سوداګرو

www.samsoor.com

کلی نه دی هدیره ده یو خو مړي په کې ګرځي
نه ګودر شته نه منګي شته نه کتاریې د دلبرو

ته خو راغلې خو شه چینې خو سېکال مو فصل سوی
نه غنم شته نه یې وږي نه یې مینه د لوګرو

له ټاپو د جذامیانو په ړندو سترګو ورګورو
هېڅ کښتۍ چېرې رانه غله نه بادبان د درمانګرو

که د مینې کیسې غواړې زما د سترګو کتاب پټ کړه
نه چې اور درشي جانانه له نارونه د نهرو

مور د مینې لیوني وو، ټول وطن مو لیونی کړ
اوس څوک نه ولې په کاڼو لوی کاروان د سربېرو

د نکریزو آیینه کې

زه بګیوان وم د زیارت د لارو
او هره ورځ د چارشنبې به مې د پېغلو ډله
د یو رنګین مازیګر
په پلوشو کې تر زیارت پورې وړه
سم چې ماښام به شو زیارت کې به ډیوې بلې شوې
چا به نغریو کې تبۍ د خوږو غوړو بار کړې
چا به لکړو پورې سره او ګلابي اننګي
چې به لامده وو په رڼو او مرغلینو اوښکو
د کوم مراد لپاره وموښودل
چا به په سپینو او ښایسته منګولو
په زاړه توغ پورې د سمال وتاړه
چا به د اوورنګو وربښمو تار ته
په ډېره هیله ځلو ښنت غوټې ورکړې
چا به د شنه مرقد پښو ته لپه ونیوله

WWW.samsoor.COM

ما به ګومان وکړلو
چې د نکریزو آیینه کې به له خدای څخه
د خپل مین انځور غواړي
چا به بې وسه او نازکې پنجې
له زنګ وهلي زاړه کولپ څخه راتاوې کړلې
خو کولپ به خلاص پرې نه شو
چا به ملنګ بابا ته رغوی اوږد کړ
او قلندر به یې تالي وکتې:
«ستوری دې بر ختلی...
... یو څوک به راشي په سپین آس او ستا ډولۍ به یوسي»
نو بیا به دا له شرمه تکه سره شوه
خپلې تنکۍ شونډې به یې وچیچلې
او چې په غلا به یې زه وځارلم
لږ به موسکۍ شوه ما به هم وخندل
آس به مې وشیشنیده
وربل به وزنګېده
شمله به هسکه شوله

یو ګل به
باد یووړ !!

۱۳۷۲/۵/۲۲
جوی شیر کابل

WWW.SAMSOOR.COM

خـوب

زما د شونډو ببړۍ
پر یوې مستې څپې
ستا د سینې پر سمندر تېره شوه
خو ستا د ناز ساحل و ځومره نږدې
چې زه یې ښکته...
نور له خوبه ویښ کړم

۱۳۷۴/۲/۱

WWW.samsoor.COM

د خپلو خوبونو ملکې ته !

رويا

ولې مې خوب ته راځې
نور خو کلونه وشول
چې زموږ کوڅې مينې د غرونو شاته کډه کړې
يوازې تا نه يو څو تت تصويره
زما د ذهن په پرده کې پټ دي
آن چې ښکلا دې هم ورو ورو رانه ورکېږي او هېرېږي پسې
خو اشنا نه پوهېږم
کله چې خوب ته راځې
ستا به په ياد يم که نه؟
ښايي لو مړى به دې په زړه درګرځم
او بيا به وروسته راته خوب کې راځې
که نه نو دغه دربيم ګړى څوک دى؟

WWW.samsoor.com

چې له مودو نه وروسته
لکه یو خیال
لکه رویا
او لکه خوب دې د ښکلا تصویر کې
دغه له مینې ستومان
دغه له ژونده ستړی
زما رنځور زړګی له لاسه نیسي
او ته په ډېره مینه
او یا خو نه پوهېږم
لږ څه حیرانه راته ګورې داسې
زه خو دې سترګو کې لوستلای نه شم
کاش دې ویلای په هماغې نازولې ژبې
چې دغه ژوند څه مانا
او مینه څه ته وایي؟
او یا ځواب مې د یوې پوښتنې:
چې:
اې زما هیرې مینې!
ولې مې خوب ته راځې؟

١٣٧٢/٢-٣٠/٣١

WWW.SAMSOOR.COM

ځاله

زموږ د کلي د چنار سيوري ته
ماران د يو بل غوږ کې
کيسه د لوږې کوي
ځکه چې نور نو د چنار څانګه کې
د سارانۍ کوترو
شنې ځالې ټولې له بچو تشې دي

۱۳۷۴/۱/۱۰
کابل

WWW.SAMSOOR.COM

د لمر غله

باد
خوځوي تار په تار
زلفې د ښکلې نجلۍ
د سترګو شنه اسمان کې
د جنت رنګ لري
دغه زموږ کلي ته
بیګار اغلې نجلۍ

❋❋❋
❋❋❋

یو شین کتاب یې څنګ ته
وای:
«پیغمبره یمه»
د عشق سندرې لري
شونډو کې غلې نجلۍ

❋❋❋

مذهب یې
(مینه)
مریدان یې د ښکلا لیوني
ځمبل د سترګو یې ډک
له کراماتو راوړل
پیرې کاملې نجلۍ

WWW.samsoor.com

خو چې ماښام راوخوت
ځو هوښيارانو کړې لمنې ډکې
د (عقل) کاڼو ځخه
او شپېبه وروسته لېونو وليده
د خپلو وينو ډنډ کې
وه لمبېدلې نجلۍ

***

چې مريدانو د سندرو منځ کې
په اوږو پورته کړله
لا يې خندلې نجلۍ
دعشق کاروان زموږ له کلي ځخه
يووړه ويشتلې نجلۍ

***

او د هغې تګ سره
زموږ ماښام اوږد شو
تر همدا اوسه
تر سبا
ان تر قيامته پورې
لکه چې لمر يې غلا کړ
زموږ له کلي ځخه
په خندا تللې نجلۍ

۱۲ وږی ۱۳۷۷
کابل - خيرخانه

WWW.SAMSOOR.COM

غنم لو

په کرونده کې يوه پېغله نجلۍ
په شنه سالو کې د غنمو وږي
په سرو نازکو او پستو منګولو
څومره په ناز ټولوي
زلمي لوګر يې د خولو د مرغلرو شاته
د پېغلتوب حيا نه ډک ښايست ته لارې څاري
***
« نجلۍ ! ته وګوره چې سترګو کې مې څه لوېدلي؟»
پېغله د خپل سالو په څنډه د هغه سترګې نه ګرد پاکوي
خو د زلمي له ميني ډک او دروغجن نظر د هغې پرګرېوان
ننښتی
«ولې په نېغه راته ګورې دا سې؟»
پېغله په چل د لوګر وپوهېدو
او د غوسې لمبو يې سترګو کې د مينې غوټۍ وسپړلې
خو ددې ښکلې غوسې شاته لوګر دا ولوستل:
« چې لو کوې ګوتې به پرې کړې
که در په ياد مې شي د مخ شينکي خالونه»

۱۳۷۵/۴/۱۰
کابل – چارآسياب

WWW.samsoor.COM

باران

ها مازيګر چې له باران نه وروسته
ځومسا پر ځاځکي دمه شول ستا پر ښکلو او نازکو شونډو
او په نخا نخا کې پېغلې ورمې
د استاد تور کاکل لمدې ځانګې راوځنډلې
ها مازيګر يادوم
چې کتارونه د کوچيو پر خو تلل ستا د ښايسته وو اننګو پر لاره
داسې مخ ښکته د ګربوان تر ا ېلبندونو پورې
او ښا پيرۍ دې د بدن
د لامده شوي کميس شاته په څه ناز خوځېدې
چې د کمځو مستې ساقي دې د ګلابو پيالې
پر سر را اړولې
په هغه ورځ ما سره
د پسرلي حسودو سترګو هم منلې وه چې:
ته له هغه باران نه
او ته تر هغه مازيګره هم ښايسته ښکارېدې

۱۳۷۴/۱۰/۳۰
کابل پوهنتون

WWW.SAMSOOR.COM

يوه ناوې د سپوږمۍ

سپوږمۍ د شنه ځنګله له ستوني څخه
د پېغلتوب سندره ويلې او سپېدار ورته نڅا کوله
سپوږمۍ د ستورو سپين پاولي
د خپل کميس پر ټټر وټومبل
او باد ورته په خپلو ګوتو
د شپې له څڼو نه د سيند ستنه کې تار واچاوه
سپوږمۍ په خپل تندي د لمر له پله نه خال کېښوده
او د اسمان پر لمن
ورته د وريځو سپين لمنې نجونې
په اتڼو ستړې شوې
سپوږمۍ شوه ناوې لا شپونکي ورته شپېلۍ وهله
زما شاعر زړګي يې کېښودل پر رغوي د غروب نکريزي
نو اوس به ورا د سپېدو راشي دا ښايسته ناوې به
د شنه بخت کور ته يوسي...

له (پاڼه) منظومې څخه

کابل ۱۳۷۴/۸/۴

WWW.SAMSOOR.COM

يوه پوښتنه

يوازې يو ځل راشه
چې دې پر شونډو شونډې کېږدمه او ...
درنه د زړه پر ژبه وپوښتمه:
«درباندې ګران يم که نه؟ !»

۱۳۷۴/۱/۱۰
لوګر، د بورګ کاربزونه

WWW.samsoor.COM

بـاد

وګورئ باد څومره مېن شاعر دی
تل وي د شنو پاڼو په غېږ کې ویده
یا خو د لوخو په ځنګله کې چېرې ناست وي
او شپېلۍ غږوي
کله د پېغلو مخ ته لاس اوږد کړي وربل يې جړ کړي
کله يې تار تار زلفې وشيندي پر سپينو مخو
وګورئ !
باد کله پر هغې نجلۍ هم لګېږي
چې پر سپين اس سوره وي
او د نازک کميس تر شا يې د بدن ابشار
څپې څپې پر زړه وربږي
✵✵✵
يوازې باد دی چې د وربيو او بربنډو له کوډلو نه خبر اخلي
ښايي چې باد به په (انسان) مين وي
د هر چا ور ټکوي

WWW.samsoor.COM

هر چاته غېږ پرانيزي
څه بې تو پيره دی باد
څه مهربانه دی باد
وګورئ !
زموږ کلي کې هېڅ څوک نه شته
لوګي يې مړه، کلا کنډرې او چينې يې وچې
د سوزېدلو ارواګانو سيوري هم نه لري
خو لا تر اوسه پکې باد لګېږي
تاسې يې اورئ؟
هغه چيغې وهي
هغه ماتېږي،
هغه ژاړي،
هغه مينه کوي
وګورئ باد څومره ځوان مرده يار دی
وګورئ باد څومره مَېن شاعر دی

۱۳۷۷/۱/۲۷
کندهار

WWW.samsoor.COM

هـیله

... او دا دی زه د ژوند پر لویه وچه
د خپلې سپینې او سپېڅلې مینې
د یو یادګار په توګه
د خپل غزل د هر یو بیت ډبره
حوض د کوثر کې مینځم
چې ترې د زړه له پاسه
تا ته یو ښکلی تاج محل جوړ کړم
نو
تا نه هیله کوم
اې زما ټولې مینې
ټول ژوندونه !
د لږ مودې په مخه
څو تاج محل جوړېږي
زما د ذهن له دې ښارې او سپېرې بیدیا نه
ولاړه شه بلې خواته

۱۳۷۴/۲/۲۷
کابل پوهنتون

WWW.SAMSOOR.COM

پـته

زما بختورې اوښکې
چې پر سینه د ښکلې وڅڅېږي
هلته یوه کوڅه ده
چې د هغې د زړه تر کوره ورځي
پام
درنه ورکه نه شي

۱۳۷۴/۲-۴/۱۳ کابل

WWW.SAMSOOR.COM

د شنې مينې شاعر اسحق ننگيال ته

سيوری

يو پسرلی کله چې خوا کې د چينې
هلته د غره شمله کې مينه شنه شوه
او يوه ځانګه يې قامت شوه د چا
چا ورنه ګام پورته کړ
خدای خبر څوک و مګر
ماته يې سيوری د شاعر ښکاره شو

۱۳۷۴/۲/۲۸
کابل، د ليکوالو انجمن

WWW.samsoor.COM

کشمالي د ډبو په غېږ کې

دا پر زړه مې بيا د چا زلفې خورې دي
په قسمت مې چې د شپو جوړې کوڅې دي
چې له نازه به کږه وږه پرې راشي
کږو لارو کې مې سترګې نن خورې دي
دا کاږه وختونه سترګې را نه باسي
چې نيولې مې په لار درته کږې دي
ما وه وړې چې وربل ته دې ګل راوړم
اوس راوړې د لمنې مې ايرې دي
لېونې د مينې تږې شول د وينو
چې پرې وچې ستا د زلفو شرشرې دي
ځنګل ځي له پسرلو سره يې جنګ دی
چې اغوستې يې د منې سرې جامې دي
د باغ سترګې د ږليو ريبارانې
وربلونه د ګلونو هديرې دي
د منګيو وينو وسول ګودرونه
مازيګرمو وچې کړې شنې ويالې دي

د حیا په نوم د جهل لښکریانو
تالا کړې له سرونو لوپټې دي
نڅوي په زور کوڅې د سبرونو
بیا کارغانو جوړې کړې نن میلې دي
داسې ورځ پر شهزداګۍ د کشمالو شوه
چې د ځوزو د دیو غبږه کې یې شپې دي
د اغزیو تور پاچا په زور زبېښلي
د غاټولو شونډې بیا تغمې دي
د سیلۍ تورزنو لاس وراچولی
بیا په باغ کې د کوم چا سوې نارې دي
مړې غوټۍ چې سر پرې کړې ورته ناڅي
دا د تورو څه عجیبې نغارې دي
تا ته چا ویل وږمې چې دلته راشه
دلته لارې د سپېدو پر وینو سرې دي
لګولی مو لاسو ځکه دا اور دی
چې مو زړونو کې د مینې دیوې مړې دي
اشنا نن را څخه مه غواړه غزلې
سوزېدلې مې په ستوني کې نغمې دي

۱۳۷۴/۱۰/۱۸

WWW.samsoor.COM

ژړا
او
مينه

د دغه شعر په اړه يو ياد ښت:

د سمبولونو بې غږه خبرې

دا شعر د سمبولونو په ژبه د لېوال د يوه سپېڅلي بغاوت هنرمندانه انځور دی. په دې شعر کې د لمر انځور د هغې رواني تداعي د نده ترسره کوي چې د شاعر په اند له خپلواکۍ، مينې او ښکلا سره اړه لري.

جذام وهلې ټاپو هغه ښار ته ورته دی چې مينه او صميميت په کې ورک دي او د شاعر په ژبه له هغه نه (مينې د تل لپاره کډه کړې).

ماته پنجره: فقر، د عقل ناتواني او نااميدګي تداعي کوي.

اوږد مړوند: په شعر کې د منيځلې مينې او سپېڅلتوب لپاره او بالاخره د يوې ورکې رڼا په هيله د ګدايي سمبول دی.

ويا ړ: ځينې پخواني ناسوبمن افتخارات، هغه ويا ړ چې هېڅ ډول نيکمرغي له ځانه سره نه لري، د هغه موخه د يوه آبادي او د بل بربادي وي، هغه ويا ړ چې د انسان د يوه وېښته ارزښت نه لري، خو د زرګونو «انسانانو» وينه د هغه د ترلاسه کولو لپاره تويې شوې وي.

ژيړه سکه: د نېکمرغۍ ورکه رڼا.

د واورې پر سر د پښو غږ: د (زه) خواته د انسان توجه ده.

ډودۍ: د يوې رفاه، مړښت او ورک تمدن نښه ده.

وينې: د بې ځايه وياړونو او بې پايلې سوبې ښکارندوی دي.

WWW.samsoor.COM

کچکول: د هغه څه ارماني تجسم دی چې پیدا کوو یې او ورکوو یې تر څو چې د تل لپاره د هغه په لټه شو.

د دغه شعر سمبولیک نوښت په دې کې دی چې شاعر نوي انځورونه ارایه کوي او له دې سره مورږ د یاس او هیلو تر منځ د یوې ورکې مینې لټولو او موندلو ته هیله من کوي څرنګه چې وایي:

«مینې د تل لپاره کډه کړې».

اسد آسمایي

ژړا، اور، مینه

مینې د تل لپاره کډه کړې
زما تېر کلونه به بیا هېڅ کله را ونه ګرځي
زه تښتېدلی له نېکمرغې ماضي
د کوم (سبا) د دیوال شاته ناست یم
(راتلونکې) نه شم لیدی
او (اوس) مې هومره تریخ دی
لکه زقوم د دوزخ
اې د ماضي حسرته!
مګر د مرګ د عزرائیل ګوتې د عشق تر ستوني هم رسېږي؟!
زمورږه مینه خو لا سترګو کې وه
چې د ښکلاوو د لور شرنګ پورته شو
او مینه وچه شوه

WWW.SAMSOOR.COM

ايرې شوه
چېرې باد يووړه
دا وه د کومو تندرونو وېره
چې مې د سترګو شپول کې ورکه شوه رمه د اوښکو
او ستا د خال د شپونکي قتل په وربل واوښته

مينې د تل لپاره کډه کړې
سږ کال غنمو ګلخنګي ونه کړل
ياسمني هار به دې غاړې ته له څه شي جوړ کړم
شوې د لوګريو سترګې دومره وړې
چې له ستريو يې يوه دانه هم نه تويېږي
اې خوشه چينه اشنا !
ستا په نکريزو سرې منګولې به بيا جوړې نه کړي
د طلايي فصل د وږيو قودې
زلمي بزګر به سږ کال هېڅ تا ته در ونه ګوري
او ستا له لپو نه به هېڅکله اوبه ونه څښي
هغه له تا څخه ځان داسې ساتي
لکه د اور له لمبو
تا ته کتل ورته ګناه ښکاري
او اخيستل ورته د مينې د نوم سوچ کفر دی
آه خدايه نه پوهېږم

WWW.SAMSOOR.COM

چې د ګناه
ګناه
ګناه
له ويرې
(عمر) په (ژوند) حساب دی؟!

مينې د تل لپاره کډه کړې
څه د ښايست د وچکاليو کال دی
بس زه يوازې او يوه کوډله
له خپل شاعر خوب سره
يوه جذام وهلې لويه تاپو
پکې يو وچ ځنګل او سپينې واورې
له بې ښکو يو څو زانو سره
زه هومره ړوند يم د کوډلې ور مې نه پېژنم
بس يوه لار د لمر خاته له خوا دوزخ ته تللې
يوازې ماتې پنجرې نه راته ښکاري
يوه وچه درويزګره څانګه...
زه يې مړوند وينم کوم چاته اوږد دی
د پانو شنه بنګړي ميرات دي ورنه
او تورې ګوتې يې لا ښورې باد ته
کله يې مات رغوي کې پريوځي يوه ژېړه سکه

WWW.samsoor.COM

او زه پرې پوه شم چې لا لمر ژوندی دی
اې ماته ګرانې ټاپو !
زه تل ويده يم ستا وروستۍ سلګۍ په خوب کې وينم.
کله چې غوږ ونيسم
د چا د پښو غږونه اورم چې په وا اوره راځي
د زمکې سپين څادر يې ګام لاندې ځګيروي کوي
کنګل ماتېږي...
او د کارغانو له کغ کغ سره د څانګو متې هم رېږدوي
آهای زما سرګردانې اروا !
ستا ويروونکې ښکالو اورم
مګر څه وکړم بې وسه يمه لاس نه لرم
زما د کوډلې ورلږورو ټکوه
څو مې د ذهن د تاخچې ځاله کې
د خيال د شنو کوترو خوب مات نه کړې

مينې د تل لپاره کډه کړې
بېګاه مې بيا په خوب کې وليدلې
د خپلې ټولې ښکلا حجم سره
چې دې د مينې د سندرو پر ځای
راته د «ويار» زړې بدلې ويلې
اې پر ما ګرانې ښکلې

نور مې ږګونه وچ دي
تنده مې هم ماته ده
نو راته ووايه چې
دا ستا ، د (هېڅ) په نوم به څه بهوم؟ !
اې قلندره اشنا !
اوښکې دې مه تويوه
دغه زيارت ستا پر ډوډۍ او زما پر وينو جوړ دی
زه هم راغلی يم خيرات غواړمه
ستا د کچکول د ماتېدلو خيرات (!)
زموږ د وران کلي پيتاوي کې بيا سيوري ښکاري
د زيارتونو تر څنګ
څو ببرسرې پېغلې
څو لېونۍ چيغې شلېدلې تنۍ
څو لارې وينې په سپېرو خاور کې
چې ماته ښکاري پرې ليکلي يې دي:
آهای !
د بدمرغيو نسله !
ته پرې خبر يې که نه؟ !
مينې
د تل لپاره
کډه کړې

WWW.samsoor.COM

زنداني

يوه ښکلې نګهبانه
د تياره زندان پنجرو کې
ګنهکار د مينې ساتي
زنداني هره خوا ګوري
بس وجود د نګهبانې
دهغه پر روح راخور دی
ښکلې سترګې يې ساتونکې
مخ يې ورځ زلفې يې شپې دي
يو ساده غوندې ژوندون دی.
يوه ورځ چې نګهبانه

عبادت لپاره ولاړه
یوه ورځ یې چې دعاته
دآمین سترګې شوې پټې
یو ناڅاپه هرڅه تور شول
دژوندون رڼا شوه ورکه
زنداني چې هرخوا ګوري
هغه دوه سترګې نهویني
په زندان کې هنګامه شوه
نګهبانه را په خود شوه
ژرېې وکتل زندان ته
زنداني پر خپل ځای نه و
نګهبانه شوه پریشانه
مګر نه چې زنداني وي تښتېدلی؟
خو چې ګوري هسې نه ده
زنداني بې نګهبانې
ژوند په تورو تیږو وویشت
زنداني
بې له دوه سترګو
ځای پرځای هملته مړ شو.

۲سلواغه ۱۳۸۷

www.samsoor.com

ليک

زه دې نـــو کومـــه خـــاطره هېـــره کـــړم
هـــره شـــيبه رابانـــدې اورلګـــوي
هره شپه ستا سترګې په خوب کې وينم
پـــه مـــا دهيـــرې مينـــې تـــور لګـــوي

چـــې تـــه د وړانګـــو لـــه هېـــواده راغلـــې
زه ســـتا دغـــږ زمـــزم تـــه تـــږی ناســـت وم
چـــې بيـــا پـــه دې ختمـــه کـــې دمـــه پـــو کـــړې
وم آدمـــزاد خـــو لکـــه مـــړی ناســـت وم

تـــه راســـتنه شـــوې داســـې بـــې خبـــره
لکـــه دګـــل پانـــه کـــې پتـــه وږمـــه
او زه لا تـــــــږی جـــــــل وهلـــــــی روان
ژونـــد راپـــه شـــالکه داوړي غرمـــه

پـــوه شـــومه چـــا تـــا تـــه قســـم درکـــړی
چـــې بيـــا بـــه نـــوم د (هغـــه) نـــه يـــادوې
دلتـــه يـــې ســـيوری بـــر يـــې ســـتوری نشـــته
دداســـې چـــا بـــه نـــو کـــوم بنـــه يـــادوې

WWW.SAMSOOR.COM

خو گوره ! تا کله پوښتلي ځان نه
چې بې له تا به په ما څه تيرېږي
ها چې قسم يې دې درکړی تا ته
د هغه څه چې په چا څه تيرېږي

پريږده چې هر څه راځي زه يې ګالم
تا ته درکړی قسم نه ماتوم
په زړه کې ناست د مرمرينې تقوا
دغه سپېڅلی صنم نه ماتوم

زه هسې هم ستا ګنهکار يمه ډېر
له خپل دوزخ سره به خپله سوزم
تا دې خدای (ج) ساتي د جنت ورمو کې
ته را ته ګوره چې تر کله سوزم

بس ته دې شونډو کې زمزم وساته
ما ګنهکار ته به په کار شي کله
موږ دوزخيان هم خدای (ج) ته تمه لرو
شپه به په موږه هم سهار شي کله

٢۴ مرغومی ١٣٨٧

WWW.samsoor.COM

پر پلستين يوه بله ژړا

های !
د داود او سليمان هيواده !
خاوره دې وينو سره ګړه ختړه
او هر ديوال دې د انسان له سويو چيغو نه رنګ
موږ ستا تصوير کې د ېر څه نوي وينو:
يو ماشوم څنګه په ګولۍ سوری کيږي
او يو ځوان څنګه ځنکدن کوي
پر زمکه باندې خوله لګوي
يوه مور څنګه د اسمان لوري ته مخ اړوي، چيغې وهي
او د څلورو مياشتو ښکلی هلک
لکه ويده چې وي په خپلو راوتليو کولمو لوبې کوي
موږ د اقصی له ديوالونو سره جنګ د چيغو هم وليده
او د زلميو د سلګيو انګازې چې د شرقي ديوال

WWW.SAMSOOR.COM

ترخبنتو رسي !
هيڅ پيغمبر د دومره وينو خوب ليدلی نه و ،
موسی !
عيسی !
آخر زمانه نبي !
ګورئ ! انسان
لکه يو وړی ليوه
د بل انسان پر غوښو غاښ تيروي
هغه انسان چې تاسو !
د دغې زمکې پر سر
د مخلوقاتو خليفه وټاکه
هغه انسان اوس د ماشوم پر وينو
د خپل مذهب دعا په فخر ليکي
هغه انسان د خدای رضا
د بورو ورارو په غوغا کې ګوري
هيڅ پيغمبر په خپل هيواد کې د سياست په نامه
د فاجعې حکومت نه وغوښتی
های !

د داود او سليمان هيواده !

WWW.samsoor.COM

یو ځل زخمي لاسونه وخوځوه
پاس د آسمان خواته یې لپه یوسه
د ټولو سترو ارواګانو لمن وننګوه !

یو ځل پوښتنه وکړه
چې دا سې ولې کیږي
ولې د هیچا په سینه کې زړه د غوښې نشته
ولې سندره د لیوه د غاښو
او د تنکي ماشوم د غوښو لاهم
د مدني انسان په غوږ ښه لګي؟

کابل: ۲/ مارچ/ ۲۰۰۸

WWW.SAMSOOR.COM

د وړانګو له هېواده

په هر طواف کې زما ياد ورسره
هغه پر تور بخمل چې شونډې ږدي هم ما ښکلوي
زه يې په زړه کې ناست او حج کومه
زه يې لېمو کې اوسم سعی کوم
ورسره يو ځای ترمينا پورې ځم
چې د زمزم چينې ته ورشي ما په اوښکو مينځي
ها توره تبږه ښکلوي هم زما د سترګو په خيال
خدای ته نږدې له مانه لرې جانان
مګر په زړه کې ناست دی دلې جانان
لکه هاجر له ابراهيمه لرې
په زړه کې پټ د عشق ذبيح ساتي
بيلتون په شګو ولې رجم کوي
د عشق ځلويښت لمونځه د زړه يثرب کې

WWW.samsoor.COM

له هر مناره د بلال ازانګې
له هر براق سره د وصل زیری
هغه مینه لکه ستره حوا
هغه سپیڅلې لکه ښکلې مریم
هغه د دې عصر د عشق زلیخا
هغه به ترېې شي او به به نه وي
هغه به ستړې وي د مه به نه وي
څوک یې یاد ېږي خو هغه به نه وي
لکه هاجر به سرګردانه وي د ژوند دښته کې
د اسماعیل د خوب شیبه غوندې به وویرېږي
هغه به ډېره سرګردانه وي د عشق لپاره
او د کعبې خواته به ګوري په اوښلنو سترګو
د اوښکو شاته به مرقد ته ګوري
زه به یې زړه کې ناست یم
چې یو ناڅاپه له کوم لوري وا وري
یو غیبي غږ لکه عرشه را شي
چې د مینو زړونو حج قبول شو
ها یې چې زړه کې ناست دی
ها لیوني شاعر ته هم مبارک
ها لیوني شاعر ته هم مبارک

۲/۷ لیندۍ/۱۳۸۷ المریزکال

WWW.SAMSOOR.COM

ځنګل، ته او ښکلا

ځنګل د ټولې نړۍ ګډ وطن دی
ځنګل چوپتیا لري
ځنګله کې ډېر رازونه پټ دي
ځنګل د پاڼو
دوښو
او د ریښو ښکلا ده
ځنګل د ټول خلقت د نیمې ښکلا غل ختلی
زه چې ځنګله ته راشم
د لیونتوب په مانا وپوهېږم
زه چې ځنګله ته راشم
د خپلې تیرې ماضي ورک ګامونه بیا پیدا کړم
زه د ځنګله په هره پاڼه کې ستا ښکلې خندا پېژنمه
چې په ځنګله کې ځان یوازې کړمه
نو زما خوښه ده چې هر څه کوم
که د ماشوم په څېر ټوپکې وهم
یا خو د زړه له کومې چیغې وکړم
هېڅ څوک به و نه خاندي

WWW.SAMSOOR.COM

هېڅ چا نه نه شرمېږم
ځنګل د ټولې آزادۍ مانا ده
ځنګله کې ستا ښکلا
زما ليونتوب
او د طبيعت رازونه
ټول شنه شوي
زه له ځنګله سره همزولی روح يم
خدای خبر ولې په ځنګله مين يم

۲۲ ميزان ۱۳۸۷
د ګلمارګ ځنګلونه ، کشمير

WWW.SAMSOOR.COM

کشمير

شنې اوبه ډکې له پانو
نيلوفر په کې راشنه دي
کوچنۍ بېړۍ روانه
د ګلونو منځ کې لاره
لرې خنډه د ډنډ ښکارۍ
لمر دونو شاته لوېږي
د ګلونو سوداګره
په وړه بېړۍ کې ناسته
د ګلونو ګېډۍ ډېرې
کشميرۍ موسکا په شونډو
قرص ټټر يې دی پر غاړه
سورتيکری يې باد ته رپي
د وړو وړو بېړيو
مسافرو ته راګوري
د ګلونو ګېډۍ لاس کې
پاس د غرو پر څوکو واروې
شنو لمنو کې ځنګلونه
پر ښه شنه ده،

تيږه شنه ده

د لمر سره سرخي پريوزي
مازيګر پر نيلوفرو
د بيړۍ په نرۍ څوکه
اوبه خيرې شي
په پانو
په بيړۍ کې يوه ښکلې
مخامخ زلمي ته ناسته
غواړي ټوله ورنه ځار شي
ټول غمونه، ټوله ويره
خپلو سترګو کې ترې پټ کړي.
دا يوه شيبه د مينې
د ټېر کلونه د ټېر عمرونه
زما په سترګو کې راشنه ده
هيڅ يو شعر
هيڅ يو انځور به
دا شيبه ټوله ځای نه کړي
ښکلا څومره ډېره ستره
هنر څومره ناتوان دی

۲۵ميزان، ۱۳۸۷
سرينګر، کشمير

WWW.SAMSOOR.COM

د تخار د خواجه بها الدين زنداني کډوالو ته!

روښانه ببرته راځي

دنګ هيندوکوښ شاهد دی
چې هاغه ستر سکندر څنګه مات شو
روښانه، سپين نقاب پرمخ
توره تر ملا په خړ ماښام کې ولاړه
د آس له پوندو يې د دوړو نرۍ ليکه ښکاري
څو پېړۍ وړاندې سکندر ولړزېد
روښانې توره داسې ووهله
او هيندکښ شاهد و
روښانې ډېر سرونه واخيستل
او خپله د پرديو د ډولۍ نذر شوه
«باګرام» شاهد و «بګولان» ورکتل
روښانه ولاړه، د تاريخ برخه شوه
د «ګوزرياتس» اوښکې لا وچې نه دي
روښانه ببرته راځي
مشال په لاس
د سولې سپين کميس پر غاړه
شين پړونی پر سر

WWW.samsoor.COM

روښانه بېرته راځي
د عدالت لمر يې تندي کې بريښي
او د سپين آس ځنې يې باد ته ناڅي
روښانې !
لاس اوږد کړه ماشوم راواخله
هاغه سپېره
هاغه نهر
هاغه حيران ماشوم
ها ترهېدلی ، د متروکې شړک ځپلی ماشوم
روښانې !
لاس اوږد کړه !
پر آس يې سپور کړه !
يو ځلي بيا يې د بخدي پر کلا وګرځوه
د «ګوزرياتس» د کلا برم ته يې د زرځو سترګو باز يوسه
د ستر نېکه د نغري ګرمې ابرې باد ته ورکړه
روښانې !
روح د کانيشکا راويښ کړه
او د پکتيس لکړې ولړزوه
بېګا د ((سپين تومن)) د اور پر ښتو
د «ناويهار» اورتون روښانه ساته
او د آمو څپو

WWW.SAMSOOR.COM

د ستري سوريا
له هريو ګام سره لنډۍ بللې
ما د سپېره
د دې نهر
د شړک ځپلي ماشوم
د سترګو کونج کې د سپرغيو کرښې ولوستلې
هلته ليکلي وو چې:
د ننګ هيندوکښ شاهد دی
روښانه ببرته راځي.

۱۸ـ تله ـ ۱۳۸۷

۱ - روښانه، رکسانه، رخشانه:
هغه مهال چې مقدوني سکندر د هيندوکوښ لمنو ته ورسېد د سيمه ييزو افغانانو له کلک مقاومت سره مخامخ شو، د پښتنو د خان «ګوزرياتس» سرتيرو کلکه جګړه کوله په تېره بيا پخپله له سکندر سره يو نقاب لرونکی سپور په سختۍ جنګېده، يو ځل د سکندر د توري په قبضه کې د سپور نقاب ونښته او څېره ښکاره شوه، د سکندر خوله، له حيرانۍ خلاصه پاتې وه، ځکه ويې ليدل چې زړه ور سپور يوه ښکلې پېغله وه. سکندر جګړه بس کړه او پر پېغلې يې زړه بايلود، د واده بلنه يې ورکړه پېغلې ورته وويل: زما د پلار «ګوزرياتس» له سيمې ووځه، ټول اسيران خوشې کړه بيا به زه درسره واده وکړم، سکندر دا شرطونه ومنل او دغه زوړه وره افغانه يې ورواده کړه.
۲ـ باګرام ـ ننني بګرام:
۳ـ بګولان: وروسته عربانو بغولان کړ او بيا بغلان شو، ننني بغلان ولايت.
۴ـ بخدی ـ ننني بلخ
۵ـ کانيخکا، کنيشکا، نامتو کوشاني ټولواک
۶ـ پکتيس، پښتون
۷ـ ناويهار د نوبهار زوړ نوم
۸ـ سپين تومن د زردښت لقب و، چې مانا يې ده سپين نژاد
۹ – سوريا د آريايانو د لمر، ښېرازۍ، روښانۍ، اوبو او سيندونو ټولواکه.

www.samsoor.com

د خوب او ويښتيا ترمنځه

ستا غم په زړه کې ويښ دی
ستا د درد پيتې بار د روح پر اوږو
د بيابان سرې تبږې
او
زما د زخمي تلوکيسه
څومره چې ځم غرونه هم لرې روان
چانه پوښتنه وکړم؟
چې غرونه لاهم غمځپلو ليونيو ته پناه ورکوي؟
آيا په غرونو کې لا سمڅې شته چې:
د عشق له رنځه فراريانو ته ددمې کور شي؟
ته لا هماغسې د ژوند د بيابان سراب يې
لرې
ډېر
لرې د افق په څنډه
دنګه ولاړه يې او ګورې راته
ستا غم په زړه کې ويښ دی
او زما ړندې سترګې له خوبه باسي
زه له هغه ښاره وتلی يم چې

WWW.samsoor.com

هلته د عشق ګناه تر قتله ستره
او وينې وړې دی د مينې فصل
غرونه !
چېرې دي غرونه
چې پناه ورووړم
ستا غم په زړه کې وينښ دی
عجيب قانون دی د ښار
عشق ته د رسم او رواج زاړه کولپونه پراته
بازار د تورو او چړو پرانيستی
د دوست ديدن سخت
د دښمن تر قتله
لا ته ولاړه يې او ګورې راته
ستا غم په زړه کې وينښ دی
بيابان د پټو هديرو سمندر
له تندې مرمه
او به نشته
وينه نه شم څښلای
چېرې ولاړه يې
زما لاس ونيسه
مرم درپسې !
رواج مې نه پرېږدي چې لاس دې ښکل کړم

WWW.samsoor.com

ځکه ستا لاس ښکلی دی
او په ښکلا باندې د شونډو
موښل شين کفر دی
موږ له يو بله جدا
ځکه ديدن خو مو ګناه ده
ګناه !
يوه پوښتنه کوم
موږ د ديدن له ګناه ويره لرو
مګر هغه چې د انسان پر مرۍ تيغ را کاږي،
نه ويرېږي
ووايه کومه ګناه،
څنګه ګناه
لاس راکړه
مرم درپسې
مخ مې ښکل کړه
زما مخ سپيڅلې دی
د پاک کتاب د پاڼې په څېر
پر مخ مې ډېرې اوښکې وبهيدې
د هيڅ چا وينې ور الوتې نه دي
اوښکو زما پر مخ دا ستا د شونډو ښکلې سرخي نه ده وړې
ماته دعا شوې ده !

«خدای دې سرخرویه لره !»

ټول عمر ستا د شونډو رنګ ساتم
او سور مخ ګرځم
ستا غم په زړه کې ویښ دی
غرونه لا لرې دي
او زه ستړی یم
ته لا هم لرې د افق په څنډه
د نګه ولاړه یې او ګورې ورته
چې عشق قتلیږي د ګناه په نامه

۴ تله ۱۳۸۷

WWW.samsoor.COM

هله

هله ياهو هله ياهو ووايه
هله ميراته وسله وغورځوه
هله راځه هله پايخې بډوهه
هله ځولۍ نيسم منهې څنډوهه

***

هله چې ورانه چوتره جوړه کړو
د کلا بر سر کې حجره جوړه کړو
هله ماشينه له اوږې کوزه کړه
چې ترې ځپرې ته زينه جوړه کړو

***

WWW.samsoor.com

هلــه جو مــات مــو منــاره نــه لــري
پــه کــې ماشــوم څونــډې ســپاره نــه لــري
هلــه میلــه د راکــټ کــور نــه راوړه
ورانــه دیــره مــو کټــاره نــه لــري

***

راشــه دا لــس ګــوتې کــړو لــس بزغلــي
د زړه پــر للمــه چــې بــاران ووري
کــه لــه آســمانه څــاڅکي نــه پریوتــل
اوبه به ورکړو اوښکې څاڅکي څاڅکي

***

د ټوپــک ماتــه شــپیلۍ وشــرنګوه
د تــوت پــر شــنه څانګــه یــې ونځــوه
چې ښــو ونځي تــه تــرې ټالۍ جوړه کــړو
هلــه ګــولۍ د ټانــک راوځــړوه

***

WWW.SAMSOOR.COM

اور، ورا ، لنډۍ

شینوارۍ ببو پړونی دې راسم کړه
ها ،چې رنګ دی په سرو وینو خړ په خاورو
دخانک خولۍ سورۍ شوې دمزرو
پروت شاهو دې هلته لرې مړ په خاورو

شینوارۍ ببو دناوې دړۍ وسوې
پولادي کارغانو اور پر واده راوست
نغارې په لمبو وسوې ،داریا مات شو
کافر زړیو نوی شور په واده راوست

شینوارۍ ببو سبا به راډیو وایي
چې پوره تحقیق به وشي په دې کار کې
زورورو سره ،چېرې زموږ کېږي
دخپلیو ټوټې شماره په دې لار کې

شینوارۍ ببو څوک نشته په وطن کې
چې لږ ووایي کاوباي ته: (خولا ته ګوره !)
داملت په (وي ار ساري) نه پوهېږي

WWW.samsoor.COM

د ترهګرو ډلې نه دي، ورا ته ګوره

شینواری ببو له تورو کربښو راشي
دلته اور زموږه په مېنه باندې بل کا
دلته پوزې د کافر ته ګوته یوسي
مرګ د خوار پښتون د خوارې مېنې مل کا

شینواری ببو د میني کېسې نشته
ستا ځنګل د سرو لمبو د خولې خوراک شي
یا ځانمرګی یا کارغه پولادي راشي
لمنځه ما ته شي زړګی د څیرې چاک شي

شینواری ببو په ورا پسې به نه ځو
نور به نه لمانځو ودونه په لنډیو
دغه ژبه دغه قوم د مرګ لایق دي
تول سرونه وهل کېږي د پګړیو

شینورای ببو له چا نه ګیله وکړو
خپل ببري مو هم واسکټ د اور اغوستی
د سپین غره لمن کې خپله مکتب سوځو
له کتابه مو توبو ته قوم راوستی

WWW.samsoor.COM

شــينواري ببــو ګورګــورې ســږ کال نشــته
پــه خپــل لاس مــو د ويــالې او بــه ســيځلي
(وي آر ســاري) تــه ګيلــه پــه پښــتونه شــي
مــوږ لــه خپلــو ســوړو تــور مــاريو چيچلــي

شــينواري ببــو پړونــى دې راوا خلــه
د ماشــوم ځونــډي بــدن پــه کــې رانغــاړم
تــه زمــا پــه دې د ســمال بانــدې مــخ پــټ کــړه
زه د ځــوان اوغانســتان مــړي تــه ژاړم

1387/چنګاښ / 16

يادونه:
دا شعر د شينوارو پر هسکه مېنه د هغې بمبارۍ خاطره ده، چې ناورې- زوم او ورا يې له ژونده د مرګ کندې ته ورولېږل.
خولا ته ګوره: د شينوارو په ګړدود کې (د خدای لپاره).
وي آر ساري **We are sorry**: موږ خواشيني يو.

WWW.SAMSOOR.COM

هېره

په عشق کې تریخ دی
خدا یېږو تریخ
د هېرولو فصل
یو داسې فصل چې نور
د خپلې مینې سترګې نه شې لیدی
ددې کړېو وړېو لفظونو مستانه لوستونکیه !
یو څه له ځانه سره فکر وکړه !
څو مره ترخې شیبې دي
چې په یو ښار په یو وطن کې مساپر شې
ورک شې
خپله خوږه مینه له لاسه ورکړې
هره شیبه ورته لوګی شې
ورته وځوریږې
هغه هم وسوځي لمبه لمبه شي
خو د کافر ژوندون
د جبر شیبې
هغه له تا او تا هغې نه ورک کړي

WWW.samsoor.com

هېڅ څوک پو هېږي نه چې:
زه ورته څه وايمه
هېڅ څوک زما د زړګي زخم - زما درد نه ويني
آه ! چې زه څومره نن يوازې يمه
لکه بيابان کې يوه وچه ونه
يا په ځنګله کې يو ورک شوى سړى
خدايزده چې زما هغه ښايسته محبوبه
چې اوس په اوښکو زما ښېره له خپل زړګي نه تو رېي
او غواړي زه يې هېر شم
_ څومره يوازې او غمجنه ده اوس _
هغه په دې لويه دنيا کې اوس يوازې ده
بيخي يوازې
لکه آدم نه ورکه شوې حوا
لکه له سيله پاتې شوې هيلۍ
مورې دواړه جبر د ژوندون وهلي
غواړو يو بل مو هېر شي
څومره ظالم بشريت ! !
څومره بې درده خلک ! !
څومره بې زړه وګړي ! !
څه بې پروا انسانان ! !
ټول لا ژوندي دي

WWW.SAMSOOR.COM

او لا سا را کاږي
عجيب بې حسه جهان !
لمر لا سوړ شوی نه دی
اسمان لا نه پريوځي
زمکه لا نه چوي
او لا اور نه اوري
عجيب ظالم ژوندون دی
زه او جانان يو بل نه بيل يو
سره نه شو ليدی
موږه محکوم يو چې يو بل هېر کړو
خو لا قيامت نه راځي
خدای خبر ولې ؟
موږ يو ازې
د خپل درد لپاره
همدا کمزوري د وه ياران پاتې يو

غبرګولی 29 مه شپه 1387
کابل

WWW.SAMSOOR.COM

ښځه

د عرش له نوره راوتلې چینه
د عشق له خاورې سره ګډې اوبه
په دې هستۍ د ښځې نوم پورې شو
آدم یې سیورې د ښکلا ته ویده
دې لوپټې لاندې ماشوم للو کړ
له پاسه نور د خدای پرې ووریده
ماشوم پرې پوه نه شو آدم خبر نه
ښځې د ستورو هومره رنځ ولیده
ماشوم چې وږی شو شیدې یې ورکړې
آدم چې ستړی شو دې ونازاوه
ښځه هم وږې وه هم ستړې ستړې
هېڅ څوک په دغه راز ونه پوهېده
ماشوم چې لاس خلاص کړ د مور خندا وه
آدم چې لاس پرانیست، د دې په کې زړه

1387 / نوروز

WWW.samsoor.com

زما قبر

بيګاه مې خپل قبر په خوب ليدلی
قبر مې او وه لارې دی
د راتلو او وه دروازې دلته راځي
لوړه
خپل ورور
غيرت
او جنګ پر ايمان
ميراث
پيسې
او مينه
قبر مې او وه ځله تر نورو تياره
قبر مې ډېر تر نورو خلکو تور دی

WWW.samsoor.com

قبر مې کولپ لري

د سروزرو زنځير پرې ځوړند

قبر مې زوى جوړ کړى

زوى مې د قبر واستا کار دى

او وراره مې زرګر

دواړه قبرونو ته د سروزرو زلپې جوړوي

ورور مې قصاب دى

هره ورځ له خولو نه شونډې ريبي

او زما پر قبر يې خورې کړي لکه پاڼې د ګل

مور مې ماښام تياره يو پنډ ليونتوب

زما پر خاوره باندې وشيندي او کټ کټ خاندي

او د خپل سرتورې او سپينې کوڅې

او وه ځلې واوبې او وې سپخوي

يوه بي بي ترا او ټيکر يو لاندې

زما پر قبر بوخه ناسته ده او پته ژاړي

زما پر قبر د زقوموبو نيالګى را شين دى

زما قبر قصر غوندې اوږد جوړ شوى

او د تاريخ په خبر پينځه زره زينې پرې جوړې

زما قبر زما د ټولو ترونو او نيکونو له جګړو څخه لوى

زما قبر ډک د تيرو تورو له شرنګا او خرپـــــا

زما قبر لويه عبرتناکه کيسه

WWW.samsoor.com

دا دې فاني دنيا ژوندو خلکو ته

زما قبر ډېر ښکلې دی

زه مې پر قبر مين

زه مې په قبر باندې سرور کوم

زه د خپل قبر د ساتلو زړور سرتيری

زه د خپل قبر پر تاريخ وياړ کوم

زما قبر سوری دی هره ورځ را ښاخي

زما هډوکي په اوبو کې خيشته

زما د ابد د کور ډبرې ورستې

خاوره يې ټوله په سرو وينو خوسا

زما قبر زما د شهادت د دورغجنې کيسې راز ساتلی

زما دا بد کور د دوزخ ګاونډی

دلته پيريان له جزيرې راغلي

ټوله ورځ سر په هو هو هو دي

قصيده پخوي

يوه ناولې ښځه راشي خپلې بنې باندې

هغه تاويز چې په هيندو يې کړی

او د خوګ وازده کې يې پټ پوښ کړی

زما د قبر په لويدلې اړخ کې ننه باسي

زه د دوه بنو د زړې دښمنۍ

ډبرې کيسې په خپل تياره قبر کې پټې ساتم

WWW.samsoor.com

زما پر قبر دزقومو يوه ونه شنه ده
بيګاه يو ورک عرب زما د قبر خاوره باندې
ځان و ځانډه
او کوم شين سترګي شيطان
پر همدې خاوره سره شراب تويې کړل
زما پر قبر باندې لار تيره ده
نه توبه ! زما قبر په لاره کې دی
زه يو نوم ورکی مړی
پر خپلې خاورې يوه ماته شناخته هم نه لرم
چې پرې خپل نوم وليکم
مګر پر ما مې قبر ګران دی
او لا ويا ړمه پرې

۲۷ - حوت ۱۳۸۲

WWW.SAMSOOR.COM

پېنځه د پرش

نن مې کالیزه وه
د ژوند پینځه دیرشم درد مې چا ونه لمانځه
نن هیچا هم مبارکي رانه کړه
مور، کلیوال پښتانه
خپلې کالیزې په ډیوو نه لمانځو
نن هیچا هم راته یو ګل رانه وړ
هاغه دوه سترګې چې یې څو کلونه
راته په مینه او موسکا مبارکي ویله
چې به یې ورو په دواړو مخو ښکل کړم
بیا به یې په خپل لاس پاخه شوي کوم څه خوله کې راکړل
نن له هغې څخه هم هیره وه زما کالیزه
نن مې د ژوند پینځه دیرش غمه تېر شول
خو هیچا هم مبارکي رانه کړه
چا یو ګل رانه وړ
او ویې نه ویل:
ګرانه لېواله ! مبارک کالیزه !

۲۰ کب ۱۳۸۲ ل
کابل

WWW.samsoor.COM

د ګلونو سوداګر

د مکتب جينکۍ تورې
لکه تورې شامتورې
سپين ټيکري يې لکه غاړو کې پټارې
ماشومتوب نه راوتلې
سپين ساده مخونه راغلې ډلې ډلې
د مکتب د زنګ چې کړنګ شو
زلمکي د ديوالو سيورو ته راغلل
کتابچې او کتابونه يې د ملا تر ملاوستنو لاندې پټ کړل
چا د ګوتو په سرونو په ويښتو کې کوڅې وکړې
چا بوټونه د پايڅو په استرونو باندې پاک کړل
د مکتب جينکۍ توندې ـ نخره بازې
زلمکيو نه راتيرې شوې بيخياله
ته وا هيڅ يو يې و نه ليد

WWW.SAMSOOR.COM

نرۍ ملاوې يې کږې وږې کولې
وې په زړونو کې حيرانې
زلمکي به را روان شي؟
که ولاړ به وي لا چا ته
د غرمې په سره ګرمۍ کې
تورو تورو کميسونو کې راګيره
سره څونډۍ والا خولۍ ده
لړ په وچولي راکوزه
لاندې دوه ببرې وروځې
لمر سيځلې غنمرنګه څېره ډوبه
د خولو څاڅکي يې راشي تر ګرېوانه
پيسې واخلي چا ته ګل په لاس کې ورکړي
ګل پلورونکی زلمی شماري خپله ګټه
څو پستو ګوتو په لاس باندې لړ کېښکود
ګل يې واخيست ورو ورو شا ته ووتله
ګل پلورونکی لړ موسکی شو:
نن يې بيا ميده پيسې را باندې پور شوې
ګوندې بيا سبا ته واخلي څو ګلونه

۲۷/ وری/ ۱۳۸۴

WWW.samsoor.COM

دا يوازې ته ولوله !

اوس نو هر څه درته وايم
نور نو د پټې خبر نه ده پاتې
نور مې د ځان ملامتۍ نه خلاصيدلی نه شم
پوهيږې؟ !
جنګ کې ماته هله راځي
چې زه په خپله ګناه وپوهيږم
نور زه پوهيږم چې د خدای او بنده
او ستا د سترګو ګنهګار څومره يم
هو ! ما په مينه کې د مينې د آبرو په خاطر
د مينې نوم سره جفا کړې ده
او ما په خپل لاس هغه ټول قولونه
هغه وعدې، هغه د مينې پيمان
او ستا باور مات کړي
هيڅوک، په دې لويه دنيا کې پوهيدلی نه شي
چې ((انسانيت)) کله د ((عشق)) په لوی قاتل بدليږي
څوک به د عشق او انسانيت د جنګ په راز پوه شي؟
ما په دې جنګ کې خپله توره سره کړه
زه لوی قاتل شوم او سپيڅلې وينه وبهيده
ما ستا د هيلو پيغلې ووژلې

WWW.samsoor.com

او ما د خپلو ارمانونو زلمي ټول حلال کړل
ته وايه ولې؟!
بس د ژوند او انسانيت په خاطر
زه يو عادل پاچا شوم
يوه ښايسته شهزادګۍ
شوه د دښمن پاچا پر زوی مينه
آبل پاچا زما رعيت پسې وه توره ايستې
اول ما خپله شهزادګۍ په وينو ولړله
او بيا د بل پاچا جګړې ته ولاړم
ټول رعيت لاس پورته کړ
زموږ عادل پاچا دې خدای و ښښي
زموږ پاچا ده يوه لويه قرباني ورکړې
او زه عادل پاچا شوم
د خپل رعيت په خاطر
د قربانۍ ستوری شوم
ټوله دنيا کې مې لوی نوم پاتې شو
مګر د عشق په وړاندې
څه شرمنده ځومره سرکوزی ناست يم
هغه سپېڅلې ها ښايسته شهزادګۍ
بس لکه لمر د عشق پر هسک ځليږي
او د ما د خپل رعيت لپاره هغه ووژله

WWW.SAMSOOR.COM

ما ستا لپاره هيڅ يو ګل را نه وړ
ما خپلې ګوتې تورو خاورو کې ونه کرلې
ما ويل له ګوتو به اغزي را شنه شي
خدای مه کړه څوک به پرې ازار غوندې شي
ما خپلې ګوتې تورو خاورو کې و نه کرلې
او ستا پيکی له ګله تش پاتې شو
ما ستا د عشق د قتلولو په نيت
د انسانيت ډېر شعارونه جوړ کړل
ما ويل که بل ووژنم
زه به قاتل شم
خو هغه به لکه لمر پر هيڅ افق باندې و نه ځليږي
خو ته مې ووژلې !
چې اوس د عشق د هر قدم رڼا يې
ته زما د شعر اتله
چې ښايي هيڅ تا ته ارزښت نه لري
ما ستا په قتل تا ته هر څه درکړل
لکه مکه کې قرباني د ذبيح
لکه جنت کې د شهيد انګازه
لکه د ټول تاريخ پر تنده د ايثار نښاني
عشق ستا په نوم يو بل تاريخ پيل کړ
او تا د مينې له آسمانه بل کتاب راووړ
WWW.SAMSOOR.COM

خو زه په دې عصر کې
لکه يو لوی ګنهګار
ستا د سپېڅلې قربانۍ نښه شوم
چې هر مين به مې په شګو ولي
زه ګنهګار يم، مقدس ګنهګار
د عشق له وينو
هره ورځ د خپل ضمير ډېوې ته تېل ورکوم
زما قرباني لويه ده!
چا به خپل زوی وي په رسۍ تړلی
او په مرۍ به يې چاړه راکاږي
څوک به خپل پوست کې د چينجيو
د خوراک لپاره غوښه ګوري
څوک به ظالم ته هم له خدايه ځنې رحم غواړي
څوک به سينه
د دښمن تېغ ته لکه سپر ونيسي
څوک به د وينو کربلا ته وي په خپله روان
خو د تاريخ له قربانيو څخه
تر ټولو لويه قرباني زما ده
چې اوس يې وايم درته!
زه به يې ووايم، خو وېره لرم
چې د اسمان ستوري را ونه لوېږي

WWW.SAMSOOR.COM

او لمر له ډېر شرمه ويلي نه شي
تو تکۍ مړې نه شې
تاووس له غمه و نه سوځي
زه به يې وو ايم خو وېره لرم
چې د دنيا عاشقان ټول
زما د سنګسار لپاره
غرونه لا سونو کې را پورته نه کړي
او د بحرونو سترګې اوښکو څخه وچې نه شي
زه به يې وو ايم خو وېره لرم
چې اسرافيل خپله شپېلۍ پُو نه کړي
او زما کيسه خدای مه کړه پاتې نه شي
زه به يې وو ايم خو زما محبوبې !
ستا ښکلې سترګې به يې و نه مني
چې ما د يو انسان د ژوند په خاطر
د خپلې مينې غاړه غوڅه کړله
او ما يوازې انسانيت ته د وفا په خاطر
مينې ته
نه وويل !!!

۱۳۸۲_ ليندۍ

WWW.SAMSOOR.COM

باران او تصوير

بيا په شېبو شېبو باران ورېږي
او زما د ګاډي پر ښيښه اتڼ د څاڅکو جوړ دی
ته زما شا ته پر څوکۍ ناسته يې
زه د ښيښې تر شا سړک نه وينم
په عقبي هينداره ستا په ښکلو سترګو کې ورک
زه په هينداره کې دا ستا د څيرې سيند وړی يم
باران وريږي، څاڅکي لا هم پر ښيښه نښيږي
او ستا خوږې موسکا هنداري کې ګلونه کړي
اې !
دا خو راورسيدو
بس په دې بل سړک به ته کوزه شي
خو ګرانې هيله کوم

WWW.SAMSOOR.COM

که ته کوزيږې خپل تصوير دې پريږده
پريږده موسکا دې په هينداره کې همداسې ګل وي
پريږده چې ټوله لاره
همداسې ستا خوږه موسکا ووينم
غواړم چې ټوله لاره
ټول ژوندون
او
ټوله هستي
زما په هينداره کې ته ناسته
ته موسکۍ پاتې شې.

۲۵ لړم، ۱۳۸۵

WWW.SAMSOOR.COM

اعتراف (۱)

نن مې د ښه پر زړه اورې
نن مې د ښه را يادېږي
موږ په هيڅ څه مرور يو
زما او ستا خپګان ته هغه
بهانه هم را نه ښه
موږ د خپل غرور لپاره
د بې ځايه ضد له زيله
خپل زړګي پخپله مرور و
پوره د ښرش سهاره را غلل
پوره د ښرش ماښامه تور شول
زه او ته يو بل ته ګورو
چې به څوک اول پخلا شي
چې آبل خبرې پيل کړي:

WWW.SAMSOOR.COM

دا ځل ټول ملامت ته وې
خو زه څومره په زړه کلک یم
ته خپه یې مګر زه لا
خپل فکرونه جنګومه
فلسفې په زړه کې شاربم
چې که موږ ځانته غره یو
یا مغرور د ځان غلام یو
بیا نو ولې د عشق زور ته
دا سې زړونه خورو له غمه؟
ځانځانې د عشق قاتله
زموږ عشق زموږ قاتل دی
دومره درد او دومره ځور
دا له کومه عشق کې اوسي
مګر عشق څنګه بلا ده
چې خودي هم ورته پرېوځي
په ګونډو شي سجده وکړي
دا سې ډېر پرېشان فکرونه
زما ذهن پسې واخلي
یو ناڅاپه را په خود شم
ګورم! ډېر یمه خواشینی
نن مې ډېره پر زړه اورې

WWW.SAMSOOR.COM

نن مې ډېره را یادېږې
خو لا هم نه پخلا کېږو
زه پوهېږم ته په تمه
چې بس یو ځل زه در غږ کړم
اې ! دا ځل ملامت ته وې
مګر زه یمه په تمه
چې دا ځل به ته را غږ کړې
زموږ مینه زموږ عمر
د غرور او عشق په منځ کې
داسې هېر او داسې تېر شو
لکه خوږ د ځوانۍ خوب چې
د یو پټ زخم په درد کې
شي پرېشانه، لا لهانده
مګر مرګ را شي او موږه
له دا هسې خوارہ خوبه
لکه چیغه را بیدار کړي
او د عشق له پټه رازه
پس له مرګه بیا خبر شو

۱۹/ عقرب/ ۱۳۸۲

WWW.SAMSOOR.COM

اختر

میاشت شوه رابره
اختر به راشي
کلی لا لرې
لاره ده ډېره
کوڅې اوږدې دي
دروازې ډېرې
بخمل مې راوړ
تور اوچکان دی
شام لندن دی
سپینه خوشبو ده
شنه ارګندي ده
خال زري شته
ګز په څلویښت ساده تافته ده
❋❋❋
ستړی ستومانه

WWW.samsoor.com

خړو کوڅو کې
سر په نارو یم
په دروازو کې
میاشت شوه رابره
اختر به راشي
یو بوډا ناست دی
د جومات خوا ته
لارې ته ګوري
خاورو کې باسي
په یو لرګي نري خطونه
درې ورځې پاتې
چې زوی یې راشي
دروازې ډیرې
کوڅې اوږدې دي

❋❋❋

چیټ بخمل درونددی
ګز لګومه
دروازه خلاصه
یو سور پړوني
یو تک سپین لاس دی
شین بخمل غواړي

WWW.samsoor.com

د ګڼ لپاره
وايي لالا مې
چورمې راوړي
مياشت شوه رابره
اختر به راشي

❋❋❋

کونډه لګيا ده
لاس په پخخه کې
چې غاړې ورکړي
يو بل تنور ته
تنور په سل روپۍ خرڅيږي
واړه نورګل ته
يو ګز تهوته ده
نوره په کار ده
مياشت شوه رابره
اختر به شي
بوډۍ لګيا ده

❋❋❋

ستنه په لاس کې
واړه لمسي ته
پايخه پيوند کړي
خړې کوخې دي

WWW.samsoor.com

کلاوې ډېرې
يو زلمی غلی
د دیوال شاته
پټ پټ روان دی
بوخڅۍ په لاس کې
يو څه نکریزې
څه پتاسې دي
يوه هینداره
يوه رجړومه
يو لونګين دی
څلور پاولي دي
د ويالې خوا ته
يو لاس را اوږد شو
يو شین څادرو
يو سپین دسمال و
دواړه په سنډو
دي خامک شوي
بوخڅۍ يې ورکړه
څادر يې واخيست
دسمال يې ورو ورو
پر شونډو ښکل کړ

WWW.samsoor.com

یو پټ دیدن د مینې وشو
میاشت شوه رابره
اختر به راشي
کلی لا لرې
کوڅې اوږدې دي
خدایه بخمل
اوچکان خلاص کړې
پنډ مې کړې سپک له کتانونو
د ارګندي ګزونه لنډ شه
شامي لندن اوږونه ورک شه
کور مې یادیږي
جانان په تمه
زړه مې درزیږي
میاشت شوه رابره
اختر به راشي
په ټوکو ټوکو
"نه یې پاولې شته
نه د غاړې تاویزونه"

WWW.SAMSOOR.COM

ځاځی

يادونه: يو ځل د ګاونډ تورلښکيو د لرغوني پښتيانا پر ځاځيو راوبلوسل اتلو پښتيانيانو ورته د سر په کاسه کې اوبه ورکړې، لاندې شعر د هماغې حماسې خاطره ده.

آريوب
ډول
اتڼ
ګوربت راتاو شي
د وزرو سيوری
پر هسکو غرونو خور کړي
يو تور پړونی د تنور پر غاړه
يوه شکرۍ له پاستو ډکه ايښې
آريوب
خيږۍ پر هسکه څوکه
ګوربت راتاو شي
د وزرو سيوری

WWW.SAMSOOR.COM

پر هسکو غرونو خور کړي
یو زلمی چنګ بریتونه
په شړشم غوړې څڼې
تر سترګو تاوې تورې تورې حلقې
له هر یو ګام سره یې خرپ د ګردنۍ پورته شي
تر واسکټ لاندې د کوژدې ګل سیب
لکه په سپینو واورو لیکه سره د وینو کرښه
آریوب
ډول
غزا
ګوربت راتاو شي
د وزرو سیوری
پر هسکو غرونو خور کړي
یو پولادي ښامار تر غرونو هاخوا
په غړغړو راشي
دیخوا ځاځی ماشوم له خپلو کتابونو سره وسوزیږي
یو زلمی چنګ بریتونه
د خپل ټوپک پر ماشه ګوته کیږدي
د پولادي ښامار له غاړې سره
یو لُنګ راوغورځیږي شرم جوړ کړي
زلمی تر چنګو بریتو لاندې مسک شي

WWW.SAMSOOR.COM

نن به يو څوک
له پاستوڼ که شکرۍ
تر مورچې راوړي
يو ديدن به وشي
چېرته به لرې يو بل ګرځ پورته شي
ګوربت به تاو راتاو شي
څېړۍ به اور واخلي او وبه سوزي
آريوب
ډول
وينې
څو څاڅکي وينه
پر کتاب شيندلې
يو تور پړونی
او يوه له پاستوڼ که شکرۍ
يو ګل سيب د سمال تر ملا
يو څو ځونډي په جيب کې
د غرو بچي مينه همدا سې کوي.

0 - ثور- ۱۳۸۲

1 -

شپه، ته او سمندر

WWW.samsoor.com

شپه په سمندر کې سپوږمۍ وناځي
راشي ځان په هره څپه وو ښئي
شپه په سمندر کې چوپتیا هومره ده
باد ته ستا د زلفو نڅا اورمه
شپه په سمندر کې دومره پاکه ده
ستر ګو کې دې رنګ د څپو وینمه
ستا په سپینو متو د سپوږمۍ رڼا
وښوییږي پر یو ځي د اوبو په مخ
سپینې بتې ځان څنډي له ستورو نه
لویې څپې راشي هوا یخه کړي
واخله زما کوټ پر اوږو واچوه
زه به دې پر ملا باندې یو لاس کیږدم
لرې د افق کنارې وګوره
وریځې د نقرې په شانې رنګ لري
شپه په سمندر کې سپوږمۍ کرښې شي
څه د څپو څنډه وته ځلا ورکړي
څه دا ستا پر مخ د رڼا خط جوړ کړي
څه دې په تندي او څه په غاړه کې
سیورې سره ګډې شي قیامت جوړ کړي
شپه په سمندر کې چوپتیا ډیره وي
باد چې هرڅه وایي زه یې اورمه

WWW.SAMSOOR.COM

دوه ستوري ځليږي ستا په سترګو کې
زه ستا د فکرونو سلسله لولم
بس يو ازې زه او زما خدای خبر

ويره، پريشاني او خوشالي چې ټول
ستا څېره کې يو ځای شي وژل کوي
دومره لوی جهان کې تنها زه خبر
ستا څېره، سپوږمۍ او څپې ځنګه وي
دومره لوی جهان کې تنها زه خبر
شپه په سمندر کې ښکلا چېرې وي
دومره لوی جهان کې تنها زه خبر
سترګې د جانان د ستورو څه کيږي
دومره لوی جهان کې تنها زه خبر
بتې د جانان د متو څه کيږي

۲۴/ تله/ ۱۳۸۵

WWW.samsoor.COM

د عشق کمیډي

دا شعر دا ستا د هېرولو لومړۍ هڅه ګڼم
نن مې هیڅ هم له وسه نه وو پوره
بس ټیلیفون نه مې ستا نوم او نومره وتوړله
څه خندوونکې، څه غمجنه پېښنه
د ادارې او انګریزۍ عصر کې
مینه خپل مین ته وو ایي چې:
ستا د لیدلو وخت مې نه درلوده
تا ته د زنګ وهلو وخت هم نه وو
ته مې د څو شیبو لپاره هم په زړه کې نه وې
آه ! نن مصروفه ومه ډېره بوخته
نن مې د ورځې مهال ویش کې عشق ته ځای ور نه کړ
سبا هم څو لیدنې څو صنفونه
بل سبا هم د خبرونو ورځ ده
نو بیا به ګورو ژوند لا ډېر پاتې دی....
زما شاعر، زما نقاد ملګریه
دا کربښې شعر وګڼه
دا زموږ د عصر کمیډي د مینې
د یوه تریخ یو رنځوونکي درد کیسه ده واوره !
خیر که د شعر د علم روح نه لري

WWW.samsoor.com

نن مې له ډېرې بې وسۍ نه
له سانسوره پرته
د عشق يو نوی درد پر زړه ولیکه
نن مې قسم د هېرولو وخوړ

\+ \+ \+

ښار تود نا يل وهلی
له زمکې تپ را خيژي
زه له ګرمیو او خولو څخه خبر هم نه یم
کوڅه کې خلک را ته ځير ځير ګوري
څوک را ته سر ښکته کړي ښايي ما به پيژني، سلام به کوي
نن د ترخې هفتې د پای ورځ ده
يوه اونۍ ده چې د چا ليدو ته اور اخلم
يوه اونۍ د تن جامې را باندې غاښ لګوي
يوه اونۍ د نا روغيو له ځګريو سترې
بس د دوه سترګو په لیدو پسې هلاک وم هلاک
خو هغې وخت نه درلود
"نن مې د ورځې مهال ویش کې عشق ته ځای ور نه کړ"
زما پښتانه زما کليوال ملګري
ها چې د ښځو حقوق نه پیژني
ها چې درنې پښتنې
يا خو په کور او يا په ګور لوروي

WWW.samsoor.COM

چې د غه کرښې لولي
پټ به د شونډو په ګوښه وخاندي
وايي جزا دې همدا
چې د ښاري نجلۍ په مينه دې باور کولو
ملګرو داسې نه ده
د خدای لپاره ما د کونډې زوی شاد ګل مه ګڼئ
زه د ښاري نجلۍ لېدلو پسې نه يم تللی
ما يوه مينه کړې
بس د همدې پيړۍ د قيس او د ليلا په شانې
خو خدايزده چا راباندې کوډې وکړې
چې اوس د خپلې مينې
په مهال ويش کې د يوې شيبې ځای هم نه لرم.
ښار د ميربانو ځاله
موټر تر خلکو ډېر دي
زما په زخمي غوږو کې کغ د هارنډو ننوځي
د خپلې مينې خبر بيا ياده کړم... :
"زه يوه ښځه يم حقوق لرمه
ستا دې په خپله هسې هسې وشي
نن تا ته وخت نه لرم
ما ته زما د کار آمره وايي
ستا دا مين د "فيمينيسم" ضد دی

WWW.SAMSOOR.COM

متعصب دی ښځې نه خوښوي
بس په پښتو پورې نښتی، دنيا نه پېژني
پام هغه ستا په پوهه نه ارزيږي.
نو ستا دې خپله هسې هسې وشي
زه هم انسان يم خپله ژبه لرم
زه بې سواده نه يم.... "
د يوه بل موټر هارنډ کغ وکړ
زه سودايي له ځانه نه يم خبر
ډرايور پټ راته کنځلې وکړې
راځه يو بل ځل به هم زنګ ووهم
ښايي اوس وخت ولري....
نه دا ځل هم ناهيلی...
نن به د ټولو بې مهريو انتقام واخلم
بس نوره مينه په خپل زړه کې ساتم
نن مې هيڅ هم له وسه نه دي پوره
بس ټيليفون نه مې ستا نوم او نومره وتوږله
نن مې دا ستا د هېرولو وروستی ګام پورته کړ
او په دې عصر کې مې
د عشق د سترې کميډۍ دروازه وتړله.

۱۳۸۲- سرطان- ۵
کابل

WWW.SAMSOOR.COM

ویرځیپیلیو کندهاریانو ته !

له دې برزخه

کنـدارۍ ملالـې دا بـه مـو قسـمت وي
پـه اوږو چـې جنـازې وړو ډولـۍ نشـته
سر پـه غـلا ګرځـو خدای نـه امـان غـواړو
پـه هینـدارو پټـه شـوې خـولۍ نشـته

کنـدارۍ ملالـې تـا چـې خامـک کـړی
هغـه شـین ځـادر پـه کټ د شـهید خور دی
د لالا غـاړه دې مـه ګنـډه پـه سـنډو
د هغـه ځلمـي بـدن پـه لـوګي تـور دی

کنـدارۍ ملالـې ! ګـل معلم شـهید شـو
د مکتـب پـه کتـابونو لمبـې تـاو شـوې
سـیپارې د ماشـومانو پـه لاسـو کـې
پـه دې پـاڼو د ګلونـو لمبـې تـاو شـوې

کنـدارۍ ملالـې دا سـې ورځـې راغلـې
چـې انسـان لـه بـل انسـان ځخـه ډاریـږي
د کاوبـای او د شـیخانو لیونتـوب کـې
یـو افغـان لـه بـل افغـان ځخـه ډاریـږي

WWW.SAMSOOR.COM

کندارۍ ملالې شین ارغند وچ شوی
د بابا صاحب میلې وحشت خوړلي
د خرقې په دروازه کې خلک سوځي
د انارو سرې غنچې وحشت خوړلي

کندارۍ ملالې هله چې بیا ګرز شو
بیا به چیرې ما شومان په وینو سره وي
بیا به کونډه اجانۍ چیرته چغیږي
بیا به کوم ځای کې زخمي زلمي پراته وي

کندارۍ ملالې تور پړوني واخله
زموږ خویندې سیه پوشې دي له غمه
بس همدا به مو شامېت وي له ازله
چې مو وچې نه شوې سترګې هیڅ له نمه

کندارۍ ملالې ته خبره نه یې
چې موږ ژوند ته له اوله پیدا نه وو
موږ د مرګ لپاره خدای یو پیدا کړي
لا خبر په راتلو نه یو چې په تله یو

WWW.samsoor.COM

کنداری ملالې دا خبر رېښتیا ده
چې په خپله مو مرګ کور ته راوستلی
مورېته اور په خپلو خسو دی بل شوی
مورېپه خپله خوله دی خپل بدن خوړلی

کنداری ملالې ټول تاریخ دروغ دی
دې وطن کې نه ویاړونه اتل شته
دلته ټول تاریخ په سرو وینو ککړ دی
دلته جنګ شته دلته مرګ دلته اجل شته

کنداری ملالې خدای ته پلو یوسه
چې یې ولې مورېپر دې زمکه پیدا کړو
دا وطن خو بس په وینو کې ټاپو ده
ځان په مرګ مګر له دې ځایه پناه کړو

کنداری ملالې چا ته ګیله وکړو
عقیدې ټول ملتونه جنتي کړل
بس یو مورېیې د دوزخ د تلو لایق کړو
زمورېلیوانو تې کفار د رمې سپي کړل

کنداري ملالې دا د خداى رضاء ده
چې کفار مو خپل کاله ته رابللي
مور له خپلو مسلمانو څخه ساتي
د دنيا ليوني دلته دي ښاغلي

کنداري ملالې اوښکې دي ارزانه
ستا د اوښکو زما د وينو قدر نشته
کندهار چې لکه زړه د پښتنو و
په دې ښار کې اوس د ژوند څه اثر نشته

کنداري ملالې خداى باندې دې سپارم
زه اوس دومره بيچاره يم لکه مړى
اوس مې مينه د ګلونو په هار نه ده
اوس مې غاړه کې دى پروت د وهم پړى

کنداري ملالې څه الله دې مل شه
خداى دې ساته له بمونو له غمونو
هغه وخت به بيا د مينې ديدن وکړو
ارغنداو چې شي بيا سور په انارونو

WWW.samsoor.com

تصوير

ستا را لېږلی تصوير
هغه په تور ټيکري کې ښکلی تصوير
هو !
همدا اوس هم زما په لاس کې دی او ګورم ورته
ستا ښکلې سترګې خو تصوير کې هم خبرې کوي
ليونۍ !
سترګو کې دې څه پټ کړي؟
چې زما ټول عمر يې وخوړ
خو تفسير مې نه کړې

۲۱نومبر ۲۰۰۴ مريلند

www.samsoor.com

جادوګرې ته سرود

جادوګرې څه دې وکړل
چې دې داسې لیوني کړم
دا په سترګو کې دې څه وو
چې له ځانه دې پردی کړم

جادوګرې څه دې وکړل
چې د چین ماچین پاچا شوم
ښاپیرۍ مې شوې کنیزې
چې ستا سترګو ته ګدا شوم

جادوګرې څه دې وکړل
کفر و دین دې له ما واخیست
ما خودبین چې په کې ځان کوت
هانګین دې له ما واخیست

WWW.SAMSOOR.COM

څه منتر دې په ما وکړ
چې کتاب نه مې زړه تور شو
ستاد مينې ستورې شمارم
بل حساب نه مې زړه تور شو

څه منتر دې په ما وکړ
تاته دومره درنږدې شوم
ستا په روح کې مې ځان وليد
ستا د نور ذرې ذرې شوم

جادوګرې ستا د سترګو
له پيريانو مې توبه ده
بسم الله د سپينو زرو
مې په غاړه کې پرته ده

جادوګرې څومره ښه يې
په سندرو دې بلد کړم
لکه شين طوطي غريږم
په شکرو دې بلد کړم

WWW.SAMSOOR.COM

جادوګرې څومره ښه يې
تا له مينې نه خبر کړم
زه ساده د غرو سړی وم
تا په سمولارو سر کړم

ته پوهېږې جادوګرې
چې ته څومره ښايسته يې
له غزلو نه رنګينه
له سندرو نه پسته يې

ته پوهېږې جادوګرې
نور له ژونده جدا کېږم
له دې ورو سته ستورې شماره
په آسمان کې پيدا کېږم

جادوګرې لاس دې را کړه
چې له دې جهانه ولاړ شو
له شکمنو سترګو پټ شو
د ګومان دنيا نه ولاړ شو

WWW.SAMSOOR.COM

جادو ګرې لاس دې را کړه
چې د ستورو مېلمانه شو
له هغه ځایه چې راغلو
هلته بېرته ور ستانه شو

جادو ګرې لاس دې را کړه
زما له ژونده زړګی تور دی
یو آرام ځای ته مې بوځه
دې دنیا کې خومره شور دی

جادو ګرې لاس دې را کړه
زما ژوند دی ستا په لاس کې
لکه شین غمی د ګوتې
داسې بند دی ستا په لاس کې

جادوګرې لاس دی ښکلی
د تک سپین سوسن په شانې
رغوی را کړه چې یې ښکل کړم
د خواره وطن په شانې

WWW.samsoor.COM

جادوګري جادو وکړه
دا ژوندون را څخه واخله
یا خو اور په دنیا بل کړه
خپل بيلتون را څخه واخله

جادو ګري جادو وکړه
ما دي غيږې ته ميلمه کړه
د ژوندون ورکه مانا مې
بيرته روح را ستنه کړه

جادوګري زړه مې واخله
په بدل کې ښکلا را کړه
ها چې زه ورپسې ګرځم
هغه ورکه مانا را کړه

جادو ګري څومره ښه يې
لاس دې زما په سترګو کېښود
اوس جنت په سترګو وينم
دوزخي جهان مې پرېښود

وږی-۲-۱۳۸۲

www.samsoor.com

د شها د ت کليمه

ته مې يا د يږې خو د ر تللی نه شم
ژوند مې په هر ګام کې ا غزي کرلي
پوهيږې؟
ژوند نه مې زړه دومره توردی
لکه دا ستا له تورو سترګو څخه
چې په رنجو ككړه او ښکه راشي
او ستا د تور کميس ګريوان کې چيرې ځان پټ کړي
پوهيږې؟
ژوند ستا د بيلتون له غم نه لوی پيټی دی
خو تر هغو به يې پر سر ګرځوم
چې يوه ورځ يې ستا په مخ کې کوز کړم
مامې د مرګ وروستۍ سلګۍ يوازې تاته پريښې
پريږده ! د ژوند وروستۍ شيبه ښکلې شي
پريږده ، چې ستا په مخ کې
د شهادت دا کليمه درسته کړم
خدای خو شاهد دی چې پر ما ګرانه يې

غم

ستا رترنګيږی
ته مې مخ ته نا سته
خوزه له تا خپه يم
نغمه زما په زړه چړې را منډي
تا بې وفا را ته بيګاه څه وويل؟؟
هيڅ مې له زړه نه وځي
او د ستار نغمه مې زړه کې
غم په شور را ولي

WWW.samsoor.COM

يو شېبه مينه

ستنه شوې ودې خندل
سردې زما پر تټر کېښود
زما دزړه درزادې وا وريدله
اې !
دې ماشوم بيا درته غوږ کې څه ويل؟
زه خو دده خبرې نه منمه
دی چې له ما خپه شي
په پټه، ټولې ګيلې تاته کوي
پام کوه !
داليونی هرڅه وايي
ګوره خپه چې نه شې.
ستنه شوې ودې خندل
زما تاوده نفس
داستا پر ښکلي وچولی را پروت وربل دانه وانه کړ

WWW.samsoor.COM

ستا د بدن عطرو مې ذهن ته جنت وښوده
مګر رښتيا ووايه !
چې زما د متهو منځ کې
ولې د پانې په څېر وريږديدې؟
ستنه شوې ودې خندل
چوپتيا خوره وه
او ما وتا د خپلې مينې لاره ونيوله
دواړه سوچونو کې ډوب
خداى خبر څومره ډېر مزل مووکړ
چې ستا د ښکلي غږ خوږې زمزمې
د سکوت سپينه آيينه ماته کړه
پوه شوم ګيله دې وکړه ودې ويل:
چې ستا د ګوتو د شوخۍ له لاسه
زما غوږ والۍ خداى خبر چېرې رانه ولويدله
وګوره غوږ مې تش دى
زه بې ځوابه هک حيران پاتې شوم
خدايزده زما سترګو کې دې څه ولوستل
چې را ستنه شوې راته ودې خندل

WWW.samsoor.com

ستړی یمه ستړی

عشقه ناوخته راغلې
نړۍ د زړو د سکو په ټولو لو بوخته
ستا ملنګۍ ته د چا پام نه شته
په چا به رحم وکړې؟
دلته چې مینې ته ګناه وایولا
ته به دې اسپه چېرې ودروې؟
عشقه ناوخته راغلې
غر بنیاد مونه ډک
سیند بنیاد مونه ډک
چېرې خالي د جنون دښته نه شته
نو وایه عشقه ستا شلیدلی ګریوان
خپل ببر سر
او زما د مینې اوښکې چېرې یوسم؟

WWW.SAMSOOR.COM

عشقه نا وخته راغلې
زه نور زلمی نه يم چې مينه وکړم
لکه آدم د خپل هابيل او قابيل
د شخړو سيل کوم
عشقه نا وخته راغلې
د بې مهريو د ساده نسل له لاسه ژاړم
څوک مينه نه پېژني
خو په مينو پورې دومره خاندي
چې کله کله ور نه ځان هم هېرشي.
نو عشقه داسې حال کې
وايه چې تا څنګه کړم
خپلې محبوبې ته مې څه ووايم؟
او له ژوندون څخه داستړی بدن چېرې خښ کړم؟

WWW.samsoor.COM

نوی جنګ

بیا له تاریخ سره جګړې ته ورځم
بل ځل که هست شوم داسې ژوند نه کوم
بل ځل به مینه وکړم ژوند نه به کسات واخلم
اوس خو د ژوند لپاره مینه وژنم، قتل کوم
دا ځل قاتل یم خپلې هیلې خښومه په خپله
مګر که بیا راغلمه
بیا به د خپلې مینې سترګې لولم
بیا به یې ښکلي مخ ته ساه اخلمه
او بس له زوکړې بیا تر مرګه به هغې ته ګورم
بیا له تاریخ سره جګړې ته ورځم
او بیا که هست شوم په یو بل هیواد کې ژوند کومه
یو داسې ځای کې چې د جنګ قهرمانان نه لري
یو داسې ځای کې چې قانون یې یو له بل سره له مینې جوړوي
داسې هیواد چې د اوبو په څیر تاریخ ولري

WWW.samsoor.com

داسې هيواد چې برخليک يې په سرو وينو ليکل شوی نه وي
داسې هيواد چې له آدمه تر دې دمه هيڅ د تورې او ټوپک
نو مونه نه پيژني
او شرنګ و شرونګ په کې يوازې د پاوليو ، د نتکيو د
واليو خيژې
بيا له تاريخ سره جګړې ته ورځم
راځئ دا ځل د هر وطن پاچاهي
يوې حسينې، يوې ښکلې ته وروسپارو
هو دا منم دلته به رخه وي، غيبت به هم وي
دلته به ټولې شتمنۍ يا پړګاڼو يا پر کاليو ورکړې
دلته به ټول دارونه مات شي زندانونه به له خاورو ډک شي
هره مېرمن او معشوقه به خپل مين ته بيل زندان جوړ کړي
مګر هيڅ څوک به څوک ونه وژني
ټولې لښکرې به په ګور ننوځي
هيڅ يو خاوند هيڅ يو مين به څوک خبرو ته هم نه پرېږدي
ځکه پاچا به يې په خوله د خپلو شونډو مُهر ولګوي
هر نارينه رعيت به کور کې يو پاچا ولري
داسې پاچا چې د کوڅيو په غمچينه به جزا ورکوي
داسې پاچا چې خپل رعيت به په پسته غيږ کې بندي وساتي
تر ټولو سختې سزاګانې به هغه وينې چې بلې ملکې ته ګوري
د مينې رخه به قانون وي

WWW.samsoor.com

او سالو به يې ملي جنډه وي
په داسې ژوند کې به سياست او منطق دواړه مړه وي
دولت به رحم دا بې شي ما شومان به وي د کور وزيران
او نارينه به بس رعيت وي رعيت
راځئ دا ځل د هر وطن پاچاهي
يوې حسينې، يوې ښکلې ته ورو سپارو
بيا له تاريخ سره جګړې ته ورځم
او که بيا هست شوم له زانګو څخه تر ګوره پورې مينه کوم

۱۸ تله، ۱۳۸۵
کابل

WWW.samsoor.COM

صدام

يو سړی مخامخ د دار کړۍ ته نېغ ورګوري
يوه رسۍ لکه دده د ژوند اوږده کلونه
لکه ددہ د زړه په شان بې رحمه
لکه غرور غوندې يې ټينګه غوټه
د لوی اختر سترګه د غره شاته ده
يو سړی مرګ ته روان
يو سړی فکر کوي
سبا به ډير خلک خوشحاله وي اتڼ به کوي
سبا به ډير خلک خپه وي يا غوسه به کوي
سبا به ډير خلک حيران وي
چې زه ښه وم که بد ؟
يو سړی څو شيبې له مرګه لرې
د خپلو پاتې نفسونو په شمار
يو څو کسانو ته غوسه دی لکه وږی زمری

WWW.SAMSOOR.COM

یو سړی فکر کوي:
"دښمن" زه او
دواړه له یو بل څخه غچ اخلو
یو سړی لاهم خپل جلاد سره د خپل عسکر په څېر غږیږي
یو سړی سترګو کې خبرې کوي:
عرب د دې پېړۍ اتل نه لري
دا دی وطن د کربلا او نجف پور ورکوي
او د بغداد د خلافت له ښاره
یو بل حسین پاڅېږي
یو سړی موسک شي او په زړه کې وايي:
پر عربانو به تر دې لوی احسان څوک و نه کړي
یو سړی فکر کوي:
که عرب دا نه مني
یو ځلې بیا به راشم
او له یوې خوا به یې قتل کړمه
یو سړی خپل ضمیر نه ځان پټوي:
که ما انسان وژلی
که زه بې رحمه او وژونکی ومه
نو دومره ښه ولې مرم؟؟

۱۳۸۵ د لوی اختر اول ماښام

WWW.SAMSOOR.COM

بدمرغي

پام کوه ونه ژاړې
اوښکې دې مه بهوه
اوښکې دې پټې خپلو سترګو کې خوندي وساته
دلته ژړا ته هم ګناه وايي او شک پرې کوي
که درنجو لیکې دې راغلې په سپین مخ
نو ټول به وپوهیږي
چې تا د مینې په خاطر ژړلي
پام کوه ونه ژاړې
موږ د نړۍ له بدمرغانو ځخه هغه دوه یو
چې آن ژړلی نه شو
پوهیږې !
هغه ورځ چې تا وژړل

WWW.SAMSOOR.COM

زه څو مره وسوځيدم؟
ځکه چې ته وله دنيا وپوهيده
چې موږه دواړه سره مينه لرو.
له دې نه لويه بدمرغي څېرې ده؟
چې ژړا جرم وي
او مينه وي د ټولو گناهونو ابې
له دې نه لويه بدمرغي چېرې ده؟
چې څوک د خپلې معشوقې په اوښکو
وشرمېږي
او خپلې اوښکې د خپل زړه په وينو و مينځي
له ويرې څخه؟

۵ مرغو مى ۱۳۸۲

WWW.SAMSOOR.COM

زه مساپر يم خو غريبه ته يې

((خپلی ګیلې به ديوالو ته وکړم
ځکه چې ته خو ورته غوږ نه نيسې ....))
آه ياره دادې ليک کې څه ليکلي؟
مساپر زه يم خو غريبه ته شوې
بيګاه مې ستا د ناچارۍ ګيلې ته ډير وژړل
له اوو سيندونو او اوو غرونو لرې
زما د زړه په هر يو غږ کې ته يې
ستا چې په زړه کې ګيله وګرځيږي
زه يې همدلته اورم
ګرانې زه اوس هم ستا په زړه کې اوسم
او هر نفس سره دې ساه و باسم
خپلې ګيلې دې خپل زړګي ته کوه
پوهيږې؟
دلته هم آسمان شين دی
او د لمرښکلې طلايې بګۍ دورځې پرلار ځي او راځي
مګر پر زمکه نه اشنا سيوري شته
نه تورې زلفې نه لونګۍ نه ځادر

WWW.samsoor.COM

نه د زړو ځپلیو خرپ نه د ټیکریو وږمې
نه ستا د ښکلي رغوي عطر چې زما ډېر خوښېده
زما اوږه تشه ده
ستا تورې زلفې پرې خورې ورې ځپې نه وهي
زما غاړه ستا د نفسونو له ګرمۍ نه لیرې
او وچې شونډې مې موسکانه لري
نه کابل جان شته نه یې د ننګ اسمایي
نه یې ځیږه هوا چې ستا د غیږې عطر لري
دلته د هسکو ښیښه یي ماڼیو جسم کې
اروا وې نشته
زه مساپریم او غریبه ته یې
خو اشنا زه در څخه لیرې نه یم
زه خو اوس هم لا ستا په زړه کې اوسم
له دیوالونو سره مه غږیږه
خپلې ګیلې دې په خپل زړه کې ها شاعر ته وکړه
چې که دنیا څخه هم ولاړشی
ستا له زړه نه، نه ځې.

۱۲-۲-۲۰۰۴
دټوسن ښار اریزونا

WWW.SAMSOOR.COM

د هستۍ الفبې

هو !
زه پوهېږم چې یادېږمه دې
را ته لیکلي دې دي:
چې د شعرونو کتابونه مې په اوښکو مینځې
زما د زړه دوینو کرښې دې په اوښکو لمد وې، وچوې
اوزما یادونه دې د زړه شپوکې ځراغ بلوي
هو ! زه پوهېږم چې یادېږمه دې
زه ستا په پاکه او سپیڅلې مینه ښه پوهېږم
خو راشه ما وګوره !
چې ستا تصویر ته په لمدو سترګو خبرې کوم
زه دلته ټولو ته بې سده لیونی ښکارېږم

WWW.SAMSOOR.COM

نور د ځوانۍ خوبونه ويني، خپلو سترګو ته اوبه ورکوي
د سپينو نجونو د بدن په ليدو آه وباسي.
خو زه د خپلې کوټې ور وتړم
او په شيبو شيبو له ځان سره يوازې اوسم
ستا تصويرونه او ليکونه ګورم
يوازې ستا د ليک خبرونه شعرونه ليکم
اوس خو زه نه
زما شاعره ته يې
ته زما زړه کې ناسته
زما له خولې څخه شعرونه وايې
اوس چې ته نه يې زه شاعر هم نه يم
نو اوس منې چې زه په تا ژوندی يم؟
نو اوس منې چې د هستۍ الف و بې
ستا د نامه له يو الف څخه پيليږي او په بل ختميږي؟

۱۷_ ۲ _ ۲۰۰۴

ټوسن- اريزونا

WWW.SAMSOOR.COM

وعده

نه !
ته مې هېره نه وې
ته مې په یاد وې، ستا وعده مې هم په زړه باندې وه
زما یا دونه لا ، له تا سره وو
خو خدای(ج) خبر چې ولې در نه غلم ؟
باران په شړک وریده
ما د باران د ټولو څاڅکو په شمېر ته یاده کړې
تا راته ویلي وو چې زه به ځان په واینو لوند کړم
کله چې ته راځې نو زه به په شرابو کې لمده خیشته یم
هو ! دا مې هرڅه یاد وو
ستا د وعدې هره شیبه مې په خاطر کې شنه وه
زه پوهیدم هغه ډیوې چې بلې کړې وې تا
اوس خلاصیدې او وار په وار مړې کیدې
خو خدای(ج) خبر چې ولې درنه غلم
ته مې په یاد وې، ته مې نه وې هیره
او په سرو واینو کې لوند خیشت بدن دې
زما سترګو ته نیغ ولاړ و
زه پوهېدم چې ته به راشې

WWW.SAMSOOR.COM

زما د خونې وربه وټکوې
زه پوهېدم چې له ژړانه به دې سرې سترګې را واړوې
ګيله به وکړې:
چې شراب خلاص شول، ډيوې مړې شوې
ولې را نه غلې ته؟
زه پوهېدم چې زه به چوپ ولاړيم
ځکه زه نه پوهېږم
چې ولې درنه غلم
زما په لاس کې به يو سپين کاغذ وي
ما غوښتل شعر وليکم
نه شعر مې نه ليکه همدا سې ناست وم
يوازې سپينه پاڼه
زه پوهيدم چې ته به پاڼه زما له لاسه واخلې
په دې ګومان چې ما به نوي څه ليکلي وي پرې
خو پاڼه سپينه ده يوازې يې په سرکې دي يو څو توري:
(غواړم وطن ته ولاړشم.)

۱- مې- ۲۰۰۴
ټوسن- امريکا

WWW.SAMSOOR.COM

يوازې

هره شيبه د ژوند څېره بدلېږي
هره شيبه د مرګ په لوري يو بل ګام اخلم
لکه د مني پاڼه رېږدمه او لېږدمه د ژمي په لور
او باد د عمر سپينه واوره زما پرسررا شيندي
يوازيتوب
يوازيتوب مې خوښ دی
چې په لمده کبله، بربنډې پښې
يو څو ګامونه واخلم
او هر څه هېر کړم دا بد لپاره
ما مې له ژوند څخه يوازې بد بيني زده کړې
هرڅوک يو څوک دی ځانته
هغه چې زما په شانې نه دی هغه زه نه يمه
هرڅوک چې زه نه يم دوزخ دی زما
زه چې يوازې پيدا شوی يم يوازې اوسم
دادی:
د مرګ په خوا يوازې درومم.

۱۱-2004-جون توسن اريزونا

www.samsoor.com

هو دلته مینه نه شته

دلته هرڅه شته دي خو مینه نه شته
دلته د مور د لاس توده ډوډۍ غلمینه نه شته
دلته رګونو کې شراب ګرځي او زړونه په هوس دربیږي
دلته زما او ستا په شان وجود کې وینه نه شته
دلته رنګونه دي، غوغا ده او شوخي ډېره ده
دلته سپیڅلې او ساده ښکلا زما د کلي
هغه په سترګو توره او په مخ سپینه نه شته
زه دلته دوی ته خپل هرڅه یادوم
دوی را ته خاندي وایي
هو هلته هرڅه دي او دلته نه شته
وګوره دلته سپینه سوله ده او جنګ هم نه شته
دلته غلا هم نه شته تالان هم نه شته
دلته یوازې ودانۍ شته و رانول چېرې دي
هو دلته مینه نه شته
خو په لاسو د انسان
د انسان مړینه نه شته

واشنګټن DC2004/ 29 اګست

WWW.samsoor.com

د سپوږمۍ په ارمان

پا یځې مې به وهلې
بیل مې په پوله خښ کړ
او د لیښتي رنړو اوبو کې مې لاسونه پریولل
د جوارو لوی پټي ته ځیرشوم چې مې ته ولیدې
په شنه ګیډۍ کمیس دې سپین ګلا باتون مات کړي
او د پاولیو شرنګهار دې د چنچڼو له نغمو سره ګډ
څومره ښایسته وې بلا
زړه مې له ډېرې خوشالۍ الوځي
سږکال مې زمکه له ګروۍ خلاصیږي
او له روژې څخه به مخکې ستا ډولۍ راوړم

❋❋❋

کابل له سپینو واورو لاندې پټ دی
باغ بالا کې سبرونې وچې شوې سږکال
ستا نفسونه ډېر تاوده ښکاریږي
زما تاوده لاس کې دې سپین لاس خولې دی
بیګاه دې بیا ژړلي؟
په ټیلیفون کې دې له غږه پوه شوم
اوس ستا څېره کې د سترګیا نښې له ورایه وینم

WWW.samsoor.com

اوس زه او ته سره د پرنه شو ليدای
ژوند زما او ستا ترمنځ ديوال جوړ کړی
ژوند سر ګردانه دی د ښار کوڅو کې
ښار لکه تور ښامار زموږ مينې ته اور را شيندي

❋❋❋

د خپل کوچني کمپيوټر غږ راويښ کړم
دا د شيطان صندوقچه هره ورځ همدا سې کوي
ستا بريښنا ليک مې ولوست
کړکۍ ته ودريدم
خو ته مني دلته آسمان نه ښکاري
دلته په مياشتو څوک سپوږمۍ نه ويني
دلته سپوږمۍ چا ته سلام نه وايي
دلته نيويارک کې يې آسمان غلا کړی
زه سپوږمۍ نه شم ليدای
خو ستا ليکلې ټيکۍ لا هم زما پرشونډو ناڅي
(شين آسمان ذرې ذرې د سرو زرو يې تنابونه
سپوږمۍ د بام په سر په يار وايه سلامونه)

۲۰۰۴ سپتمبر نيويارک

WWW.samsoor.COM

اروا او ځنګل

ما ځنګل و آزموېيه
ما له ځنګله سره نفس و يوست او ځان مې شين کړ
او زما وجود د ځنګله شنه بدن کې وغځېده
ما له ځنګله سره څوشپې تيرې کړې
او د کوچني سيند له سندرو سره وبهېدم
ما په ځنګله کې ځان پخپله ورک کړ
ځنګل زموږ په شان دی:
شاړ
مهربانه
او وحشي خوښکلی
ځنګل زموږ په شان نه
زموږ د اروا په شان دی
هلته هم پړانګ او سيږي

WWW.samsoor.COM

او هم د سترې هوسۍ ښکلې بچې
ځنګل کې مارله ونې ځان راتاو کړي
او د مرغیو ځاله تو له له بچو تشه کړي
ځنګل زموږه د اروا په شان دی
دلته لیوه او غزال دواړه اوسي
ځنګل له ځان ځخه دویرې په شان
له ګڼو بوټو لاندې تورې بلاګانې او شیشکې ناڅي
شپه په ځنګله کې ستوري یو یو ښکاري
او سپوږمۍ ځاځکی ځاځکی ځاڅي
له شنو ګڼو ځانګو
دلته د باد نغمه له پاڼو سره لوبې کوي
لکه د دنګې نڅاګرې د پایزیب شرنګهار
خو د ځنګله سهار د ښکلې معشوقې د سپینې غاړې په څېر
همدومره سپین
همدومره روڼ
همدومره پوست دی منې؟
چې کله وینښ شې بیا یې ښکل کړې نو
الله اکبر
یوه نرۍ لار د ځنګله د بوټو منځ کې تللې
د وچو پاڼو پرې غالۍ خوره ده
دا لار زموږ د ژوند تر پایه اوږده

چېرته يو ورک لاروی نه شته چې سلام دې وا خلي
او وچې پاڼې به ماتيږي ستا تر پوندو لاندې
ځنګل زموږ د ياراني په خبر دی
ځنګل زما په خبر ياغي
خو ستا په خبر ښکلی دی
ما ځنګل و آزمو يېه
او ته زما د روح ځنګل ته راغلې
له هم هغه ازله
کله چې ته خپه شې
نو ځنګل اور وا خلي اوونې سوزي
کله چې ته وخاندې
پر ځنګله شړکنده باران وريږي

۸- سپتمبر۲۰۰۴
مريلند- کوزاډيلفی ځنګل

WWW.samsoor.COM

علامه رشاد ته چې دبيا ليدو ارمان يې زما پر مساپر زړګي پاتې شو !

خپل استاد ته !

او ستا دلمر په شان وجود هم پريوت
هېڅ مې باور نه راځي
ها ما زيګربه مې همېش په زړه وي
چې پر سبا يې زما سفر پيلېده
زه ستا دکور په لويه خونه کې ناست
او ستا دتود غږ له وړمو سره جنت ته تلمه
تاراته وويل چې:
...پام چې وطن هېر نه کړې
مګر استاده ! ته چې ولاړې
دا وطن او موږ چا ته پرېږدې؟
مګر دا ژوبله او يتيمه پښتو چا ته پرېږدې؟

WWW.SAMSOOR.COM

يوه ورځ تا را ته ويلي وو، چې:
(فخر شاگرد هنرمند به استاد رسد)
مگر استاده!
اوس حيران يم چې زموږ فخر به چا ته رسي؟
موږه بې فخره شو
بې سره شو
بې لمره شو
بس ته چې ولاړې
اې د پښتون مذهب رهبره وايه
زموږ د پوهې پيغمبره وايه
که ستا د تللو نيت و
ولې دې موږ ته دومره مينه راکړه
موږ خو ويده وو دابد په شپو کې
ولې دې مړو رگو کې وينه راکړه
دا وينښ زلميان به اوس په کوم لوري ځي؟
ته خو يې مشر د دستار سړی وې
دا افغانان به اوس په کوم لوري ځي؟
استاده! اوس به دا نيمگړې نسخې چا ته لولم
دا - دخوشال فرهنگ - به څوک وليکي
دا د - اټک - لانجه به څوک وڅيړي
دستر پښتون نيکه به څوک پېژني

WWW.samsoor.COM

زما د تاريخ د هسک له لمر سره خو ته اشنا وې
خو
ستا د لمر په شان وجود هم پريوت
هېڅ مې باور نه راځي
نه !
زه دا منلی نه شم
لا د ېر څه پاتې دي چې ته يې وکړې
يوازې ته
يوازې ته
يوازې ...

د دسمبر اوله ۲۰۰۴
واشنګتن دي سي

WWW.SAMSOOR.COM

زلزله

او زمکه ریږدي
څپې الوځي
دخلکو لو دی
لکه قیامت، موراو زوی نه پیژني
دخدای (ج) پر زمکه څه بلا پریوتې
چې خلک یو دبل دغوښو بوی نه پوزې نیسي
طبیعت په لوبه بوخت دی
خلکو کبان نیول خو نه وو خبر
چې د طبیعت په یوه لوبه کې به
کبان په دوی ماړه شي
کله چې زمکه دالله (ج) د بندګانو تر پښو لاندې راوښخېده
لویانو چیغې کړې:
یارب
یا بګوان
یا عیسی ....بودا.... موسی را ورسېږئ...
خو ماشومان او لیوني پوه نه شول
چې چا ته پاس وګوري
دوی ډېر نېکمرغه وو چې نه پوهېدل

WWW.SAMSOOR.COM

ځکه اول يې زلزلې ته کټ کټ وخندل او وروسته مړه شول
اسمان لا شين و
چا څه ونه ويل
د څپو غږ کې چيغې ډوبې شوې
خنداوې پراوبولاهو شوې.
ښځې تر اوسه لا څپو ته ګوري
خو شپه تياره وي داوبو پر سر د هېڅ ماهيګير
د کوچنۍ بېړۍ څراغ نه ښکاري
په جوماتونو کې اذان
په مندرونو کې زنګونه نشته
د کليساوو صليبونه مات دي
خلک دلويو پانګه والو د خيرات په ډوډۍ
يو بل له ستوني نيسي
او ماشومان
لاهم په ختو کې د مړو ميندو له تيو څخه وينې روي

❋❋❋

پر زمکه خلک ډير دي
څوک يې په جنګ څوک يې په اور کې سوځي
څوک زلزله کې تر اوبو او خاورو لاندې ورک شي
او يوځل بيا بشر په دې پوهېږي
چې مرګ د کونډو يتيمانو غم وي

نه د هغو چې مړه شول
د مرګ غمیزه لا ژوندۍ ده
د هندي او بنګالي ښځو له او ښکو سره لوبې کوي
خو ها چې مړه شول په دې نه پوهیږي.

❋❋❋

یو لیونی د ونې ښاخ کې ناست و
ونه ولاړه وه د ختهو منځ کې
او لیونی لکه مرغه په کې ژوندی پاتې و
لیوني وژړل او ویې خندل
او بیا یې داسې وویل:
په دې دنیا کې به لا اوس هم چېرته جنګ روان وي
او ځینې خلک به د ځینو خلکو وینې غواړي
دا دی طبیعت ورسره مرسته وکړه
طبیعت ډېر ووژل
نو اوس کېدای شي
جګړه ماران ماړه وي
او جګړه ودرېږي....
لیوني وژړل او ویې خندل
ونه ولاړه وه
او دی لکه مرغه په کې ژوندی پاتې و.

۲۰۰۵ جنوري۲
اندیانا-متحده ایالات

www.samsoor.com

بند ه

شيخ وايي ښه کوه او بد مه کوه
خو شيطان دانه مني وايي:
بد کوه او ښه مه کوه
ماته خو دواړه په غلطه ښکاري
آيا دنيا کې بس همدغه ښه او بد دي
بل څه نشته مګر؟
زه نه د شيخ نه د شيطان منمه
د خدای بنده يم بس د خدای منم
او مينه کوم

جنوری۲-۲۰۰۵
انديانا- متحده ايالات

WWW.SAMSOOR.COM

آيا دومره لويه ښښنه شته، چې جګړه ماران هم وبښي؟

نه پوهېږم

دنيا يو بل توپان په سرا خيستې
بيا دديوانو په سرونو کې چينجي شوريږي
او بشريت په خپله سپينه تنده لاهم د جګړې داغ لري
دانسانيت د پيدا ېښت له ورځې
زموږ تاريخ د د ووستروګناهونو په دوزخ کې سوځي
يو(غلامي) او بل(جګړه) او وژل
خدای ج د انسان د بد مرغيو طوق ددغو شيطانانو
په لاسو کې ايښی
دغلامۍ شيطان د عدل بوړبو کۍ کې مړشو
خو(جګړه)
آخ خدای ج دې پرې مور بوره کړي
لاهم دستر بابا آدم داولادې شرم دی
دنيا يو بل توپان په سر اخيستې
قيامت به راشي خو حيران يم چې زموږ غاړې به
دجګره مارو تر ګناه لاندې کړېږي تر خدايه څنګه ورشي؟ ! !
مريلند - امريکا

WWW.samsoor.com

تصويرونه

که
هنداړو تصويرونه ساتلای
موږ به خپل اووم نيکه هم ليدلی وای
او اوس به ټول پوهېدو
چې د دارا او سکندر آييني څه ډول وې
او د جمشيد په جام کې څه ښکارېدل
يوازې
که هنداړو تصويرونه ساتلای
نو به بې روحه تاريخ
داسې بې ژبې او مړژواندی نه وای
موږ به آدم ته د حوا لومړۍ موسکا پېژندله
او په بېړۍ کې به له نوح سره يوځای ګرځېدو
ما به آتن کی له سوکرات څخه پوښتلي وای چې
تر تا دوه نيم زره کلونه وروسته
ولې لا هم په- عدالت- پسې دا ورک بشر همداسې ورک دی؟
او له موسی نه به مې غوښتي وای چې
ما هم له ځانه سره طور ته بوځي
بس که يوازې

WWW.SAMSOOR.COM

تصويرونه په هندارو کې خوندي پاتې واى
مور به ليلا ته واى کتلي د مجنون په سترګو
او په کعبه کې به مو
د اسماعيل د قربانۍ نښې له ورايه ليدې
زه به ورتلم اکاډيموس ته چې په خپله ژبه
له اپلاتون سره خبري وکړم
زماله هغه سره حساب پاتې دی:
ستا - ايتوپيا - چېرې ده؟
او انسانان به وژل کيږي لا تر کله د هغې لپاره؟
ستا د خيالي ډيموکراسي ريښتياده چېری پته؟
مور خوېې اوس هم
د دروغو د لمبو تر شاتور سيوري وينو
له ارستو سره مې نه ده جوړه
ځکه چې لا هم د اخلاقو او ايمان په توپير نه پوهيږي
خو
که هندارو تصويرونه ساتلاى
ما به له خپل نيکه نه غوښتي وو چې
زما مغرور پلار ته وصيت وليکي:
چې خپل شاعر زوی د ژوندون په لومړۍ ورځ ووژني
بو دا لا اوس هم ما په خوب کېويني
هو ! زه پوهيږم چې له ما خپه دی

WWW.samsoor.COM

ځکه زه ژوند ته د هغه په سترګو نه ګورمه
ژوند کله ښکلی شي زما د معشوقې د ښکلو سترګو په څیر
خو بیا هم ما ته هیڅ ارزښت نه لري
بودا ویریږي چې خوبونه یې زما له وینو رنګ وانه خلي
بودا به نه ویریدای
او زه به هم ژوندی وای
خو که هندارو کې تصویر پاتې وای
راشه چې زه درته یو راز ووایم
له سلو زرو کلو ډیر تیر یږي
هیڅ څوک پرې نه پوهیږي
چې له هندارو څخه ولې تصویرونه تښتي؟
ما ته مې اوومه نیکه کیسه وکړله:
چې په هینداره کې شیطان وکتل
او بس همدغه شر میدلي د هنداري حافظه ما ته کړه
که درته ووایم خندا به در شي
که تصویرونه په هندارو کې خوندي پاتې وای
مورږ به ځانونه د بیزو له نسله نه ګڼلای

۱۳۸۳لړم۲۷

په دې شعر کې وزن څو ځایه توپیر لري، خو دا د مانیزو برخو د بیلولو لپاره دیوه نوي میتود کارونه ده، نه وزني تېروتنه.

WWW.samsoor.COM

د افغانستان ورکې خزانې

د دوه زره پينځم کال د اپريل په يوويشتم ماښام د امريکې په پلازمينه واشنګتن ښار کې د افغاني سفارت او نشنل جيوګرافيک سنټر په مټ د افغان لرغونپوه ښاغلي زمريالي طرزي د هڅو او په ټوليزه توګه د فغانستان د لرغونو آثارو په هکله د يوه فلم پرانيستنه وشوه، چې ((د افغانستان ورکې خزانې)) نوميږي په دې فلم کې د باميان د سترو بودا ګانو را پرځېدل و ښوول شول خو تر څنګه يې په سيمه کې د دريم بودا چې په (ويده بودا) مشهور دی، د موندلو لپاره د ښاغلي طرزي هڅې او برياليتوبونه هم د پام وړ وو. د فلم جوړونکي باور لري چې دا په نړۍ کې تر ټولو ستره مجسمه ده چې اوږدوالی يې د ايفل تر برجه هم ډير دی. ښاغلي طرزي وويل، له ډيرو څېړنو او کيندنو وروسته مو د دغه بودا د پښو يوه برخه وموندله، خو کله چې ډاډه شوم هغه دلته دی، نو کاريګروته مې وويل چې بيرته خاورې پرې وروا ړوي، چې بيا بل وخت په ډاډ او احتياط سره کيندنې پرې وشي. د فلم بله په زړه پورې برخه د طلا تپې د قيمتي خزانې په هلکه وه چې له نيکه مرغه تر اوسه د ولسمشرۍ په ماڼۍ کې خوندي ده. دويده بودا را برسيره کېدل په نړيواله سطح يوه ستره فرهنګي پېښه ده، وړاندوينه کيږي چې د دغه بودا تاريخي ابهت او اهميت به د مصر له اهرامونو سره برابر وي، ياد شوي فلم عاطفي جوړښت درلوده چې د ليدو پرمهال يې پرځينو افغانانو بر سيره بهرنيانو هم خپلې اوښکې تم نه شوې کړای. ماله خپلو اوښکو سره څو

کليمې هم مل کړې چې دلته يې لولې:

ورکه خزانه

بودا !
ويده شه
د تاريخ ترخر وارونو خاورو لاندې آرام و غځېږه
لا((اپه ګان)) د خپل نيکه څېره د غم د غبار شاته ويني
لاشغهار د غشيو خيژی لا ګوربت زخمي دی
او د((لوی غر)) د ذهن ځالې له لمبو ډکې دي
لا پښتين نه شي اوريدلای ستا د سترې ډ برينی سينې ورک
درزونه
لا تور شيطان د((براهې))ګردونه مينځي د((سيندو)) پر اوبو
لا هم پر مورېه لمر د تور دجال له کوره خيژي
لاستا ددوا ړو تنديسونو له سوغا ړو نه دودونه خيژي
بودا !
ويده شه
په آرام پريوځه
هو دا ريښتيا ده چې
بخدي کې يې د((ساک)) د پا چا ښکلې لور بربنډه کړله
طلا غونډۍ کی يې د سرو زرو له تاج څخه هډوکي تش کړل
خوته ويده شه

WWW.SAMSOOR.COM

ته آرام پریوځه !
د بخدینې شهزادګۍ روح لا له ګاڼو سره په کور پاتې دی
لاله سیندو یاله آمو څخه اوښتی نه دی
لاخو د ساک د لور د ګڼ کمیس پاولي شرنګیږي
او لا دستر نورستان((لام)) په ((الینو)) مېن دی
لاهم د دنګو پکتانیو د قمې زرین لاسوندي بریښي
نو ته ویده شه، ته آرام پریوځه !
د بخدینې پیغلې ښایست ته مې سلام دی بودا
ستا د خوبونو پریشانۍ ته مې هم پام دی بودا
زه لا د زرو کلو شا ته بخدینې وینمه
چې اووه کنیزې پرې چاپېرې دي سینګار یې کوي
څوک یې باولۍ، څوک یې والۍ څوک یې پېزوان سموي
څوک یې په هسکه سینه ږدي د((سات دیوا)) زرځېره
بودا ښایست ته یې حیران یم خو ویریږمه پرې
چې څوک یې نن را نه هڅونه له سیندو تیر نه کړي
یا خویې غله د لاجورد و له آمو تیرنه کړي
زه هم پوهیږم زړه مې ریږدي خو ویده شه بودا
ته د تاریخ تر خرواړونو خاورو لاندې پټ شه
چې زه د خپلې بخدینې ښکلې ګاڼې و ساتم
بودا ویده شه
ته خو ښه خبر یې
چې ستا د هډ هډ ماتوونکي څوک وو
تا خو د خپلو تندیسو نو پرځېدل ولېدل

WWW.samsoor.COM

چې له((ارک هنډ)) څخه ورها خوايې ديوان نشه کړل
نو ته ويده شه، په آرام پريوځه !
کله چې ما د ارشاک توره بيا په لاس ونيوه
او کانيشکا مې ببرته راوست د باګرام ماڼۍ ته
کله چې لمر له پکتيا نا څخه راوخوت او سوريا وخندل
ګندهارا ته چې مرغۍ له پرښا پوره راغلې
چې آسمايي بيا د(ويشنو) د پلاز بيرغ پورته کړ
او روهيليو د کوترو سپين خيلو نه په هوا پورته کړل
بيا به(ارجن) له بهار ته راشي
(کليو پاترا) به دنيل غاړې څخه راوړي زر مصري آسونه
(آشيل) به راشي د (زييوس) پيغام به راوړي طلايي بګۍ کې
او سکندر به خپل زرين تاج ستا پښو ته کيږدي
زرتشت به راوړي د بخدي پيغلې ولور کې د کوبا ارغوان
او د روم پيغلې به ګاڼو ته نخيږي له لنډيو سره
اراکوزي زلمي به اچوي د ځنو ځپې مست اتڼ ته
او هيندوکۍ راڼۍ به ناځي دخيبر اتڼ ته
سمر قندي کوځۍ به ځرخي کاکړۍ غاړو ته
او هيندو کش به له پامير سره پيالې کړنګوي
بيا به نو تا را ويښوو له اوږده خوبه بودا
بيا به دې باسو دتيارو له تور آشوبه بودا.

د دوه زره پينځم کال د اپريل يوويشتمه
واشنګتن ښار ـ امريکا

اپه ګان: د افغان لرغوني بڼه
ګوربت: په ميدان وردګ کې ديوه غره لرغوني نوم دی

WWW.samsoor.COM

لوی غر: د لوګر لرغونی نوم
سیندو: ننني اباسیند ، یونانیانو اندوس باله
بخدي: د بلخ زوړ نوم
ساک: ساکیان د افغانانو هغه لرغوني پښتو ، چې سلګونه کاله یې پر هېواد واکمني درلوده.
طلا غونډۍ: طلا تپه چې زرګونه لرغوني زرین آثار ورڅخه موندل شوي.
بخدینۍ: بلخي شهزادګۍ
لام: د نورستان په افسانو کې هغه پهلوان دی چې په
شهزادګۍ الینو مین و.
الینو (الینا): د نورستاني افسانو اتله، د لام معشوقه او د افسانوي ښکلا خاونده، د الینګار (الینګهر) او سنی نوم هم له همدې څخه اخیستل شوی او مانا یې د الینا مېنه یا کور دی
سات دیوا: دیوا په سانسکریت کې ځواکمن واکمن ته وایي چې د اوستا یې دورې ارباب الانواع به یې په دې القابو نومل، سات دیواد ساتونکي ځواکمن په مانا ده، چې زرینې مجسمی به یې د شاهي کورنۍ له مړیو سره خښولې چې ګواکې د هغو ساتنه وکړي.
ارک هنډ: د اټک زوړ نوم.
ارشاک: آریایي اتل
کانیځکا: کانیشکا نامتو افغاني واکمن
کوبا: د کابل زوړ نوم
پرښا پوره: د پېښور زوړ نوم
آسمایي: په کابل کې د دغه غره نوم له دوو ریښو (آسه) یانې نیکمرغي او (مایي) یانې مور څخه جوړ شوی چې مانا یې د نیکمرغي مورده.
ویشنو: له هندي ارباب الانواعو څخه
ارجن: هندي اتل، د مهابهارت په اتم پرب (فصل) کې یې له خپل تربور کرن سره د جګړو کیسه راغلې.
کلیو پاترا: نامتو مصرۍ ملکه (شاه مېرمن)
زییوس: د یوناني اساطیرو نامتو څېره
ګاڅونه: ګاتهونه یا ګیتونه زاړه ءآریایي سرودونه چې د هېواد د لرغوني فرهنګ ویاړمنه برخه ده.
اراکوزې (اوسنی کند هار) پکتیانا (اوسنۍ پکتیا) ګندهارا (اوسنی ننګرهار): دلرغونې افغاني مدنیت درې مهم منځي (مرکزونه).
هیندوکڅ: هیندوکوښ اوسنی هندوکش

WWW.samsoor.COM

افغانان

اوږدې لمنې
ګونځې پايڅې
د پوندو چاودې له پوټيو ډکې
او د خپليو په ميخ ژوبلې تلې
د اوږد تاريخ کوڅو کې ځي او راځي
سبا د لوی او ډبرين ديوال تر شا پټه ده
نن ديوې مړی ډوډۍ لپاره لاس تنها کې
پرون په وينو سره په اوښکو لامده
يوځل په چپ ولاړل په ښي لاس راغلل
د ښار په لويې څلور لارې کې په چيغو سرشول
بل ځل له تورو سره را غلل
خپل بچي يې له چپه حلال کړل
اوږدې چپنې
ګل سپب د سمال ترملا
قرصې رخچينې پر سر
لينګې د شولو په پټيو کې خوړين
ملا خيشاوه کې کړوپه
يوځل د بيل لاستی په لاس کې بيا قبضه د ټوپک

WWW.SAMSOOR.COM

يا لاس پر ټپ ايښې ياګوته پر ماشه نښتې
يو ځل په ډېره ګنهکار بل ځل د سر په ويښتو
يو ځل ملا پسې و لاړ بل ځل په تيښته ترې خلاص
نيم په تقدير مين او نيم يې په پېريانو اخته
نيم يې په تمه د جنت او په دنيا باندې يې لاړې تو کړې
څه په مايېو پسې روان
څه يې د مارکس د کتابونو چينجي
څه د سيد قطب د تاويزونو غاړه کې په غاړه
څه اسامه سره په سوړو کې پټ
څېرې ګريوان
ډډې لمن
ول ول لونګۍ په غاړه
د اراب وله ربړه جوړې مچنۍ په پښو
د اوښ وندنې پر اوږه مخ په ختيځ دي روان
بارېې اپيم دي يا د بنګو ميده شوې پټۍ
څه په(پريتي) مين او څه يې د((تام کروز)) ليوني
نيم يې له ډېره تکبره زړې مورته انګريزي غړېږي
څه يې لا اوس هم د مکتب په سوځولو تکبيرونه وايي
اوږده ټيکري
زړې پڼې
ګلابا تون په پايڅو

WWW.samsoor.com

په سريې شکور دی په مړوند کې بنګړي
ځي لاروان دي خدای(ج) خبر په کومه
څه يې به بدو کې ورکړې د کنيزو په شان ژوند تيروي
څوک په ميړه باندې سګريټ بل کړي
د ښځو د حقوقو کتابونه لولي
ډيمو کراسي لکه يوزوړډاينسور
دوړې يې خيژي را روان دی څوک يې نه پيژني.
دوی ورته وخاندي او وويرېږي
چې دا عجيب ځناور
په دې هېواد کې هم هګۍ کړي هم بچي اچوي.

۱۸ تله ۱۳۸۴ کابل خيرخانه

WWW.samsoor.com

ګيله

پرون ناروغ وم ه نا مردې تاو نه پوښتلم
تا ويلې آخ !
خدای دې ما مړه کړي
زه خبره نه وم
زه دې په سترګو کې د دروغو ننښې ښې پيژنم
که ته خبره نه وې
پرون زيارت کې ډيوه چابله کړه
بيګاه تر نيمې شپې په پټه دعا چا کوله
سهار پلوکې او ښکې چا غوټه کړې
ما به خدای څنګه جوړ کړي ؟
د دروغجنو دعا نه قبليږي.

15 ليندۍ 1384

WWW.samsoor.com

سایله ستا هغه د خیال کابل

د پښتو ژبې پياوړي شاعر رحمت شاه سايل په دې ورستيو کې د کابل په نامه يو آزاد شعر خپور کړی دی، چې د دغه افغان شاعر د مينې او احساس يوه خوږه ترجماني ده. زما د زلميتوب د خوښې دغه شاعر ته، دا څو کرښې د نوموړي د همدغه شعر، لپاره ډالۍ دي:

تالا کابل ليدلی نه دی، تا کابل ونه ليد
سايله دا دافسانو ښار افسانه وګڼه
په تاريخونو کې يې ورکه شان کيسه وګڼه
دلته د وينو آيينه کې چې لمر سور ښکاريده
زما او ستا د ملت تپ چې لانا سور ښکاريده
هغه وخت موږه ستا غزلې لوستې
ستا په سندرو به مو خپل د مينې ليک پيل کړ
ستا په نظمونو به مو يو بل ته لاسونه ورکړل
سايله هغه وخت موږ ستا دعا ته لار څارله
چې ګوندې دا وليکې:
((مادرته ټول عمر د خوبونو ښار ويلي دي
کله مې پېرزوشې په بمبونو کابل جانه))
خو ستا دعالا پوره شوې نه وه
چې ستا د مستو ليونو خوبونو
د ښاپېريو ښار بمونو رنګ کړ

WWW.SAMSOOR.COM

تالا کابل لیدلی نه دی، تا کابل ونه لید
سایله ستا هغه غزلې او زما سندرې
نورې په ورک تاریخ کې ورکې شولې
نور څوک دا لرو بر یو ځای نه ګنې
نور ستا اجمل زما لایق نه شته دي
د پاچا خان ارمان اوبو وړی دی
د ((یو پښتون)) د غږ ضمیر را څخه
د کله دارو رنګینو وړی دی
سایله ته لا په روټۍ پسې او زه یمه په نان پسې ورک
یو هم په خپل کور کې ډوډۍ نه لرو
د اشنغر پېغلې له ډېره نازه
ما ته په کور کې مسا پروايي
چې خړ څادر په پېښور کې ګرځم
را ته زلمي لا مهاجر وايي
سایله زه او ته د ورک تاریخ تکرار ته سوځو
سایله زه او ته تکرار یو د یعقوب او یوسف
سایله زه او ته تکرار یو د مریمې او عیسی د فراق
بس دغه ښار دې په خوبونو کې ودان وساته
دا دایرو ځلی په خیال کې خپل مکان وساته.

مرغومی ۱۳۸۴ لمریز
کابل

سفر

ته لکه د خوږ شګو کې سپینه اوړنه چینه
زه لکه د غره د کمره خواته راوتلی ګل
ته چې په ملا ماته شې نغمه د شرشرې راوړې
زه لکه د دنګ کوچي پګړۍ کې یو ټومبلی ګل

ته لکه د سپینې شیدو پۍ پانه کې سره ننبه
زه لکه سهارکې د بیباکه نسیم ښکلی موج
ته لکه د سیند په غاړه جوړه د ماشوم مانۍ
زه لکه ترتا نا رسیدلی بېرته تللی موج

WWW.samsoor.COM

ته کله دروغجنه شې ماشوم درغونه وواېې
زه دې اننګوکې د يو پټ شرم ګل ووينم
کله چې بانه جوړه کړې لويه کيسه پيل کړې
دروغو کې دې هم څه خوندور تخيل ووينم

ته لکه د سپين قرآن د کرښو جنتي ورېمه
زه لکه د عرش له منارونه د اذان آهنګ
هلته په جنت کې يوه سيمه پښتنه هم شته
ما او تا راوړي له هغه ځايه د عشق لونګ

خدای خبر چې موږ به دې دنيا ته څه او څه ښکارو
څه خبر چې موږه په کوثر د عشق پريولي يو
زړځلې د مينې شهيدان شو له دنيا ولاړو
بيا لکه آدم او حوا ځمکې ته راغلي يو

دواړه ماشومان يو دواړه ښکلي يو سپيڅلي يو
دواړه د جنت له پاکې ځمکې نه راغلي يو
کله سره لوبې کړو او کله سره جنګ وکړو
کله بيا د ميندو پر زنګون باندې خوب وړي يو

دا خلک ژړلی نه شي سترګې یې خیرنې دي
مور لکه رڼا د ایمان سترګو باندې نه ښکارو
زه او ته د اوښکو په زمزم د زړه کعبه مینځو
بس د خدای دوستانو او ولیانو ته رانه ښکارو

ای لیونۍ مه ژاړه دا ځمکه خو په وینو ده
اوښکو ته دې پاکه د جنت خاوره له کومه کړم
څه چې په آسمان کې دې له اوښکو ستوري وتراشم
وریځې به زانګو کړمه او تا به یې ماشومه کړم

مه ژاړه راځه چې په چینه کې دې مخ ومینځم
ژوند همدومره بس دی چې اوبو کې زه او ته ښکارو
واړه عاشقان به موږ وخښي او نشه به شي
مور به د مینو په خوبونو کې ویده ښکارو

څه چې د ګل ځانګه کې یو رنګ شو بل وږمه د ګل
ښکلي عاشقان به مو یو بل ته په سوغات ورکړي
راشي ملکه چې د مچیو په موږ وګرځي
ولاړه شي ترخو خلکو ته هم په مینه شات ورکړي

WWW.samsoor.COM

ځـه چـې لــه بــاران ســره پـر دوه مـــينو وورو
يا د سپـــينې غــاړې يــا د تــورو څـڼو رنـګ واخلو
ځـه چـې د بــوســې د جــل وهـلــو تـنده مـاته کړو
پـس لـه ډيـره وخـتـه د خــوږو شونډو قلنګ واخلو

ځـه چـې دواړه ورک شو لـه دې دومره ډېرو سترګونه
ټولـه پـه تـاريخ کـې تيتـه شوې مينـه ټـوله کـړو
رايـې وړو پـه دومـره ډېرينـــو زړو يــې وويـــشو
دا تــياره دنـيا چـې زه او تـه رڼـا پـه ســولـه کړو

راشـــه مــا ســفرتـــه مـلاتـړلـــې ده روان يـــمه
بـس يـوازې لاس راکــړه اوسترګـې دواړه پټـې کـړه
زه بــه دې پــه شــونډو لـه بـوسـې نـه بـسم الله وکړم
تــه د اقـتدا پــه نـيت لــه مـانـه تـاوې مـټـې کــړه

25 ليندۍ 1384 کابل

WWW.samsoor.COM

زما کليزه

ګل کړی کيک
ګېډۍ د ښکلو ګلو
يو څه خواږه
او يوه ښکلې موسکا
يو ځل په مينه راکتل
يوه خوږه خبره
.... زه پرون بيا د ټول جهان پاچا وم
يو چا په مينه زما کليزه راته ولمانځله
او زه ماشوم د مينې د ومره خوښ وم
لکه دا شپږ ديرش کاله
چې په جنت کې لوبيدلی ومه
ژوند لکه خوب تيريږي
او کله ټول غمونه
د يوې ښکلې شيبې رنګ کې ورک شي
موږ د غمونو او خوښيو ماشومان لا را لوی شوي نه يوو.

۲۱ حوت ۱۳۸۷

WWW.samsoor.COM

د هغې لپاره

هغې خپل روح په زم زم و مينځلو
او د کوثر په حوض يې شونډې کېښوې
هغه سپېڅلې شوه د پاکو ملاييکو په څېر
هغه له نور څخه روښانه شوه د خدای (ج) مينه کې
خدا يزده چې اوس به څومره ښکلې ښکاري
هغې د خپل ګنهکار غږ هم پر خپل ځان حرام کړ
هغه مين چې له ګناه پرته يې هيڅ نه لرل
هغه چې نښه د بدۍ و
چې کمزوري و
چې لاس يې مات وو
هغه مين چې بې لفظونو

WWW.SAMSOOR.COM

بې خبرو يې نور څه په روح کې نه درلودل
هغه نور ورک شو د هغې له حافظې څخه هم
ها چې پخوا يې لا له زړه څخه شړلی و
ايستلی يې و
هغه ورک شوی ګنهکار هغه له بدو نه بد
.... خو هغه څومره ښه و
چې بيا يې هېڅکله سپېڅلې ښکلې
د ګناه فکر ته هم پرې نه ښوده
خپل دوزخي غږ يې د روح د تمبو شا ته پټ کړ
هغې يې مخ ونه ليد
تاسو دا مه پوښتئ چې دغه ګنهکار څنګه شو ؟
تاسو دا وګورئ چې دې مين د عشق لپاره
د خپلې مينې د تقوا لپاره
په خپلې روح کې هر څه څنګه خښ کړل
هر څه
يوازې
د هغې لپاره !

۱۲ سلواغه ۱۳۸۷

www.samsoor.com

اعتراف(۲)

خاطره:

((مات شوي؟))

نه پوهيږم ګران محمد يار ته زما وروستيو شعرونو څه ويلي وو، چې په ژړغونکي ږغ يې را څخه په تيليفون کې دغه پوښتنه وکړه او بيا يې پرله پسې پر ژوند توند ګوزارونه وکړل. ما غوښتل ژوند ورته تعريف کړم، خو زما ستونی هم راډک شو او خبرې موپرې شوې.... بيا زما له خبرو څخه لاندې کرښې جوړې شوې، چې ګران محمد يار به يې ولولي.

هو !

زه

په مينه کې مات شوی يمه

زما د سرو سترګو شاعره ياره !

ستا د سلګيو سپېڅلتيا نه زار شم

ژوند ستا د سرو سترګو په څېر ښکلی دی

ژوند زما د ماتې په څېر لوی حقيقت

ژوند لکه زما خپګان همد ومره ژور

ژوند لکه زما د مينې سپينه اوښکه

WWW.samsoor.COM

ژوند لکه عکس په کې د تورو رنجو
ژوند به ډېر تريخ وي خو له مرګه ښه دی
او که نه، دومره درد به څوک تيروي؟
د عشق له ماتې څخه دومره رنځ به څوک ګالي؟
موږ عاشقان، موږه د غم بلهاريان
همداسې سوځو او کيسې جوړوو
نو ګرانه ((ياره)) وايه!
که زه او ته (مات) نه شو
که زه او ته د عشق لپاره حلاله ورنه کړو
نو بشريت ته به د عشق حماسې څوک جوړوي؟
سترګې دې وچې کړه
قامت دې هسک کړه!
عشق لمر خاته کې ولاړ
تا ته په تمه دی
چې زيری درکړي:
((لېوال په عشق کې مات شو.))

۱۳ سلواغه ۱۳۸۷

WWW.samsoor.COM

خبرتيا

زما د زړه پر دغه شاړه بې خاونده زمکه
د هېرې مينې کنډوالې ولاړې
په دغو ورځو کې يې بيا جوړوم
بيا به ودان کړم تر اسمانه اوچت
بل تاج محل د نوي عشق لپاره
دې تاج محل ته يوه نوې ملکه غواړمه
زه مجنون نه يم چې د تللې بې وفا ليلا لپاره ومرم
زه نازولی شهزاده د مينې
د ښايستونو او پريانو په ټاپو کې ګرځم
هرچا چې درې غمې د حسن د الماسو راوړل
چاچې د عشق لپاره راکړل خپل تاوده لاسونه
چا چې تر زلفو لاندې پټ کړم له فاني دنيا نه
چا چې په خوب کې زما ټوله شاعري ولېده
څوک چې له ما سره زما د شاعرۍ په ياغي تخت کيناسته
ها ملکه به وي د نوي تاج محل واکمنه
د ټولو ښکلو زړه ته لاره کوم
د ټولو خيال ته دروازه ټکوم
راشئ ! او نوی تاج محل وګټئ !

WWW.samsoor.COM

۹ سلواغه ۱۳۸۷

غزلونه

WWW.samsoor.com

نیزار

هر کال چې پسرلی شي له کېږدیو سره راشي
یو څوک مو شینکي کلي ته شپېلیو سره راشي

رمه درې ته بیایم د ځنګله لار ورته نیسم
دغرونو مسته لور ګوندې څېړیو سره راشي

یو چا په تورو سترګو کې د پړانګ خوی ده پټ کړی
د زړه ښکار ته مې غلې له هوسیو سره راشي

راغلې بنګړیوانې خوشه چینه لارې څاري
چې خواته یې لوګری له ستریو سره راشي

د سترګو زخم ساتمه د اوښکو په نېزار کې
کیدای شي چې تصویر دې له هیلیو سره راشي

توپان توپان وطن ته مو یو نوح د ثواب نه شته
چې دومره ګنهګارو ته بېړیو سره راشي

۱۳۷۷/۱۱/۲۸

پېښور حیات آباد

www.samsoor.com

تناب

پټ راز يمه په شونډو تېرومه هره شپه
د ژوند ستړې کيسه مې هيرومه هره شپه

وربل ګوتو کې را کړه اعتبار په عمر نشته
د زلفو په تناب دې اوړدومه هره شپه

دا ستا د ښايستونو په دې لويه پاچاهي کې
زه تش د زړه داغونه ډېرومه هره شپه

د تورو له وهلو نه مې دغه ستړې مټې
له غاړې د جانان چارپېرومه هره شپه

زړګی مې نه خرڅيږي ستا د ښکلو سترګو ښار کې
دغشيو په بازار يې ګرځومه هره شپه

لېوال ته حسن راوړه له لېواله عقل يوسه
دا دوه سره مستۍ کې بدلومه هره شپه

۳۱ثور ۱۳۷۸
کامه ننګرهار

WWW.samsoor.COM

ساده غزل

چې سپينې ليچې دې چمبه تاووي
په خوار زړګي مې سره لمبه تاووي

بانه حاجيان دي له لېمو تاوېږي
کافر غرور ټوله کعبه تاووي

د زيارت توغه! بختور يې ځومره
پيغلې دې هره چارشنبه تاووي

د سينې زور له لونګينه باسي
ښکلې يې هسې په پلمه تاووي

زلفو کې مخ پټ کړي کوډګره بلا
په تور ماښام کې سره غرمه تاووي

۷غبرګولی ۱۳۷۸
خيرخانه

WWW.SAMSOOR.COM

د زخمونو تنده

ماتړي ته دي خدايزده نظر څه نږدې کوي
د سپينو اوبو څاڅکو ته مې نه نږدې کوي

بس دومره يم خبر چې د ښو د څوکو آب خوري
هر څوک چې نن سبا ښکلو ته زړه نږدې کوي

له ستوريو نه جوړ شوی يو قامت مې خوب ته راشي
د نوريوه دربار ته مې کاته نږدې کوي

د سرو زخمونو تنده په سرو شونډو ماتوي
غازي لالي ته بيا ملاله خوله نږدې کوي

راوړاندې شه چې شپه په غېږه غېږه ولمانځو
تياره کې خلک زړونه سره ښه نږدې کوي

زما ياغي نظر يې هم ستا خال سره پخلا کړ
دا عشق څه زوروردی پښتانه نږدې کوي

۴ وږی ۱۳۷۸
باړه پېښور

WWW.samsoor.COM

لال

د تورو سترګو شور راوړه چې غلې غوندې شو
يو ډنډ د ګناه جوړ کړه چې سپيڅلې غوندې شو

راځي يوه جوړه دي توري توري هيندوګۍ
رام رام ورسره وايو که منلې غوندې شو

چې زمونږ ډېرين زړونه هم لايق شي د زخمونو
کړه نيغې يې را پورته چې ويشتلې غوندې شو

ورځو چې خپل يو لال راوړوله سلو ښامارانو
ټپې راسره وايه چې غښتلې غوندې شو

کوم ځای مې اوريدلي چې د خدای(ج) ښکلا خوښېږي
يو ځل خو ته را وګوره چې ښکلې غوندې شو

WWW.samsoor.COM

غزل

د خال ژنی دې راشي چې له سترګو پرهار يوسي
کوچی دی له ايلبنده به د سره اوښ مهار يوسي
يوازې مو دغرونو غاړې هسکې دي لا پاتې
اخر به ميرخي راشي تر هغو به هم دار يوسي
په زمکه خو يې سيورې رانه غلا کړل غدۍ مارو
دا ځل به مو له ستورونه آسمان کې مدار يوسي
دا موږه څه بد مرغه يو زندان کې مو زندان دی
صياد مو په قفس کې هم له ستوني چغار يوسي
د څنو شړک ځپلي يو د مخ ديدن به مومو
د شپو د شهيدانو جنازې به سهار يوسي
زما د زړګي رنګ يې ورته پټ بنو ويلی
د عشق له قمار باز نه به دې سترګې قمار يوسي
بېګاه ويل د سندرو شهزداګۍ چې که خوند غواړې
په پور دې ټولې ژبې د پښتو يکه زار يوسي
درځئ چې سلامي کړو د دنيا ټولې سندرې
آدم دې رباب واخلي له حجرو دې سپتار يوسي
زما د ټپو ژبه ده د ټولو ژبو ميره
ملاله به جنت ته يو غازي سندرمار يوسي

د کابل جلال آباد لويه لاره
د ۱۳۷۹ کال د وري ۱۷مه

WWW.SAMSOOR.COM

دربار

مه وايه چې سترګو کې مې تش د خمار سره اوسي
هلته خو زما هم يو وړوکی غونډې زړه اوسي

څه په درز چمبه وهي او ګډې شي ګيډۍ ګيډۍ
ډنګې چټې پيغلې چې سرخېلې د واده اوسي

لمړه دعا نه شم کړای چې کلي ته دې وبولم
دومره اور خورا کړه چې لاسونه مې تاوده اوسي

سم به وي خو کم به وي زړه ستا د قد دربار نه دی
ستا د ښو کور دی دلته ټول په کې کاږه اوسي

سيند ورنه راوړي سپينو اوبو کې سور د وينو رنګ
ښکاري، چې بر کلي کې لا اوس هم پښتانه اوسي

۱۸الړم ۱۳۷۹

WWW.samsoor.COM

لارې

دومره چې خود بين يو له هندارو سره ځو
يو به ليوني خو له هوښيارو سره ځو

خدايزده چې ژوندی به تر ديداره ستړګې يو سو
يار ته په يوه لاره اغيارو سره ځو

زړونه مو بايللي تر کاروانه يو راغلي
داسې چې له ښکليو دل آزارو سره ځو

ستا زلفو ته لاس نيسو ولې به يې لارې يو
مونږ ترخپله ځانه هم له لارو سره ځو

عشق ته به رسيږو د يار سترګو سره مل يو
ژونده ستا درشل ته له خونکارو سره ځو

۵سلواغه ۱۳۷۹
کندهار

WWW.samsoor.COM

ژوند لکه سپینې اوبه

خیال د ژوندون نه ساتو دومره بې تدبیره یو
ستا سترګو ته نیغ ګورو موږ څومره بې پیره یو

ډک خم په سر اړوو، وعظ د ملا نه اورو
ښکلو سره مینه کړو نور نو بې تقصیره یو

ژامه د لیوه باسو مرګ مو پرې لوریږي نه
ښکار ته کمان نه لرو زړونو ته بې تېره یو

رنګ سره بلد نه یو زړونه مو دي سپین ساده
خیال د انځورګر لولو خپله بې تصویره یو

ژوند سپینو اوبو غوندې غواړو یې نغمو غوندې
سترې یې له وینو یو سترې یې له ویره یو

سلوغه ۱۳۸۰

WWW.SAMSOOR.COM

پیر

بوی د نرګسو له دې باغه په څه ویرو تلی
خیال نه مې پټ ستا د خوږو سترګو تصویر وتلی

کله ما تیرې تا ګنډلی که جفا کړې که ناز
زړه نه مې تیر و بیر دا ستا د بڼو تیروتلی

ساقي له مخ نه دې نور نه اوري نن زما په ګومان
له میکدې څخه ناراضه کوم فقیر وتلی

دا خلک پېژني یوازې د خزان بادونه
له دې د یاره د خوږو ورمو بهیر وتلی

دا مریدان به خو د یو بل په کنایو یادوي
دې خانقاه څخه لیواله د عشق پیر وتلی

سلواغه ۱۳۸۰

WWW.SAMSOOR.COM

اروانباد اسحاق ننګيال ته چې «شاعر» و !

د غرونو شاعر

د شــعر د دوهيـو قلنـــدر مـــو و ننګيـــال
د عشق د مـازيګر يـو مست ګودر مـو و ننګيـال
پښـتون هنـره نـن دې پريـو تلی يـو بـل سـتوری
زه څـه وايمـه سـتوری بلکې لمر مـو و ننګيـال
واه مـوږه خـو د فقـر د ابـد پـه غـم روژه وو
يـو ښـکلی شـان فقير لکـه اختـر مـو و ننګيـال
د حســـن د شـــرابو دريانو شـــه اشـــنا وايـــه
سـاقي وکـه شراب وکـه سـاغر مـو و ننګيـال
د شـعر د هنريـت او آزادۍ لښـکر تـه وايـه
سـنګر مـو و ننګيـال او هـم رهبـر مـو و ننګيـال
ليوالـه بـس د غرونـو د شـاعر کـږه هـم بـار شـوه
پـه خپلـه چې هـم سيند و او هـم غر مـو و ننګيـال

***

د ننګيـال د مړينې پـه سـهار چې لـه را ويښـېدو سـره سـم وفـا صـاحب پـرې خبـر کـړم د ۱۳۷۷کال ثور مياشت پېښور.

WWW.samsoor.COM

روح لکه هینداره

زر ځلې کافر شومه بیا دې مسلمان کړمه
زه له ختمو جوړ آدم مینې دې انسان کړمه

روح مې آئینه غوندې ته یې د ښکلا تصویر
څومره را نږدې شولې څومره دې جانان کړمه

تا ته چې درګورمه څنګه به مومن شمه
ستا په عشق کې ډوب یمه څنګه دې ایمان کړمه

څاڅکی د شبنم یمه پروت پر یوه شنه پاڼه
یو ځل که را وګورې څاڅکی به باران کړمه

هره ساه مې زړه کې یې هره ساه مې سترګو کې
څېرته دې پیدا کړمه څېرته دې پنهان کړمه

۱۳۸۱/۴/۷

WWW.samsoor.COM

آيينه

ستا مې چې نظر په ښکلا پرېوځي
اوښکې له لېمو په خندا پرېوځي

نوم دې چې هم تش په ژبه واخلمه
خولې نه مې سلګۍ په ګډا پرېوځي

عشقه ليوني دې چې تېرې کړه شول
اوس به پردې کلي بلا پرېوځي

ډېر چې درته ګورم آيينه به شم
ګوندې کوم نظر دې په ما پرېوځي

ښکلي د لېوال دغه پښتون غزل
پرېږده لو پټه شي په تا پرېوځي

۱۳۷۴/۴/۱۲
کابل پوهنتون

WWW.samsoor.COM

مانو

له کومه راغله د ليلا د تنګ کوڅې سندره
چې مو په کلي کې خوره شوه ليونۍ سندره

شور د پاوليو د سينې، د چا خوبجن اسويلي
لېونۍ زړه مې رانه غواړي د کيږدۍ سندره

پاس په دره کې د رمې د غاړو زنګ سره مل
څومره خوږه ده مازيګر کې د شپېلۍ سندره

دا د سيند غاړه کې نن بيا د چا وربل جوړېده
چې دا سې ماته کړه مانو پرې د ځوانۍ سندره

زه به نغمه شم د آدم ستا د مړوند پر بنګړو
ته راته وايه په ناز ناز د درخانۍ سندره

لوګر د مينې په لور پرې کړ خوشه چينې يوسه
د زړه پرهر ته يې د شونډو د پتۍ سندره

بي بي مرجانه هره پېغله شوه زيارت ته ورځي
کوډګر ملنګ هره شپه وايي د دوهۍ سندره

۱۳۷۲/۲/۳
کابل پوهنتون

WWW.SAMSOOR.COM

جرګه

ما مې د زړه ورته ډيوه راوسته
ځار شم د زلفو دې چې شپه راوسته
ما خو يوازې د رکتل په مينه
تا ورنه جوړه يارانه راوسته
ته دې ښايست ته چې خودبينه شولې
درته د روح مې آئينه راوسته
د زړګي وران کلي مې تش و خو نن
ورته نظر څه مېلمنه راوسته
چا دې تصوير د زړه تر سترګو راوړ
چا مې سجدو ته نن کعبه راوسته
ستا مې غرور سره نن جنګ کولو
څه وکړم حسن دې جرګه راوسته
شوه مې لېواله هديره په ګډا
خداى خبر چا ورته هغه راوسته

۱۳۷۴/۲/۳۰

WWW.samsoor.COM

سهار

ادا د زلفو سلسله ماته کړي
ښکلې غوسه شي آيينه ماته کړي

ځار شم حیرانه ده چې تش وربل ته
د ګل ځواني په څه پلمه ماته کړي

ستا د کتو سپرلي ته وايه اشنا
چې مې د روح کنګل ځیله ماته کړي

څو مره لېوال یو د درشل سهار ته
کله به راشي چې دا شپه ماته کړي

غمه د اوښکو ساقي څه شوه چې لږ
د نظر جال د زړه غرمه ماته کړي

۱۳۷۴/۱۱/۲۱

WWW.SAMSOOR.COM

غشي

څه سترې شان داغونه مې پر زړه خواره واره شي
جانانه پر اوربو دې چې وېښته خواره واره شي

خوربې غبرېې د شونډو ته دې وايه چې توده شي
دردونه مې اشنا چې پرې ويده خواره واره شي

د خيال قدم دې زړه ته چې پرې راشي ښكلي وايه
بانه خواره واره شي كه لېمه خواره واره شي

د ښكلي قهر غشو دې مغل د بېتلون مات كړل
څه نوره هم غوسه شه چې لړښه خواره واره شي

زما زړه يې كړ قتل ناز دې ببل غرور دې ببل شو
همېش تربري وروسته پښتانه خواره واره شي

باغ بالا
۱۳۷۵/۵/۳

WWW.samsoor.COM

مات غرور

پورته دې بانه کړه د ادا په غېږ کې شپه راکړه
وورو وه زلفې د ښکلا په غېږ کې شپه راکړه

شونډو کهنګارو ته د مینې د آیت په نوم
شونډې را نږدې کړه د دعا په غېږ کې شپه راکړه

زه یم، یو څو اوښکې دمه ستا د بارخو سیورو ته
خیر دی مساپریم د خندا په غېږ کې شپه راکړه

مات غرور خو نه یم چې د ناز غېږ نه مې وشړې
سترګو کې دې خوب یمه اشنا په غېږ کې شپه راکړه

خپل دې یم، پښتون دې یم، غزل دې یم، لېوال دې یم
ځار شم پښتنې نن د حیا په غېږ کې شپه راکړه

۱۳۷۴/۳/۱۳
کابل

WWW.SAMSOOR.COM

کوځې

لېمه کوز ګوري څه بانې جوړوي
ځار له کتو دې چې ګيلې جوړوي

نه شي نظر د زړه ګلاب پټوم
وایه وربل دې چېرې شپې جوړوي

چې د ښایست سپرلی پرې زړه ته راشي
اغزي مې سترګو کې کوځې جوړوي

ستاد پښتون حسن کاروان ته ښکلې
اوښکې لېمو کې تاترې جوړوي

لېواله ټول ورته غزل غزل شه
سترګې يې بیا د نازکيسې جوړوي

۱۳۷۵/۹/۲۵
کامه - ننګرهار

WWW.samsoor.com

خيرات

ستا لـه ښـکلا نـه لـږ زکـات غـوا ړم
د مينـــې طــوره يــو تــورات غـــوا ړم

دومـره مجبـور کـړم پښــتنو شـونډو دې
لــه مغـل خــال نـه دې خيـرات غــوا ړم

چـې د وربـل کعبـه دې خلاصـه شي تـرې
د ســرو د ټيـک منـات دې مـات غــوا ړم

ســتا د شـــهيد حســـن پـــر قبـــر ولاړ
يتيمـو اوښـکو تـه مـې سـخات غـوا ړم

زخمي تصوير دې د زړه غبږ کې پـروت دی
ســتا لــه ښـو نــه يــې کســات غــوا ړم

۲ ليندۍ/۱۳۷۲
اچيني پېښور

WWW.samsoor.COM

غځوني

ځليږي آيينه کې چې ښکاريږي آيينه کې
د خپل ښايست له سترګو راوريږي آيينه کې

ته پانه پانه ژوند يې او زه ذهن د ځنګلونو
آبشار زما شاهد دی چې شنه کيږي آيينه کې

بانه په سجده پريوتل د اوښکو په محراب کې
ای حسنه څه مغرور يې خو ماتيږي آيينه کې

جوهر زما د وينو انعکاس کوي ستا مخ کې
دا رنګ د حيا نه دی، چې سره کيږي آيينه کې

زه لاس د انځور کړيم تا به څنګه کړم راټوله
ته خومره څانګې څانګې لا غځيږي آيينه کې

۱۳۷۷/۱/۱۷

WWW.samsoor.COM

تکبير

ستا تصور مې هر مهال مېلمه وي
لکه پر مخ د ښکلو خال مېلمه وي

د زړه له ختو مې منګي جوړوي
خوب کې مې ستا د عشق کلال مېلمه وي

څه د نهارو د تکبير ښايست دی
لکه د ښار مو چې بلال مېلمه وي

مغلو داسې ورا ناوه لکه چې
روح په کابل کې د خوشحال مېلمه وي

اوري نظر نه دي باران د غزل
لکه د سترګو دې لېوال مېلمه وي

۱۳۷۵/۱۱/۲۴

WWW.samsoor.COM

سلايي

پسته شه لکه وړانګه پر ګورد باندې خوره شه
یا رنګ د سلايي شه په نظر باندې خوره شه

زه خیال د آدم خان یم سر به ستا پر زنګون کېږدم
ته شرنګ شه د پاولیو پر ټټر باندې خوره شه

زه لپه د تیارو یم اې دعا د رڼاګانو
د ستورو له آمین سره په لمر باندې خوره شه

یو غر یوه رمه ده یو شپونکی یوه شپیلۍ ده
در ځار شم یکه زار شه مازیګر باندې خوره شه

د زړه پر میوند جنګ دی هله پاڅه چې مات نه شي
لنډۍ شه د ملالې په لښکر باندې خوره شه

۱۳۷۷/۳/۲
غزني

جادوګر

د ستورو اتڼ ګډه دی چېري ناوې د سپوږمۍ وړي
قاتل باد د سندرو د زړه شپون نه مې شپیلۍ وړي

ما زلفو لاندې پټ کړه د سیلۍ جادوګر راغی
له ما څخه څادر وړي او له تا څخه کېږدۍ وړي

د ناز دیوال یې جوړ دی د رباب د ترنګ له خښتو
د زړه آدم مې دا سې یوه ښکلې درخانۍ وړي

ایلبند په ایلبند ګرځي یوه دنګه غنمرنګه
د ژوند د اوښ مهار مې یوه دارنګه کوچۍ وړي

کړه تورې سپیني لیچې چې د خیال پر میوند جنګ دي
هر شرنګ دې د بنګړیو زر ټپې د ملالۍ وړي

۱۳۷۷/۴/۱۷
زابل - کلات

WWW.samsoor.com

د ناز پرخې

چې دې د سترګو د کتو وړ شومه
لکه غوټۍ د غوړېدو وړ شومه
څه بختور شومه چې اوښکه شومه
ښکلې ! ګرېوان ته د درتلو وړ شومه
ناز ومه پرخه پرخه پروت پر شونډو
غروره پام د ماتېدو وړ شومه
دام د خوبونو يې وربل خوروي
رقيبه ! اوس دې د ويشتو وړ شومه
له لېونو سره چې مل ګرځمه
ښکاري ايله دې د کوځو ، وړ شومه
اشنا مې نوم چې ياد په مينه کړو نن
عشقه معراج ته دې د تلو وړ شومه
لېوال غزل مې د شملو غزل شو
ايله چې نن د پښتنو وړ شومه

۱۳۷٦/٢/٢١
کابل

WWW.samsoor.COM

نتکۍ

ګل پرخه په خوله چاته ډالۍ په شونډو ايښې
شونډو مې دې شونډو ته زارۍ په شونډو ايښې

دا کلي هومره شين دی لکه ستا د خندا فصل
نتکۍ د پسرلي ورته غوټۍ په شونډو ايښې

پربوتې په خوب وړي جانان ځانګه د کمخو ده
يا ګوته د چوپتيا ورته سپوږمۍ په شونډو ايښې

نن هم د چا له بامه سترګې بر غره ته دي پاتې
د کلي زلمي شپون چېرې شپېلۍ په شونډو ايښې

د لمر په خولو لامبي د وربل د شپو ګلاب
که توره د پښتون لالي کوچۍ په شونډو ايښې

۱۳۷۵- مرغومی۲۸
حسن ابدال د مشوانيو کلی

WWW.samsoor.com

جاله وان

تږی شو ، ريدي د غره باران ته لپه ونيوه
سترګو د شپونکي کور د جانان ته لپه ونيوه

باده بختوره بيا د چا پګړۍ کې ګل ټومبې
اوښکو د کوچۍ دې چې ګرېوان ته لپه ونيوه

کوم تږی لوګر يې د ليلا اوږې نه مور کړلو
شنه منګي غرور نه چې اسمان ته لپه ونيوه

خدايزده د سپېرو شونډو کچکول کې ورنه څه غواړې
ستړي ژرنده ګړي چې پېزوان ته لپه ونيوه

تېر مازيګری دی، سيند نه پورې څوک په تمه دی
ښکلې په زاريو جاله وان ته لپه ونيوه

۱۳۷۵/مرغومی/۲۷
حسن ابدال

WWW.samsoor.COM

بارانونه او ډیوې

تیاره ده، تروږمې ده، ستا یادونه او ډیوې
له سترګو سره جنګ کوي خوبونه او ډیوې

ستا زلفې یې په مخ دانه وانه وې خورې کړې
بېګاه یو ځای راغلي وو بادونه او ډیوې

ګېډۍ ګڼ کمیسونه په کې چتې پښتنې
واه! ښکلي یو ځای شوي دي ګلونه او ډیوې

دا خلک خړو کلیو کې بس خپل جانان ته پرېږدئ
دا خلک درنه نه غواړي ښارونه او ډیوې

په تنده دي په منډه دی ملت مې په تیاره کې
خاونده! یو ځای ورکړې بارانونه او ډیوې

۱۳الیندی۱۳۸۷

WWW.SAMSOOR.COM

سوی زړه

بس په شکرانه کې يوه خوله راوړه
پال ګورم له رغوي سره زړه راوړه

نه مرمه ورځه سر ته مې مه کينه
تږی يمه ولاړه شه اوبه راوړه

نه دي غشي ، زړه باندې خواږه لګي
سترګې دې را پورته کړه بانه راوړه

تاويل چې سترګې تورومه پرې
تاويل د سوي زړه رانجه راوړه

نه به ښنبي لپوال دغه ترخه شراب
ته ورته د سرو شونډو خواږه راوړه

WWW.samsoor.com

نوې کیسه

قند ستا د شونډو له ترخه قسمته هېر نه کړم
د غم صراط نه يې په هېڅ بهانه تېر نه کړم

د زړه له درد څخه مې دروړې ډېرې سپينې سکې
خو زه يې ستا په خريدارو کې هم شمېر نه کړم

څو مې چې سترګې رنېدې ستا مې پرې لا څارله
ستا غم به ډېر و زورور خو زه يې زېر نه کړم

کيسه زړه ده د ښو او وروځو ، شونډې راوړه
زه سوله غواړم ياد د غشيو او شمشېر نه کړم

ما ويل شکست نه به لېوال غوندې په زړونو کينم
مين يې کړمه مګر مات يې ستا په خبر نه کړم

WWW.SAMSOOR.COM

مرمر

دا ځکـــه مـــې پـــه غېـــږه کـــې نيـــولي دي لاســـونه
هـر ځـل مـې چـې لـه تـا نـه را تـاو کـړي دي لاسونه

زه ترې وم، دوی لپه شول، له سپينو اوبو ډک شول
د ژونـد پـه نامـه وايـم چـې دې ښـکلي دي لاسـونه

هر ځل مې چې له ستورو جوړ امېل په خوب ليدلی
سبا مـې سـتا پـه غـاړه کـې لويـدلي دي لاسـونه

پـه حقـه لـه تنـدي سـره جـوړه پـه سـجده پرېـوځي
ادم چـې لـه حـوا نـه چـاپېر کـړي دي لاسـونه

WWW.SAMSOOR.COM

کوربـان شـم لـه پـستو لاسـو د هغـو ملائیکـو
چـې سـتا یـې لـه مرمـرو نـه تراشـلي دي لاسـونه

راځه چې یې د اوښکو په شبنم باندې ټکور کړم
ګلابـو او نرګسـو دې داغلـي دي لاسـونه

اې خدایه ! چې په موټي کې قبضه د توري نیسي
دې ولیـو تـه دې ولـي نـو ورکـړي دي لاسـونه

چې نه دې و شین کړی یو غنم، خو لور دې راکړ
مـا څـو ځلـې پـه دې بانـدې ربېـدلي دي لاسـونه

رانـه سـتوري مـې څـاڅي لـه دې لسـو واړو ګوتـو
چـې سـتا پـه تـورو زلفـو مـې وهلـي دي لاسـونه

وطن چې جوړوئ خلکو ! که دوه خښتې وي کمې
غریـب لېـوال پـه مینـه دربښـلي دي لاسـونه

۲۳/۱/۲۰۰۸

WWW.SAMSOOR.COM

د سترګو ماتې هېنداري

يو څوک دې په سندرو او په وير ياد وي
مريد دی په حلقه کې نوم د پير ياد وي

د زلفو په تړلو مو څوک کله ناز وي
زموږ د جنون ښې په زنځير ياد وي

زما د لمدو سترګو ماتې آيينې
دوينو، اوښکو منځ کې ستا تصوير ياد وي

چې زړونه رانه يوسي خپل ښايست ته شي مغرورې
چې زړونه مو رامات کړي نو تقدير ياد وي

د يار د نامه توري مې سلګيو کې ماتيږي
دا څوک په دې دنيا کې ما فقير ياد وي

WWW.samsoor.com

سلګۍ

بېګاه دوه پرښتې وې مقررې دلته راغلې
د استا له ښکلو سترګو نه کوترې دلته راغلې

قسم جانانه ته وله ورځ مې زړه کې ګرځېدلې
چې نیمه شپه دې وکړلې وزرې دلته راغلې

په شنو سترګو یې ستا د تورو سترګو غلا کوله
یو دوه د پرنګیو جادوګرې دلته راغلې

د عشق له پیغمبر سره د سرو کفارو جنګ و
بېګاه د ملایکو څو لښکرې دلته راغلې

سلګۍ سلګۍ اسرې لکه افغانې مهاجرې
د استا د سترګو جنګ نه مرورې دلته راغلې

پرون دې دلیوال د غزلونو کتاب لوستی
خبرې دې خوږې لکه سندرې دلته راغلې

۱۷ مارچ ۲۰۰۴ توسن اریزونا

WWW.SAMSOOR.COM

د لنډیو شرنګ

شب پرست یم خپل یزدان سره مې شپه ده
ستا له زلفو او باران سره مې شپه ده

مجلسي یاران مې ستوري او سپوږمۍ دي
مسا پریم شنه آسمان سره مې شپه ده

ستاد سترګو څه نیکمرغه اسارت دی
چې له تیر او له کمان سره مې شپه ده

له ګونګرو یې د لنډیو شرنګا اورم
ستاله ټیک او له پیزوان سره مې شپه ده

چې ویده شمه بس جنګ په خوب کې وینم
ستا د حسن له افغان سره مې شپه ده

۱۹ اپریل ۲۰۰۴ تهوسن

WWW.SaMSOOR.COM

يا هو

بېګــاه دلتــه راغلــې وه ډيــوې ســره نجلــۍ
آســمان نــه پريــوتلې وه ډيــوې ســره نجلــۍ

د سپين کميس ګلان يې د مظلومو وينو څاڅکي
ملنګــه وه، ســپيڅلې وه ډيــوې ســره نجلــۍ

پــه کلي کې نــن بــاد د اسرافيل شپېلۍ وهله
بېګـاه کـوم چـا ويشـتلې وه ډيـوې سره نجلۍ

يو روڼ ستورى را پريوت، خلکو وليده له ورايه
همدغلتــه لويــدلې وه ډيــوې ســره نجلــۍ

د کلــي ملايــانو تــر ســبا هــو، الاهــو کــړ
د قــدر شــپه بللــې وه ډيــوې ســره نجلــۍ

يو څوليــوني ولاړو چــې د زړونــو نــذر ورکــړو
ارمــان چــې نــوره تللــې وه ډيــوې سـره نجلــۍ

۴ مې ۲۰۰۴ توسن اريزونا

WWW.SAMSOOR.COM

حضور روح

ستا يوې جلوې ته له ګناه سترې بدن شو اور
وتراشه دا روح مې پريږده خير دې که مې تن شو اور

ځان نه يم راغلی او سفر مې تر خپل ځانه دی
ستا د مخ رڼا ته د دې لارې لوګړن شو اور

مره خاوره ويده وه خوچې تاورته تش وکتل
وينه شوه خوپوه نه شوه چې څنګه پرې وطن شو اور

ګل په خنديدو کې ستا د حسن نښه راوړله
ماته مې په ځان کې دغه خيرې پيرهن شو اور

تا نه يې رڼا زده کړه او مانه تا ويدل او سوز
ځارشه زموږ له مينې نه چې دومره برخمن شو اور

دومره مې در واخله چې خيرن خلک مې نه ويني
ماته خو په دې دنيا کې دغه شان بودن شو اور

۳۰ وږی1383مريلند کالج پارک

WWW.samsoor.com

اوښکه

جانانه د خوږو سترګو تصوير سره دې ژاړم
د خوب او خيال له تور او سپين تعبير سره دې ژاړم

دا تاراته ويلي و چې بند کې به مې ساتې
ته نه يې د يادونو له زنځير سره دې ژاړم

ستا اوښکه مې تاويزکړه ګرځومه يې په غاړه
له پير سره دې ژاړم له فقير سره دې ژاړم

بس تاکې چې اوسيږم ليوني يمه وطنه
خندا سره دې خاندم او له وير سره دې ژاړم

برخليک دې دی چې خپله مينه خښنه کړې په خپله
ليوالـه بد قسمته له تقدير سره دې ژاړم

مريلند - امريکا

WWW.SAMSOOR.COM

يو مسافر

توبه مې کړې وه چې ما ته شوه توبه مې وکړه
شيخ او ساقي سره همدومره ګوزاره مې وکړه

ته به مې خوب غوندې په ياد کې ساتې ښکلې ياره
يو مسافر وم، دلته راغلم يوه شپه مې وکړه

افغانستان غوندې زخمي زړګی مې راوړ درته
جانانه راشه، شونډې راوړه څه چاره مې وکړه

دې ته دې هم لويه ګناه ووېل زما قاتله
چې ځنکدن کې دوطن خواته سجده مې وکړه

زه ستړی نه وم خو پښتو مې مخ ته ودريده
توره مې ما ته کړه دښمن سره جرګه مې وکړه

ليندۍ ۲۵ - ۱۳۸۳ واشنګټن

WWW.SAMSOOR.COM

د تصوير خندا

جانانه څوک چېرې هم داسې ناروانه کوي
چې زړه کې ناست وي خو پروا د زړه والانه کوي

دومره ډېر فرق دی ستا د سترګو او د خلکو ترمنځ
خبرې ټول کوي خو هيڅ څوک يې ادا نه کوي

چې ته را ونه ګورې روح به مې ځان څه ووينې
چې تصوير نه وی آيينه چا ته خندا نه کوي

اخر په زموږ زړونه د خدای(ج) حسن په خوب و وينې
دغه مين ما شومان هيڅکله ګناه نه کوي

وايي مرګ سخت دی روح له تنه جدا کيږي مګر
ما د وطن بيلتون ليدلی هيڅ پروانه کوي

۲۸ -وری ۱۳۸۴ واشنګټن دی سی امريکه

WWW.SAMSOOR.COM

ته او سندرې

دا ستا په خندا ګانو مې مينځلې دي سندرې
دا دومره چې رڼې او شرنګېدلې دي سندرې

چې باد ته ستا دزلفو رشتې پورته په نڅا شوې
په ما هغه شيبه را ورېدلې دي سندرې

رارغړې ستا له سترګو په رنجو ککړه اوښکه
تصوير ته يې حيرانې غلې غلې دي سندرې

WWW.SAMSOOR.COM

دا ستا دې ځمبېدلو سترګو څه جادو را وکړ
په شونډو کې زما هم په خوب تللې دي سندرې

کاته دې که وژل نه کړي نو دومره راته وايه
دا چا مې په زړګي کې را وژلې دي سندرې

يو څو څاڅکي يې پرېوځي چې دا ستا پر بارخوګانو
دا ځکه د باران او پانو ښکلې دي سندرې

زما د زړه له شاړې هم خوږې نغمې تو کيږي
بېګاه دې سترګو بيا پرې ورولې دي سندرې

نالوستي تخييل مې پرې ايمان د مستۍ راوړ
د شونډو له کتابه دې راغلې دي سندرې

د کلي چينې پېغلې له منګيو سره ناځي
لېوال د غره چينې ته نن و يلې دي سندرې

وری/۲۰/۱۳۸۸
ماسکو

WWW.samsoor.COM

غزلګی

د تورو سترګو ناز وژلی یمه
ستا د کتو انداز وژلی یمه

د روح کوتره مې مینه وه پرې
د ښکلا داسې باز وژلی یمه

چې ته ترې ووتې او دی پاتې شو
د ژوند همدې اعجاز وژلی یمه

دومره ښایست کې پټه هومره غوسه
د خلقت دغه راز وژلی یمه

روح مې له تنه په نڅا ووته
د حسن داسې ساز وژلی یمه

یلدا ۱۳۸۸

WWW.samsoor.COM

منظومې

WWW.samsoor.com

ارشاک او واوشاس

WWW.samsoor.COM

ارشاک او اوشاس

د هيندوکوښ پر هسکو څوکو وې لا واورې پرتې
خو پسرلی د کاپيسا مېلمه و
او په بګرام کې د ګلونو څپو
د آريايي پېغلو لمنو ته عطرونه شيندل
پاس په دره کې لمر ته
ځنګلونه بيا وېښېدل
د کاپيسا د ښتې وې ټولې له غاټولو ډکې
د پسرلي دا سې ښايسته ورځې وې
چې د بګرام ماڼۍ کې
د ښادۍ ډول اتڼ ته وګرزيده
زلمېو واچولې ځنې ورته
پېغلې ګېډۍ ګېډۍ را تاوې شولې
ګرده کړۍ يې د اتڼ جوړه کړه
سرې عنابي پيالې راوګرځېدې
ښکليو ساقيانو ډک خمان ګرځول
شپه چراغانه لکه ورځ ښکاريده
د خوشالۍ او د ښکلا شيبو کې

WWW.samsoor.COM

کوم مساپر چانه پوښتنه وکړه
چې دغه جشن دا ښادي ولې ده؟
دومره بې حده خوشالي ولې ده؟
کاپیساوال ورته ځواب کې وویل:
تر تا قربان شم ناخبره وروره
د آریایانو دبری په خاطر
زموږ د خپلې خپلواکي په خاطر
د لښکر مشر دا فرمان ورکړی
چې بس دا اووه شپې او دا اووه ورځې دې
په کاپیسا کې خوشالي وي اتڼونه به وي
د میو ویش به وي جشنونه به وي
د لښکر مشر بریمن ستون شوی
او دغه جشن د بري جشن دی
کاپیساوال خپل مساپر اشنا ته
یوه پیاله له میو ډکه ورکړه
او بیا یې داسې وویل:
زما مساپره اشنا !
تا نه قربان شم بې خبره اشنا
څه موده مخکې زموږ پر ښکلي کوبا
د آسمايي پرها سپیڅلې سیمه
د ارغوان په رنګو ښکلې سیمه

WWW.samsoor.COM

د غليمانو لوی تاړاک تېر شو
د آريايانو د دښمنو تاړاک
ها پنچاليان يادوم
د اباسين له سينده پورې خلک
چې لونګۍ نه لري لنګونه تړی
ها چې له رنګه تور دي
د زړه له سنګه تور دي
چې يې «راجا» مشر دی
له کنيشکا يې بغاوت کړی دی
دوی نه بودا چې هم نفرت کړی دی
څه موده مخکې يې ښکرونه وکړل
او د راجا لښکريان
ښکلي کابل ته راغلل
د آسمايي معبد زموږ د نيکمرغۍ معبد و
هلته وه ښکلې ملکه د خپلواکۍ ولاړه
ها چې هوسۍ نومېده
هغه هوسۍ چې کنيشکا هم ورته سر ټيټوي
ستر کنيشکا خپل هغه تاج چې «همايون» نومېده
د خپلواکۍ د دغې ښکې ملکې سر ته په نذر ورکړ
داسې يو تاج چې له الماسو او سروزرو جوړ و
داسې يو تاج چې په دنيا کې يې مثال نه درلود

WWW.samsoor.COM

دا سې يو تاج چې آريايانو به پرې فخر کاوه
هو زموږ ستر شهنشاه
لوی کنيشکا خپل دغه ښکلی تاج هو سۍ ته ورکړ
همايون تاج د آريايانو د عزت نښه وه
همايون تاج د آريايانو خپلواکي نومېده
همايون تاج به د هوسۍ پر ښکلي سرځلېده
خو پنچاليانو دغه تاج ځان سره وتښتاوه
اوس د هغوی د تور راجا پر سر دی
همايون تاج هغه سپېځلې نښه
همايون تاج د آريايانو غرور
اوس د راجا پر سر دی
او اباسين نه هاخوا
د پنچاليانو تور لښکر وړی دی
خو مساپره ! واوره !
لوی کنيشکا چې دا خبر واورېده
له پکتيانا او روهستان ځخه يې
د هر پکتانه زلمي يو ځاي کړل سره
لوی لوی لښکر يې جوړ کړل
د دې لښکر و مشر
همدا بوډا سالار شو
چې نن يې دلته د بګرام ماڼۍ کې

WWW.samsoor.COM

دا سې لوی جشن جوړ کړ
سالار بری ګټلی
اوس د بګرام پر ښکلا زړه مړوي
د کاپیسا له ښکلیو کام اخلي
د هیندوکوښ په اوبو زړه سړوي
سالار جګړه ګټلې
سالار اتل دی اتل
مورې د بوډا اتل د سوبې او بري په خاطر
دا سې اتڼ کوو پیالې ویشو
چې پنچالیان موتر اټکه تېر کړل
مګر ارمان دی اشنا:
چې د کابل د آسمایي معبد کې
هوسۍ هماغسې ټپي پاتې ده
ویاړلی سر یې لوڅ دی
همایون تاج ورنه راجا وړی دی
هوسۍ تر اوسه لا سرتوره پاتې
د آریانا عزت راجا وړی دی
سترکنیشکا د پکتانو زلمیو
یو بل لښکر جوړوي
دا سې لښکر چې به نیزې ولري
او تېره غشي به یې تېرې چوي

دغه لښکر به اباسين څخه ورپورې غاړه
د پنچاليانو له راجا سره جګړې ته ورځي
ګوندې لښکر د پنچاليانو مات کړي
ګوندې راجا ووژني
او لوی غرور د آريانا وګټي
د هوسۍ ښکلی تاج ترې بيا وګټي
ګوندې بايللی عزت بېرته راوړي
همايون تاج امانت بېرته راوړي
ستر کنيشکا ويلي:
هر يو زلمي چې د راجا سر غوځ کړ
هر سپاهي چې تاج هوسۍ ته راوړ
هر څه چې وغواړي انعام به ورکړم
يو لوی انعام به له خپل ځانه ورکړم
هو دا زما وعده ده
دغه وعده د کنيشکا وعده ده
اوس پکتانه زلمي لښکر جوړوي
په کاپيسا او په کابل کې واستاکار لګيا دي
دغه لښکر ته له فولادو نه نيزې جوړوي
نو مساپره اشنا !
زما قلندره اشنا !
چې دې په سترګو کې جهان ځايېږي

WWW.SAMSOOR.COM

ته چې ملنګ يې کرامات به لرې
ګوندې په زړه کې برکات به لرې
داده زموږه د خوښيو کيسه
او د جشنونو پايکوبيو محفل
او مساپر ملنګ چې دا واوريدل
په شور ما شور او هياهويې وويل:
جامونه ودروئ سازونه بند کړئ
چې زه يو راز له خپل کماله لرم
يوه کيسه هم له پنچاله لرم
ملنګ دا خبرې وکړې(*)
او ناڅاپه يې ځرخ وخوړ
لوی ميدان ته چې ورګډ شو
نو يې درب ورکړ پښې ته
ټول محفل يې کړ خاموشه
له ساقي تر باده نوشه
ستر سالار خپل لاس اوچت کړ
او سازيانو خپل ساز ټپ کړ
نڅاګرې شوې کرارې
خلک ودريدل په لارې

(*) دلته د شعر وزن او آهنګ بدل دی هيله ده ،چې تر يو ځايه په بيل آهنګ سره ولوستل شي.

WWW.SAMSOOR.COM

زوړ سالار د لښکر پا څېد
او ملنګ ته يې نارې کړې
اې ملنګه ليونيه !
وايه څنګه دلته راغلې؟
زموږ عيش دې را خراب کړ
په خورو ورو خبرو
دې را خلاص د زړه کتاب کړ
ملنګ وکتل سالار ته
لږ موسکی شو بيا يې وخندل په زوره
دا خندا د ليونتوب وه
که يې وخندل د زړه له پټه شوره
په خندا کې ملنګ وويل:
د زلميو بوډا مشره !
ته په څه باندې مغرور يې؟
پنچاليان دې دې شړلي؟
که راجا دې دی مات کړی؟
مګر ته خو هم خبر يې
چې راجا دی اوس خوشاله
ستا د ښکلې هوسۍ تاج يې پر سر ايښی
ځان خبر کړه له دې رازه
سل طلسمه دي په کار کې

WWW.samsoor.com

ماليدلي دا په خوب کې
چې «بودا» يې راته وايي
دا زما خبرې نه دي
راوتلې د بودا له ښکلي زړه دي
تور راجا د ابليس يار دی
ها ابليس چې د ماښام په ښار کې اوسي
لمر لويدو خواته يې کور دی
دا طلسم پر راجا دی ابليس کړی
څو ناولي راهبان يې اشنايان دي
يو څو کسه هم د اور له بتکدې نه
يو راهب د «دېويسنا» له لوی مندره
دوی جوړ کړی دی په ګډه دا طلسم
چې راجا کابل ته راغی
دهوسۍ تاج يې تالا کړ
بودا وايي:
دا طلسم به ماتيږي
دا طلسم له بدرنګونه جوړ شوی
ابليسان دي ټول بدرنګه
د بدرنګو طلسمونه
به يوازې او يوازې
په ښکلا باندې ماتيږي

WWW.samsoor.COM

یوه ښکلې ښکلا غواړي
ښکلا نذر د بودا ده
ښکلا مینه د بودا ده
اوبودا حسن پرست دی
نو سالاره زما یاره !
چېرته حسن نذرانه کړئ
کاپیسا کې ښکلې ډېرې
هره پېغله یې ده حوره
کاپیسا دې نذر ورکړي
دا طلسم به ماتیږي
اوس نو وګرځئ بګرام کې
چې تر ټولو ښکلې ثوک ده
هغه نذر کړئ بودا ته
هله مات به شي طلسم
د راجا او پنچالیانو
ملنګ دا خبرې وکړې
بیا یې درب ورکړ پښې ته
له محفله بهر ولاړه
داسې ورک شو چا ونه لید
چې پر کومه لاره ولاړه
زوړ سالار خپل لاس اوچت کړ

WWW.samsoor.COM

پیالې بیا په ګرځېدو شوې
د سندرو شور ما شور شو
نڅاګرو نڅا پیل کړه
او محفل له شوره ډک شو
خو سالار دې ته حېران دی
دا تر ټولو ښکلې څوک ده؟
چې بو دا یې نذر غواړي؟
دا به څوک وي دا به څوک وي؟
دا ملنګ به ریښتیا وایي؟
چې بو دا یې په خوب ولید؟
په ریښتیا به نذر غواړي؟
دا تر ټولو ښکلې څوک ده؟
چې بو دا یې نذر غواړي؟
دا به څوک وي دا به څوک وي؟...

❋❋❋

بګرام د ټولې نړۍ حسن را ټول کړی دلته
بګرام ښکلا ښکلا څپې وهي ټول
څه د سپرلي څه د ګلونو ښکلا
څه د مستۍ څه د جامونو ښکلا
د بګرامیو ښکلو پېغلو نڅا
د چلچراغ او فانوسونو رڼا

WWW.samsoor.com

بګرام ژوندی دی بګرام جشن کوي
بګرام د مینې پیوندونه تړي
د پکتانو زلمو کاږه برېتونه
د کاپیسا د چتهو پېغلو حسن
څه تماشا یې جوړه کړې خدایه !
د دنګې ښکلې بلورینې ماڼۍ
تر څنګه ډول څومره په درزوهي څوک
او پکتانه سرتیري
څومره په مست انداز اتڼ کړي ورته
ملاوې تړلې تېرې تورې ترڅنګ
چې د څپلېو یې خرپا خېژي
کله چې تاو شي او را تاوشي کیني
د پښو له پوندو یې برېښنا خیژي
دا پکتانه اتڼ چیان
له بګرامیو پېغلو زړه لوټوي
د اتڼ چیانو سرخېل
ها څهور ها غنمرنګ زلمی
هغه چې غتې ځیرې سترګې لري
ها د چینار په شانې دنګ زلمی
چې یې تر ملا دی سور دسمال تړلی
څومره ښایسته دی څومره مست اتڼ چې

WWW.samsoor.COM

لکه سرکشه آس دی چست اتڼ چي
ها روهیلی د روهستان سرتیری
ها پکتیانی ها چې «ارشاک» نومیږي
ها چې په توره کې همتانه لري
ها چې جګړه کې څوک په مخ نه ورځي
هغه ارشاک هغه بېباکه زلمی
او د برېښنا په شان چالاکه زلمی
هغه چې زړه له یوې پیغلې وړی
د کاپیسا تر ټولو ښکلې پېغله
ها چې د ډېرو د زړګي ډیوه ده
هغه چې تورې تورې سترګې لري
هغه چې حسن یې په زړونو زلزله راولي
د کاپیسا د ټولو نجونو د ښکلا ملکه
ښکلې «اوشاس» شوه په ارشاک مینه
اوشاس له لرې ورته ګوري او زلمی اتڼ چي
لا هم تاویږي را تاویږي کښني
کاپیساوال یې ننداري ته ولاړ
او د بګرام د پېغلو منځ کې ده اوشاس ولاړه
زړه یې درزیږي زړه یې څانګې وهي
زړه یې د چا په نري بربتو کې بند
زړه کې یې عشق لکه مات غشی ښوري

WWW.SAMSOOR.COM

د ارشاک مینه یې پر حسن اوري
هلته ارشاک په اتڼونو لګیا
دلته اوشاس وربانديې زړه بایللی
اوشاس د مینې په لمبو کې سوزي
خو ، ارشاک نه دی خبر
ارشاک لګیا دی اتڼونه کوي
خو د بګرام دغه بیباکه پېغله
د هیندوکوښ د سردرو شاهینه
څوګامه وړاندې ولاړه
ښه ورنږدې شوه د ارشاک دیدن ته
آن چې د مست اتڼ چې
د پوندو خرپ یې هم له ورایه واورید
اوشاس په لاس کې دوه ګلان ساتلې
د سپین ګلاب څانګه کې دوه ګلونه
لکه د دوه زړونو د مینې شیبه
او چې ارشاک شو په اتڼ کې راتاو
ښه چې نږدې شولو اوشاس ته د اتڼ دوره کې
هغې دا دواړه ګلان
په یوې ښکلې ادا
پر ارشاک وورول
د ګلاب ښکلې څانګه

WWW.samsoor.COM

پر ارشاک ولګېده
د هغه سترګې پر اوشاس خوږې شوې
اتڼ يې پرېښود پکتانو زلمو ته
زمکې ته ټيټ شو ښکلې څانګه يې راواخيستله
بيا يې ځيرې سترګې راپورته کړلې
او د اوشاس خواږه نظر پورې يې وګنډلې
سترګو د مينې لاره جوړه کړله
سترګو خبرې پيل کړې
سترګو د زړونو راز يو بل ته وويل
او په همدې شېبه کې
زړونو د مينې پيمان ټينګ وتاړه
ارشاک هم زړه پر اوشاس وبايلوده
ارشاک د تورو د ميدان جنګيالی
ارشاک د ډېرو هېوادونو فاتح
ارشاک د جنګ او د رزمونو اتل
د لومړي ځل لپاره
د اوشاس سترګو مات کړ
او له دې ورځې وروسته
دوه زړونو خپلو کې خبرې پيل کړې
بس هره ورځ مازيګر
د کاپيسا د سيند پر غاړه د شنو ونو منځ کې

WWW.samsoor.com

دوه زړونو يو بل ته کيسې کولې
د پاکې مينې کيسې
د يوه ښکلي ابدي عشق د خيالونو کيسې
هر مازيګر وه د سيند غاړه او د مينې ديدن
له هر ديدن سره د مينې پيمان لا پخېده
مګر ارمان زمانې !
څومره بخيله يې ته !
ستا د خوښيو ورځې څومره لږ وې
ښايي چې نن به يې وروستی ديدن وي
ارشاک د ښکلې اوشاس غوږ کې دا خبره وکړه
سبا د جشن وروستۍ ورځ ده ګرانې !
زمونږ لښکر به خدايزده چېرې ولاړ شي
او زه حيران يم، زه به څنګه کوم
ګرانې بېلتون دې مرګ دی
ما په بېلتون مه وژنه
او اوشاس ولړزېده
اوشاس حيرانه ده چې دا څه اوري
د اوشاس سترګې شوې له اوښکو ډکې
اوشاس چوپتيا کې ډوبه
اوشاس د غم په ټال کې زانګي څه سوچ نه کوي
اوشاس چاره لټوي

WWW.samsoor.com

او ارشاک ګوري ورته
چې يو ناڅاپه اوښاس سرپورته کړ
په ښکلو سترګو کې يې پړک د هيلو ونښېده
اوښاس موسکۍ شوه
اوښاس زيرې وکړ
او خپل مين ته يې په مينه وويل:
ګرانه ! ته غم مه کوه
خدای(ج) د مينو مل دی
ما اوريدلي دي چې ستاسو د لښکر د مشر
نڅا خوښيږي، نڅاګرو ته انعام ورکوي
او هره ورځ چې د سندرو په محفل کې کېني
چې د هر چا نڅايې خوښه شي نو وايي ورته:
ووايه څه غواړې چې درکړمه انعام د نڅا
او نڅاګر چې هر څه وغواړي سالار يې مني
نو ګرانه غم مه کوه
زه به سبا ته د سندرو د محفل مېلمه شم
او د سالار مخ ته به ونا څمه
داسې به ونا څمه
چې يې تراوسه څوک ليدلي نه وي
چې د سالار زما نڅا خوښه شي
نو راته وبه وايي:

وو ایه څه غواړې چې در کړمه انعام د نڅا
زه به انعام کې ورنه تا وغواړم
هغه به تا ماته انعام کې راکړي
ته به زما شي زه به ستا شمه د تل لپاره
او زه به ستا د روهستان ناوې شم
ته به هم زما د زړه او ځان پاچا شې
د تل لپاره به لښکرې پربږدې
نور به د وینو پر ځای مینه کوې
توره او زغر به مات کړې
زما مړوندونه به دې غاړې ته امیل واچوې
ژوندون به یو د بل په غېږ کې تېر کړو
هو زه همداسې کوم
سبا ته د اسې ناڅم
چې به انعام کې خپل محبوب وګټم

❋❋❋

د کاپیسا ماښې کې جوړ دی د سندرو محفل
او لښکریان ورنه چارپېر را تاو دي
د پکتانو زلمیو سترګې له خوښۍ ډکې دي
نن په بګرام کې وروستی جشن جوړ دی
سبا به بیا لښکر جګړې ته ورځي

WWW.SAMSOOR.COM

بوډا سالار په یا قوتي تخت کېناست
او د لښکرو نور مشران یې هم تر څنګ کېناستل
سم چې بوډا سالار خپل لاس پورته کړ
نو د سازونو هپاهو پورته شو
مستې نغمې د نڅاګانو پیل شوې
او ښکلې ښکلې نڅاګرې پر میدان ګډې شوې
د کاپیسا هغه نازکې پېغلې
د شرشرې په شانې
چې په کمره رالوېږي
داسې په ملا ماتېدې
د بوړبوکیو غوندې مستې پېغلې
ساز ته په ملا کږې وږې راتللې
او د بوډا سالار پر زړه یې ولولې راوستې
د لښکر مشر په نڅا مین دی
د لښکر مشر نڅاګرو ته دنیا ښښله
کاپیساوالو نڅاګرو قیامت جوړ کړی
کاپیساوالې څه په شرنګ نڅېدې
او د بوډا سالار په زړه وریدې
سالار د پېغلو تماشا کوله
او د سازونو د سندور هپاهو پورته و
تا به ویل ټوله کاپیسا نڅېږي

WWW.SAMSOOR.COM

او مست بګرام ورته سندرې وايي
د نڅاګانو او سندرو په دې مست محفل کې
د ښکلو پېغلو د نڅاشپبو کې
د ساز آواز د شور ماشور په اوج کې
چې نڅاګرې نورې ستړې شولې
نو یو ناڅاپه یوه پېغله راغله
نیلي جامې په غاړه ښکلې پېغله
سپینه د سپینې شرشرې په شانې
دنګه د دنګې هسکې سروې غوندې
د نا اشنا پېغلې ښکلا ته ټول لښکر حیران شو
او د سالار له خولې ناڅا په یوه (واه) پورته شوه
پېغله میدان ته راغله
په نرۍ ملا باندې کړه وړه شوه
دغه د حورې په شان ښکلې پېغله
نیلي جامو کې څه ښایسته ښکاریده
لکه نیلي آسمان کې جوړ د سپینو ستورو قامت
لکه اوبو کې را پریوتې سپوږمۍ
لکه سپېڅلې هوسۍ
د آسمایي معبد کې
لکه سپین قود شنو اوبو پر مخه
لکه د خدای په لاس جوړ شوی تصویر

WWW.samsoor.COM

اوشاس وه هومره ښکلې
چې د شاعر خيال يې تمثيل نه شو کړای
اوشاس ميدان ته راغله
او سندر مارو يې ښکلا وليده
خدايزده لاسونو کې يې څه بلا مستي راغلله
چې له سازونو يې قيامت پورته کړ
اوشاس نڅا پيل کړه
او لښکريانو نه غريو پورته شو
سالار په پښو ودرېد
د سالار سترګې له کاسو ووتې
داوشاس حسن ته يې خوله وچه شوه
په وچو شونډو يې کړه ژبه تېره
او اوشاس ونڅېده ونڅېده
په ملا شوه تاوه او را تاوه د لمبې په شانې
د اوشاس پېچ و تاب عالم لړزوي
اوشاس د چا په مينه مسته ده چې داسې ناڅي
داوشاس هر اندام پر زړونو زلزلې راولي
اوشاس چې ښکته شي او پورته شي نو زړونه ريږدي
داوشاس زلفې چې را تاو شي پر سينه پرېوځي
د هوسونو ليونۍ څپې پر زړه راولي
او په بوډا سالار ځواني راولي

WWW.samsoor.COM

د بوډا ځوان هوس خبرې کوي:
واه څومره ښکلی حسن
په ټول جهان باندې يې سارى نه شته
دا لوربينه ده د خداى (ج)
د کاپيسا پر زمکه
واه څومره ښکلې ناځې
نن کاپيسا کې ده ما خپله ځواني بيامونده
د کاپيسا خپلواکي ما ګټلې
پر کاپيسا باندې زما د ډېر احسان په خاطر
زما د ډېرو قربانيو د تاوان په خاطر
کاپيسا خپله ښکلې لور زما په واک کې راکړه
دې ته به ټول جهان انعام ورکړمه
جهان لا څه کړې ځان انعام ورکړمه
له دې نه لوى انعام به څه وي دې ته؟
چې د سالار مېرمن شي
هو زه د لويو لښکرنو مشر
چې د نامتو کنيشکا ښې متېه يم
زه د جنګونو اتل
د ټول جهان ستر فاتح
هو کې دا زه به يې غلام شم غلام
له دې نه لوى انعام به څه وي دې ته؟

WWW.samsoor.COM

کاپیسا خپله لور دې ماته راکړه !
تا زما د ډېرو قربانیو د احسان بدل کې
ځومره پرځای سوغات ټاکلی ماته
کاپیسا تا څخه مننه کوم
چې زما تیارو شپو ته دې داسې روڼ څراغ راکړ
کاپیسا ستا دغه سوغات د سر په سترګو منم
دا پېغله زما ده ، زه د دې پېغلې یم
زه به یې غېږه کې د ژوند تر ټولو ښکلې شپې په سر واړوم
زه به یې ښکلی وجود
په خپله غېږ کې تود کړم
او هر اندام به یې زما په لاس کې
د پاسته موم په شانې ولوبیږي
دا به وي زما د لوی حرم ملکه
او هره شپه به زما محفل په خپلې ښکلې نڅا
تود او رنګین ساتي
پر برېده چې ونڅېږي
هغه خبره نه ده
چې یې په برخه څومره لوی انعام دی
نن د محفل په پای کې
زه مې خپل سر د دې پښو کې ږدمه
او ټول محفل ته دا اعلان کومه

چې دغه پېغله به زما ناوې شي...
او بوډا داسې پر اوشاس مېن شو
چې يې د تل لپاره
هغه د ځان بلله
بوډا مين شو او اوشاس نخښېده
اوشاس کږه وږه په ملا ماتېده
د سپينې مستې شرشرې په شانې
ياد سره اور د سرې لمبې په شانې
لښکريان ټول حيران وو
چې په همدې شيبه کې
د پکتانو له منځ نه
يو دنګ زلمی راووت
د ښکلي آس په شان چې سر واخلي
داسې په هسکه غاړه وړاندې راغی
يوه ګېډۍ د سرو ګلانو په لاس
يوه شيبه يې خپلې مينې ته په ځير وکتل
بيا يې ګېډۍ خلاصه کړه
او پر هغې يې د ګلونو باران ووراوه
د سرو ګلابو ګېډۍ
دانه دانه پر اوشاس ولګېده
بيا يې تر پښو لاندې را پرېوتل ټول

WWW.samsoor.COM

او دې ګلونو د اوشاس ښايست څو چنده ډېر کړ
اوشاس نڅا پرېښوده
او د ارشاک ترڅنګه ودرېده
بيا يې د خپل مين لاس ونه ښکل کړل
مخ يې سالار ته کړ او ويې ويل:
ای د لښکرو مشره !
ستره سالاره ! چې زما نڅا ته
په پښو ودرېدې
او زما هنر دې خوښ شو
ما ته دې وياړ وباښه
نو زه د خپل هنر لپاره يو سوغات غواړم
تا نه د خپلې نڅا
يو لوی انعام غواړم
ما ته انعام کې دا زلمی وبښه
پرېږده چې زه دده شم
او دا زلمی زما شي
مونږ يو پر بل مين يو
موږه د ګډ ژوندون پيمان تړلی
زمونږ سپېڅلې مينه
د ګډ ژوندون ارمان ته لاره څاري
ته مو ارمان پوره کړه !

WWW.SAMSOOR.COM

ته مو ارمان پوره کړه !
او شاس زارۍ کولې
مګر خبره نه وه
سالار غوسې څخه په ملا تاوېده
لکه په غشيو لګېدلی ښامار
لکه په تورو وهل شوی هاتي
لکه زخمي زخمي پړانګ
او لکه وږی زمری
سالار غوسه دی او له قهره ربږدي
د سالار سترګې دي د وينو کاسې
د سالار رنګ له غوسې تور اوښتی
سالار په چيغو وويل:
د اسې به هېڅ ونه شي
ای ښکلې پېغلې ته به زما شي زما
ته به يوازې د سالار ناوې شې
ستا نيکمرغي لويه ده
ستا د ښکلا او د هنر په قدر زه پوهېږم
دغه زلمی سرتېری څه پوهېږي؟
ته به زما په شان د ستر سالار حرم ته ورځې
تا ته د دې سرتېري مينه حقارت ګڼمه
ډېر ژر به ته شي د سالار ملکه

WWW.SAMSOOR.COM

او دا ګستاخ زلمی به
ډېر ژر د مرګ مېلمه شي
دغه زلمي چې سرکشي کړې ده
او د سر تېرو له کتاره وتی
ددې عاصي جزا يوازې مرګ دی
زه همدا اوس هغه په غشي ولم
زما دغو سې تنده به
دده د وينو فواره ماته کړي
بوډا سالار دا وويل:
او ژر يې غشی په کمان کې کېښود
خو ټول حيران شول حيران
ارشاک هم غشی په کمان کې کېښود
او شاس غوښتل چې د ارشاک سپر شي
او د ارشاک پر ځای ددې سينه غلبېل غلبېل شي
خو لا سالار ځان خوځولې نه و
چې د ارشاک دغشي شغ پورته شو
او مخامخ يې د سالار په زړه کوځه تېره کړه
داسې تېره داسې چټک وغشی
چې د بوډا له زړه نه تېر شو او له شايې ووت
پر وينو سور لژند پر زمکه پريوت
بوډا سالار وغورځيد

له ټول لښکر نه شور ما شور پورته شو
او د ارشاک متې يې وتړلې
نو د لښکر مشران را ټول شول په پريوتي سالار
ټول يې له ويرې رپېدل تراوسه
او د سالار وروستۍ سلګيو ته حيران پاتې وو
چې لګېدلي سالار
په نيمه ژبه او ځګيرويو وويل
دغه زلمی مه وژنئ !
هغه آزاد کړئ هغه مه بندوئ:
د هغه متې دي ځواکمنې متې
ما ته يې اوس د متو زور ښکاره شو
دغه زلمی دی يو پياوړی او تکړه جنګيالی
دښمن يې غشي څخه هېڅکله خطا نه لري
دغه زلمی مه وژنئ !
هغه جګړې ته بوځئ !
هغه مين دی او په زړه کې يې د مينې زور دی
تاسو ته زور د مينې نه دی معلوم
هغه د مينې زور مجبور کړ چې نن ما ووژني
هغه له ما سره د عشق رقيب شو
او په خپل ژوند باندې و نه وېرېده
مين انسان له مرګه نه وېرېږي

WWW.samsoor.COM

هغه مين دى مين
او مين لوى انسان وي
د لوى انسان وژل وي لويه ګناه
هغه د عشق لاره کې هر څه کوي
هغه په مينه کې د ټول جهان لښکرو سره جنګ کوى شي
هغه جګړې ته بوځئ !
له نن نه وروسته دا زلمى دى د لښکرو مشر
دغه زلمى د ټول لښکر سالار دى
زما له مرګ نه وروسته
د ټول لښکر مشر همدى وټاکئ
پر برېدئ چې ولاړ شي اباسين نه هاخوا
د پنچاليانو جنګ ته
پر برېدئ چې لاړ شي له راجا سره جګړې ته ووځي
ګوندې راجا ووژني
او د پنچال لښکر ته ماته ورکړي
ګوندې همدا زلمى به
همايون تاج وګټي
کېداى شي دغه زلمى
د آريانا تللى غرور وګټي
دغه زلمى به د سرتورې هوسۍ
د خپلواکۍ لوټ شوى تاج ولجه کړي

WWW.SAMSOOR.COM

ځکه هغه مين دی
او مين هر څه کوي
خدای(ج) د مينو مل دی
څوک چې مين وي له ښامار سره جګړې ته ورځي
څوک چې مين وي د پړانګانو خولې ته لاس اچوي
څوک چې مين وي له زمريو سره غېږې نيسي
زما لښکريانو زما وصيت ومنئ.
ولاړ شئ بايللی تاج مو بېرته راوړئ
د آريانا غرور مو بيا وګټئ
او د غه پېغله دغه ښکلې نجلۍ
چې نن يې زه شومه د عشق قرباني
دا د بودا نذر کړئ
د ها سپېڅلي قلندر په ژبه
د هغه مست مستانه ملنګ له خوب سره سم
چې بودا نذر غواړي
د کاپيسا تر ټولو ښکلې نجلۍ
چې د خلقت د ټول ښايست ننبه ده
دا د بودا نذر کړئ
چې د بد رنګو طلسمونو مات شي
ملنګ ويلي وو دا
«چې د بدرنګو تور طلسم په ښکلا ماتېږي»

WWW.SAMSOOR.COM

د کاپیسا تر ټولو ښکلې خو همدا پېغله ده
د کاپیسا څه ، چې په ټول جهان کې دا ښکلې ده
دغه نجلۍ په کاپیسا کې د بودا د ستر معبد نذر کړئ
هغه بوډا راهب ته وسپارئ چې ویې ساتي
بس هره ورځ به د بودا د خوشالۍ لپاره
د هغه مخ ته ناځي
له نن نه وروسته دغه پېغله د بودا ناوې ده
هغه به وناځي بودا ته د بدرنګو به طلسم مات شي
او دا مین زلمی به
ترا با سینه ها خوا
له پنچالیانو سره جنګ ته ولاړ شي
یا به جګړه کې مړ شي
او زما د مرګ کسات به وا خیستل شي
یا به د تورو پنچالیانو لښکر تار په تار کړي
که یې راجا ته چېرې ماته ورکړه
بیا نو د لوی کنیشکا خپله خوښه
چې پر زلمي باندې د څه شي لوربینه کوي
ما خپله وینه وربښلې ده ته
هغه مین دی
او مین زما د قتل په ګناه مه وژنئ !
ستر کنیشکا ته دا پېغام یوسئ !

WWW.samsoor.COM

زما وصیت همدا دی
زما وصیت همدا دی...

✵✵✵

د لمر زرینه بګۍ
بیا د اسمان پر لاره وځرخېده
او کاپیسا د یوې بلې ورځې مخ ولیده
دا یوه لویه ورځ ده
نن د لمر لور ښکلې «سوریا» هم کاپیسا ته راتله
سوریا چې خپله الماسي نیزه یې
له ډېره قهره د اسمان څنډې ته وویشتله
نن د سیندونو او باران واکمنې
«اناهیتا» هم ژړل
دا د بېلتون ورځ وه
د یوې پاکې او سپېڅلې مینې
د دوه مینو د بېلتون شپې وې
نن یې ښایسته او شاس ارشاک نه بیلوله خلکو !
په دغه ورځ د دنیا ټولو مینانو ژړل
نن لښکر وکوچېده
نن یې ارشاک هم تر کابله لاس تړلی بوته
چې آسمایي ته ولاړ شي
او د هوسۍ معبد کې

WWW.samsoor.com

د آريانا پر خپلواکۍ باندې قسم ياد کړي
او له دې لوړې وروسته
شي د لښکرو مشر
بيا به ورځې چې اباسين څخه ورپورې غاړه
له پنچاليانو او راجا سره جګړې ته ووځي
ارشاک ويا ړمن دی ارشاک د ننګه غاړه
ارشاک د سترکنيشکا ښۍ متهه شو
ارشاک د ټول روهستان
د پکتانو لښکرو مشر دی اوس
خو د ارشاک له زړه نه وينې څاڅي
ارشاک د خپلې معشوقې وروستی ديدن ونه کړ
ارشاک د ښکلې او شاس مخ ونه ليد
د ارشاک سترګې دي له اوښکو ډکې
مګر په زړه کې يوه هيله لري
او خپل مات شوي زړه ته ډاډ ورکوي
ځم د راجا جګړې ته
په آريانا مې قسم
چې به تر مرګه پورې وجنګېږم
يا خو به مړ شم
د اوشاس ديدن به يو سم د سوريا دربار ته
يا به راجا ووژنم

WWW.samsoor.com

او د هوسۍ همايون تاج به راوړم
له پنچاليانو څخه باج به راوړم
د آريانا غرور به بيا وګټم
چې زما د سوبې خبر
ستر کنيشکا واوري
څومره خوشاله به شي
او بيا به ماته زما اوشاس راکړي
نو اې زما ښکلې مينې !
د کاپيسا تر ټولو ښکلې اوشاس !
تا ته وعده درکوم
زه به دې بېرته په خپل لاس وګټم
پر پنچاليانو د برې په ستر انعام کې به دې
له کنيشکا وغواړم
او ته به تل زما شې
زما وعده واخله او زما بېرته راتللو ته په تمه اوسه !
پر بېړده چې ماته سرنوشت وخاندي
زما برخليکه ! په خپل لاس به دې بدل کړم اخر
له خپل تندي نه د اوشاس د بېلتون کرښه توږم
زما په مټو کې لا دومره زور شته
چې تا بدل کړي بدل
زما سرنوشته ! يا به مړ شم يا به تا بدل کړم

WWW.SAMSOOR.COM

زما سرنوشته خانده !
عشق به له تا څخه کسات واخلي
ځم د راجا جګړې ته
او اباسين به د اوبو پر ځای له وينو ډک کړم.
لښکر د هسک آسمايي خواته درومي
ارشاک کابل ته بيايي
او د آسونو د پښو ګرديې بګرام ته پناه کېږي ورو ورو
ارشاک به ولاړ شي او اوشاس به د بودا نذر شي
نن به اوشاس نذر شي
نن يې ورو ړي په کاپيسا کې د بودا معبد ته
نن کاپيسا کې د لوی نذر ورځ ده
داسې لوی نذر چې بودا پخوا ليدلی نه و
کاپيسا ټوله ده له خلکو ډکه
ټول ماشومان، زاړه، ځوانان دي راوتلي د معبد مخې ته
د زاڼو خېل دی په اسمان کې روان
نن کاپيسا ده له ګلونو ډکه
دهيندوکوښ پر سردي واورې پرتې
او د بګرام دښته ده ټوله له غاټولو ډکه
باد د ځنګله ونې ورو ورو خوځوي
خلک راټول دي او بودا ته نذرانه ورکوي
سل آسوني ځوانان ولاړ دي له نېزو سره پر لاره کتار

WWW.SAMSOOR.COM

د راهبانو پلوونه له ګلونو ډک دي
او د بودا په نذرانه يې شپنډي
د راهبانو بوډا مشر د اوشاس په هر کلي وتلی
چې يې د سلو زناريانو د تسپو لړۍ په غاړه کې دي
اوشاس د سپين حرير جامې اغوستي
او د ګلابو يو سورګل يې په وربل کې ايښی
زلفې يې تار تار پر اوږو پرتې دي
او تورې سترګې يې له اوښکو ډکې
نور د اوشاس زړه کې غم نه ځاييږي
وروستی ديدن يې د ارشاک ونه ليد
اوشاس ارشاک پسې سلګۍ وهي
په وينو ژاړي
اوشاس به نن شي د بودا نذرانه
ارشاکه چېرې ولاړې ؟
ارشاکه څه شوې مګر نه يې خبر ؟
چې ستا اوشاس به نن بندي شي بندي
چې ستا اوشاس يې د بودا نذر کړه
اوشاس به نوره د اسمان ننداره ونه شي کړای
اوشاس به نورد کاپيسا له بيابان څخه غاټول، ټول نه کړي
اوشاس به نوره د بګرام د پېغلو ميره نه وي
اوشاس به بيا ارشاک ونه شي ليدای

WWW.SAMSOOR.COM

اوښاس به هېڅکله د پلار او مور دیدن ونه کړي
اوښاس به بیا د هېندوکوښ دغره هوسۍ نه ویني
اوښاس په بیا له ستورو ډک اسمان ته ونه ګوري
اوښاس آزاده نه ده
اوښاس بندي شوه بندي
هغه یوازې او یوازې د بودا د لوی معبد نذر ده
نور به د ژوند خپلواکي ونه ویني
اوښاس سلګۍ وهي
اوښاس ژاړي
خو کاپیسا کې هنګامه توده ده
کاپیساوال خپله تر ټولو ښکلې پېغله نذارنه ورکوي
کاپیساوالو د سوریابګۍ په ګلو پوښ کړه
کاپیساوالو «عشقه پېچ» او «نسترن» اوبدلي
کاپیساوالو «کشمالي» او «ریدي ګل» باندې بګۍ پوښلې
کاپیساوالو ډېر «ګلاب» دي پر بګۍ ټومبلي
کاپیساوال ښکلې اوښاس وړي د سوریا بګۍ کې
دغه بګۍ به په اتو سپینو غوایانو پورې وتړل شي
ددې غوایانو به رشمې وي له وربښمو جوړې
کاپیساوالو د ګل پوښې بګۍ
په ټوله لاره هم ګلان شیندلي
کاپیساوالو پر بګۍ باندې له ګلونه خیمه جوړه کړ

WWW.samsoor.com

په دې خيمه کې به د ګلو او ورېښمو پر تخت
ښکلې اوشاس کينوي
کاپيساوالو د ښکلا نذرانه
څومره چې کېږي هومره ښکلې کړله
څو پرې طلسم د راجا او ابليسانو مات کړي
اوشاس بګۍ کې ناسته
سپينو جامو کې د حريرو څومره ښکلې ښکاري
د اوشاس سترګې خدايزده څه ته ځير دي
کومو سوچونو ده په سرا خيستې
يو څاڅکی اوښکه يې له تورو سترګو ښکته راځي
پر ګلابي سپين اننګي باندې يې لاره باسي
خو د اوشاس سترګې لا ځير دي او په سوچ کې تللې
څو نېنوازو غږوله شپيلۍ
بګۍ ورو ورو روانه
او د معبد په لور تله
اوشاس د ورک سرنوشت لارې څاري
او د بګۍ له هر خوځښت سره ورو ورو خوځېږي
اوشاس په خپل راتلونکي نه پوهېږي
اوشاس بګۍ کې ناسته
بوډا راهب يې دی په مخکې روان
بوډا راهب لاس کې نيولې د معبد ډيوه ده

WWW.samsoor.COM

څو نېنوازو غړوله شپېلۍ
او چې اوشاس معبد ته ورسېده
نینوازانو د «ناګا» سندره پېل کړله
چې د مارانو د پاچا په نوم وه
کاپیساوالو هم ژړا پېل کړه
د بګۍ شاته د اوشاس سپین سرې مور او بوډا پلار روان وو
د معبد مخکې راهبان کتار، کتار ولاړ وو
او پر بګۍ يې د ګلونو ځولۍ وشیندلې
خلکو حیران حیران اوشاس ته کتل
هغه له هرې ورځې لا ښکلې وه
نینوازانو په شپېلۍ کې نیلوفرو ته سرود غږاوه
او له بودا نه يې د خپل نذر مننه غوښته
بوډا راهب راغی اوشاس يې لاس نه ونیوله
او اوشاس کرکه وکړه
د بوډا لاس يې بد شاګوم وګاڼه
اوشاس په ناز ناز له بګۍ ښکته شوه
نېنوازانو د کوترې سرود وغږاوه
نو د اوشاس پلار او مور
د وروستي ځل لپاره خپله لور په مینه ښکل کړه
اوشاس ژړل او پلار و مور يې هم سلګۍ وهلې
آه څه غمجن ساعت و

WWW.SAMSOOR.COM

ځو مره خوا شيني شيبې
څه غم لړلې ورځ وه
لکه چې ټولو بګرامو الوژړل
خو چا يې غږ نه اورېد
د کاپيسا دښتو او غرونو ژړل
کاپيسا ! نوره به دې ښکلې اوشاس ونه وينې
کاپيسا ! نور به دې لمن کې هغه ونه ناځي
کاپيسا ! وژاړه او زړه دې تش کړه
نن د اوشاس وروستی ديدن وکړه
اوشاس د تل لپاره
ستا د معبد بندي شوه
بوډا راهب د اوشاس لاس ونيوه
کرار کرار يې د معبد په لور روانه کړله
د معبد خوله کې راهبان ټول په سجده پرېوتل
نينوازانو د هوسېږ سرود ته پيل وکړ
د معبد لويه دروازه خلاصه شوه
خو اوشاس ودرېده
خپلې لمدې سترګې يې واړولې
د کاپيسا وروستی ديدن يې وکړ
پاس يې اسمان ته سترګې پورته کړلې
او بيا يې خپل مور او پلار هم وليدل

WWW.samsoor.com

لرې او ډېر لرې يې
د لمر خاته خواته نظر وګاڼده
او پټ په زړه کې يې د مينې کلمه تېره کړه
ارشاکه چېرې يې چې نه ښکارې؟
تا نه قربان شمه له مانه مرور خو نه يې؟
ما خوله ټولو نه وداع وکړله
مګر ستاغږ نه اورم
تا راته ونه ويل:
«اوشاس په مخه دې ښه!»
تا نه قربان شمه ارشاکه ګرانه!
خدای(ج) خو دې ساته د دښمن له تورو
پام چې ما هېره نه کړې!
د اوشاس سترګو څخه دوه د اوښکو څاڅکي ښکته ورغړېدل
او بيا يې ګام پورته کړ
چې د معبد د دروازې له ستونې تېره شوله
بيا چا ونه ليدله
او اوشاس ولاړه ټولو سترګو نه پناه شوه پناه
بيا د معبد دننه
د لوی تالار درشل کې ودرېده
داسې تالار چې له مرمرو او غميو جوړو

WWW.samsoor.COM

داسې تالار چې هر ستون يې لکه لمر ځلېده
د ديوالونو ترڅنګ
راهبان ټول کتار – کتار ، ډيوه پر لاس ولاړ وو
د تالار مخامخ په بر سر کې «بودا» ولاړ و
په خلاصو سترګو يې تالار ته کتل
بودا اوشاس ته کتل
اوشاس بودا ته کتل
بودا جوړ شوی وله توري تېږي
اوشاس د سپين حرير جامې اغوستې
د اوشاس سترګې وې له اوښکو ډکې
د بودا سترګې له ډبرو جوړې
بودا خپل نذر ته په برندو کتل
بوډا راهب د اوشاس شاته ولاړ
اوشاس حيرانه پاتې
چې خدايه څه به کېږي؟
بوډا راهب د بودا مخ ته په سجده پرېوته
او بيا يې داسې وويل:
ښاغليه! تاته مو ښکلا راوړې
د کاپيسا تر ټولو ښکلې پېغله
ها چې ښکلا يې طلسمونه د ابليس ماتوي
ها چې دلبره ده د ډبرو زړونو

WWW.samsoor.COM

ها چې سندرې يې له زمکې نه ګلان ټوکوي
ها چې نڅا يې د زړه زنګ مينځي
هغه چې زلفې يې د تورو او ښاپسته سنبلو
د تور آبشار په شان موجونه وهي
هغه چې سپينه د سپوږمۍ په شان ده
هغه چې ښکلې د هوسۍ په شان ده
هغه چې زړه يې له لښکر د کنيشکا نه وړي
هغه چې لويو اتلانو يې قدم کې دي سرونه ايښي
هغه چې مينه يې جنون پا روي
او کاپيسا يې د ښکلا له اوازو ډکه ده
هو ! دا سې ښکلې پېغله
تا ته سوغات درکوو
تا ته يې نذر کې خيرات درکوو
چې هر ماښام ستا د معبد ډيوې روښانه کړي په خپلو لاسو
او هر شپه دې مخ کې
لکه لمبه وناڅي
او په سندرو کې دې وستايي
ښاغليه ! ويې منه !
ښاغليه ! ويې منه !
دا ښکلې پېغله به دا ستا تر قدمونو لاندې
خپلې مشکينې زلفې وخوروي

WWW.samsoor.com

دا ښکلې پېغله به دې هره ورځ تول جسم په ورېښمو پاک کړي

دا ښکلې پېغله به وي ستا کنيزه

او ستا خدمت به کوي

دا ښکلې پېغله به دې مخ ته ناځي

دا ښکلې پېغله نذرانه د کاپيسا وګڼه

دا ښکلې پېغله ته سوغات د کنيشکا وګڼه

ښاغليه ! ويې منه !

ښاغليه ! ويې منه !

بوډا راهب دغه خبرې وکړې

او بيا يې ښکلې اوشاس

د بودا مخې ته ورټېل وهله

اوشاس خوره وره په پښو کې د بودا پريوته

د اوشاس زلفې د بودا تر قدمونو لاندې وشيندل شوې

اوشاس سلګۍ پيل کړې

اوشاس معبد په خپلو اوښکو باندې ولمباوه

او په تالار کې يې سلګيو انګازې کولې...

✵✵✵

ورځې او شپې تېرېدې

د کاپيسا سيند د اوشاس اوښکې له ځانه سره وړې د اباسين په لوري

WWW.SAMSOOR.COM

هلته چې وينې لکه سيند بهېدې
چې پکتانه وو له راجا سره جګړې ته وتي
هلته چې ښکلي ارشاک
د پنچاليانو تور سرونه ريبل
چې پکتانو زلميو
له تور لينګيو نه کسات اخيسته
چې ارشاک غشي پر دښمن ورول
هغه ارشاک چې پر اوشاس مين و
هغه ارشاک چې د هوسۍ پر ننګه ولاړه د راجا جګړې ته
هغه ارشاک چې آريانا ورباندې فخر کاوه
هغه ارشاک چې کنيشکا ورباندې فخر کاوه
هغه ارشاک چې يې د زړه د تخت پاچا وه اوشاس
ستړي ارشاک به چې اوبه د اباسين ښنبلې
نو د اوشاس د اوښکو څاڅکو به يې لا وينې په جوش راوستې
مګر اوشاس لا د معبد بندي وه
ښکلې خبره يې هره ورځ ژبړېده
د حسن ګل يې رژيده رژيده
اوشاس خدمت د تورې تبړې کاوه
او هره شپه به يې د لوی معبد وړه حجره کې
د بېلتانه له غمه
تر سباوونه ژړل

WWW.samsoor.COM

خو يوه شپه چې توپانونو وه پر سر اخيستې
او هيندوکوښ په ګردله کې پټ و
توپان د ونو زړې څانګې ماتولې په خرپ
باد له کړکيو، دروازو څخه غرېونه ايستل
او د معبد ډيوې د باد له لاسه نه درېدې
څه ويروونکې شپه وه
د کاپيسا خلک له کوره بهر نه شول وتی
او د توپان ليونی اس په شغهار تېرېده
اوشاس ناڅاپه پر خپل ځای کېناسته
او د توپان غرېيې په زړه کې بوړبوکۍ د ويرې وښنې کړلې
اوشاس هر خواته کتل
له هرې خوا د سهمګين توپان غرېونه راتلل
چې يو ناڅاپه د اوشاس د حجرې ور وګړزېد
اوشاس له ويرې څخه ځان را غونډ کړ
ور چا په زوره خلاص کړ
د اوشاس ستونی وچ شو
چې يو ناڅاپه د بوډا راهب څېره ښکاره شوه
په سپينو سترګو کې يې نښې د لېوه پيدا وې
اوشاس ته وړاندې راغی
اوشاس حيرانه وه چې دا څه ويني؟
په نيمه شپه ولې بوډا راهب راغلی دلته؟

www.samsoor.com

خو راهب راغی د اوشاس تر څنګه ودرېده
اوشاس په ویره ویره وپوښتل چې څه پېښه ده؟
بوډا راهب کړې خپلې سترګې په اوشاس کې خښې
ویې ویل: تا غواړمه!
زه یم د ډېرو مودو وږی تږی
نن دې د غېږې په خوند ځان مړوم
زما د ننه د هوس دوزخ لمبې وهي تل
نن دا لمبې ستا په وجود وژنمه
نن مې د ډېرې مودې
د هوسونو اور په تا شیندمه
نن به زما په غېږ کې ولوبېږې
راشه او زړه مې سوړ کړه
اوشاس په چیغو سر شوه:
پام ماته لاس رانه وړې
زه خو ستا لور غوندې یم
زه به په چیغو چیغو ځان ووژنم
زه به په چیغو کاپیسا ویښه کړم
زه به دې ټولو ته رسوا کړم رسوا
بوډا راهب په کړس کړس وخندل او ویې ویل:
ووهه څومره چې دې زړه وي هومره چیغې ووهه
هېڅوک ستا چیغې نه اوري

WWW.samsoor.COM

تو پان به ستا چيغې له ځان سره اسمان ته يوسي
ستا غږ هېڅوک نه اوري
که زما غوښتنه دې ونه منله
زه به دې وترم په زور به درنه کام واخلم
راهب چې دا وويل
نو پر اوشاس ور پريوت
خو د اوشاس وجود کې هم د هيندوکوښ وينه وه
اوشاس شپې د آريانا رودلې
اوشاس بګرام ښځه غيرت زده کړی
اوشاس د لويې کاپيسا زمری ده
اوشاس ليوه سره جګړه کوي اوس
او د بوډا راهب په مټو باندې خوله لګوي
راهب د زور لېوه په شان ستړی شو
او اوشاس ځان ترې خلاص کړ
خپلې حجرې ښځه بهر ووته
مګر لېوه د معبد ټولې دروازې تړلې
يوه دالان ښځه تر بل دالانه منډې وهې
اوشاس سلګۍ وهي معبد کې له لېوه نه تښتي
بوډا ليوه هوسۍ نيولی نه شي
د معبد ټولې لارې بندي دي راهب ډاډه دی
اوشاس به ببرته راځي

WWW.samsoor.com

اوشاس به خپله راځي
اوشاس چې ستړې شي اخر به راشي
او زما غېږې ته به ځان وسپاري
د معبد ټولې لارې بندې دي اوشاس بندي ده
مګر اوشاس د هيندوکوښ هوسۍ ده
اوشاس د لوړې منارې لاره په ياد ساتلې
د معبد لوړه مناره اسمان ته لاره لري
اوشاس د زمکې لار ونه موندله
اوشاس اسمان ته خيژي
د منارې زينو کې منډې وهي
بوډا ليوه يې په حجره کې لا په تمه ناست دی
چې اوشاس بېرته راځي
اوشاس د تېښتې لاره نه لري ورونه بند دي
مګر بوډا نه مناره هېره ده
د اسمان لاره ترې ښکاره هېره ده
اوشاس د لوړې منارې څوکې ته وختله
د منارې شا او خوا ټول وود معبد باموئه
خو يوه اړخ ته يې «نيلاب» بهېده
نيلاب د لوړ هيندوکوښ زړه نه راته
نيلاب څپې څپې موجونه وهي
نيلاب په داسې توپاني شيبو کې

د ليوني آس په شان
له خولې ځګونه باسي
نيلاب غړمبا کوي په تېږو پورې غېږې موښي
نيلاب څه مست روان دی
د کاپيسا سيند په غورځنګ روان دی
لکه د ښکلي هيندوکوښ په رګ کې وينه
نيلاب داسې مست دی
او شاس نيلاب ته ګوري
او شاس نيلاب ته د ژوندون ورو ستۍ خبرې کوي
ښکليه نيلابه واوره !
ستا غورځنګونه د ارشاک د غورځنګونو په شان
ای د ارشاک په شانې مسته سينده !
نن مې د دين له ساتندويو څخه تا ته ده پناه راوړې
ته د بودا له وارثانو څخه ما وساته !
د عقيدې لېوانو نن له ما عزت اخېستنه
هغوی چې خلک د دوزخ له سرو لمبو ويروي
د هغوی زړونو کې دوزخ دی په لمبو راغلی
هغوی چې خلکو ته ايمان او سپېڅلتيا يادوي
هغوی پخپله د وطن د پېغلو پټ لوټوي
هغوی چې دين او ايمان ډېر يادوي
په خپله ځان په ابليسانو پلوري

WWW.samsoor.COM

دغو ناوليو راهبانو خپل ايمان پلورلی
دغو ناوليو راهبانو ټول جهان پلورلی
نيلابه تاته مې پناه راوړې
زما سپېڅليه سينده !
زما مهربانه وروره !
خپلې بې وسې خور ته ورکړه پناه !
ستا پاکې غېږې ته مې ځان سپارمه
زه امانت يم د چا
ما اوريدلي دي چې ته تر اباسين پورې ځې
نيلابه زه پوهېږم
چې اباسين خپله مستي ستا له څپو نه اخلي
زه مې ځان تاته سپارم
ما اباسين ته يوسه
د هغه سيند پر غاړه
چې زما ارشاک جنګېږي
هلته چې ښکلی ارشاک
له پنچاليانو سره توري وهي
د آريانا عزت زما عزت دی
ته زما عزت خپلو څپو کې پټ کړه !
نيلابه غږ مې اورې ؟ !
نن د نړۍ تر ټولو ښکلې پېغله

WWW.SAMSOOR.COM

هغه چې ډېر يې په ديدن پسې مري
هو دغه پېغله دغه ښکلې اوشاس
نن خپل ځان تاته سپاري
دا د ارشاک امانت
دا د بودا د ستر معبد نذرانه
دغه سپېڅلې پېغله
تر هوسۍ ښکلې پېغله
نن خپل ځان تاته سپاري
ته يې په خپل څادر کې ونغاړه او پټه يې کړه !
چې د دنيا خيرنې سترګې پرې ونه لګېږي
د کاپيسا دا امانت تر اباسينه يوسه !
نيلابه ! ما درواخله !
نيلابه ! ما درواخله !
اوشاس په سپين حرير کې
د ښايسته سپينې کوترې په شان
د منارې له سره والوتله
او شيبه وروسته د نيلاب څپو کې
د سپين حرير په جامو پټه اوشاس
د سيند څپو سره شوه غاړه غړۍ...

***

نيلاب ځپې وهي نيلاب روان دی
نيلاب له لوړو سردرو تيرېږي
نيلاب ورځي د اباسين په لوري
او د نيلاب پر بستر
د کاپيسا ناوې اوشاس روانه
په سپين حرير کې لکه سپين نيلوفر
چې د اوبو پر مخ تاوېږي را تاوېږي اوځي
لکه سپين قو،
چې د ابو بهير ته ځان وسپاري
لکه په شنه جلګه کې عکس د سپوږمۍ
د سپين سوسن د ښکلې څانګې په شان
اوشاس اوبو کې ده روانه لکه سپين بادبان
اوشاس ورځي تر اباسينه پورې
هلته چې هره ورځ د وينو سرې ويالې بهېږي
هلته چې تورې يو پر بل لګيږي
اور بادوي
هلته د غشو شغهار څخه اسمان چې ډک دی
هلته چې مست آسونه يو د بل سينې ماتوي
چې پکتانه زلمي نيزې واروي
چې پنچاليانو نه لنګونه لويږي
دغه جګړه ده يوه لويه جګړه

WWW.samsoor.COM

زلمی ارشاک د مست زمري په شان جګړې ته وتی
هره نيزه يې د ښمنو يو کتار ريبي
د هر يو غشي په ګوزار يې څو سينې سورۍ شي
د هرې تورې په ګوزار يې سل سرونه پرېوځي
ارشاک پر سپين آس چې «ګوربت» نومېږي
لکه شاهين الوزي
د «ګوربت» آس يې د جنګونو يار دی
او ګوربت آس يې د ببلتون د شپو مونس همدم دی
هغه ګوربت چې پر تندي يې د اوشاس د لاس ځونډي ځړېږي
ګوربت سينه وهي ارشاک جنګيږي
ارشاک د تورې په وهلو کې ستړيانه لري
چې يو ناڅاپه يې د جنګ ميدان کې
د پنچاليانو تور سردار وليده
هغه راجا چې يې کابل لوټ کړی
هغه راجا چې پر خپل سر يې د هوسۍ همايون تاج ايښی دی
هغه راجا چې کنيشکا ورته قسم ياد کړی
هغه راجا چې د ارشاک زړه يې کسات نه ډک و
او چې ارشاک يې پر سر
همايون تاج وليده
زمکه يې پښنو لاندې د اور تبۍ شوه
له تورو سترګو يې د قهر سپرغۍ والوتلې

WWW.SAMSOOR.COM

آس ته یې پونده ورکړه
او په جګړه جګړه یې
خپل ځان ور ورساوه
د دوه لښکرو مشران
یو بل ته مخامخ شول
پهلوانانو یو د بل د متو زور معلوم کړ
راجا په کړس کړس وخندل او ویې ویل:
ځو مره بې باکه، بې پروا زلمی یې
جګړه خو لوبې نه دي
لکه چې خپل ژوندون دې نه خوښېږي؟!
چې دې له ما سره ځان مخامخ کړ؟
مګر ته نه یې خبر؟
چې زه د ټولو پنچالیانو راجا
او د کابل تالانګر
د آسمایي د ستر معبد فاتح یم
مګر ته نه یې خبر؟
چې ستا د ویاړ نښه زما پر سر ده؟
زما جګړه د آریانا پر سر ده؟
ای د کابل زلمیه!
تا ته همدومره پېغور بس دی چې ما
ستا د حیا او غرور تاج راوړی

WWW.SAMSOOR.COM

د خپلواکۍ د هوسۍ تاج دې اوس زما پر سر دی
مګر ته نه وینې چې ستا کابل شو څومره ذلیل؟
نو اوس په کوم زړه زما جنګ ته راغلې؟
دادی در واخله چې وجود دې د پنچال په توره
داسې ټوټې ټوټې کړم
لکه کابل چې مې ټوټه ټوټه کړ
راجا دا وویل
بیا یې کړس وخندل
خو ارشاک هېڅ ونه ویل
د ارشاک سترګې لا د اروبتۍ شوې
په خپل زلمي لاس کې یې توره کلکه ونیوله
او د عشق نوم یې یاد کړ
د هوسۍ لوخ سر یې په زړه وګرځېد
د اوشاس سترګې یې په خیال کې راغلې
پر آریانا یې خپل قسم را یاد کړ
او د ګوربت په غاړه یې لاس را وکېښ
ګوربت پرې پوه شو چې وروستۍ جګړه ده
او ګوربت پوه شو ، چې له چا سره جګړه کوي اوس
ځکه یې خپل غوږونه ټک ونیول
یو ځلې وشیشنېده
پر دوه پښو باندې نېغ ودرېده

WWW.samsoor.COM

او بیا میدان ته وځغاست
تورو یو بل څخه شرنګی پورته کړ
پهلوانانو یو د بل د متهو زور ولیده
او جګړه ونښته
راجا د جنګ په چل و ول پوهېږي
راجا ابلیس څخه جګړه زده کړې
مګر ارشاک زلمی دی
له هر ګوزار سره راجا لړزوي
راجا په ښي لاس توره ښه کاروي
نو ارشاک وپوهېد چې
دښمن یوازې په خپل ښي لاس باندې جنګ کوی شي
ځکه ګوربت یې په کینۍ اړخ راتاو کړ
ګوربت پوهیږي چې ارشاک څه غواړي
ګوربت د خپل ښښتن په راز خبر دی
نو شېبه وروسته آس په کینه خوا را تاو شو وځغاست
ارشاک ناڅاپه توره کینۍ لاس ته کړه
راجا نه لار ورکه شوه
ارشاک د کینۍ لاس په یوه ګوزار اورمېږ ورمات کړ
او د راجا سر تر پښو لاندې راورغړېده
لښکر چې ولید ، هیاهو پورته شو
د پنچالیانو جنډه پریوتله
ارشاک نیزه په سر کې وتومبله

WWW.samsoor.COM

او د راجا سر یې را پورته کړ پر خپله نیزه
د راجا هغه سر، چې ډېر یې په غرور ګرځاوه
چې یې لا تاج پرې د هوسۍ ایښی و
خو اوس ارشاک ترې بیل کړ
د پنچالیانو پاتې شوي لښکر
تورې پر زمکه باندې واچوالې
سپینې جنډې یې په نیزو پورته کړې
او پکتانو زلمیو هم نوره جګړه ونه کړه
د غشو شغ د تورو شرنګ ودرېد
د پکتانو د خوشالیو یو غرېو پورته شو
ارشاک له سر څخه زرین تاج د هوسۍ را واخیست
همایون تاج یې ښکل کړ
او چې اسمان ته څېر شو
نو یو کتار زانې یې ولیدلې
چې د کابل خوا ته ځي
د ارشاک سترګې شوې له اوښکو ډکې
نور ځنډېدل ښه نه دي
هلته کابل کې به تور سرې هوسۍ تمه لري
او په بګرام کې به اوشاس په انتظار ناسته وي
سبا کابل ته کوچ دی
سبا کابل ته کوچ دی...

***

WWW.samsoor.COM

مګر نيلاب روان دی
نيلاب هماغسې غورځنګ لري ځپې ځپې ځي
نيلاب د ښکلې اوشاس ناوې اباسين ته ورو ړي
چې ماښام راشي د ځپو پر مخ اوشاس ښکاريږي
چې لکه سپينه بته
د لمر خاته خواته ځي
هره شپه سيند چې شي د ستورو بستر
سپينه اوشاس لکه سپوږمۍ ښکاريږي
چې په اميل د سپينو ستوريو کې غمی غمی ځي
اوشاس روانه ده ارشاک ته ورځي
خو ارشاک هم روان دی
ارشاک په شپه او ورځ مزل لنډوي
ارشاک نيزه کې د راجا سردلښکر له پاسه هسک ساتلی
ارشاک د ښکلې هوسۍ تاج په لاس کې
ځي د نيلاب اوبو ته ځان رسوي
خو په دې نه پوهيږي
چې ستر بري ته يې نيلاب په هر کلي کې لوی سوغات راوړی
نيلاب روان دی
نيلاب ځي له سردرو تېريږي
چې يو سهار پرې د سيندونو او باران ملکه
«اناهيتا» کوزه شوه

WWW.samsoor.COM

اناهيتا د شرشرې په شان نيلاب ته راغله
او خپل وياړلي زوي نيلاب ته يې په ښکلې ژبه داسې وويل:
زما محبوبه زما ښکليه زويه !
له هيندوکوښ څخه راغليه زما ستړيه زويه !
زما نيلابه ! زما فرمان ته غوږ شه !
دغه د ټولې نړۍ ښکلی حسن
دا د ښکلا نذرانه
ښکلې اوشاس چې روح يې
دعشق جهان ته مېلمنه تللې ده
او سپين بدن يې ستا بستر کې امانت پرېښی دی
پام چې پردۍ يې نه کړې !
اوشاس د ښکلې کاپيسا امانت
اوشاس د ټولې آريانا امانت
اوشاس د ستر فاتح ارشاک امانت
اوشاس د وياړ د شهنشاه امانت
نوره يې وړاندې مه وړه !
نيلابه ودرېږه !
نيلابه خپل بهير راوګرځوه !
پام چې اوشاس اټک نه تېره نه کړې !
اوشاس اټک کې مېلمنه وساته
دا د کابل او کاپيسا نازکه پېغله په ګرمۍ مه سيزه !

WWW.samsoor.COM

هغه پنچال ته مه وړه !
د بګرام پېغله د کابل له پولې مه اړوه !
د هغې ښکلی بدن
د بدرنګیو ښار ته مه لېږدوه !
نیلابه ! ته یې د کابل د سپېڅلتیا استازی
نیلابه ! ته یې د کابل د امانت ساتونکی
نیلابه ! تا نن سپېڅلتیا او تقدس راوړی
پام چې په سپین بدن یې سترګې د ناولیو درنه ونه لګي
پام چې د تورو زړونو هېڅ نظر یې ونه ویني
هغه همدلته تم کړه !
اوشاس ده لوی امانت
هغه په خپلو ګردابونو کې راوګرځوه
لکه د ښکلي سوسن سپینه څانګه
لکه د سپین نیلوفر ګل په شانې
هغه د دوو هېوادونو په سرحد کې مېلمنه وساته !
اناهیتا چې دا فرمان ورکړ نیلاب واورېده
نیلاب همداسې وکړل
ښکلې اوشاس یې په اټک کې تم کړه
اوشاس د سپین ګلاب په شان په ګردابونو کې اتڼ پیل کړ
اوشاس څپو سره لګیا شوه په ماشومو لوبو
نیلاب په خپل وروستي منزل کې ده اوشاس ساتلې

WWW.samsoor.com

خدا یزده نیلاب چاته په تمه دی
او شاس په ګردابو کې ساتي
نیلاب په تمه دی لښکر روان دی
لښکر خوشاله دی، لښکر ده لویه سوبه کړې
لښکر په بېړه د کابل خواته ځي
زلمی ارشاک هانو میالی فاتح
پر ګوربت سپور دی ګړندی فاتح
ارشاک په غېږ کې د هوسۍ همایون تاج نیولی
او ورپسې یوه سرتېري ده نیزه نیولې
هغه نیزه
چې یې په څوکه د راجا پرې کړی سر نښتی
لښکر روان دی لښکر بېړه لري
لښکر د لویې فتحې زیری لري
لښکر د فتحې زیری وړي د آریانا په لوري
لښکر د فتحې زیری وړي د کنیشکا په لوري
لښکر اټک کې د سیند څنګ ته روان
لښکر د خپل هېواد سرحد ته راغی
لښکر روان دی او ارشاک تږی دی
ارشاک د مست نیلاب اوبو ته تږی
ارشاک د خپل هېواد دیدن ته تږی
ارشاک بګرام ته تږی

WWW.samsoor.com

ارشاک او شاس ته تږی
ارشاک روان دی ارشاک بېړه لري
ارشاک د ټول مزله ګامونه شمېري
ارشاک چې څومره وړاندې ځي هغومره لا تږی شي
د ارشاک زړه په هر يو ګام کې سل ټوپونه وهي
او ارشاک بېړه لري تنده لري
خو يو ناڅاپه ګوربت آس ودرېد
ګوربت غوږونه څک کړل
ګوربت څه پېښه ويني
او ناکراره ښکاري
چې ګوربت ودرېد لښکر ودرېد
ټول شول حيران چې دا به څه پېښه وي
ګوربت پښې پر زمکه وګنډلې
ارشاک هر خواته په ځير وکتل حيران شو حيران !
ګوربت يې ونازاوه :
ای ماته ګرانه آسه !
مګر پېښ شوي څه دي؟
چې دا سې ودرېدې !
مګر ته نه يې خبر
چې موږ بېړه لرو ؟
مګر ته زما د زړه آواز نه اوري؟ !

WWW.SAMSOOR.COM

زه مې د مينې په ديدن پسې مرم
نن چې فلک زما په خوښه څرخي
چې ما هر څه ګټلي:
همايون تاج، د آريانا غرور، اوشاس او هر څه
مګر ته ودرېدې؟
ستا ليونتوب ته زه حيران يم حيران
مګر څه پېښه ده چې داسې وارخطا ښکارېږې؟
ګوربته ! څه !
ګوربته وړاندې ولاړ شه !
ګوربته ما کابل ته ورسوه !
ګوربته ! اوس ناځواني نه ده په کار
ګوربته ! ما تر خپلې مينې پورې ورسوه
ګوربته ! څه !
ګوربته: وړاندې ولاړ شه
خو ګوربت نه ځي ګوربت ټينګ ولاړ دی
ګوربت په زمکه پورې پښې مېخ کړي
ارشاک چې هر څومره زارۍ کوي ګوربت يو قدم هم نه اخلي
ګوربت ولاړ دی لښکريان حيران دي
ارشاک غوسه شو په ګوربت باندې يې چيغه وکړه
ګوربت ناڅاپه په پښو ودرېده و شيشنېده
او ګوربت داسې ليونی شو چې ارشاک يې کوز کړ

WWW.samsoor.COM

ګوربت شيشنبړي ګوربت پښنې ټکوي
خوارشاک نه پوهېږي
لښکر حيران ولاړ دی
چې يو ناڅاپه ګوربت وځغاسته د سيند په لوري
ګوربت د سيند په غاړه ودرېده و شيشنبېده
تا به ويل ځان به اوس په سيند لاهو کړي
خلک حيران دي چې ګوربت په سيند کې څه ليدلي؟
ارشاک لښکر ته وويل:
زه مې خپل آس پېژنم
هغه بې ځايه ليونتوب نه کوي
هرو مرو يې په نيلاب کې دي کوم څه ليدلي
زه به يې وګورم چې څه پېښ شوي
او د سيند غاړې ته ارشاک راغی
لښکريان هم ورپسې
ګوربت شيشنبړي او پښنې ټکوي
هغلته لرې د سيند منځ کې اوبه
په سپين حرير کې يو قامت تاووي
لښکريان ټول حيران دي
او د ارشاک له زړه نه غږ د ماتېدلو راځي
ارشاک حيران دی دا به څه پېښنه وي؟
مګر نيلاب ګوربت ته څه وويل؟!

WWW.samsoor.COM

چې لیوني شول دواړه
دا سپین قامت د چا دی؟
ارشاک لښکر ته غږ کړ:
نیلاب کابل نه کومه پېغله ده راوړې دلته
زموږ د هېواد کومې بې وسې نجلۍ
نیلاب ته ځان سپارلی
مګر نیلاب د آریانا وینه په رګ کې لري
نیلاب له هسکه هیندوکوښه راځي
د نیلاب نه لوربږي
چې د کابل پېغله پنچال ته یوسي
اناهیتا به ورته ویلي وي چې ویې ساته
نیلاب همت لري نیلاب مغرور دی
او ګوربت هم نه غواړي
چې د کابل او هیندوکوښ پېغله پنچال ته یوسي
ګوندې د هغې پر سپېڅلي غیرتي بدن یې
د بېګانه سترګو خیرن نظر هېڅ نه لوریږي
ځکه ګوربت او نیلاب
په داسې ښکلي لیونتوب سرشوي
زه به د خپل هېواد سپېڅلی ناموس
هېڅکله پري نه ږدم چې ولاړ شي د بدرنګو ښار ته
د کابلۍ پېغلې سپېڅلې بدن

WWW.samsoor.COM

باید په خپل هېواد کې خښ شي نه پردۍ خاوره کې
ځکه نیلاب هم امانت ساتلی
نیلابه تا څخه مننه کوم
دادی نیلابه امانت دې اخلم
ارشاک دا غږ وکړ په سیند لاهو شو
ارشاک د مست نیلاب څپو سره سینه وهله
او شیبه وروسته یې په سپین حریر کې
اوشاس ساحل ته راوړه
ارشاک اوبو کې لا د خپل جانان بدن وپېژاند
ارشاک د یار د غېږې عطرو مست کړ
اسمان کې څو کتاره زاڼې د کابل خواته تلې
سوریا د مینې د وروستي فصل سندره ویلې
نیلاب د خپل بستر هینداره کې لا لمر ځلاوه
او د کابل له خوا خوږه وږمه راتلله
لرې ځنګلونه لا په خوب ویده وو
اټک د لویې ورځې پیل لمانځه
ارشاک د خپلو لښکریانو مخ ته ودرېده
او لښکریان حیران وو
ښکلې اوشاس د سپین سوسن د تاندې څانګې په شان
د خپل محبوب پر دواړو لاسو غزېدلې وه اوس
ښایسته اوشاس د اوږد مزله ستړې وه

WWW.samsoor.com

تا به ويل اوس د خپل محبوب په غېږ کې دمه کوي
له تورو زلفو يې اوبه څڅېږي
او د ګلاب په شان ښايسته ښکاريده
ارشاک لا هېڅ نه ويل
په برندو سترګو يې هر خوا ته کتل
يو ځل اسمان ته ځير شو
د ځېږو سترګو په کونجونو کې يې اوښکو
د سرووينو په شان موج ووا هه
خو يو ناڅاپه يې کړس کړس وخندل
داسې يې وخندل چې غرو کې انګازې خورې شوې
داسې يې وخندل چې غږ يې د خندا ، له اسمانونو څخه هم واوښته
داسې يې وخندل چې ټول ولړزېد
او شاس يې غېږ کې ټينګه ونيوله
وېې خندل
څه ليونۍ خنداوه
چې د اوشاس بدن يې هم ربړداوه
ښايي لومړی ځل و چې
د ارشاک پښې لړزېدې
څو شېبې بيا غلی شو
او بيا يې خپل لښکر ته داسې وويل:
تاسو يې وينئ چې نيلاب زما بري ته لوی سوغات راوړی

WWW.samsoor.COM

تا سو يې وینئ چې اوشاس په خپله دلته راغله
تا سو يې وینئ
چې هغې د خپل محبوب لیدو ته څومره ډېره بېړه کړې؟
تا سو يې وینئ ؟!
دا اوشاس ده اوشاس !
زما د ژوند تر ټولو لویه هیله
زما د ټول سرنوشت لویه هستي
او ارشاک بیا غلی شو
پاس په اسمان کې لا د زاڼو کتارونه د کابل خوا ته تلل
او د نیلاب په مخ لا لمر ځلېده
لرې ځنګلونه لا په خوب ویده وو
ارشاک اوشاس ته کتل
یو ځل به يې وخندل او بیا به يې د اوښکو څاڅکي وورول
یو ځلې وبونګېده
او بیا يې ورو د یوه راز په شان اوشاس ته وویل:
زما محبوبې !
زما ګرانې اوشاس !
زما تر ټولې نړۍ ښکلې اوشاس !
شونډې دې وخوځوه !
سترګې دې پرانیزه اې ښکلې اوشاس !
ما ستر برۍ ګټلې

WWW.samsoor.COM

زما محبوبې يو ځل بيا وخانده !
زما محبوبې زما ګرانې مينې !
ولې دې ببره وکړه؟
مګر پر ما دې باور نه درلوده؟
مګر زما وعدې دې نه منلې؟
دادی زه ببرته راغلم
اوشاس ! يو څه ووايه !
اوشاس يو ځل خو راته وګوره بيا !
اوشاس زارۍ کومه
اوشاس يوازې يو ځل بيا وخانده !
زما محبوبې
زما ګرانې اوشاس
ما ويل چې تا به د برې سوغات کې
ستر کنيشکا څخه د تل لپاره وغواړمه
مګر د عشق شهنشاه ببره وکړه
او ته يې ماته د نيلاب په لاس راولېږلې
ګرانې وعدې دې څه شوې؟
په خيال کې هغه يارانې دې څه شوې
ګرانې ويل دې: زه به ستا ناوې شم
په روهستان کې به يو کور جوړ کړو
ځان به د عشق په هوسونو موړ کړو

WWW.samsoor.COM

ګرانې هغه خيالونه چېرې ولاړل ؟
هغه د عشق خوبونه چېرې ولاړل ؟
وفا دې څه شوله قسم دې څه شو ؟
هغه د مينې لوی پرتم دې څه شو ؟
زما محبوبې زما ګرانې اوښاس !
زما تر ټولې نرۍ ښکلې اوښاس !
ارښاک سلګۍ وهي ارښاک ژاړي
ارښاک اوښاس په خپلو اوښکو مينځي
ارښاک په سترګو کې نيلاب ځای کړی
ارښاک په غېږه کې اوښاس ټينګوي
پاس په اسمان کې لا د زاړو کتارونه د کابل خواته ځي
لښکر حيران ولاړ دی
د پکتانو زلميو سترګې دي له اوښکو ډکې
آن د ګوربت له سترګو اوښکې راځي
نن د دنيا د ژړېدلو ورځ ده
اوښکې بهېږي او شېبې تېرېږي
د لمر زرينه بګۍ ځي د نيم اسمان په لوري
ارښاک د ښکلې اوښاس مړی له لاسونو کوز کړ
لښکر ته مخامخ په پښو ودريد
يو ځل يې بيا په ځير ځير ټول لښکر له سترګو تېر کړ
خپلې ځيرې سترګې يې ټولو ته ور واړولې

WWW.samsoor.COM

او بيا يې داسې وويل:
زما خوږو ملګرو !
د پکتيانا او روهستان لښکره !
ستر کنيشکا به تل په تاسو وياړي
زما مېړنو زلميو !
نن سرنوشت د خپل کتاب د يوې بلې پاڼې
په اړولو سره موږ ته خاندي
د سرنوشت د بريالۍ خندا کړس کړس زما ترغوږه راځي
ښايي چې دا به سرنوشت وي چې زموږ ژوند بدلوي
او ښايي موږ به سرنوشت هېڅ بدلولای نه شو
د کنيشکا لښکره !
د سرنوشت کتاب زما لپاره نورې پاڼې نه اړوي
نن زما وروستۍ ورځ ده
نن يوه بله نامراده مينه
د خپل ديدن ارمان د عشق بلې دنيا ته وروړي
مګر زما يو څو خبرې واورئ !
ګوربت له ځان سره کابل ته بوځئ !
په هسکه غاړه يې زما پر ځای زرين تاج د هوسۍ کېږدئ !
ستر کنيشکا به په خپل لاس هغه معبد ته يوسي
بيا په کابل کې به لوی جشن جوړ شي
او کنيشکا به يو ځل بيا تاج د هوسۍ پر سرږدي

WWW.SAMSOOR.COM

ستر کنیشکا ته زما له لوري دا پېغام ورکړئ:
چې زما د فتحې سوغات
د عشق پاچا ماته همدلته راوړ
ولاړ شئ بګرام ته
کنیشکا ته زما سلام یوسئ !
او خپل هېواد مه پلورئ !
ما خپل انعام موندلی
ما خپل مرام موندلی
د آریانا لښکره !
زما وصیت ومنئ !
«اټک» د دوو هېوادونو سرحد
او ترابده د کابل پوله ده
د اباسین ښي لاس ته ها لوړې غونډۍ ته ځیر شئ !
دا د کابل زمکه ده
او ددې سیند کیڼ اړخ ته بله غونډۍ
د هندوستان زمکه ده
د اباسین په همدې ښي لاس د غونډۍ پر هسکه څوکه باندې
مور ته یو قبر جوړ کړئ !
ما او ښایسته اوشاس یو ځای خښ کړئ !
د اباسین پر هغه بله غاړه
د هغې کیڼې غونډۍ څوکه باندې

WWW.samsoor.com

هغه نيزه ودروئ !
چې د راجا سر يې په څوکه بند دی
د راجا مخ يې د وطن په خوا کړئ !
چې ټپوسان ورڅخه سترګې يوسي
او تر اټکه ها خوا خلک يې د تل لپاره سېل وکړي
زموږ زيارت به د هېواد پوله د تل لپاره وساتي له بدو سترګو
زموږ زيارت به د اټک نښه وي
زموږ زيارت به د کابل نښه وي
زموږ زيارت به د کابل يادګار وي
د کنيشکا لښکرو !
زما دا زيری کنيشکا ته يوسئ !
د ابليسانو طلسمونه مات شول
مګر يوازې د ښکلا نذرونه منل شو
دا نذرانه به نن په عشق پوره شي
عشق نذرانه ورکوي
او د عشق دا نذر به ومنل شي
د عشق دربار ته به نن دوه سپېڅلي زړونه يوسو
عشق به دا زړونه نذرانه کې مني
عشق سرنوشت نه دی چې زړونه مات کړي
کله چې زه د خپلې ښکلې اوشاس
په غېږ کې ساه ورکړمه

WWW.samsoor.COM

نو سرنوشت به راته څه وو ایي ؟
دا چې د خپلې محبوبې تر څنګه و مرمه نن
عشق به کسات له سرنوشته واخلي...
ارشاک د ښکلې اوشاس مړی غېږ کې ټینګ نیولی
وروستی، سلګېږو ورو، ورو و خوځاوه
ورو یې له ځان سره «اوشاس» وویل
او په خندا نه خوله اسمان ته ځیر شو
ښايي اسمان کې عشق د نوي سفر لار ورښيي
ښايي چې عشق به د مینو زړونو نذر مني
عشق په اسمان کې د ارشاک او اوشاس لاره څاري
عشق آریانا څخه د خپل ابدیت نښې خپل دربار ته غواړي
عشق د محبوبو له موسکا سره د بل جهان سفر پیلوي
عشق سرنوشت څخه کسات اخلي
عشق یوه لویه هنګامه جوړې
عشق

یوه

داسې

افسانه جوړوي

پای

WWW.SAMSOOR.COM

هوسی

WWW.samsoor.com

هوسۍ

لومړۍ برخه

زموږ کلی زموږ مېنه

د لوړو څوکو هسکو دنګو غرونو
د سردرو د شنو لمنو خوا کې
هلته يو کلی و د مينې کلی
زه د دې کلي شپونکی
لا ډېر زلمی وم چې په مينه پوه شوم
هو !
زه مين شوم او يو چا را سره مينه پيل کړه
يوه د تورو تورو سترګو ميرمن
او د ګودر د نازولو ميره
د کليوالو ښايستونو د جرګې ګلوله
اول زه نه وم خبر
چې د ښايست او مينې دغه جرګه
هر مازيګر زما د شنې شپيلۍ نغمو ته د ګودر په غاړه
په تلوسه او تنده تمه کوي
خو يوه ورځ چې د ځنګلونو ترخوا

WWW.SAMSOOR.COM

پرښو د سیند نغمو ته غوږ ایښی و
او ځړوبي په خپلو سپینو ګوتو
لا ترنګوله د سپرلي سندره
او چېرې لرې کتهار د زرکو
د څو تنزرو د نغمو ځواب ته غاړې ایستې
ما هم شپیلۍ په شونډو کېښودله
موږ سره ټولو کړې په ګډه پیل
د یو زیرې مازیګر
مستو شیبو کې د ځنګله زمزمې
او لا د شنه ځنګله په سترګو کې موخوب زنګاوه
چې زموږ د کلي د ښکلا قافله
ها د ګودر د نازولو جرګه
د شنو خیړیو او زیتونو منځ نه
زما په لوري راغله
پیغلې په مینه او شور
له ما نه تاوې او راتاوې شولې
لکه رنګینې څو ګیډۍ د ګلو
او د ښکلا د قافلې سرکښې
چې وه د تورو تورو سترګو میرمن
داسې په ناز وویل:
ای د رنګینو سردرو شپونکیه!

WWW.samsoor.COM

شپیلۍ دې وغږوه
موږه د کوزې چینې
د یو ګودر همزولې
یو ستا د ښکلو ترانو میلمنې
او ما په ډېره مینه
د شرشرې له ترنم سره مل
بیا پوکی ورته کړلو شنې شپیلۍ ته
او له دې ورځې وروسته
هره ورځ زه وم، شنه شپیلۍ وه
او جرګه د ښکلو
هر ما زیګر به مې د تګ په وخت کې
یوه لمن ګلونه وشیندل په ښکلو پېغلو
او هرې پیغلې به پر خپلو ګوتو
هغه وربل کې ټومبل
یوه ورځ داسې هم شوه
کله چې ما څو سارایي ګلونه
د خپلې مینې په وربل کې ټومبل
هغې په ډېر اضطراب
راته په تورو تورو سترګو کې کوم څه وویل
خدای (ج) خبر څه یې غوښتل؟
همزولې ولاړې خو هغه پاتې شوه...

WWW.SAMSOOR.COM

او شيبه وروسته مې چې سر و د هغې پر زنګون
نو راته داسې يې په ناز وويل:
«نوره شپيلۍ مه وهه!»
او ما په ډېره حيرانتيا ورځنې وپوښتل، چې:
مګر جانان ولې؟!
شپيلۍ خو زما و ستا د عشق ريباره
ماخو ټول عمر کې همدغه رمه
همدغه غرونه او همدا ځنګلونه
او بس همدا يوه شپيلۍ درلوده
خو بيا مې ښکلي جانان
راته په ويره ويره داسې وويل:
بيګاه مې مور راته کيسه کوله
چې د شپيلۍ غږول
ځوانيمرګي راولي
نو ټوله شپه مې له ډېر غمه سترګې پټې نه شوې
زه يوې ويرې په سروا خيستمه
ستا د ځوانۍ او ستا د مينې ويرې
نه چې خدای (ج) مکړه د ځوانيو د مرګ
توره واکمنه پر تا پېښه نه شي
آه ـ ربه! خوله مې کړې له خاورو ډکه
هغه سات مه کړې خدايه!

WWW.SAMSOOR.COM

هغه سات مه کړې خدایه !
خو ما پوښتنه وکړه:
دا د ځوانیو د مرګ
توره واکمنه څوک ده؟
ولې سندرو څخه کرکه لري؟
او د ښمني کوي شپیلیو سره؟
- نو نازولې راته داسې وویل:
دا یو لوی راز دی یوه لویه کیسه
زموږ د کلي د ماضي داستان دی
نو ما د تورو تورو سترګو له میرمنې څخه هیله وکړه
چې راته وکړي کیسه
زموږ د کلي د ماضي داستان کې څه راغلي؟
نو مې اشنا راته کیسه پیل کړه
په مینه مینه یې پوښتنه وکړه :
تا هغه شنې شنې سارایي کوترې
چې یې منښوکې ګلابي رنګ لري
سترګې یې تورې تورې
د سپینو ښو یو امیل یې دی په غاړه کې
لیدلې چیرې؟
نو ما ځواب ورکړلو :
هو هو لیدلې مې دي

WWW.SAMSOOR.COM

دلته يې هر سهار سيلونه راځي
او د دې شنو درو اسمان کې اتڼونه کوي
بيا نجلۍ دا سې وويل:
مور مې هم دا سې ويل:
چې زموږ په کلي کې د دوه مينو زوړ زيارت دی
د دې زيارت په سرو او شنو جنډو کې
د ښاپيريو پاچاهي جوړه ده
او دغه شنې کوترې
د ښاپيريو د پاچا لوڼې دي
د شهزادګيو يوه ډېره ښکلې
او نازولې پيغله
د شنو کوترو د کتار ميره ده
هغه (نازو) نوميږي
چې له سندرو او شپيليو سره مينه لري
او ټوله ورځ خپلو همزولو سره ګرځي د نغمو په هيله
چيرې چې واوري د شپيلۍ سندرې
هلته راټولې شي غومبرو وهي
په مينه تاوې شي را تاوې شي اتڼ وکړي
کله لا وژاړي
له تورو تورو سترګو څخه اوښکې تويې کړي
يوازې ځانګې د خېږيو يې د ساندو مات غږونه اوري

WWW.SAMSOOR.COM

او نازو ځکه له شپیلیو سره مینه لري
چې له هر غږ نه یې نارې د خپلې مور اوري
پر هغې ګرانه مور کېږ
چې یې په ژوند کې هېڅ لیدلې نه ده
یوازې غږ یې د شپیلیو له نغمو سره مل
د هغې غوږ ته ورځي
او ما د تورو تورو سترګو له میرمنې څخه وپوښتل چې:
نو د هغې مور څوک ده؟
او د خپل کوم جرم سزا به ویني؟
چې غږ یې شته خو خپله نه ښکاري
او آن تردې چې خپلې لونې یې هم نه شي لیدی
نو پیغلې خپله کیسه بیا پیل کړه:
مور راته داسې وویل:
چې ډېر کلونه پخوا
کله چې زموږ کلي کې فصل د غنمو شین و
او دلته نه و لا زیارت ددغو دوه مینو
ځکه هغه وخت لا ژوندي وو
یو پر بل مین وو
او هره ورځ به یې همدلته
چې یې اوس زیارت دی
ددې چینې پرغاړه

WWW.SAMSOOR.COM

د خپلې مينې ديدنونه کول
او د چينې پر غاړه
د ديدنونو پردې ښکلي محل
د ښاپيريو پاچاهي جوړه وه
دې پاچاهي کې يوه ښکلې ملکه وه چې «هوسۍ» نومېده
د خپلواکۍ تاج يې وا يښی پر سر
د هسکو څوکو شنو ځنګلو واکداره
لکه يو بت د غرور
چې د ښايست ساری يې نه وچيرې
ښکلې هوسۍ به له همزولو سره ګرځېدله
آن له سهاره تر بېګاه پورې
د شنو درو، ګڼو ځنګلونو منځ کې
کله به ناسته د چينې پر غاړه
او پرې همزولو به وربل جوړاوه
کله به ولاړه د ګودر لورې ته
د مستو مستو کليوالو پېغلو
د شنو منګيو کتارونو د ليدو لپاره
خو يو ماښام چې د تيارو وزرونه
ورو ورو خوريدل پر ځنګله
او سندر بولې مرغۍ تلې د خپلو ځالو په لور
مسته هوسۍ هم را روانه وه همزولو سره

WWW.samsoor.com

بې پروا ګرځېده خندل یې، ترانې یې ویلې
خپلې ماڼې ته ستنېدله د ځنګله له لوري
چې یو ناڅاپه پرې «لات دیو» را پېښ شو
یو هیبتناکه په رنګ تور او ویرونکی د دیوانو پاچا
چې و راغلی د اوو غرونو، اوو سیندونو له شا
هلته چې لمر پریوځي
د لمر خاته د کلیو ښکار یې کاوه
ځان یې نغاړلی د ماښام څادر کې
چې هېڅ چانه شو لیدی
هوسۍ هم ونه لیده
او په دې راز پوه نه شوه
چې د دیوانو پاچا
وربانده زړه بایللی
خو د هوسۍ ښایست خپل کار کړی و
لات دیو له ځان سره دا پریکړه وکړه:
ځم دافق لوري ته
هلته چې لمر پریوزي
د ماښامونو ښار ته
د ښکرورو مغربي دیوانو
یو لوی لښکر جوړوم
بیا له پاچا د ښاپیریو سره جنګ ته راځم

WWW.samsoor.com

کلي يې سوزم او ځنګلونو ته يې اور اچوم
د هسکو څوکو دنګو غرو غرور يې
د اور او وسپنو په قهر وژنم
او چې هوسۍ زما شوه
بيا به نو دلته پاچاهي جوړه کړم

او د ديوانو پاچا جنګ ته راغی

نو يوه ورځ مازيګر
کله چې زموږ کلي کې فصل د غنمو شين و
هغلته لرې د افق په څنډه
چيرې چې لمر پريوځي
يو د ديوانو لوی لښکر ښکاره شو
چې را روان و ، زموږ د کلي په لور
ترشا يې کلي او ځنګلونه سوي
توري يې سرې په وينو
داوو سيندونو او اوو غرونو له شا
د ماښامونو له تور ښار نه راتلل
او هلته لرې يې خيمې پلنې کړې
د لمر خاته لورې ته
پر هغې لويې دښتې

WWW.samsoor.COM

چې يې د سرو زور مرغۍ درلودې
له هغه وروسته د ديوانو لښکر
له دغې دښتې څخه
درې ځلې بريد وکړ زموږ پر کلي
خو زموږ د کلي د زلمو لښکرو
د ښاپيريو له پاچا سره وه ملاتړلې
او د هوسې پر ننګه ولاړل د ديوانو جنګ ته
کله چې زمکه اور شوه
او په کې وځغاستل وحشي آسونه
کله چې تورو له يو بل څخه مچکې غلا کړې
او بيا په سرو وينو کې ولمبيدې
څه موده وروسته د لوخړو منځ کې
زموږ شاه زلميو د ديوانو پوځ ته ماته ورکړه
خو چې په دنګو شملو ببرته ستنيدل کلي ته
نو د بريو له نارو سره يې
دوه جنازې د دوه مينو راوړې
دغه چې اوس يې هم زيارت شته
د چينې پرغاړه
او په اتڼ اتڼ يې
هغوی همدلته د هوسۍ په هيله
د ښاپيريو د پاچا ښکلې ماڼۍ کې خښ کړل

WWW.samsoor.com

او ماښې دا سې په زيارت وا وښته
خو د سرو زرو د مرغيو ډاک کې
لات ديو يوازې او زخمي پاتې شو
لاس يې پرې شوی او پښه يې نه وه
د خپل کسات د اخيستلو يې غاښونه چيچل
خو يوه ورځ يې په دې دښته کې ابليس وموند ه
او چې يې لاس ورښکل کړل
ورته زنګون يې کېښود
چې ورنه کوډې زده کړي...

او بيا لات د پو راغی زموږ کلي ته

کلونه وروسته چې بيا زموږ کلي کې فصل د غنمو شين و
په يوه توره شپه کې
د لمر خاته له لوري
څوک را روان و د لکړو په زور
نه يې يو لاس و ، نه پښه ورپورې
سترګې يې سرې سرې وې د وينو کاسې
ويښتان يې آن په زنګنو لګيدل
دا هيبتناک او ويرونکی کوډګر
مخامخ ولاړه د زيارت لوري ته

WWW.samsoor.COM

کليوال ټول ويده وو
هېڅ څوک پرې نه شول خبر
يوازې يو ځلې د تالندې يو پړک شو د زيارت تر پاسه
خو له سهار سره سم
کلي کې داسې انګازې شوې چې هوسۍ ورکه ده
کلونه وشول او کلونه کېږي
چې هوسۍ ورکه ده او مور مې ويل:
هغه لات ديو و ، چې راغلی و زموږ کلي ته
دغه کوډګر د خپلو کوډو په زور
په هاغه توره شپه کې
ښايسته هوسۍ خدای (ج) خبر چيرې بو تله
او د هغې له ورکېدو سره سم
د ښاپيريو پاچاهي کې لوی ماتم جوړ شو
کليوال هم خپه وو
ښځو زيارت ته ځېرمه
د غړو (۱)نذر بار کړ
بيا يې د سرو او شنو جنډو ترپاسه
تورې جنډې هم د ماتم لپاره وتړلې
جو مات کې ختم وشو

(۱) غـړي، يـوه ډول ډبلـه ډوډۍ ده چـې لـه خـوږو اوړو او غوړيـو څخـه پخېـږي او کليوالې ميرمنې يې په نذر او خيرات کې ويشي.

WWW.SAMSOOR.COM

او ماشومانو لمر لويدو سره سم
په ويره ويره پرېښودلې لوبې
تولو به منډه کړه او پټ به شول د ميندو غېږ کې
او له دې وروسته زموږ د کلي هغه مستې
بې پروا پيغلې
نورې زيارت ته نه تلې
ځکه ملکه ښاپيرۍ ورکه وه
ښکلې هوسۍ ورکه وه
يو پرديس د لرو لارو

مګر کلونه وروسته
يوه ورځ تکنده غرمه کې د بيديا له لوري
يو لاروی ستړی ستومان ښکاره شو
خولې پرې ماتې رنګ يې تور او ښتی
په ول ول څڼو کې يې خاورې د مزلونو پرتې
يو ازې اوږد کميس يې ځان کې تبرګی يې په لاس
کچکول يې غاړه کې پروت
او په روښانه برندو سترګو کې يې
يوه بريښنا د کوم پټ راز ځليده
نو چې زموږ کلي ته را ورسيده
لږ څه موسکی شو بيا څه وبونګيده

WWW.SAMSOOR.COM

او خپل ستومانه قدمونه يې اوچت کړل د زيارت په لوري
سم چې سبا شو نو د کلي خلک
د مينجور ملنګ په راز خبر شول:
هغه راغلی وله لرې ناآشنا وطنه
له اوو سيندونو نه اوښتی
په اوو غرو ختلی
هغه ليدلي وو په خپلو سترګو
لوی لوی ديوان هم د اروا وو کلي
د ماښامانو محل
او د ښکلا ښارونه
ملنګ له هر څه نه خبرو په هر څه پوهېده
ښايي رازونه د دنيا يې ټول د سترګو په بريښنا کې پټ وو
چا ورنه حال د جادوګرو پوښته
چا ترې کيسې د هغو پيغلو غوښتې
چې د لويديځ د ښارو
د مرمري ماڼيو
د لمر چينو کې لامبي
او په دی منځ کې يو چا حال ترې د هوسۍ وپوښته:
ملنګه !
تا چيرې ونه ليدله؟
زموږ د کلي نازولې هوسۍ؟

د دې زیارت په سرو او شنو جنډو کې
د ښاپیریو یو د پاچا ملکه؟
هغه زموږ د خپلواکۍ څښتنه؟
نو د ملنګ سترګو کې بیا شوه درازونو بریښنا
یوه شیبه غلی و
او بیا یې داسې وویل:
ما هغه ولیدله
چې زندانۍ وه د لات دیو په فرمان
په یوه لرې ناآشنا وطن کې
د شنو جلګو ترڅنګه
د دنګو کړکو(۱) په یو لوی ځنګل کې
او د دې لرې نیستان له سره
یوازې باد تېریده
زاڼې یې نه درلودې
هیلۍ هم نه وې په کې
یوه زړه دیو بوډۍ
چې یې په تاج کې د دې کلي (کوه نور) ځلیده
وه ملکه د ها وحشي نیستان
او ماته داسې دیو بوډۍ وویل:
ملنګه واوره کیسه:

(۱) کړکي: ناي ها، نلونه

WWW.samsoor.COM

دلته د هسکو هسکو غرونو او د شنو ځنګلونو
د ښاپيريو ملکه بندي ده
نوم يې هوسۍ ده او په کلي کې يې
نارينه زوکړې سره سم د تورې چل زده کوي
هغوی سرو باندې پګړۍ تړي شملې يې هسکې
ديوان ويريږي د هغوی جګړې ته نه شي ورتلای
لات ديو، چې زوی دی زما،
د هغوی جنګ کې شو بې لاس او پښو
څو يې چې خپل کسات ته
ابليس نه کوډې زده کړې
او د ابليس ورته وروستی وصيت همدا و، چې:
دې کلي ته د تګ لپاره

توره تر ملا مه تړه!
لمن کې زر يوسه!
لات ديو د کوډو په زور
هوسې د کړکو د ځنګلو بندي کړه
او ما (ملنګ) سره زاړه شراب وو
چې مې پرې مسته کړه زړه ديو بوډۍ
نو مې ترې راز د دې طلسم وپوښت
چې هغې داسې وويل:
که څوک له دغه نيستان څخه کوم کړکۍ يوسي

WWW.samsoor.COM

ورنه شپیلۍ جوړه کړي
او بیا یې وغږوي
چې غږ یې لاړ شي آن د هسکو هسکو غرو کلي ته
د ښاپیریو ها ښایسته شهزادګۍ
پیغله نازو یې واوري
هغه چې ډېره په هوسۍ ګرانه وه
نو به نازو ددې شپیلۍ له ستوني
د خپلې ګرانې مورکۍ غږ واوري
کله هوسۍ ،چې نازو پوه کړي په راز
نو به پاچا د ښاپیریو کړي دا کوډې ماتې
یا خوله کړکي ځخه ځوک چیرې قلم جوړ کړي
بیا یې د هسکو هسکو غرو د کلي
د ځو زلمیو په سرو وینو کې غوټه کړي
او پرې لیک ولیکي
که دغه لیک نازو ته ورسیږي
بیا هم طلسم د تیارو ماتیږي
نو زه ملنګ، چې په دې راز خبر شوم
پټ په غلا ورغلم ځنګله نه مې یو کړکی مات کړ
هغه مې راوړ د ختیځ تر کلیو
خو یوه ورځ له ورځو
سم چې د لوړو غرونو کلی ته را ورسیدم

WWW.samsoor.COM

شپه مې د لوړو څوکو خواته یوه شنه دره کې
د کوم شپانه په شپول کې تېره کړله
سهار چې کلي ته راوخوځېدم
کړکۍ مې هېر شو هلته
او چې سبا را یاد شو
په بېړه ورغلم هماغه شپول ته
خو زما برخه دې په اور وسوزي
کړکۍ د ورکو ورک شو
ډېر پسې وګرځېدم
مګر پیدا مې نه کړ
خدای خبر چیرې و پیریانو وړی...؟

او هغه کړکۍ ما شپونکي پیدا کړ

...او چې کیسه زما د ښکلې مینې
- چې وه میرمن د تورو تورو سترګو -
دلته راورسیده
نو را په یاد شو ماته
هاڅو کلو نه پخوا
د پسرلي یوه ورځ
کله چې زه مې د نیکونو په لاس

WWW.SAMSOOR.COM

هغه جوړ شوي شپول ته بیا ورغلم
چې هلته دمه وکړم
مګر د شپول څنګ ته مې
په حیرانتیا ولیدل
څو ناآشنا پلونه
او یو د کړکو ډنډر
یو داسې کړکی چې یو بند یې وله بل څخه په لویشتو لرې
ما هم په خپلو لاسو
ورنه شپیلۍ جوړه کړه
چې اوس پرې هر مازیګر
دادی سندرې بولم
او چې زما دغه کیسه واوریده ښکلې پیغلې
نویې له ډېرې ویرې
له تورو سترګو څخه اوښکې راغلې
او په ژاړ یې راته داسې وویل:
آه ! خدایه دا څه اورم؟ !
له تانه هیله کوم
نوره شپیلۍ مه وهه !
ځکه چې مور مې ویل:
په هاغه ورځ چې ها زړې دیو بوډۍ
ملنګ ته راز د دې طلسم وویل

WWW.samsoor.com

نو چیرته پټ هغه ابلیس واوریده
او پرې خبر یې کړ دیوانو پاچا
لات دیو د کرکې او یا ویرې او غوسې له زوره
د کړکو نیم ځنګل ته اوروته کړ
او داسې هوډ یې وکړ:
له نن نه وروسته لمر خاته لوري ته
په تېره بیا د هسکو غرو کلي کې
چې هر زلمي شپیلۍ ته شونډې وروړې
نو پرې حرام شه ژوندون!
او اې زما لورې!
اې واکمنې په ځوانۍ کې د مرګ!
ولاړه شه! والوځه!
د هسکو هسکو غرو کلي ته
هلته چې لمر راخیژي
او هر زلمي چې غبرګوله شپیلۍ
نو ځوانیمرګ یې کړه، ژوندون ترې واخله!»
دلته نو بیا زما د ښکلې مینې تورې سترګې
خدای (ج) خبرولې شوې له اوښکو ډکې
نو یې په ویره ویره
او ساه نیولې ژبه وویل چې:
مګر ته نه یې خبر؟

WWW.SAMSOOR.COM

همدا پرون يې زموږ کوز کلي ته
د يوه زلموټي جنازه راوړه
چې لا هماغسې يې لاس کې وه شپېلۍ نيولې
خلک ونه پوهېدل
چې دا د چا له لاسه؟!
او ستا شپېلۍ خو ده هماغه سحرګره شپېلۍ
چې د تيارو پاچا ترې ويره لري
ځکه نو هيله کوم:
نوره شپېلۍ مه وهه
نه چې خدای (ج) مه کړه دا ځوانيو د مرګ
توره واکمنه پر تا پېښه نه شي...
هغه سات مه کړې ربه!
هغه سات مه کړې ربه!

دوهمه برخه

د نازو د ښايسته مانۍ ميلمه شوم
څوک چې ريښتينی ژوندون نه پېژني
هغه ويرېږي د مرګي له غږه
آه! د ژوندون غلامۍ
څه ويرونکې يې ته:

WWW.samsoor.COM

او زه هم وویریدم
نو مې له دې ورځې نه وروسته د شپیلۍ غږول هم پرېښودل
چې مې د تورو تورو سترګو له میرمنې سره
د مینې شور له ترانو نه تش کړ
نو راته څه پاتې شول؟
یوه خولګۍ، یوه موسکا او بیا په مینه کتل
بس هره ورځ زموږ د مینې د کورګي میلمه وو
خو یوه ورځ له ورځو
چې باد په کریغو کریغو
او قهرجن آواز په زوره نځولې ونې
مامې رمه پنډه کړه
او بیا مې وګنډلې سترګې د شینکي کلي په لارو پورې
ګوندې پرې راشي زما ښکلې مینه
چې یو ناڅاپه مې د سرله پاسه
د سارانیو شنو کوترو سیل راوڅرخیده
او د ځنګله له زړه نه
د یوه آس د ځغاستې غږ راغی
باد لا په کریغو سرو
چې د شنو ونو ترشا
یو څوک په سپین آس را ښکاره شولې
باد یې د شنه څادر لمنه رپوله شاته

WWW.SAMSOOR.COM

مخ يې نقاب کې پټ و
په خپل کوډګر غږ يې ناري کړې دا سې
آهای !
د هسکو هسکو غرو شپونيکه واوره
د ښاپيريو د پاچا ريباريم
زموږ شهزداګۍ چې دې ژوندۍ وي مدام
يم رالېږلی دلته
او دا پيغام لرمه:
« ته د نازو ميلمه يې !»
نو دغه آس به تا ماڼۍ ته بوځي
زه به دې ببرته تر راتګه پورې
دلته رمه وساتم
او زه حيران شوم حيران
چې خدايه دا به څه وي؟ !
خوشيبه وروسته مې هر څه ومنل
لکه په ما ، چې ښاپيريو وي څه کوډې کړې
نو پر سپين آس باندې مې يون پيل کړ
پر ناآشنا او ناڅرګندو لارو
د شنو ځنګلونو ترمنځ
لکه دنيا چې ټوله ډکه وي له هسکو لويو شنوونو نه
هسې بې سده وم روان خدای خبر کوم لوري ته

WWW.samsoor.COM

په خپله ورک ومه له خپله ځانه
لکه يو څاڅکی او ښکه
د شنه ځنګله له سترګو وڅڅېدم
وبهېدم
او اضطراب مې په هر رګ کې لکه اور ځغلېده
زما په مخ کې يوه شنه دره وه
لکه په پيغله چې شين شال وي هوار
يا په شنو پاڼو باندې اوري آبشار
او شيبه وروسته ګرد له شوه
لړې راغلې
او غبار پريوتو
يوازې لرې نه د مستې شرشرې سندرې
لکه بهير د هستۍ غوږ ته راته
خو لږ چې وړاندې ولاړم
ګرد له والو ته او لمر راوخوت
او خدای (ج) خبر زه وم په کوم جنت کې؟ !
يو پسرلی، يوه ښکلا او يوه مسته وږمه
چې شرشرې نه وربدل د اوبو سپين غمي په شنې جلګې کې
او د جلګې تر شامې ولیده د حورو ماڼۍ
زما په لار کې ښاپيرۍ ولاړې
زلفې يې زما تر هر قدم لاندې فرش

WWW.samsoor.COM

او د ماڼۍ په دروازه کې مې نازو ولیده
ها د ښکلا ملکه
خدای(ج) يې جوړ کړی هر اندام په قدرت
کټ مټ زما د ښکلې مينې په شان
سترګې يې تورې تورې
ما ویل هماغه به وي
هره خندا ، هره ادا او هر یو ناز یې هسې
غږ یې هماغه او خوږې خوږې خبرې یې هم
او زه حیران وم حیران
چیرې نازو او چیرې زما د تورو سترګو مینه؟
مګر هغه کټ مټ هماغسې وه
زه لا حیران وم چې نازو له لاسه ونیولم
او په هماغه کوډګر غږ یې راته داسې وویل:
دا ستا قدم پر لیمو
اې زما د مینې پاچا
ستا د شپیلۍ له ستوني
ماته زما د مورکۍ غږ راته
مګر مودې وشوې چې ستا د شپیلۍ ستونی وچ دی
اخر دا ولې وایه
ته خو د مینې او ښکلا ریبارو ې
ته د سندرو پاچا

WWW.samsoor.COM

او ته د تږیو ښاپیریو د مراد چینه وې
وایه درځار شم وایه !
ولې شپیلۍ نه وهې؟
او لکه تېر وختونه
د شنه ځنګله له څنګه
ستا د کوډګرو نغمو غږ نه راځي
چې زه د شنو کوترو سیل کې بیا دروالوځمه
او پټه پټه د ګلونو منځ کې
تا ته نږدې درشمه ډېره نږدې
او ستا د شنې شپیلېۍ له ستونې څخه
د خپلې ورکې مورکۍ غږ واورمه
ته پرې خبر یې که نه؟
ستا د شپیلۍ سندرو
د ښاپیریو پاچاهي ویښه کړه
او مور پـه هر څـه پوه شو
ما خپله مور وموندله
او اوس زموږ شهزاده
چې «آدم خان» نومېږي
توره تر ملا تړلې
بیا له لات دیو سره جګړې ته وتی
څو چې د کړکو له ځنګله څخه زموږ د خپلواکۍ ملکه

WWW.samsoor.com

ښايسته هوسۍ خلاصه کړي
او زموږ د کلي غرور بيا وګټي
نو تا نه ځار شم اې د هسکو هسکو غرو شپونکيه
شپيلۍ دې وغږوه
چې د ديوانو طلسمونه مات شي
نو راشه زموږه د ماښۍ ميلمه شه
زه به د خپلو تورو سترګو مينه تا ته درکړم
تا به د غيږې ټال کې وزنګوم
تا به د ناز چينه کې ولمبوم
تا ته به درکړم د سرو شونډو څوکې
او تا به مور کړمه د زلفو په خوب
راشه زما ميلمه شه
او ما ته وغږوه خپله شپيلۍ
او زه هم داسې شوم ميلمه د نازو
لکه له ما څخه چې ځان هېر شو
بس د ټول ژوند همدا خوږې ورځې وې
د نازولو د ماښۍ مېلمستيا
د ښايستونو باران
او د شرابو پيالې
د ځلبلونو اوښاديو شيبې
جامې وريښمينې او په زرو کې ډوب

WWW.samsoor.COM

را سره مل به وې ښایسته ښاپیرۍ
د نازو غېږه وه د مينې جنت
هرې خندا يې د زړه زنګ مينځلو
هرې موسکا يې د عشق نور اوراوه
شپه به يې بوتلم
راته تخت به يې کړه خپله سينه
زه لوبيدم لوبيدم
ترڅو به خوب راغی د زلفو تال کې
نو ما د ښکلو ښاپيريو په دې شنه جنت کې
د ژوند نغمې بللې
او هره ورځ به مې شپیلۍ وهله
خو یادېده به مې تل خپله مينه
هغه زما د ژوندون ټوله موخه
هغه د تورو تورو سترګو ميرمن
هغه ښایسته او هغه ټوله مينه
هغه ساده او کليواله پيغله
کله به خوب ته راغله
څه پريشانه او خپه ښکارېده
چې به يې غرونو او ځنګلونو کې نارې وهلې:
« ای زما د ژوند ارمانه !
اې زما د مينې پاچا !

WWW.samsoor.com

اې پرما ګران شپونکیه !
وایه په کومه ورک شوې؟ !»
- او چې سهار به ویښ شوم
نو د نازو غېږ به لمده وه زما پر سپینو اوښکو
زه د نازو په مکیزو کې ګېروم
زه یې د زلفو په زنځیر تړلی
زه یې د مینې په زندان کې بندي
د هغې سترګې هم کوډګرې وې وژل یې کول
کټ مټ زما د ښکلې مینې په شان
تش په همدومره توپیر
چې زما مینه وه د کلي ساده
او دا په خوی ښاپیرۍ
هغه د کلي کوچۍ
دا د ماښیو حوره
نور یې ښایست هماغه
او تورې سترګې یې هماغسې له مینې ډکې
خو زما خپله مینه نه هېریده
لا یې یاد ونو پر زړه اور لګاوه
بس زه د مینو او یادونو په بستر کې پروت وم
د سوز او ساز پر پوله
د ښاپیریو میلمه

WWW.samsoor.com

یاد نازو بندیوان
د خپل هنر قرباني
د خپلې شنې شپیلۍ د سحر اسیر

آدم جگړې نه راغی

خو یوه ورځ له ورځو
د ښاپیریو په حرم کې یو لوی جشن جوړ شو
د خوشالیو قیامت
او د ښادیو محشر
د نڅاګانو، پایکوبیو او ګډاوو دروبڼ
د مستو مستو خنداګانو څپې
او چې خبر شوم نو آدم و له جګړې راغلی
ورسره لوی لښکر زموږ د کلیوالو ترشا
شمله اوچته، غاړه هسکه، یو سوبمن شهزاده
د هسکو غرونو د ګوربت په شانې
څومره مغرور څومره واکمن شهزاده
چې یې لات دیو یو ځلې بیا و په ګونډو راوستی
لکه فاتح ابدالي
یو بریمن شهزاده
هوسۍ هم وه ورسره

WWW.samsoor.com

ها زموږ د کلي د غرور او خپلواکۍ واکمنه
چې د لويديځ د تور ځنګله بندي وه
له دې خبر سره حريم د ښاپيريو ته اختر راغی
ماخو ګومان کولو
ښايي اسمان د خپلې ټولې خوشالۍ لمنه
نن پر همدوی شيندله
او زمکې ټول د خنداګانو ګلان
د دوی پر سيمه شنه کړل
ددې ښاديو منځ کې
نازو زما څنګ ته راغله
هغه په شنو جامو کې
د ګل په شانې ښايسته ښکاريده
زه يې په مينه مينه ښکل کړم بيا يې وويل راته:
اې زما د مينې او ژوندون سروره !
ته پرې خبر يې، چې دا ټوله خوشالۍ موږه ته تابښلې
د خپلواکۍ واکمنه
زموږ هوسۍ همدغه تاګټلې
ستا دا احسان د هيرولو نه دی
ځکه نو زموږ شهزاده غواړي خپل تاج تاته درکړي
خو ما نازو له لاسه ونيوه دربار ته ولاړم
د ښاپيريو د حرم دربارو ځومره ښکلی

WWW.samsoor.COM

هلته د تخت له پاسه ناست و زموږ غازي آدم خان
چې زه یې ولیدم را پاڅېد او راغاړې ووت
بیا یې خپل څنګ ته په تخت کېنولم
راته یې وکتل په مینه مینه
او زما شپیلۍ ته یې لاس ونیولو
سم چې ماورکړه نو یې ښکل کړه
بیا یې پورې کړه په سترګو سترګو
وروسته یې داسې وویل:
د لوړو غرو ،د سردرو اتله !
چې زموږ مات غرور دې وګټلو
غواړم د هسکو سردرو پاچاهي تاته درکړم
او خپله دغه نازولې خور «نازو» هم ستا کنیزه کړمه
ته یې منې او که نه؟
ما په خوله هېڅ ونه ویل
یوازې تاج مې له غلامه واخیست
چې د غازي آدم خان مخ مې ښکل کړ
نو بیا مې تاج ورته پر سر کېښوده:
«د ښا پیریو پاچاهي دې مبارک شه غازي !
ته توریالی یې د هوسۍ ګټونکی
ننګ خو ستا تورې وکړ
زما د شپیلۍ نغمو یوازې تاته لار ښوولې

WWW.SAMSOOR.COM

زما سندرې وې يوازې د وينښتيا انګازې
اوس چې هوسۍ ستنه شوه
زه به مې هم بېرته خپل شپول ته ولاړ شم
هلته يو ځوک لا ما ته لارې څاري
او زما يادونو سره مينه کوي
هغه د تورو تورو سترګو مېرمن
زما په تمه ناسته
لا مې په لاره کې پلونه په ليمو ښکلوي
ته پرې پوهېږې غازي؟
هغې به ځومره وي سلګۍ وهلې
آه ! چې شيندلې به يې وي ځومره اوښکې
زما په ورکو لارو
زه همدا نن ورګرځم
رمه مې پاتې ده او شپول مې رنګ دی
مېږې مې هره ورځ په خوب کې ويني
واره سيرلي به مې بغارې وهي
او ښکارې آس به مې غوسه وي ځومره
تاته دې خپله پاچاهي مبارک
زه درنه ولاړم غازي !
زه درنه ولاړم غازي !
د غازي سترګې شوې له اوښکو ډکې

WWW.samsoor.COM

هک پک حیران چې راته څه ووایي
ښایي غوښتل یې ما په غېږ کې ټینګ کړي
یا مې لاسونه ښکل کړي
یا خو کوم څه ووایي
خو زه په بیړه ترې را پاڅېدم، چې ستون شم بېرته
او چې ماڼۍ نه راوتلم نو مې مخې ته نازو راشنه شوه
هغه حسینه نازو
هغه زړه وړونکې نازو
هغه د مینې چینه
څومره ښایسته وه نازو
خو ما یې سترګو ته کتلی نه شول
ما یې لیمو کې د خپل جرم کیسه نه شوه لوستی
د یو نیمګړي عشق د ماتې جرم
د یوې لنډې نیمه خوا مینې د پای او هیرولو جرم
ما ګنهکار د مینې
لا څه ویلي نه وو
چې د سلګیو منځ کې
راته نازو وویل:
زه به له تا څخه ژوندون نه غواړم
یا مې حلاله کړه په خپلو لاسو
یا خو چې هر چېرته ځې ما هم بوځه

زه شهزادګۍ د ښاپيريو د کول
زه نازولې د نازونو د کور
زه د ماښيو ډيوه
هو !
زه مغروره ښاپيرۍ به شمه ستا کنيزه
مګر د خدای (ج) لپاره
چې ما يوازې د مرګي غېږې ته مه ورسپاره
نوما د دنګو دنګو غرونو شپونکي
چې د رګ وينې مې د لمر له پلوشو جوړې وې
د هغې اوښکو ته نور نه شو کتی
ځکه مې لاس ورکړ او دواړه را روان شولو د غرو کلي ته

تلو له زيارت څخه تر کلي پورې

موږ لا روان وو تلو د غرو کلي ته
لار مو وه ټوله په ځنګلو پوښلې
يوازې لرې نه ليدلې مو د غرونو څوکې
چې په لمن کې يې زموږ د مينې کلی جوړو
چې هلته زما د تورو سترګو ښکلې هم اوسېده
موږ لا ځنګله کې د خېړيو او زيتونو منځ کې لار وهله
چې يو ناڅاپه اسمان وريځو ډک کړ

WWW.samsoor.COM

څه تورې تورې وريځې
لکه شګوم د لات ديو
او لکه دود د دوزخ
لکه د تور ښامار له ژامو څخه وتې لړې
راغلې اسمان يې پټ کړ
مورې د باران له ويرې
ديو زاړه او دنګ چنار ډډې ته ننوتو
ښکلې نازو ويرېده
او ټوله پټه وه زما په غېږ کې
زمورې سترګې وې اسمان ته پاتې
خو باران نه وريده
يوازې تالنده و برېښنا کېدله
مورې لا حيران وو
چې ناڅاپه له اسمانه ځنې تندر پرېوت
هو !
تندر پرېوت او زمورې پر چنار را پرېوت
ها دنګ او زوړ چنار چې مورې يې په غېږ کې پټ وو
زمورې تر مخې څانګې څانګې شو او اور پرې بل شو
چنار لمبه لمبه شو
چنار ايرې ايرې شو
اور په ځنګله پورې شو

WWW.SAMSOOR.COM

شنې پاڼې وسوځېدې
نازو له ما زه له نازو نه ورک شوم
هر خوا لوګي هر خوا لمبې تاوېدې
هره خوا څانګې ماتېدې سوزېدې
ما په نازو پسې نارې وهلې
خو هغه چیرې خدايزده زه چیرې وم
یوازې اور را تاوېدلو هر خوا
خو څو شیبې وروسته مې ولید له شنه کوتره
چې د لمبو له منځه ووتله والوتله
نو زما زړه صبر شو ومې ویل:
آه خدایه شکر چې نازو دې بچ کړه
او چې نازو والوته
زه لا د اور د ښامار خولې ته پروت وم
لار د وتلو له لمبو ورکه وه
ما ویل چې سوزم دادی اور اخلمه
چې یو ناڅاپه مې پر سر د کوم چا سیوری خور شو
خدايزده سیمرغ و که هما وه د ژوند
بس زه یې پورته کړم هوا ته د سره اور له منځه
د کوم جنت په لور یې بوتلمه د شور له منځه
لرې اوږدې لرې د شنو لویو ځنګلونو منځ ته
د چنارونو د خیړیو د زیتونو منځ ته

WWW.SAMSOOR.COM

هلته وه پته د پيريانو زړې ونې سره
يوه مانۍ ولاړه
د سپينو ستورو له الماسو ، له مرمرو جوړه
فضايې ټوله وه د مينې له سندرو جوړه
د سپينو سپينو شرشرو د ترنم په منځ کې
يوه سرلوړې يوه دنګه مانۍ
هومره ښايسته وه لکه خيال د شاعر
څه ځلېده دغه ګلرنګه مانۍ
او زه يې مخ ته ولاړ
چې خدايه څه به کېږي
زما د ژوند دا سرګردانه پاڼه
بيا د کوم باد پر لمن پريوتله
زه لا حيران وم حيران
چې چا مې لاس ونيوه
آه ! څومره ښکلی لاس و
څه نازولی ،
څومره سپين و
څومره پوست وخدايه !
او چې د لاس ميرمن مې وليدله
يو ځلې بيا له هوښه ووتلم
يوه د حسن پرښته مې وه ولاړه مخ ته

WWW.samsoor.com

کټ مټ زما د هغې مينې په شان
کتل هماغه، ناز هماغه او ښکلا هماغه
مينه هماغه، شور هماغه او ځلا هماغه
ما ويل چې ومې مونده
ما ويل چې مينه مې ده
ما ويل قربان دې شمه ومې موندې...
مګر افسوس افسوس
چې زما مينه نه وه
زما د ښکلې سترګې تورې تورې
خو ددې ښکلې سترګې بل ډول وې
ويشتل يې هسې وو وژل يې هسې
کتل يې هسې وو ،موسل يې هسې
يوازې رنګ يې زما د مينې نه و
دا سترګې شنې وې د اوبو په شانې
شنې د اسمان شنو ښيښو په شانې
بس زه پرې پوه شوم چې پردۍ ده زما مينه نه ده
خو دې هماغسې کتل راته په مينه مينه
ما ويل چې څه دې اې د حسن او ښايست ملکې !
ته چې تصوير يې زما د ښکلې جانان
يوازې سترګو کې يې رنګ نه لرې
د تورو تورو ليمو جنګ نه لرې

WWW.samsoor.com

وايه چې څوک يې او له کومه راغلې؟
د کوم طلسم له سدومه راغلې؟
خو ښکلې پيغلې لا څواب کې راته هېڅ نه ويل
لا يې همداسې زما سترګو ته کتل په مينه وړې نظر
خو شيبه وروسته را نږدې شوه ماته
بيا يې ښايسته ليچې را پورته کړلې
د مړوندونو هار يې وتاړه زما پر غاړه
او زما پر شونډو يې د شونډو باران وورواه
د تودې غېږې د سکروټو کان يې وورواه
او زه يوه شيبه کې ډوب شومه ،هم وسوزېدم
د خوند په سيند کې، د هوس په اور کې
نو دغې پيغلې راته داسې وويل:
زه له اوو غرونو اوو سيندونو ها خوا
د ماښامونو د وطن شهزادګۍ
او د لات ديو ها نازولې لور يم
چې په ځوانۍ کې د مرګونو واک په لاس کې لرم
د هغو دنګو شاه زلميو ژبيو مرګ وم چې شپيلۍ غږوي
چې چېرته ناست وي په کېږدۍ کې
او سپوږمۍ نڅوي
ما د هغو له ځوانيمرګو زړونو وينه ويسته
ما يې په ستوني کې وژله د ژوندون سندره

WWW.samsoor.COM

او ورته غوږ کې مې ویله له هستۍ نه د بیلتون سندره
ما زلمي ځکه وژل
څو چې په خپلې شپیلۍ مات نه کړي زموږه ابلیسي طلسم
نو زه د لمر د راختو سیمې ته
او داد هسکو دنګو غرو کلي ته
ددې لپاره وم راغلې ګرانه!
چې د زلمیو د شپیلیو ستونې پرې کړمه ګونګې یې کړمه
خو یوه ورځ له ورځو
ستاسو پر کلي باندې پیښنه شومه
ته مې د شنې خیرې تر سیوري لاندې ناست ولیدې
چې په کوډګره ساه دې
چاته شپیلۍ وهله
ته ډېر ښایسته ښکارېدې
لکه ریدی لکه غاټول د بیدیا
لکه روڼ ستوری د سبا ځلیدې
او ستا کوډګرې شپیلۍ
ستا ښکلې دنګې ځوانۍ
له مانه زړه واخیسته
زه چې دښمنه د شپیلیو د سندرو ومه
زه چې وژونکې د ځوانیو د لښکرو ومه
ما!

WWW.samsoor.COM

همدا ما هم پر تا زړه بايلوده
او زه پر تا هومره مينه کړم خداى (ج)
چې ليونۍ شوم هر څه هېر شول رانه
ځان رانه ورک شو او جهان مې ورک کړ
د خپل ښايسته غرور کاروان مې ورک کړ
ته مې ونه وژلې، نه مې دې شپيلۍ وا خيسته
يوازې ځنګ ته به دې کيناستم
او ټوله ورځ مې تاته کتل
روح مې دا ستا د شپيلۍ ټال کې زنګاوه زنګاوه
ژوند مې ستا عشق کې ډوباوه ورکاوه
خو يوه ورځ له ورځو
چا رانه ورک کړې رانه غلا يې کړلې
رانه يې يووړې خدايزده کوم لوري ته
نه دې د ښکلې شپيلۍ غږ راتللو
نه مې دې پل، نه کوم اثر موندلو
زه ليونۍ شوم ليونۍ ليونۍ
لکه بنګساره سارانۍ ليونۍ
خو يوه ورځ مې په دې دښتو کې ابليس وليده
ما ورنه ستا د نوم تپوس وکړلو
او د هغه له خولې خبره شومه:
چې ستا شپيلۍ زموږ طلسم مات کړ

WWW.SAMSOOR.COM

او آدم خان ستا د نغمو په مرسته
د آزادۍ هوسۍ ستنه کړه بېرته
ما ویل چې ښه شوه ګوندې هېر به دې کړم
ګوندې چې مینه دې په کرکه واوړي
ځکه چې تا زموږ غرور وواژه
خو زما دا هیله ترسره نه شوه
ستا مینې لا په زړه کې زور واخیسته
عشق دې له مانه د ژوند پور واخیسته
در پسې وګرځېدم وګرځېدم
ایله مې نن د خپل طلسم په زور
په دې ځنګله کې دا سې وموندلې
او س هم لا نه پوهېږم خوب دې که رښتیا دې وینم
نه نه ریښتیا ده ته مې غېږه کې یې
زه ستا د مټو زور په ځان کې وینم
او ستا د مینې شور جهان کې وینم
له نن نه وروسته دا ماښې او یو لښکر د مغربي ښاپیرو
دغه سپرلی دغه ښکلا دغه ژوند
یو زه او ته به یو او مینه به وي
ته به زما د زړه او ځان پاچا یې
زه به دې غېږه کې ټول عمر تېر کړم
له تا به تل چارپیرو مه لیچې

WWW.samsoor.com

په خپلو زلفو به دې پټ ساتمه
سپينه خولګۍ به درکوم درکوم
په ښکلي ناز دې نازوم نازوم
ته دې شپيلۍ غږوه
زه به دې ناڅمه سرود ته لکه سپينه ماره
ته دې ځوانۍ ځلوه
زه به دې مخ ته شمه شنه هينداره ...

او زه شوم داسې د دې پېغلې اسير

نو له دې ورځې وروسته
زه د لويديځ د ماښامانو د ښار
د شهزادګۍ اسير شوم
د چا د شنو سترګو په دام کې ګير شوم
د وخت کاروان همداسې تللو تللو
او زه يې هم ځان سره وړلم يوه ورک منزل ته
ورځ په جامونو او سندرو کې ډوب
شپه هم د غېږې په خوندونو کې ډوب
ومه د خداى (ج) د نعمتونو مېلمه
د ښايستونو او رنګونو مېلمه
مګر افسوس چې دا جنت جنت ژوند

WWW.SAMSOOR.COM

ماته دوزخ دوزخ و
زما ليوني زړګي هماغه ورکه مينه غوښتنه
ها کليوالـه هغه د ننګه نجلۍ
هغه حسينه ها ملنګه نجلۍ
هغه د تورو تورو سترګو مېرمن
ها لومړنۍ ها آخرينه مينه
چې زه يوازې د هغې په ياد او خيال ژوندی وم
د ساه مې تله راتله هغې سره وو
زه له هغې، هغه له مانه ډکه
هره شيبه مې زړه هغې سره و
مګر افسوس چې اوس اسير وم اسير
هو کې اسير له دې فرنګې سره
دغې د شنو سترګو ګلرنګې سره
لکه تړلی په کمخويې چې يم
نه ترې وتی نه تښتيدلی شومه
زه يې د کوډو په زور بند ساتلم
پر ما يې وکړ ابليسي طلسم
پر ما راتاوو د وريښمين وريښمين نظر زنځير
د ورځو، مياشتو ،د کلونو يو کوډګر رنځير
خو له کلونو يو کال
او يوه ورځ له ورځو

WWW.samsoor.com

چې په ځنګله باندې را پريوتل
دو سپنو وحشي آسونه
له رنګه تور په سترګو سره وو څه ياغي آسونه
چې پرې سپاره وو پيريان
په سر يې الوتل د سربو او فولادو کارغان
او دې کارغانو د غضب اور په ځنګله وشينده
نو د شين سترګې ماڼۍ هم تالا شوه
خدايزده پخپله د لويديځ شهزادګۍ څه شوه
او په کومه ولاړه
زه هم آزاد شوم آزاد
مګر حيران ومه او نه پوهېدم
چې لا د وخت په زړه کې څه پاتې دي؟!

دربيمه برخه

پر شينکي کلي مې وربړي د اورونو باران

چانه پوښتنه وکړم:
زما د ژوند دا ناڅرګنده لاره چېرې رسي؟
آهای!!!
له چانه وپوښتمه:

WWW.SAMSOOR.COM

چې زه په کومه ولاړ شم؟
دا څه د سرو پیریانو ځغاسته ده
او څومره شور دی؟
زما د ناز په خوب ویده کلي ته کوم لوري نه لار تللې ده؟
وحشي آسونو هر څه پښو لاندې کړل
د هسکو دنګو غرونو کلي، هم ځنګل هم خلک
نو زه به چیرته ولاړ شم؟
خدای (ج) خبر زما پر شپول به څه را پېښ وي
آخ! ماته ګرانې رمې
کومو لیوانو به داړلې یې لا داړي به دې
زما اصیله ښکاري آسه! خدایزده
چې به د کومو وسپنیزو آسو
په تور درو بڼ کې ګیر یې؟
آه! خدایه نه پوهېږم
چې زما ودان کلی به څومره رنګ وي
خدایزده زما د تورو تورو سترګو
هغه بیبا که
هغه مسته لیونۍ مینه به چیرې وي اوس؟
خدایه قربان دې شمه ویې ساتې!
خدایه! ړندې کړې د پیریانو سترګې
که به بد ګوري ورته

WWW.samsoor.COM

دادی درځمه میني !
زما د تورو تورو سترګو میرې !
او له دې وروسته مې لټون پیل کړ
د خپلې مینې لټون
خدایزده چې چیرې به وي
زه مې د کلي په لور مخ ته ځمه
لا د پیریانو لښکر ځغلې هر خوا
کله چې کلي ته را ورسیدم:
آه خدایه دا څه وینم؟
کلی مې څومره بدل شوی په رنګ
هر څه یې سره دي، دیوالونه او کوڅې یې سرې دي
د ځمکو فصل، ګودرونه او ویالې یې سرې دي
زلمي څادرنه لري
د نجونو سر یې لوڅ دی
ربه زما پر کلي څه راغلي؟
چا یې غلا کړې ده د رنګ شهزادګۍ
چا یې لوټلې ده د خوند شهزادګۍ
زما د ښکلې ماشومتوب تاج محل
زما د مستې ځوانۍ ښکلی حرم
زما په ستورو ښکلې شپې هم چا سرې کړې رانه

WWW.samsoor.COM

څو مره بد رنګه شپې دي
ښکاري په وينو سرې دي
کليه ! په تا مې دا سې شپې چيرې هم نه لو رېږي
زه دې ليدلی دا سې نه شم کليه !
د وينو رنګ کې مې ډوب نه خوښېږي
زه د رنه څمه کليه
د هغو غرو په لوري
چې مې د مينې راز په زړه کې لري
چې مې د مينې غږ په خوله کې لري
ښايي چې تا به هېر کړم
خو خپله مينه هيرولای نه شم
هغه د تورو تورو سترګو ميرمن
هېڅکله هم له زړه ويستلای نه شم
ځکه هغه ما هيرولای نه شي
زړه نه مې لرې غورځولای نه شي
ورځم د غرونو غېږ ته
ګوندې چې هلته به يې بيا پيدا کړم
هو زه بارو لرم چې وبه يې وينم
ځکه چې خدای (ج) هم د مينو مل دی.

او ما د تورو غرونو لار ونيوه

WWW.samsoor.COM

ځمه د غرونو خواته
او وايم دا سندرې:
«ليونۍ ميني كړم اشنا له بيابانه سره
پربږدئ چې ګرځم ليونی په غرونو
د ليونۍ ميني له لاسه
ناست يم د غم د غره د پاسه
د تصور په ټال زنګېږم له خپل ځانه سره
پربږدئ چې ګرځم ليونی په غرونو
د چا د شوخ نظر لپاره
په غرونو ګرځم ناكاره
د ميني شور مې لګېدلی له اسمانه سره
پربږدئ چې ګرځم ليونی په غرونو.»
خو يوه ورځ له ورځو
كله چې ورسېدم
يوې رڼې او ښايسته چينې ته
راته د تېرو وختو خيال پيدا شو
پر زړه مې و وريدل تېر يادونه
هغه د پيغلو ډله
چې به چينې ته راتلې
په خندا ګانو مستې

لکه د ګلو څانګې
په نرۍ ملا ماتيدې
تر شنو منګيو لاندې
او هغه ورځې زما د تاندې ځوانۍ
چې په سندرو مست وم
څومره په سوز به مې شپيلۍ وهله
هغه ښايسته وختونه
ها د جنت عمرونه
لکه يو خوب چې وينم
خو اوس چينه ميراته
ګودر يې ورک دی لاره هم نه لري
ښکاري کلونه کيږي
چا ورنه څاڅکی اوبه نه دي وړي
هېچا يې نه دی په هينداره کې وربل جوړ کړی
چا يې په غاړو کې خندلي نه دي
چا يې تر څنګه د شپيلۍ نغمې وهلې نه دي
ما په ژړا کې ورته داسې وويل:
خو ګوره ښکلې چينې
دادی زه بيا راغلمه
په زړه زخمي په ژړېدلو سترګو

WWW.SAMSOOR.COM

خير دی که ته هم راته ژاړې په بې غږه ستوني
زه به نن بيا درته شپيلۍ ووهم
زه به نن بيا درته زړې خاطرې
په چيغو وژړوم
دادی چينې درته شپيلۍ وهمه
راځه چې دواړه په سندرو او نغمو وژاړو
راځه چې دواړه د غمونو په شيبو وژاړو
او ما شپيلۍ په شونډو بيا کېښوده
يوه د سوز او ساز لمبه مې بل کړه
ما ويل چې نن د چينې هډ سوزوم
ما ويل چې نن په ځنګله اور لګوم
او له دې ورځې وروسته
چې هره ورځ به غرورغو کې په لټون ستړی شوم
نو مازيګر به د همدې چينې تر غاړې راغلم
او د شپيلۍ له ستړي ستوني به مې سر کړه د غمونو نغمه
زما شپيلۍ، زه او چينه، بس همدا درې ملګري
چې يادول مو د ورک عشق هغه زاړه يادونه
کلونه تلل، کلونه اوښتل او ژوند تېرېده
د عمر سيند ستړی ستومانه لا پر مخ بهېده

خو يوه ورځ مازيګر

WWW.samsoor.COM

کله چې زه د چينې خوا کې ناست وم
او له شپېلۍ سره مې يو ځای ژړل
ناڅا په غبرګ د کوم يو آس راغی
چې د ځنګله د شنو زيتونو او ځيړيو منځ نه
د چينې خوا ته راته
واه څومره ښکلی آس و
لکه د شنو پاڼو په منځ کې را روانه بېړۍ
او هومره سپين و لکه واوره
لکه لاس زما د ښکلې جانان
او پردې آس وه يوه پېغله سپره
زلفې يې بادونو په اوږو اخيستې
او د ټيکرۍ څنډه يې
باد رپوله داسې
لکه بيرغ د غزا
هومره ښايسته وه پېغله
لکه د قاف له غرو راغلې د ارم ښاپېرۍ
د سترګو رنګ يې و زما د ښکلې مينې په شان
کټ مټ هغې غوندې وه
لږ څه مغروره او عاصي ښکارېده
زما د جانان سترګې له مينو ډکې

WWW.samsoor.COM

خو د دې سترګې وې له وينو ډکې
زما د يار له کتو ناز وربېده
خو دا کاته جګړه د تورو کوي
نو زه پرې پوه شوم چې زما مينه نه ده
راغله او راغله د چينې تر څنګه
هغه مغروره قهرجنه نجلۍ
هغه حسينه کبرجنه نجلۍ
په ما يې داسې غبرګ کړ:
ولې دې بيا يمه راغوښتې ځوانه؟ !
وو ايه څه وايې زه دلته يمه
خو زه د غرونو پرديس
او د ځنګلونو ملنګ
زه د چينې مينجور
او د ښکلا ليونی
د څو شيبو لپاره
د دغې پيغلې په ښايست کې ډوب شوم
زړه کې مې داسې وويل:
« آه خدايه څومره ده هغې ته ورته
ها زما ورکه مينه
هغه د تورو تورو سترګو مېرمن
اوس خدايزده چيرې به وي

ايا دا پيغله به خبره نه وي
چې زما د تورو تورو سترګو ښکلې چيرته اوسي؟
ځکه نو ما ورځخه وپوښتل چې:
زه د دې کلي ليونی شپونکی يم
ټول ژوند مې مينه کړې
يوه سپيځلې مينه
خو اوس د ورکو ورکه
يوه باد وړې مينه
کټ مټ دا ستا په شانې ښکلې مينه
اوس پسې ګرځم ليونی په غرونو
خو راته وايه نجلۍ
چې ته د کوم جنت راغلې ښاپيرۍ يې دلته؟
هغې زما سترګو ته نيغ وکتل
آس نه را کوزه شوه زما څنګ ته راغله
راته يې بيا بيا ښه په ځير وکتل
لږ څه موسکۍ شوه بيا يې داسې وويل:
زه خو پردۍ نه يم شپونکيه کليواله دې يم
ستا کليوال راته «مغروره» وايي
ښايي چې نوم به مې وي
زه هم مينه يم او ټول عمر مې مينه کړې
کلونه وشول ستا په کلي کې زيږيږم او بيا ببرته مرمه

WWW.samsoor.COM

زه ستاد کلي د پېغلوټو داروا وو ملکه یم ځوانه
درې ځلې مړه شوم بېرته وزیږېدم
درې ځلې یې ووژلم
درې تورو ووژلم
مګر پوهېږې چې زه بیا ولې دنیا ته راځم؟
دا هر څه ستا ددې شپېلۍ له لاسه
دغه کوډګره سحرګره شپیلۍ
چې هر پوکي سره د زرو طلسمونو دروازې ماتوي
هره نغمه یې ده د کوډو ځاله
او هر سرود یې کرامات وروي
کله چې ووژل شم
ستا د شپیلۍ په نغمو
بېرته ژوندۍ شم او دنیا ته راشم
او دادی بیا ستا د شپیلیو سرود
ځانته را وبللم
زه د خپل کلي د پېغلوټو اروا
او زه هینداره د پېغلوټو د نیمزالو هیلو
بیا ستا شپیلۍ ژوندۍ کړم
نو راته ووایه چې څه وکړم
په چا باندې ځان بیا ووژنم؟

WWW.SAMSOOR.COM

وو ايه بيا د خپلو وينو جام په چا وشيندم؟
وو ايه بيا چيرته سلګۍ ووهم
او چيرته ومرمه بيا؟
د ښکلې پيغلې دې خبرو ته حيران شوم حيران
کوم وژل؟!
کومې کوډې؟!
کومې وينې؟!
آه خدايه! دا څه اورم
وو ايه ښکلې پيغلې ځوک دې وژني؟
دا ستا د حسن قاتل کوم ظالم دی؟
وو ايه ځار دې شم کيسه دې وکړه
اې نجلۍ!
زه درنه همدومره غواړم
چې د خپل ژوند ټوله کيسه دې وکړې
د ښکلې پيغلې سترګې
لړې
او ډېرې لړې وګنډل شوې
شونډې يې ورپيدې
يو څه په سوچ کې ولاړه

او نجلۍ داسې راته وکړه کيسه:

WWW.SAMSOOR.COM

زه د دې کلي یوه مسته پېغله
هو مره مغروره ،چې به خلکو د «مغرورې» په نامه پېژندم.
یو ځوک پر ما مین او زه وم پر هغه مینه
نو ډېر کلونه پخوا
یو کال هغه وخت
چې لا زموږ کلي کې فصل د غنمو شین و
هغه مهال چې کلیوال وو له لاتډیو سره جګړې ته تللي
هغه د ویاړ کلونه
هغه د تورو فصل
چې شا زلمیان مو د غزا ډول سره
په اتڼو اتڼو جنګ ته ورتلل
زما مین هم چې د کلي یو مغرور زلمی و
توره تر ملا کړه او خپل ښکلی آس یې هم زین کړ
هغه غزا ته تللو
د مخه ښې په وخت یې داسې وویل:
«غزا ته ځم په وطن جنګ دی
یوه خوله را کړه چې مې زړه د زمري شینه»
او ما هم پورته کړ منګی او ورېې ته
او خپل مین ته مې د تلو په وخت کې داسې وویل:
«جانانه جنګ ته ځان تیار کړه
سنګر ته پاس به او به زه در خپژومه»

WWW.SAMSOOR.COM

زموږه ټول کليوال جنګ ته ولاړل
او له لات ديو سره جګړه پيښه شوه
زموږ جګړه نه وه د «ميوند» دښته کې
څه خونړۍ جګړه وه
څه ليونۍ جګړه وه
چې د لات ديو ها مغربي ديوانو
زموږ د کلي ډېر زلمي ووژل
زموږ بيرغچي يې هم په غشي وويشت
هغه ناري کړې هلۍ لوېږمه
بيرغ اوچت کړئ
او زه د هغه خواته ورغلم او به مې ورورې
خو د هغه په وينو سرو منګولو
نور د بيرغ اوچتولو توان نه درلوده
د غزا لوړه جنډه ورو ورو پريوتله ورنه
هغه په خاورو لويده
ځکه خو ما منګۍ پر زمکه کېښود
بيرغ مې خوا پورې ټينګ ونيولو
او مخامخ مې د غازيانو پرسنګر پورته کړ
جنډې له باد سره نڅا پيل کړه
زموږه ستړي غازيان
زموږه تږي غازيان

WWW.samsoor.COM

آه خدايه ! څومره يې په وينو سره وو
ما خپل مين په کې ليدلی نه شو
خدای (ج) خبر چيرې به لات ديو ته مخامخ ولاړو
ما ويل چې هر چېرې وي
خو زما ناره به اوري
ځکه مې غږ پرې وکړ:
«که په ميوند کې شهيد نه شوې
خدايږو لاليه بې ننګۍ ته دې ساتينه
خال به د يار له وينو کېږدم
چې شينکي باغ کې سور ګلاب وشرموينه»
او زما له دې غږ سره
زلمو کې وينه تا وشوه
غازيانو چيغې کړې:
الله اکبر ! !
ټول له مورچو ووتل
ميوند د اور تنور شو
وحشي آسونه يو پر بل وختل
سرونه والوتل لاسونه پرې شول
او ما د تورو په بريښنا کې وليد خپل ننګيالی
ها زما مين چې د لات ديو لاس يې په توره پرې کړ
خو خپله هم د مغربي ديوانو تورو وخوړ

WWW.SAMSOOR.COM

هو ! زما مين شهيد شو
زه هم کوم چا په غشي وويشتمه
او ما د مرګ په وخت کې دا وليدل
چې د لات ديو لښکر تالا ترغې شو
ټول مغربي ديوان يې ووژل زموږ شازلمو
او چې د سوبې بيرغ
شو تر آسمانه پورته
زموږ کليوالو زه او زما مين په خپلو اوږو پورته کړلو
او د پاچا په امر
د ښا پيريو په ماڼۍ کې خښ شو
زموږ په زيارت کې ښا پيريو پاچاهي جوړه کړه
هلته زموږ زيارت و
زموږه دوه مينو
چې دواړه ښنګ په ښنګ د مينې په خوب پريوتلو
او د کلونو د ارمان غېږې مو هلته يو په بل تودې کړې
خو ما د خپل مين د غېږې جنت نه پرونه ليد
ځکه چې ستا شپيلۍ د ناز له خوبه ويښه کړمه
ستا دې کوډګرې شپيلۍ
يو ځلې بيا د دغه کلي پر لمن راشنه کړم
دا ځلي بيا وم يوه مستهٔ او مينه پېغله
له ښکلا ډکه او مغروره پېغله

WWW.SAMSOOR.COM

هو مره مغروره چې به خلکو د «مغرورې» په نامه پېژندم.

خو دا ځل زموږ کلی بدل و بدل

زه ورته راغلم خو د کلي رنګ بدل ښکارېده
هر څه یې سره وو
لکه وینه
لکه قهر
لکه اور د دوزخ
دا ځل زموږ پر کلي
د شمالي پیریانو سور لښکر یرغل کړی و
د قاف له غرونو هاخوا
د ځنګلونو د ښار
او د سرو ییږو د ځنګلونو پیریان
ددې پیریانو د لښکر مشر «اوردیو» نومېده
هغه هم زموږ د کلي
د خپلواکۍ پر ملکې مین و
هغه هم زموږ هوسۍ له ځان سره شمال ته بوتله
د ښاپیریو سلطنت یې رنګ کړ
او زموږ زیارت ته یې هم اور ورته کړ
د آدم خان پر ځای یې راوست یو «بوډا چوپړګر»

WWW.samsoor.com

دا چوپړګرو زمونږ د کلي کوډګر
چې له ابليس ښخه يې کوډې زده کړې
او په جادو يې پاچاهي د ښاپيرو ورانه کړه
خداى خبر ستا ها نازولې نازو چيرې ولاړه
او خدايزده نورې ښاپيرۍ يې څه شوې
اور ديو مو کلي ته پيريان راوستل
او لښکريانو يې په خپلو تورو
کلى د سرو وينو باران کې ډوب کړ
له يوه کاله وروسته
اور ديو زمونږ کلي کې
د خپلو بوډا چوپړ په مرسته پاچاهي جوړه کړه
د شمالي پيريانو سره پاچاهي
چې به بوډا چوپړګر
زيندۍ پر غاړه
د پيريانو بنده ګي کوله
او په دې ډول يې زمونږ د کلي
د پيرېو ويارړ ته اور ورته کړ
خو زمونږ سپيڅليو کليوالو
له پيريانو سره جنګ ته ملاوې وتړلې
او د زيارت يو مستانه مينجور
هغه سپيڅلي ملنګ

WWW.samsoor.COM

ها بابه قو

ها ليوني قلندر
چې يې د سترګو په بريښنا کې ټول جهان ځايېده
زموږ د زيارت تر رنګېدلو وروسته
رباب تر ملا کړ سر يې وتاړه په داسې جنډه
چې په کې تورې، سرې او شنې کرښې وې
د کلي څو مست مستان او قلندر زلمي يې
سره را ټول کړل د قيام لپاره
د عشق په نوم يې سره ورکړل خپل زلمي لاسونه
چې هم هوسۍ وګټي
او هم د سرو، سرو شمالي پيريانو
لښکر له کلي نه بهر وشړي
زما مين هم له ملنګ سره ولاړ
زه مې مين سره يوځای تلم د پيريانو جنګ ته
او يوه ورځ له ورځو
چې د پيريانو لښکر
زموږ د کلي د غنمو فصل وسوزاوه
په هغه ورځ ماله همزولو سره
د مستو مستو ليونو لښکر ته
له دې چينې څخه اوبه ور وړلې
کله چې اور په کرونده کې بل شو

WWW.SAMSOOR.COM

او سره پیریان ورنه چار پیره په نڅا لګیا وو
ما او همزولو مې په چیغو چیغو
هغوی ته وکړې ښېرا
هغوی چې زموږه دا ښېرا واورېدې
څه په غوسه شول چا کټ کټ وخندل
موږ لا ښېرا کولې
چې یو ناڅاپه د بوډا چوپړ ګر
یوه نا اهله بچي
هغه زما کلیوال
چې د پیریانو عبادت یې کاوه
خپل غشي زما پر تټر و ورول
زه یې بیا ووژلم
مګر دا ځل د مرګ خوند هومره تریخ و
لکه د زهرو پیاله
ځکه د خپل کلیوال لاس وژلم
خپل لاس وژلم په پردیو تورو
خپلو وژلم او پردو لیدلم
خدایه ! څه سخت ساعت و
خدایه ! قربان دې شمه څومره تریخ و
هو زه یې ووژلم
او خپل مین خښه یې بیله کړمه

WWW.SAMSOOR.COM

خو دا بیلتون مې هومره اوږد هم نه شو
ځکه چې ستا شپیلۍ یې مزي لنډ کړل
ستا دې کوډګرې شپیلۍ
یو ځلې بیا د دغه کلي په لمن کې شنه کړم
دا ځلې مسته نه وم
مګر غرور مې درلود
هومره مغروره وم چې خلکو د «مغرورې» په نامه پېژندم
بیا راغلم خپل کلي ته
خو دا ځل هم کلی بدل ښکارېده
کلي د سرو پیریانو تیغ لاندې لا ساه راکښله

مګر لات د پو ژوندی و

سم چې پیریان زموږ پر کلي راغلل
ابلیس لات دیو خبر کړ
او دا کیسه یې وکړه
چې اور دیو ځنګه زموږ له کلي څخه بو تله هوسۍ
ځنګه زاړه چوپړګر وپلورله
هغه د هسکو هسکو غرو د خپلواکۍ ملکه
د کنګلونو د هېواد پر پیرې
او په دې ډول د اوردیو او لات دیو

WWW.SAMSOOR.COM

هغه زړه او پخواني دښمني بیا ژوندۍ شوه
لات دیو د سروزرو کاروان را بار کړ
او هغې دښتی کې یې واړول چې
په لومړي ځل یې وابلیس لیدلی
دا ځل یې بیا هم د ابلیس په مرسته
او هم د کوډو او د زرو په زور
زموږ د کلي ښکار ته ملا ټینګه کړه
سم چې د دنګو دنګو غرو د کلي
زلمو پیریانو سره جنګ ته ملاوې وتړلې
نو پر هغوی یې د سرو زرو باران ووراوه
ښایي هغوی باندې یې کوډې وکړې
هغوی یې وویشل په څو لښکرو
او هر لښکر ته یې بیا داسې وویل:
ولاړ شئ !
جګړې ته د پیریانو ولاړ شئ !
او د پیریانو دوستان هم ووژنئ
هر څوک چې وي
که کلیوال مو هم وي
ویې وژنئ !
ویې تړئ !
مېښو ته یې اور ورته کړئ !

WWW.samsoor.COM

هر چا چې ډېر ووژل
زه به د کلي پا چاهي ورکړم هغه لښکر ته
هر چا چې ډېرې وينې وبهولې
هومره به يې ډکه کړم لمن له زرو
او له دې وروسته شو زموږ کلی د وينو کلی
يو د اورونو او مرګونو کلی
د سيند او به زموږ له کلي څخه
د تېريدو په وخت کې سرې اوښتې
او باد به تل د مړو کوپړيو ايرې ځان سره وړې
دا ښکاره نه وه چې څوک وژني
يوازې کلی و په وينو کې ډوب
يوازې مړي په کوڅو کې سر په سر پراته وو
خو خدای(ج) خبر چې کليوال مو خلاصيدل څنګه نه؟ !
جګړه د «ديو» او د «پيريي» ترمنځ وه
او ګوزارونه وو د دوی د متو
مګر سرونه به زموږ د کليوالو پرې شول
پښې او لاس به زموږ د کلي د ځوانانو مات شول
پيريان لښکرو څخه نه وېريدل
د هغوی ويره له ملنګ څخه وه
او د هغه له مستو-مستو شاه زلميانو ځنې
ځکه يوازې وو هغوی

زموږ د کلي د دښمنو دښمن
د زيارتونو مستانه مينجور
په اتڼو او په سندرو کې غزا کوله
هغه اور ديو او لات ديو دواړو سره جنګ کولو
او کليوالو ته يې تل د اويل:
پام چې غلط پرې نه شئ
لات ديو زموږ د کلي زړو دښمن دی
راځئ د خپلو کليوالو وژل پرېږدو
له پردو سره جګړې ته ووځو
هم له ديوانو هم پيريانو سره
د خدای (ج) لپاره زما د کلي خلکو !
اخر په تاسو دا څه چل شوی دی؟
نيم په اور ديو خرخ شوي
نيم په لات ديو اوښتي
هغوی موسيل کوي
او تاسو يو د بل د وينو تږي
د خدای(ج) لپاره ځان مو وخوځوئ
لږ څه راوېښ شئ او د متو په زور
دواړه له دې کلي بهر وشړئ
دواړه زموږه د اوږو ماران دي
او خوري مو هره ورځ په سر کې ماغزه

WWW.samsoor.COM

موږ نه يې عقل و بصيرت وړی دی
سمه لار نه پېژنو
يو بل نه سرپرې کوو
يو د بل وينې څښو
اخر په کومه ګناه؟
زموږه جرم څه دی؟
دوی دواړه څوک دي؟
چې به موږ ته پاچاهي وکتې
راځئ چې ټول کليوال يو شو سره
راځئ د خدای (ج) په مرسته
راځئ په خپلو متو
لات ديو، اور ديو دواړه د خپل کلي په ونو پورې وځړوو
او بيا په مينه مينه
خپله هوسۍ راولو
بيا ښاپيرۍ راولو
هو !
ملنګ داسې وويل:
او له پردو سره يې جنګ کولو
هغه ديوان وژل، پيريان يې وژل
ها له لويديځ څخه راغلي ديوان
ها له شمال څخه راغلي پيريان

WWW.samsoor.com

او د کوډګرو طلسمونه به يې هم ماتول
زما مين او زه «مغروره» له ملنګ سره وو
ما به هغوی ته له چينې څخه او به وروړلې

خو يوه ورځ له ورځو

مست مينجور په نڅېدو راغی
څنې به يې وا چولې
بيا به يې درب ورکړپښې ته
او ټولو مستو شاه زلمو ته يې ويل چې: له هغه سره اتڼ وکړي
کله چې ټول په اتڼو ستړي شول
نو د ملنګ بابا تر مخ راټول شول
او له هغه نه يې ددې خوښۍ لامل وپوښته
د ملنګ سترګې يو ځل وځليدې
يو څه په سوچ کې ولاړ
او بيا يې داسې وويل:
دوستانو شکر د خپل رب ادا کړئ
ځکه چې نورو نو د اور ديو د ابليسي طلسم راز ماتېږي
پېريان به ټول زموږ له کلي څخه وشړل شي
تاسو خبر ياست که نه؟
نور د پېريانو هم طلسم مات شو

WWW.SAMSOOR.COM

ځکه زموږ د کلي
هغه ورک شوی شپونکی بیا راغلی
ها د سندرو کوډګر
ها د شپیلیو پاچا
چې له لات دیو سره د جنګ په وخت کې
له کلي خدا یزده ښاپیریو وبوولی چیرې؟
خو دا څو ورځې یې په بر ځنګله کې
یو ځلې بیا د نغمو غږ راځي
هغه په خپلې ورکې مینې پسې ګرځي او شپیلۍ غږوي
او دا کوډګره شپیلۍ
بیا ماتوي طلسم
او زموږ ورکه هوسۍ
یو ځلې بیا ویښېږي
هلته شمال ته د کنګلونو ښار کې
او د هغې له ویښېدو سره سم
د کنګلونو هېواد
ورو ورو ویلېږي او ماتېږي پسې
دوستانو زیری مې درباندې
چې د شپونکي شپیلۍ مو بیا د خپلواکۍ ملکه
ښکلې هوسۍ ژغوري
او د اوردیو طلسم هم ماتېږي

د کنګلونو ښار به ويلې او ټوټې ټوټې شي
پيريان به هم په سمندر کې ډوب شي
او د يوې پيرۍ کوډګره بوډۍ
ها ـ له هر څه منکره ـ
هغه په زړه کافره
چې سره پيريان زيږوي
چې يوه سترګه لري
هغه به هم په خپل تابوت کې پريوزي
زموږ هوسۍ به ورته خاندي
سره بوډۍ به د تاريخ ډېران کې خښه شي
او خاورې به شي

راځئ دوستانو چې اتڼ وکړو

راځئ ملګرو چې نغمې ووايو ...
ملنګ رښتيا وويل
هغه په هر څه پوه و
د هغه سترګو کې جهان ځاييده
ـ ګرانه شپونکيه واوره !
ستا دې کوډګرې شپيلۍ
يو ځلې بيا هم هوسۍ وڅغورله

WWW.samsoor.COM

او د اور ديو طلسم هم مات شو
سره بوډۍ مړه شوه د اور ديو لاس او پښې هم پرې شول
او د پيريانو لښکر
مات او ګوډ ببرته ولاړ شمال ته د ګنګلونو دهېواد په لوري
هغه بوډا چوپړګر هم وتښتېد

مګر افسوس شپو نکيه !

چې زموږ په کلي کې د وينو چينې وچې نه شوې
که څه هم مات شو د پيريانو جادو
مګر لات ديو ژوندی و
او لا يې خپلې ابليسي کوډې کولې پر موږ
سم چې بوډا چوپړګر
زموږ له کلي ووت
جګړې ته تللي کليوال ستانه شول
خونه د ورونو په شان
زلمي يې توره په لاس
او يو د بل وينو ته تږي تږي
د کليوالو جرګه نه جوړېده
ځکه زموږ کلي کې فصل د غنمو نه و
او له جرګې نه د غنمو وږي

WWW.samsoor.COM

ابليس په غلا وړي وو
ابليس د هغو كليوالو ترمنځ
چې له پيريانو سره يې جنګ كولو
لاړې تو كړې
ځكه لښكر، لښكر شول
او هر لښكر يې و د بل يو دښمن
د دې لښكرو هريو مشر پاچاهي غوښتله
خپلو كې يو د بل د غوښو د هډوكو او د وينو وږي
نو لا څو ورځې تېرې شوې نه وې
چې مو په كلي كې لښكرو تور د روبڼ جوړ كړ
تورې له تيكو نه راووتې
او سترګې سرې شوې
د كلي خړې كوڅې بيا په وينو ورنګېدې
دا ځل بوډا او ځوان چانه پېژندل
هر چا له هر چا څخه سر غوڅاوه
هر چا د هر چا كور ته اور اچاوه
هرڅه تالا او لوټ شول
زموږ د نيكونو شملې
د اناګانو ټيكري
چا ماشومان حلالول زانګو كې
چا له ميرمنو نه حيا لوټله

WWW.SAMSOOR.COM

چا به له پيغلو پيغلتوب غلا کړ
چا به زلمي کتار ـ کتار ووژل
چا به د خلکو د غنمو فصل وسوزاوه
چا به د کلي جوماتونه رنګ کړل
چا به د خلکو په هډوکو ژرندې تاوې کړلې
او دغه ژرندې به د وينو په ويالو ګرزېدې
چا به د خوارو کليوالو په سرونو کې مېخونه وهل
د کليوالو د سرونو منارونه مو اوچت شول دومره
چې له هر ځای څخه به هر چا ليدل
زموږ د سويو کلاګانو تور دودونه وو اسمان ته پورته
زموږ د غرونو لوړې څوکې هم په اور سوزېدې
لکه زموږ د کليوالو غرور
چې په مرګو کې ورک شو
داسې مو دنګو غرو له شرمه ځان په اور پټاوه
زموږ د پيغلو لوپټې به هره ورځ تالا شوې
لکه د کلي باد مو هم چې غل وي
د دغه کلي په اوږده ماضي کې
هېڅ کله داسې کيسه نه وتېره
دغسې توره د مرګونو او شرمونو کيسه
داسې د «ويار» په نامه تشه له وياړونو کيسه
داسې د وير او د ماتم کلونه

داسې د درد داسې د غم کلونه
داسې د اوراو د لمبو فصل چې
زموږ د کلي شنه ماضي هم په کې وسوزېده
او ښايسته زريني پاڼې يې پرديو غلا کړې
زموږ ماضي ديوانو ووژله
زموږ ماضي پيريانو وخوړله
لات ديو دا هر څه ليدل
او په کټ کټ يې خندل
هغه زموږ له کليوال نه کسات اخيسته
د خپلې ګوډې پښې
د خپلو ماتو لاسو
د خپل ډوب شوي لښکر
هغه ته دا کوډې ابليس ښودلې

خو په هوسۍ څه پېښ شول؟

واوره شپونکيه زموږ د کلي د غمونو کيسه:
موږ د ملنګ ملګرو
چې کلی داسې وليد
نو دلته لرې راغلو
او په ځنګلونو کې مو ځانته کړې جونګړې جوړې

WWW.samsoor.com

په دې جونګړو کې ژړل به مو سهار او بېګاه
په کليوالو او په کلي پسې
خو يوه ورځ مازيګر
زموږ په جونګړو کې غوغا جوړه شوه
ځکه ملنګ بابا د کلي له خوا
يو څوک په غېږ کې راوړ
کله چې موږ ورغلو
نو د ملنګ بابا په سترګو کې مو
په ټول ژوندون کې لومړی او ښکې ليدې
هو کې ملنګ بابا ژړل لکه چې
او يوه ښکلې نازولې ميرمن
په خپلو وينو ډوبه
وه غځېدلې د ملنګ پر لاسو
موږ له ملنګ بابا نه وپوښتل چې دا څوک ده؟
هغه په چيغو چيغو وژړل او ويې ويل:
تاسو يې نه پېژنئ؟!!
دا خو هوسۍ ده هوسۍ
د ښاپيريو د پاچا ملکه
د خپلواکۍ څښتنه
موږ هم په چيغو سر شوو:
زما مين وويل:

اخر ملنګ بابا دا کوم ظالم کړه دا سې ټپي
خدای (ج) دې کړي مات هغه لاس
خدای (ج) دې تباه کړي هغه...
خو په دې وخت کې مورږه ولیدل چې
ټپي هوسۍ لږ څه موسکۍ غوندې شوه
زما د جانان په خوله یې لاس کېښوده
او په ځګیروي یې وویل:
«پام چې ښیرا ونه کړې
زما خو په خپل قاتل «درد» نه دی پیرزو
هغه چې زه په توره ووهلم
هغه زلمی هم کلیوال دی زمونږ
خدای(ج) دې د هغه سرته هم خیر کړي
ما ویل د سولې پرښته به شمه
ما ویل د وینو سیند به ودروم
او د ابلیس لارې به وچې کړمه
دښمنو زړونو کې به مینه شمه
خپل کلیوال به سره وروڼه کړمه
او نیکمرغي به شمه
د هغه وخت په څېر ،چې زمونږ کلي کې فصل د غنمو شین و
خو هغوی زه په تورو ووهلم
او هغه توره،

WWW.samsoor.COM

چې زما ببرته راتګ ته پورته شوې وه
زما په زړه کې ښنه شوله
ښايي زما ببرته راتګ به د «انسان» په وينو نه ارزيده
ځکه د خپلو کليوالو په لاس
زما وينې هم تويې شوې
ای خدايه ما وبښې !
ای خدايه ما وبښې !»
او دې خبرې سره
هوسۍ له هوښه ولاړه
پر مخ يې راغلې د دردونو خولې
بابا ملنګ چيغې کړې:
اوبه ! اوبه !
هله «مغرورې» ژر شه !
لږ څه اوبه راوړه !
او ما منګی پورته کړ
په منډو منډو د ځنګلونو منځ کې
دغې چينې ته راتلم
ځکه يوازې دا چينه وه چې اوبه وې په کې
زموږ د کلي په ځاګانو ، په سيندونو او چينو کې خو-
اوبه نه وې نګه وينې وې
او کليوال مو له اوبو څخه روژه وو روژه

WWW.samsoor.COM

تش لښکريانو به روژه خوړله
او د اوبو په ځای يې وينې څښلې
زه د چينې په لور راتلم چې لړ اوبه يوسم
خو يو ناڅاپه مې په لاره کې يو سيوري ولید
يو ببر سری سيوری
يو داسې سيوری چې د ويری له تيارونه جوړ و
وروسته بيا سيوري ډېر شول
پنځه او شپږ شول سيوري
او چې د سيورو خاوندانو ته مې پاس وکتل
هغوی مې وپېژندل
زما کليوال وو د «زمرو لښکر» نه
هغوی مې مخې ته کتار شول کتار
ما ويل:
چې لار راکړئ او بو پسې ځم
خو هغوی وخندل او ويې خندل
کړس کړس خندا يې وکړه
د هغوی ژبه د زمرو ژبه وه
او د زمرو په ژبه يې داسې وويل:
«اول زمونږ زړونه خړوب کړه بيا اوبو پسې ځه»
آه خدايه دا څه اورم؟!!
زما ها درانه کليوال څومره سپک شول

WWW.SAMSOOR.COM

چې اوس د خپلې کلیوالې پر حیا بلوسي
خو دې پېنځو زمرو، په ژبه دلېوانو، وویل:
ته زموږ د ډلې نه یې
او ستا په وچولې کې نه شته د زمرو نښاني
ځکه زموږ نه یې
اوس ته یو جام یې او موږ تږي لېوان
راشه زموږ غېږې ته
راشه چې ستا پر رانه وچولي کې
ددې پېنځو زمریو نښه کېږدو.»
آه خدایه اوس څه وکړم؟!
له مرګه پرته بله لار نه لرم
خدایه زما د کلیوالو مل شې:
ما خپله لار پرېښوده
زمرو تر شا راپسې منډې پیل کړې
خو زه په منډه منډه
د لوی ګړنګ تر خوا را ورسیدم
لا کلیوال زمریان تر شا راتلل
خو ما د لوی ګړنګ پرانیستې غېږ ته
خپل ژوندون سوغات ور کړ
بس یوه چیغه او د مرګ دروازه
او زه شوم داسې قتل

WWW.samsoor.COM

د دربیم ځل لپاره
مګر دا ځل د مرګ خوند هومره تریخ و
لکه زقوم د دوزخ
دا ځکه نه یوازي خپل وژلم
بلکې له ما یې د حیا د اخیستلو تمه هم درلوده
خدایه څه سخت ساعت و
خدایه ! قربان دې شمه څومره تریخ و
❋❋❋

شپونکیه ! دا وه زما د تېرو ژوندونونو کیسه
درې ځلې مړه شوم بېرته وزیږېدم
درې تورو ووژلم
خو درې نغمو ستا د شپیلۍ ژوندۍ کړم
اوس چې ما وینې
زه د دریواړو نیمزالو روح یم
یوه «مغروره» یم په درې څېرو کې
تل په دې غرونو او ځنګلونو ګرځم
او کله ځم د خپل مین د ړندو سترګو کور ته
هغه ته خوب غوندې شم
هغه لا اوس هم په ړنده سترګو ما خوب کې وینې
او ته پوهېږې هغه ولې ړوند دی؟

WWW.samsoor.com

راځه له ما سره چې ور دې ولم
پاتې کیسه به در ته لار کې وکړم

ځلورمه برخه

زمور د مینې دیدن
او مورږه دوه لیوني
خدای(ج) خبر چیرې به ځو

نجلۍ مې لاس ونیو
او دواړه پر سپین آس سواره شو
هغې مغرورې مستې پیغلې راته داسې وکړه پاتې کیسه:
« اوس هلته لرې د یو غره لمن کې
چې زمور د سوي کلي باد پرې هره ورځ لګېږي
د یو پراخ او شنه ځنګله په منځ کې
هلته له سترګو لرې
د قلندر بابا یو کلی جوړ دی
او له هغه سره ملګري ټول زلمي او پیغلې هلته اوسي
زخمي هوسۍ هم ورسره ده هلته
لا یې زخمونو ښخه وینې راځي
ټپي هوسۍ ته یې له لوخونه بستر جوړ کړی

WWW.samsoor.COM

دا ځو کلونه وشول
چې د هغې د زخمو وينې په بستر بهېږي
ملنګ بابا او د هغه ملګري
په اوښکو مينځي د هوسۍ زخمونه ،
د ملنګ سترګې په ژړا سپينې شوې
هغه په دواړو سترګو ړوند دی او څوک نه شي ليدی
او زما مين هم په ژړا ژړا ړوند شوی دی اوس
ښايي ملګري د ملنګ بابا به ټول ړانده وي
هوسۍ ځګيروی کوي او هېڅ نه وايي
يوازې کله کله ستا نوم د ځګيرويو منځ کې
په نيمه ژبه اخلي
هغه شپونکی يادوي
کله شپيلۍ يادوه کړي
کله غنم يادوي
او کله ستا د هغې ښکلې مينې نوم اخلي
هغه چې تورې تورې سترګې لري
هغه چې اوس خدای(ج) خبر چيرې تللې؟!»

❋❋❋

زه او مغروره پېغله

WWW.SAMSOOR.COM

ورو ورو روان وو د ځنګلونو منځ کې
هغې کيسه کوله
او زه حيران وم د خپل ګران کلي عجيب داستان ته
تر څو له لرې د ځنګلونو منځ کې
د يوه غره په لمن
د شنو زيتونو او څېړيو تر خوا
ښکاره شوې څو جونګړې
له وچو څانګو او وښونه جوړې
په عجيبه شانتې چوپتيا کې ډوبې
سم چې ور ورسېدو
هلته مو وليدل خپل څو کليوال
رنګونه ژيړ
ښې سپېرې
سترګې له اوښکو ډکې
ځينې ځوانان او ځينې پيغلې وو ړانده په ژړا
او د مغرورې پيغلې
ښکلې جانان هم اوس په سترګو ړوند و
مګر بيا هم د خپلې مينې په راتلو وپوهېد
مغرورې پيغلې هغه غېږ کې ټينګ کړ
او په ژړا ژړا يې ښکل کړل سره
زما په سترګو کې هم اوښکې راغلې

WWW.samsoor.COM

او ما ملنګ ولیده
نو شیبه وروسته موږه ټول ولاړو ملنګ بابا ته
هغه چې زموږه له راتلو خبر شو
خپلې جونګړې نه بهر راووت
یو څه خوشاله او حیران ښکارېده
هغه زموږه درناوي ته راغی
ماته یې غېږ پرانیسته
او چې یې سر زما پر ولي کېښود
خدایزده چې ویې ژړل که ویې خندل
د هغه ول ول څڼې سپینې وې اوس
د شین کمیس پر ځای یې تور کمیس په غاړه کې پروت
کچکول یې مات و ، تبرګي یې لاستی نه درلوده
خو لا یې سترګو کې هماغسې بریښنا ځلیده
په ړندو سترګو کې یې اوس هم لا جهان ښکارېده
هغه له هر څه خبر
او په هر څه پوهېده
خو اوس هغه هم زموږ د کلي برخلیک ته ژړل
ملنګ چوپتیا نه وروسته داسې وویل:
ښه شو چې راغلې
اې د هسکو هسکو غرو شپونکیه !
زموږ د کلي د سندرو پاچا

WWW.samsoor.COM

اې د شپیلۍ د نغمو
د کوډو لویه ځوانه!
زموږ غم آباد ته دې قدم مبارک
کېدای شي ستا دغه کوډګره شپیلۍ
زموږ هوسۍ وژغوري
زموږ د کلي نیکمرغي، د خپلواکۍ ملکه
هغه چې اوس ساه باسي
د ژوند او مرګ پر پوله
او له زخمونو نه یې وینې راځي.
ته پرې خبر یې چې د چا له لاسه؟
زموږه خپلو لاسو
زموږ د کلي د زلمیو متو
هغه د مرګ تر ستوني راوستله
خو خدایزده چا ته یې خپل ژوند ساتلی
خدایزده وروستۍ سلګۍ یې چا ته پرېښي
ځو کاله وشول ځنکدن یې دی
خو سترګې یې لا لارې څاري
کله په نیمه ژبه تا یادوي
کله شپیلۍ یادوي
کله ستا ورکه مینه
کله غنم یادوي

WWW.SAMSOOR.COM

او کله سپيني او به
ښايي چې ستا نغمې يې بيا ژوندۍ کړي
ځکه خو هيله کوم
اې د سندرو پاچا
راشه تر ځنګ يې کېنه
شپېلۍ دې وغږوه
تر هغې ورځې پورې
چې هوسۍ بيا ژوندۍ شي
چې زموږ له کلي څخه تللې د خوښيو ورځې
بېرته را وګرځي او بيا راشي
او دا د وينو او غمونو شپې
نورې د تل لپاره کډه وکړي.

آه زموږ د مينې هوسۍ

او ما همداسې وکړل
زه او ملنګ بابا هوسۍ ته راغلو
پېغله او ړوند جانان يې هم راسره
ټول د جونګړو او سيدونکي تر شا
هلته له لوخو جوړه شوې وه يوه کوډله
منځ کې يې پروت و ، يو د لوخو بستر

WWW.samsoor.COM

او د بستر له پاسه
یوه زخمي ښاپیرۍ
د درد په خوب ویده وه
هغه مغروره، هغه مسته هوسۍ
هغه د هیلو، نیکمرغیو، خپلواکیو ننبه
چې ټول جهان یې په دیدن پسې هلاک و هلاک
خو اوس د مړي په شان
د ژوند په ولیو بار وه
آه زموږ د مینې هوسۍ!
خدای(ج) خو دې وساته د مرګ له لاسه
زه به دې سر ته کینم
او څو چې ساه لرمه
ستا ښکلي روح ته به شپیلۍ ووهم
درته به جوړه کړم د ژوند سندره
تا به د مینې په نغمو مسته کړم
نو دادی واوره!
اې زموږ د خپلواکۍ او نیکمرغۍ ملکې!
***
زما شپیلۍ زما د ژوند دا سرګردانه بیړۍ
بیا د یو ورک سفر په لارو سرده
خدای(ج) خبر بیا چیرې ځي

WWW.samsoor.COM

دادی زموږ د خپلواکۍ هوسۍ ته
د ژوند سندرې وايي
لکه چې بيا په کوډو راغله سحرګره شپيلۍ
خدايزه چې بيا کوم طلسمونه وژني
شپيلۍ لګيا ده لا نغمې وروي
او د زخمي هوسۍ په مړاوو اننګيو کې بيا وينه ځغلي
او سپېرې شونډې يې ورو-ورو رپيږي
ښايي تکل د څه ويلو لري
بابا ملنګ مې پر اوږه لاس ايښی
او راته وايي داسې
ښايي چې زموږه خپلواکي بيا راځي
ښايي چې زموږه نېکمرغي بيا راځي
زه په ړندو خوبو کې وينم رڼا
زه د لمر پل پېژنم
تانه قربان شم د نغمو پا چا شپيلۍ ووهه
سندرې وبوله سحر نږدې دی
هوسۍ به وينښه شي او مات به شي د وينو طلسم
ځار شم ،شپيلۍ ووهه
او ما همداسې لا شپيلۍ وهله

سترګې دې پرانيزه ای ښکلې هوسۍ

WWW.SAMSOOR.COM

موږ ټولو خپلې سترګې تاته درکړې
سترګې دې وغړوه
موږ خپل ژوند ټول یوه نغمه کړ ستا تر سر مو ځار کړ
سترګې دې پرانیزه اې ښکلې هوسۍ
زموږ د هیلو او د مینو نازولې هوسۍ
او دې سندرې سره
ښایسته هوسۍ خپلې بیمارې سترګې پرانیستلې
بیا یې زموږ خواته را وکتل
یو یو یې له نظره تېره کړو
لږ څه موسکۍ شوه
لږ څه وځګرویده
او شیبه وروسته یې بیا سترګې زما په لور کږې کړې
هغې په ښکلو سترګو ماته کتل
او بیا یې ورو وویل:
«ماته شپیلۍ ووهه
ماته نغمې جوړې کړه
یوازې ستا شپیلۍ ژوندون راکوي
یوازې ستا نغمې مې مرګ نه ژغوري
شپیلۍ دې وغږوه
او زما د ژوند کیسه تر پایه وکړه

ستا د شپېلۍ په ژبه زه پوهېږم
يوازې ماته د نغمو کيسه په زړه پاتې ده
ماته زما د ژوند کيسه ووايه !
تر وروستي فصله،
تر وروستۍ شيبې
تر پايه پورې !»
هوسۍ تردې خبرو وروسته سترګې بيا پټې کړې
يو څه آرامه شوه ښايسته ښاپيرۍ
ما لا وهله شپېلۍ
ماښام نه آن تر سپين سهاره پورې
آن تر هغو چې لمر را وختلو
څو مره تياره وه، څه اوږده وه دا شپه
ملنګ بابا هم ويښ و
مغروره پېغله ړوند مين يې ويښ وو
ښايي ددې جونګړو ټول زلمي او پيغلې ويښ وو
سم چې سهار شو او لمر څرک وواهه
هوسۍ بيا خپلې سترګې پرانيستلې
دا ځل يې بيا ماته را وکتل په ښکلو سترګو
خو په ليمو کې يې را ورغړېدې سپينې اوښکې
او له ژړا سره يې دا سې وويل:
« شپونکيه ! ستا شپېلۍ رښتيا وويل

WWW.samsoor.COM

هو په رښتيا زه ګنهکاره يمه
دا ټولې وينې زما له لاسه بهيدلي دلته
دا هر څه ځکه وشول
تر څو چې زه د خپلواکۍ ملکه
د هسکو هسکو غرونو کلي ته راوګرځمه
د غو زلميو همدا زه ګټلم
ځکه يې ورييل شول شنه سرونه
دې کلي پرته له ما ژوند نه غوښته
ځکه خو وسوزيد لمبه لمبه شو
ځکه په وينو کې يې ولمبل
تالا شو
لوټ شو
دې غرونو زه غوښتلم
ځکه يې ډ کې شوې لمنې د بچو له قبرو
دې پيغلو زه غوښتلم
ځکه يې لوټ شول د حيا پړونې
دې کوچنيانو زما سيوری غوښته
ځکه له لوږې مړه شول
اې کليوالو !
اې د هسکو هسکو غرونو خلکو !
اې پيغلو !

WWW.samsoor.COM

اې زلميو !
اې زړو ، ځوانو ، نارينه وو ، ښځو !
مګر دا «زه» په دومره وينو ارزم؟ !
«زه»
هو !
همدا «زه» همدغه ښکلې هوسۍ
همدغه ستاسو ښايسته ښاپيرۍ
د خپلواکۍ ملکه
د آزادۍ پرښته
د استقلال څښتنه
مګر په دومره ريبل شوو سرو
دومره قبرونو دومره سويو اروا ګانو ارزم؟ !
آيا زه ټوله د «انسان» په يو وينښته ارزمه؟
آيا زه ټوله د «انسان» په يوه درد ارزمه؟ !
په يوه آخ
يوې سلګۍ
او يوې اوښکې ارزم؟ !
نه خلکو نه ارزمه
زه هيڅ ارزښت نه لرم
تاسو يې ومنئ چې ما خو داسې حال نه غوښته
دومره د وينو ترې هم نه ومه

WWW.samsoor.COM

دومره سرونه خو مې نه غوښتل
د دومره غوښو وربې نه وم
هر څه زما په نوم شول
دا هر څه داغ شول زما پر سپينه لمن
آه خدايه! دا څه وشول
آه خدايه! ما وبښه
اې ربه! ما وبښه...»
ښکلې هوسۍ وژړل
د هغې سترګې شوې د اوښکو چينې
ښايي چا غوږ کې ورته داسې وويل:
هوسۍ!
سلګۍ ووهه،
وژاړه او زړه دې تش کړه!
خپل بر خليک ته ژاړه
چې ستا لپاره يې د څومره «انسانانو» ژوند ته اور ورته کړ
وژاړه ښکلې ښاپيرۍ وژاړه
اې د آزاد ژوندون ښايسته ملکې!
هغومره وژاړه چې تولې وينې
ستا د رڼو اوښکو په سيند لاهو شي
په خپلو اوښکو وينې ومينځه او مينې شنې کړه
هغومره مينې شنې کړه

WWW.SAMSOOR.COM

چې نور د وينو رنګ له خلکو هېر شي
خو له ژړا نه وروسته
هوسۍ ورو ورو خوځيده
او په زخمي ګوتو يې
په خپل ګرېوان کې کوم څه ولټول
بيا يې را وويست د سرو زرو تاويز
او شيبه وروسته يې د پوښ له منځه
د لاس په رغوي کې غنم تويې کړل
او د غنمو درې دانې يې موږه ټولو ته راوښوولې
يوه شيبه يې ماته ښه وکتل
او بيا يې وروسته راته داسې وويل:
اې زموږ د کلي د نغمو شهنشاه
د سرو او تورو طلسمونو ماتوونکيه جادوګره واوره !
- زه مې د خپل ژوند هستي تاته سپارم
کيداى شي دغه د غنمو درې دانې درسره مرسته وکړي
چې د دې کلي د مرګونو کوډې ماتې کړې پرې
زموږ د کلي د جګړو طلسم
يوازې دغه درې غنم او ستا شپيلۍ ماتوي
دغه غنم دي، ها سپيڅلي غنم
چې ډېر کلونه پخوا
زموږ د کلي کروندو کې شنه وو

WWW.samsoor.COM

چې لا زموږ کلیوال
د خپلو مینو په خوږو کې ډوب وو
چې نه لات دیو و ، نه اور دیو
نه یې زاړه چوپړګر
نه دا لښکرې وې او نه هم د جګړې هیاهو
کله چې زموږ کلي کې فصل د غنمو شین و
دغه غنم مې کړل تاویز د خپل ګریوان لپاره
ما ویل چې ما سره به زما د کلي ننبه وي د تل لپاره
خو اوس چې زموږ کلي کې فصل د غنمو نشته
او کلیوالو مو د ټول عمر روژه نیولې
دا غنم تاته سپارم
ولاړ شه او خپله مینه بیا پیدا کړه
هغه د تورو تورو سترګو مېرمن
څکه کلونه وشول
چې تا ته لارې څارې
هلته د برو غرو په شنه دره کې
ستا پخوانې شپول سره
یوې جونګړې کې یوازې اوسي
ولاړ شه هغې ته دا غنم یوسه
او چې یو ځای شوئ سره
بیا دواړه لرې ولاړ شئ

WWW.SAMSOOR.COM

لرې ډېر لرې
زموږ د کلي يوه داسې ځای ته
چې د «انسان» له قدمونو پاک وي
يو داسې ځای چې هلته وينه تويې شوې نه وي
داسې سپېڅلې ځای ته
چې «انسان» نه وي وژل شوی هلته
يو داسې ځای چې پرې د وينو وږمه نه لګېږي
کله چې داسې ځای ته ورسيدئ
نو هلته دغه غنم وکرئ په مينه مينه
بيا نو اوبه راوړئ له داسې چينې
چې په کې وينه د انسان هېڅ ګډه شوې نه وي
پاکې سپېڅلې اوبه
چې د انسان د ظلم رنګ يې هېڅ ليدلی نه وي
وروسته په خپلو لپو
دغه اوبه ورکړئ همدې دانو ته
او بيا نو تاسو دواړه
چې نه مو څوک وژلي
نه چا وژلي ياستئ
نه مو د وينو تويول ليدلي
نه مو وژل او نه وحشت ليدلی
او ارواګانې مو سپېڅلې دي لا

WWW.SAMSOOR.COM

په خپلو ښکلو نغمو
په راز او نیاز د مینې
په مستو مستو خنداګانو هیلو
او د شپیلۍ په سندریزو کوډو
دا درې غنم وروزئ
کله چې دې غنمو وربې وکړل
بیا یې نو راوړئ ماته
او زه به دا غنم د خپلو کلیوالو په لور وشیندمه
چې کړي پرې ماته د کلونو روژه
له دې روژې سره به ماته شي د وینو تنده
ورسره مات به شي د جنګ طلسم
هم د مرګونو کوډې
وینې به ودرېږي
د دښمنیو سیند به هم وچ شي
او اور به وا خلي د قهرونو د توپانو وزرونه
توري به ماتې شي اغزي به ګل شي
او د جګړو دیوان به ټول هلاک شي
زموږ کلیوال به بیا د مینې اتڼونه پیل کړي
او بیا به شین شي د غنمو فصل
ولاړ شه شپونکیه ولاړ شه
ولاړ شه او خپله مینه بیا پیدا کړه

WWW.SAMSOOR.COM

هغه د تورو تورو سترګو مېرمن
او له هغې سره يو ځای د غه غنم وکره

✻✻✻

نو ما همدا سې وکړل
د هو سۍ لاس نه مې غنم وا خيستل
د هغې سترګې وې له اوښکو ډکې
په ډېره هيله يې لا ماته کتل
ما له ملنګ بابا نه
له نورو پېغلو او زلميو څخه
هم له مغرورې هم يې ړوند جانان نه
د دعا هيله وکړه
او هغوی ټولو راته وکړه دعا
بابا ملنګ پښې ته درب ورکړ
اتڼ يې پيل کړ
زلمو او پېغلو ټولو پيل کړه نڅا
او زه د دغو اتڼونو او نغمو بهير کې
په لمدو سترګو را روان شوم له جونګړو څخه
پر زړه مې مخامخ د يار خوږه ورېمه لګېده
کيدای شي نن يا سبا
ډېر ډېر کلونه وروسته

WWW.SAMSOOR.COM

د خپلو تورو تورو سترګو مېرمن
د خپل ژوندون يوازينۍ مينه بيا ووينم په خپلو سترګو
اسمانه زيرى راکړه
اى غرونو وناځئ په ملامات شئ !
د شنو زيتونو او خېږيو ونو !
ګلونه وشيندئ سپرلي راولئ !
چې زه به خپله مينه بيا ووينم
هغه د ښکلو تورو سترګو مېرمن
اې ژونده مه تېرېږه !
ودرېږه !
کيداى شي مرګ نږدې شي
او زه مې خپل مينه
دا ځل ونه شم ليداى
هغه سات مه کړې خدايه !
خدايه هغه سات مه کړې !

زمورږ د مينې ديدن

باد
لا هماغسې د شنو خېږيو ښکلې څانګې
ښکلوي ناز ورکوي

WWW.SAMSOOR.COM

غر لا هماغسې چوپتیا کې ډوب دی
سیند لا هماغسې سندرې وايي
لمر لا هماغسې ځلیږي د اسمان پر لمن
ځنګل د خپل ستړي بدن زخمو ته خوب وړی دی
خو وخت تېرېږي ما ته نه درېږي
او زه د عشق د لارو ورک مسافر
د یار دیدن پسې ځم
مخامخ لوري ځارم
بر غره ته لار لنډوم
هلته د شنې درې په منځ کې
د خپل ورک شپول تر منزل پورې ځم
او د هوسۍ په وینا:
کیدای شي هلته خپله ورکه مینه بیا پیدا کړم
هغه د تورو تورو سترګو مېرمن
هو ! زه هغې ته ورځم
او په سپېرو شونډو سندرې وایم:
« نن د جانان دیدن ته ځمه – تورې نرۍ وروزې
خدایه ته لنډ کړې دا د زمکې تنابونه – مستې نازنینې
چې د وصال د میو ویش و – مستې نازنینې
زه د تقدیر په زولنو تړلی ومه – وسوم اور د مینې
نه دې دیدن شته نه مې صبر – مستې نازنینې

WWW.samsoor.COM

په غم لړلې یاراني ستړی دې کړمه – وسوم اور د مینې
نن د جانان دیدن ته ځمه – تورې نرۍ وروزې
خدایه ته لنډ کړې دا د زمکې تنابونه – مستې نازنینې»
... او زه سندرې وایم
باد لا هماغسې تاوېږي د څېړیو منځ کې
غر لا هماغسې چوپتیا کې ډوب دی
ځنګل د خپل ستړي بدن زخمو ته خوب وړی دی
خو وخت تېرېږي ما ته نه درېږي
او زه د برغره شنه دره کې خپل ورک شپول لټوم
د غرو لمنو کې اوس لارې نشته
ټولې له زوځو او اغزو ډکې دي
خو زه د غرو په ژبه ښه پوهېږم
زه د هغوئ د زړونو غږ اورم
غر زما همزولی زه د غره همزولی
زموږ اشنایي ده د کلو اشنايي
زه خپله خاوره او خپل غر په مړینه هم پېژنم
زه د همدغو تورو غرو بچی یم.
ما خو د غرو دابۍ پۍ رودلي*
او زه د غره زړه ته د تګ په لارو ښه بلد یم
زه د خپل شپول د هوا بوی پېژنم

---

* د اسحق ننګیال یو شعري تعبیر

WWW.samsoor.COM

کیدای شي شپول مې رنګ وي
کیدای شي لارې مړې وي
خو زما د غرو هډوکي هېڅوک ماتولای نه شي
زه د هغه په هډ کې خپله زانګو ښه پېژنم
زه خو همدلته زیږېدلی یم لوی شوی یمه
مامې د پلار شپول کې خاپوړې کړي
شپول خو زما کورو
زما د مینې کورو
اوس که وران شوی هم وي
خو زه د خپلې زانګو هډ پېژنم
دادی ددغو پرښو
ددې کمرونو تر شا
د هغې لوړې څوکې کینې خواته
له هغه ځای څخه چې غر راځي
آه خدایه دا څه اورم؟!!
څومره اشنا آواز دی
آه څومره خوږ دی څومره شور نه ډک دی
آه خدایه اور لګوي، ژوند راکوي
څومره په سوز وایي چې:
«یو ځلې بیا په دې لار راشه
په پخوانو پلونو دې پریوتل ګردونه»

WWW.samsoor.COM

دادی اشنا درغلم

او دادی واوره غږ مې:

«درځمه غېږ کې مې ویده کړه

د بیلتانه شوګېرو ډېر وهلی یمه»

او زما له دې غږ سره

آشنا آواز سندره پرېښوده او غږ غلی شو

هلته زما د شپول تر څنګه ده یوه جونګړه

له وچو کړکو او وښونه جوړه

وه په کې ناسته ببر سرې او ملنګه نجلۍ

سم چې زما غږ يې واورید

د لیونیو په شان پاڅېده

جونګړې نه بهر ووته

ها خوا او دې خوا يې په ځیر وکتل

زلفې يې باد وهلې

يو څو زړې جنډې يې غاړه کې وې

ټیکری يې نه و پر سر

پښې يې لوڅې وې ګریوان يې څېرې

یوه بنګسارې لیونۍ نجلۍ وه

په ویره ویره يې هر خوا ته کتل

په تورو سترګو کې يې کرکې او ډار

يو ځای څپې وهلې

WWW.SAMSOOR.COM

ښايي هغه ويرېده
خدايزده له څه شي څخه؟!
زه د څېرې شا ته ولاړوم او کتل مې ورته
هغې د شپول په کنډوالو و خپل نظر ګنډلی
وروسته يې ځان سره په کرکه وويل:
«د بنيادم غږ راځي؟!!
لکه چې کلي کې څوک پاتې نه دي
لکه چې ټولې وينې خلاصې شوې
سرونه خلاص شول؟
نو دادی اوس بنيادم دلته راغی؟
دلته زما معبد ته؟!
دغه سپېڅلي او له وينو څخه پاک حريم ته
اې بنيادمه څوک يې؟
پام چې رانه شې وړاندې
زما رګونه وچ دي
او غوښه هم نه لرم
يوازې اوښکې لرم
پام چې رانه شې دلته
دا خو زما د شپونکي شپول دی
دا خو زما معبد دی
دا ځای سپېڅلی دی له وينو،

WWW.samsoor.COM

له مرګونو او له کرکو څخه

پام چې په دې ځای باندې سیوری نه شې
که مې ژوندون غواړې او وژنې مې نو وا یه خوشاله به شم
هلته به لرې درشم
هلته ما ووژنه پروا نه لري
خو پام چې دلته وینې تویې نه کړې
دا خو زما د شپونکي شپول دی
دا خو زما معبد دی
ای بنیادمه څوک یې؟
غږ خو دې راغی خو لیدی دې نه شم
زما خو سترګې دي له اوښکو ډکې
زه خو له اوښکو
له سلګیو
له ژړا جوړه یم
زما خو رګونه وچ دي
او غوښه هم نه لرم
زه لیونۍ یم یوه سوچه سارانۍ لیونۍ
ستا د هوس تنده هم نه شم ماتولای په ځان
هو بنیادمه واوره !
زه همدا اوس، همداد وینو وخت کې
لا هم مینه یم او مینه کوم

WWW.SAMSOOR.COM

زه ليونۍ يم
ځکه مينه کوم
مګر پوهېږي بنيادمه چې جانان نه لرم
زما جانان کلونه وشول ورک دی
هغه شپونکی و زموږ د کلي شپونکی
هغه شپيلۍ وهله
چې ښاپيرۍ يې شوې مينې د شپيلۍ پر آواز
نو پر هغه باندې يې کوډې وکړې
او پر سپين آس يې آن د قاف د غرونو شاته بوته
خو زه لا اوس هم پرې مينه يم
له ياد سره يې مينه کوم
اې بنيادمه غږ مې اورې که نه؟
زه ليونۍ يم چې لا مينه کوم.))
✵✵✵

له دې خبرې وروسته
د ليونۍ پيغلې له تورو تورو سترګو څخه اوښکې راغلې
زه د څېرۍ شاته ولاړ يم، ليونۍ ژاړي
لمر لا هماغسې ځلېږي د اسمان پر لمن
غرونه هماغسې چوپتيا کې ډوب دي
مګر اې غرونو واورئ!!!

WWW.samsoor.COM

نوره چوپتيا مو بس ده
زه نوره ستاسو چوپتيا نه شم زغملی
زه مو نور چوپ نه پرېږدم
تاسو به وغږوم، ونڅوم
تاسو به بيا د يوې ورکې مينې
د خوب پالنګ کړمه او مست به مو کړم
اې غړونو وناڅئ،
اتڼ وکړئ چې زه درته شپېلۍ ووهم
او ستاسو دغه ليونۍ لور به هم مسته کړمه
د يوې ورکې مينې اور به يې په زړه کې بل کړم
ما مې شپېلۍ په شونډو بيا کېښوده
او د هغې په کوډګر ستوني کې مې پو کړه نغمه:
شپېلۍ مې واوره ليونۍ ملنګې
او خپلې تورې تورې سترګې دې راواړوه بيا
زه درته مخامخ په تېږه ناست يم
شپېلۍ مې واوره او باور وکړه چې خوب نه وينې
شپېلۍ مې واوره او د مينې ديدن بيا تازه کړه

مبارکي راکړئ عالمه
د کلو ورک جانان مې بيا غېږ ته راغينه

WWW.SAMSOOR.COM

لیونۍ وپېژندم
مالا شپیلۍ وهله
چې رنګه بنګه مې په غېږه کې را پرېوتله
څومره توده وه
څه خوږه وه زما د مینې غېږه
لکه چې یو شو سره
د یو وجود په شانې
زړونو مو خپلو کې خبرې پیل کړې
څومره ګیلې څومره پوښتنې یې وې
زړونو ! ګیلې مه کوئ
چې په ټول ژوند کې دا سې ښکلې شیبه بیا نه راځي
زړونو ګیلې مه کوئ !
یوازې یو بل سره ښکل کړئ سره یو شئ دواړه
زړونو اوروته مړه کړئ ،
غوږ ونیسئ
چې موږه دوه مینان
کله چې شونډو باندې شونډې ږدو
نو څه به وایو ؟
کله چې یو د بل په غېږه کې کیسه کوو د تېرو کلو
کله چې لاس یو د بل غاړه کې سپیدو څخه پوښتنه کوو
سبا به څه کېږي

WWW.samsoor.com

يو کال وروسته به څه پېښېږي ؟ !
زړونو درزا مه کوئ غوږ ونيسئ !
موږه سبا ته ځو د غرو څوکو ته
چې د سپيڅلې چينې خوا کې د غنمو درې دانې وکرو
زړونو !
اورونه مړه کړئ شور مه کوئ
زړونو درزا مه کوئ غوږ ونيسئ

چې لوړو غرونو کې ناري وهي څوک :

د لوړو څوکو هسکو دنگو غرونو
د سردرو د شنو لمنو خوا کې
هلته يو کلی دی د وينو کلی
د سرو اورونو او د تورو کلی
چې سوزېدل يې آن له لرې ښکاري
چې کليوال يې خپل کورونه سوزي

او موږ ددې کلي يو دوه ليونيان
دوه کليوال او دوه مين ملنګان
يو يې شپونکی ، چې په شپيليو باندې کوډې کوي
بله ملنګه نجلۍ

WWW.samsoor.COM

هغه چې تورې تورې سترګې لري
غاړه په غاړه ځو د غرو څوکو ته
پاکو اوبو سپېڅلې خاورې پسې
غواړو غنم وکرو
او کليوالو ته مو ژوند وبښو
هغوی چې ټول عمر روژه نيولې
کلونه وشول د اورونو منځ کې
زموږ غنمو ته په تمه ناست دي
موږ له غره څخه خپل کلی وينو
چې ترې لمبې او تور دودونه خيژي
خو موږ دوه ليونيان
غاړه په غاړه ځو د غرو څوکو ته
پاکو اوبو سپېڅلې خاورې پسې
غواړو
غنم
وکرو.

پای

WWW.SAMSOOR.COM

لام او ایلینو

WWW.samsoor.com

لام او ایلینو

لومړی سرود

هسک کلښوم د نورستان درې درې دي
دوا یګل تر پاسه واورې لا پرتې دي
د ځنګلونو ونې ناخي ، باد شغیږي
د چینو او به خوږې دي هم رڼې دي
ځوان شاهین وزرونه پرانېستل او چت شو
د پارون له څوکې ګرد ا ګرد تاویږي
یا نښتر دي یا خیړی دي یا ممانې
یا باران پریوللي تېږې دي یا پانې
سارانی کوترې پټې شوې ځنګله کې
ځروبی لا سترې نه دی ، لا بهیږي
دوا یګل د سیند څپې په تېږو اوړي
شرهاري یې په دره کې ازانګې کړي
ځوان شاهین پر هسکه څوکه را څرخیږي
دوا یګل د څپو غږ ته یې غوږ ایښی

WWW.samsoor.COM

شرهار سره يو ځای د ختټک غرۍ دی
د دري په کینه ډډه کې ټکیږي
دا آواز د لام د ځوانو متو شور دی
توري څڼې يې دانې دانې دي
د خولو څاڅکي يې لار وکړي په غاړه
زرځې سترګې يې د هيلو دوه چينې دي
لام د ټول کلښوم د حسن واستاکار دی
د لاسو ګوتې يې لس بلې ډيوې دي
کله ګل د لرګي مخ باندې انځور کړي
کله تيږې نه څيره جوړه د چا کا
ټول کتيان يې دي حيران د هنر چار ته
لاس تر زنې يې کمال ته زمانې دي
د زيتونو څانګې وکيني په تيږه
د "ايندر" څېره کا جوړه په ډبره
د "موني" خندا ترسيم کړي په لرګي کې
"ديزاني" کړي له بګې سره څرګنده
ښکلی لام د نورستان حسن تراش دی
د طبيعت د ښايستونو لوی نقاش دی
پاس ځنګل دی لاندې سيند سندرې وايي
په نښترو کې د باد دلښکرشور دی
شين اسمان لکه غمی د لاجوردو

WWW.SAMSOOR.COM

داغمی دځوان شاهين د پرواز کور دی
نن هوا ده دومره پاکه لکه مينه
نن فضا د پسرلي ده ګلورينه
لام ښتک پر ميخ وهي سندره وايي
له هر ټک سره ټکونه شي دره کې
بيا د سيند شرهار پورته شي نغمه شي
باد د ځانګو منځ کې تېر په شغهار شي
چې ناڅاپه په دره کې شول غرېونه
ځو آسونه را روان په نرۍ لار دی
لام ښتک په لاس کې ټينګ کړ ،ښکته ګوري
ځو سواره دده په لور راځي راخيژي
لا خو وخت دهيڅ تصوير دورکړي نه دی
ميلمانه به خدای خبر چې دکوم ځای وي
داسې ښکاري ، چې له لرې نه راغلي
څه به وايي څه به غواړي څه به يې کار وي
لام د سوچ په سيندلاهو شو کار يې پريښود
د سورو ډلګۍ ورو ورو رانږدې کېږي
مخامخ دلام دخونې په خوا راغلل
دمزله منزل يې لام دی اوس ښکاره شوه
د آسونو ششنها راوريدل کېږي
عجيبه ده د سپرو مشره ده پيغله

WWW.SAMSOOR.COM

لوی ټیکری یې د بیرغ په څېر رپیږي
باد یې ښکلې کمیس کلک پربدن ایښی
د ښکلا دهرا ندام ادایې ښکاري
لکه سرو په آس چاسوره لیدلې
دا ببباکه ښکلې پیغله به لا څوک وي
چې پر آس لکه سپوږمۍ دغره پر سر وي
څو سواره یې دي ساتونکي غلامان دي
دا سې ښکاري ،چې له لوی کوره راغلې
دلام زړه کې غلبلې دي حېرانتیا ده
چې سواره یې د درشل تر مخ ولاړ دي
یو غلام په ډېر ادب رکاب راونیو
بل یې دواړه لاسه ونیول پښې ته
چې مغروره ښکلې پیغله شوه راکوزه
لام یې لاهم دی ښکلا ته فکر وړی
دا د حسن ملکه راغله له کومه
ښکلې پیغله اسماني جامې پر غاړه
سپینه غاړه یې د سپینې بتې خیال دی
لکه موج راشي خروش وکړي اوولاړ شي
هره لیکه د کمیس یې پر بدن ځي
د دې پیغلې سترګې نه دي یو جهان دی
درازونو او رمزونو پرې باران دی

د هغې خوږه موسکا کې کوم څه پټ دي
يا خواږه دي يا شراب غوندې ترخه دي
لام يې ګوري د حسينو سترګو شور ته
شي حيران يې د مرموزې موسکا اور ته
يا به درد وي يا به مينه يا به بل څه
چې پټ شوي د دې ښکلې موسکا شا ته
يا به راز وي يا به زړ پټې خبرې
چې څپې وهي د ښکلو سترګو ډنډ کې
لام د بوت په څېر ولاړ دی ورته ګوري
ښکلې پېغله يې هم زانګي وديدار ته
حيرانېږم د لام ښکلي ميړنتوب ته
ها چې زه يې د هنر له رازه پوه وم
خو خبره يې له داسې ښکلا نه وم
د کتيانو انځورګره واستاکاره
زه خو ستا له دومره شوره اګاه نه وم
دواړه يو د بل په سترګو کې ډوب شوي
دي څلورو سترګو وکړې زړ خبرې
زړ خبرې زړ کېسې شوې زړ کتابه
خو شيبه کې دواړه پاڅېدل له خوابه
د نجلۍ شونډو مرموزه موسکا وکړه
پاس اسمان کې شاهين وخوړ يو بل دور

WWW.samsoor.COM

لاندې سیند په زورورو څپو مست شو
باد یو شغ وکړ ځنګله باندې راتېر شو
د یمرا "له لوی درباره یو راغلي
ها چې واک یې له کلښومه تر سوات دی
زمانوم دی "ایلینو" د یمرا لور یم
شهزادګۍ د دې درو او ددې غرو یم
سیند زما په فرمان ځي د ځکمو لور ته
باد زما په حکم ځي د ځنګله کور ته
ټول کتیان او بریان زما فرمانبرداردي
غلامان را ته ولاړ کتار کتار دي
د کلښوم د ښایستونو انځور ګوره
د "یمرا" حکم مې تا ته دی راوړی
چې په کار کې د پاچا شې ته ویاړلی
حکم دادی ، چې ښېره جوړه د پلار کړه
چې یمرا له سیندو اوړي ځي کشمیر ته
د کور ګل خلک په تمه د پاچا دي
د ښېرې په یوه پلنه لویه دړه
د یمرا ښېره سوغات وروړي کشمیر ته
چې یادګار یې د پراخه حکومت وي
چې زموږه ورونه و خویندې ورته ګوري
په کشمیر کې یې هم زړونه پرې هوسا وي

WWW.SAMSOOR.COM

"دېزانې " چې په بګۍ کې لمر راوخلي
دکلښوم له کينه اړخه يې راتېر کړي
چې زيتون په دانه راشي رنګ يې واوړي
دنذرونو لويه مياشت چې شي رابره
نو سردار د سردارانو به روان شي
لوی کشمير به يې په حسن چراغان شي
ترهغو به ته خبره جوړه کړې ښکلې
چې کشمير او هند دې ګوتو ته حيران شي
په بدل کې به يې درکړولس آسونه
يوه پنډه رمه .مېږې او پسونه
موږ تصوير دی د يمرا درته راوړې
چې پر اس باندې دی سپور دغه ښاغلی
ته به جوړه دلرګي ورنه خبره کړې
چې کشمير وربانديږ ټول وي په ښادۍ کې
ترهغو ،چې دېزانې بګۍ راکاږي
ترهغو چې سردار ملاتړي سفر ته
ترهغو ،چې سيند دا تور کمرونه پټ کړي
ترهغو ،چې زيتون رنګ اخلي پخېږي
ترهغو ، چې ته خبره د سردار تراشې
هره ورځ مازيګرى به زه راځمه
ستا دکار هره شيبه به زه شمارمه

WWW.SAMSOOR.COM

ايلينو په مينه وکړې دا خبرې
لا يې سترګو کې وې پټې څه سندرې
خدايزده درد وخدايزده مينه وه که بل څه
لا يې هم موسکا په شونډو کې وه پټه
لکه ګل کې چې ورېـمه وي خو، نه ښکاري
عجيبه وه لام حيران و دې انداز ته
ما خوډېرې ښکلې خبرې دي په ګوتو
ډېر ښايست مې دې هست کړی له نيستۍ نه
ما ډېره کې دي سترګې غړولې
په لړګي کې مې خبرې دي غړولې
ما ګلونه په مرمرو کې تورلي
بوراګان له شنو باغچو ورته راغلي
ما اسونه دي دختو شيشنولي
ما د ګچو پيغلې مستې ګډولې
خو په دې سترګو کې بل ډول ښکلا ده
په دې شونډو کې د درد په څېر خندا ده
لام ولاړ لاس په نامه دی ايلينو ته
وې: سبا چې لمر راوخيژي وايګل ته
له ځنګله نه په څېرۍ کړمه راغوڅه
د يمرا د ښېرې پيل به ترې نه وکړم
د پاچا تصوير به جوړ کړم داسې ښکلی

WWW.SAMSOOR.COM

چې کوړګل کې لوی مزدک شي پرې سپېڅلی
و سردار د سردارانو ته سلام دی
برې لام يې په دربار کې يو غلام دی
ایلینو دې خدای ژوندی، لرې ترډېرې
د ښکلا په نوم راوړې يې پيغام دی
ایلینو په رکاب وخته سوره شوه
د لام مخې ته يې آس څه شيبه تم کړ
د کلښوم د ښايستونو واستاکاره
د شاهين په څېر مغروره هنرمنده
زما وعده ده سبا بيا دلته راځمه
ستا د کار هره شيبه به زه څارمه
اوس په خدای سپارمه تااو وايګل دواړه
شيبه وروسته آس روان شو پيغله ولاړه
هغه شپه دوايګل هسک و خومره ښکلی
تول اسمان په رڼو ستورو و پوښلی
لام کتل سپينې سپوږمۍ ته لا بېدار و
د دې شپې ښکلا او حسن ته په څار و
ایلینو يې د زړه خونه وه نيولې
څه خبرې يې په زړه کې ګرځيدلې
هغه سترګې هغه شونډې يې کړې يادې
خو حيران و هلته څه ورځخه ورک وو

WWW.samsoor.COM

چې هر څه يې مجسمې کړلې خيال ته
هغه پټ رمز و ادايې نه موندله
خوب يې تللی وو له زړځو ځېږو سترګو
نن د ستورو څه عجيبه تماشا وه
کله هار به شول په غاړه د دلبرې
کله څاڅکي د اوبو به شول په زلفو
سيند لا هغسې په مست انداز روان و
باد لا هسې نغمه ګر و په ځنګله کې
چېرې لرې يو آواز راته له کونګه
د درې ښکلې هوا وه نوره ګونګه
دلام سترګې وې ستومانه خو خوب نه و
ستورې ولاړل له اسمانه خو خوب نه و

WWW.SAMSOOR.COM

دويم سرود

د ځېرې، په ښاخ کې دوه جوړې مرغان دي
دوه شاهينه په لمن کې د اسمان دي
دلته هلته د ډبرو منځ کې څري
په رمو پسې د ځوانو شپنو غږ دی
د پېغلوټو کتار راشي له ځنګله نه
ډک له شاتو منګوټي يې پر اوږو وي
پر کمره چغيږي بيا توره بلبله
لکه راچې شي هيندوه له کورګله
تر ځېرې لاندې د لام د ختک غږ دی
دلرګي يو آس يې مخ ته درولی
پر آس سپور دی يو مغروره شان ښاغلی
د هنر دوا ستاکار د ګوتو ځلی
لام يو ټک وکړي او بيا اسمان ته ګوري

WWW.samsoor.com

خدایه کله به رابر پرې مازیګر شي
د خبرې سیوری به کله ترکمرو شي
چې پرې زیری د راتګ دا یلینو شي
اوس نو لام دی هره ورځ او انتظار دی
دیمرا خیره ترا شل یې سترې کار دی
ټوله ورځ تر مازیګره شیبې شماري
چې به بیا د آس د پوندو ټکهار شي
ها سپره سروه به بیا درې ته راشي
سپین ټیکری یې د بیرغ په څیر رپیږي
شین کمیس یې پر اندام اندام مستیږي
بیا به وګنډي د لام سترګو کې سترګې
هغه غټې جادوګری زرځی سترګې
ها د درد په څېر مرموزې موسکې شونډې
د مستۍ په څېر نشه کې پټې شونډې
دې څېره کې به بیا ولټوم ورکې
زرکیسې به په کې لولم پټې پټې
خو به لا هم ډېر څه پټ وي په کې پاتې
هیڅ به نه شي د عمرونو تندې ماتې
مازیګر چې زیړی لمر په سیند کې ښکاري

دوا یګل او به د زرو آینه شي

WWW.samsoor.COM

د ثیرې سیورې چې ورسی کمرو ته
د سپین آس د پوندو غږشي په دره کې
د لام رګ رګ کې د وینې توپان راشي
د زړګي په ښار یې ګړه زلزله شي
خامخا به نن تر ډېرو ورته ګورم
که پیدا یې د رمزونو خزانه کړم
ایلینو له آسه کوزه شي او کیني
د دلبر د ځوانو متو ننداره کړي
لام د بریتو په کنجک زړه ورنه وړی
لام د تورو زلفو مار په زړه خوړلی
مازیګر چې لمر پریوځي ځنګل مست شي
د چنچڼو ګڼ خیلونه ورته راشي
دوه مین تر څېړۍ لاندې په دیدن وي
ځړوبی ورته شریږي په اتڼ وي
نن د لام په زړه بلا غوښتنې ګرځي
ایلینو ته یې نن وایم چې څه غواړم
د ژوندون تر ټولو ستر انځور به کاږم
د پارون له سپین مرمر نه به یې تراشم
د ښکلا تر ابدیته به یې باسم
ایلینو ! ته راته کینه چې دې ګورم
ستا قامت به له ډبرې څخه جوړ کړم

WWW.samsoor.COM

ستا ښايست به سپين مرمر کې بنديوان کړم
هک حيران به ورته نسل د انسان کړم
موږ به نه يو ستا قامت به لاژوندی وي
ستا ښايست به عاشقانو ته معبد شي
ستا ښکلا به هر نقاش ته يو الهام وي
ستا تصوير به زما د مينې لوی پيغام وي
ايلينو ته راته کينه ، چې دې ګورم
خپلې لس ګوتې به لس بلې ډيوې کړم
ستا بدن به د زمان په کور کې بل کړم
څو انسان وي ستا ښايست به يې په ياد وي
څو چې لمر وي څو ځنګل وي څو چې باد وي
ايلينو ته راته کينه چې دې ګورم
ايلينو ته راته کينه چې دې ګورم

WWW.samsoor.com

د ریښم سرود

هره ورځ چې د يزاني بګۍ کړي هسکه
چې د سیند هينداره تشه شي له ستورو
او د لمر زريني وړانګې راخورې شي
د ځنګله ونې وږموته په نڅا شي
لام ښتک په لاس کې ټينګ کړي ميخ راواخلي
په مرمر کې جوړوي انځورد ميني
بيګاه څو مره ښايسته وه څه حسينه
دا اندام يې جوړوم په خپلوګوتو
ما يې عکس د حسن زړه کې دی ساتلی
ورنه اخلم خپل هنر ته الهامونه
مازيګر چې را شي بيا به ورته ګورم
د نازک جسم هر غړی به يې څارم
چې قلم چېرته بېځايه ټک ونه کړي
چې ښتک چېرته بيد ريغه ګوزار نه شي
دا انځور به داسې ورو ورو جوړومه
لکه دا چې مرمر نه، د زړه ټوټه وي
خدای دې راکړي د هنر برکتونه
چې يې ساز کړمه دا ښکلي اندامونه
مازيګر چې د سپين آس د پښوغږ شي

WWW.samsoor.com

چې سیسۍ والوزي ولاړې شي ځنګله ته
د لام زړه کې نوی شور په مستۍ راشي
سیند ډبرو سره ووهي ډغرې
ایلینو راځي د ښکلي یار لیدو ته
دوه جوړې بلبلې راشي ښاخ کې کیني
دوه زرین کبان جوړه شي په چینه کې
ایلینو اولام یو بل ته مخامخ دي
یو د بل سترګو کې ډوب شي په خلوت کې
یو له بل سره جوړه شي مین زړونه
لام ته ورکړي ایلینو ګوتې په لاس کې
د جونګړې خواته لاړ شي په خبرو
دیمرا ښېره ده ټوله جوړه شوې
په آس ناست دی دا سردار د سردارانو
ایلینو دلام هنر ته فکر وړې
په لرګي کې یې د پلار ښېره غربیږي
آفرین دې وي په داسې هنر باندې
خو لام زانګي د خیالونو په دنیا کې
فکر وړی دی دلوی نقاش انځور ته
خدای په څه هنر تراشلې ایلینو ته
چې راغلې نن د لام د زړه ګي کور ته
زه به هم تقلید د لوی نقاش د کار کړم
په مرمرو کې به جوړ تصویر دیار کړم

WWW.SaMSOOR.COM

ايلينو ته يې ډېره ورښكاره كړه
ژر به جوړه دلته بله ايلينو شي
چې ته ځي نو دا به زما دزړه ښراغ وي
دهنر په لوی جهان كې به وي پاتې
زما د ګوتو يو يادګار پردغې زمكې
ستا د ښكلي قامت سروه به ځليږي
ځو چې دا زمكه وآسمان وي دا مكان وی
چې په خپل ژوندون كې جوړ دا ستا تصوير كړم
هيڅ ارمان به مې دژوند راپاتې نه وي
چې حيران ورته هډه ، ويهار ،كشمير كړم
ايلينو دخپل تصوير په ننداره شوه
ويل يې ګرانه زه خو ستايمه ستا خپله
دا بدن به دې په ګوتو كې كړم خاورې
ګرانه لامه زه دې مخ ته يمه ناسته
زما دجسم په ديدن باندې ځان موړ كړه
چې يمرا روان كشمير ته په سفر شي
زه به هره ورځ سهار راځم ديدن ته
ستا ومخ ته به ولاړه ټوله ورځ يم
چې مې جوړه په مرمرو كې ښېره كړې
ارمانونه د ژوندون به دې پوره كړې
دنذرونو مياشت رابره پر كلښوم شوه
ديزانی دلمر بګۍ په كينه راوره

WWW.samsoor.COM

د زیتونو دانې وشوې رنګ یې راوړ
په غرمه کې مرغۍ سیورو ته پناه شوې
ستر وایګل زیړو ګلونو لاندې پټ شو
د زنبق ګلونو زمکه یاسمین کړه
غرنیو کبر ګلو اوښکې راوړې
ستریمرا روان په لورې د کشمیر شو
لوی لښکر ورسره واوښته په غرونو
په تور آس باندې څېره د یمرا بار شوه
ها چې لام په خپل هنر وه جوړه کړې
لس مریان یې دواړو خواوو ته روان وو
د تور آس په تندې زوړنده کېږه وه
درویښمو شال یې خپور په هسکه ملا و
د یمرا لرګین تصویر یې و پټ کړی
په څلور رنګه وریښمو پوښو باندې
څو سرتېرو یې تر مخې ناټ کولو
د تېرو تورو یې څه ښکلې شرنګاوه
د کشمیر خلک په تمه د سردار وو
د کورګل مزدک پوښلې و پر ګلو
راهبان ورته ولاړ کتار کتار و
چې تمثال به د یمرا راځي محل ته
کشمیریانو لار خارله خپل اتل ته

WWW.SAMSOOR.COM

ځلورم سرود

ديمرا په امرلس آسونه زين شول
يوه لويه رمه مېږې او پسونه
د سروزرو دوه بوخچۍ هم ورسر وې
ايلينو له غلامانو سره راوړل
دا سوغات و د سردار يمرا ولام ته
لام حيران و د پاچا دغه انعام ته
ايلينو د ښکلو سترګو په جادو کې
د مرموزو شونډو پټه موسکا وکړه
ويل يې هره ورځ سهار دلته راځمه
ستا ومخ ته به کينم چې ته راته ګورې
زما خبره کړه له مرمرو ښخه جوړه
چې ښايست مې شي تلپاتې په جهان کې

WWW.SAMSOOR.COM

چې دا خلک تر قیامته راته ګوري
آفرین کوي دا ستا پر لسو ګوتو
لا م ته دا تر ټولو لوی سوغات ښکاره شو
د جهان له ستر خالقه و خوشاله
دیمرا انعام به څه وي څو آسونه
یو څو مېږې یا څه زر یا څو پسونه
لوی نعمت د خدای راتلل دا یلینو دي
چې د عشق ټول ملنګان یې په سجدو دي
لویه خدایه ! اې د حسن ستر نقاشه
احسان مندیم ستا له دومره لوی پاداشه

WWW.SAMSOOR.COM

پېنځم سرود

لا يو څو ستوري به پاتې وو آسمان کې
د شپنو دهاى وهوى نارې به راغلې
درمو دغاړو زنګ به په کړنګا شو
بوى د شنه سونګوري ډکه به فضا کړه
لام به واخېسته قلم او څټک لاس کې
سپين مرمر ته به يې وکتل له ورايه
ايلينو به يې تصوير کړه سر تر پايه
د مرمرو سپينې تېرې بختورې
د دنيا تر ټولو ښکلې به انځور کړې
ته قامت به شى د حسن او د مينې
عاشقان به درته واړه په سلام وي
څو دنيا وي څو يې خلک څو يې مينه

WWW.SAMSOOR.COM

آفرين به په هنر د برى لام وي
لام د خپلې ايلينو په صفت سر و
ترانې يې د الفت ورته ويلې
له مرمرو يې پترې پترې تراشلې
له سهاره به د لام د ښتک غږ و
داوبو ښپو له تېږو سره جنګ کړ
ځړوبي لاشرهار کاوه په زوره
د وايګل ښکلې دره په ګلو پوښ وه
د ځنګله د ميوه دارو ونو منځ کې
پيغلې ډلې ډلې سر وې په سندرو
ښايسته فضا د ښکلي نورستان وه
که جنت و ، نو دا سيمه په جهان وه
هره ورځ ورته ولاړه ايلينو ده
لام يې ښکلی بدن تراشي له مرمره
ستوري پريوځي ، لمر راوخيژي ، بيا شپه شي
د مرمر ډبره ورو ورو ښکلې کېږي
اوس يو ښکلی اندام ښکاري په ډبره
ول ول زلفې يې پرتې پر نرۍ ملا دي
دنګه غاړه يې د سپينې بتې خيال دی
پر ټټر يې د مرمرو انارونه
د نرۍ کميس ښپې په کې انځور دي

WWW.SAMSOOR.COM

راشه ګوره دململ شاته ستونه
دهنر په جادو مخ او پوزه جوړه
له تندي يې دی ختلی لمر دحسن
له ږبرې نه لام جوړ کړ لمر دحسن
خو عجيبه ده چې کار يې پوره نه شو
هنرمند لام دی حيران خو وس يې نه شته
چې په څه هنر يې جوړې کا دوه سترګې
لام ولاړ دی ګوتې مروړي خپل هنر ته
چې په څه کمال يې خوله کاندي راجوړه
هغه راز او هغه رمز چې لري شونډې
هامرموزه موسکا سل بابه خبرې
په خندا کې هغه پټ خاموش غمونه
هغه درد چې په لبانو کې دی نغښتی
هغه خوله چې خاموشۍ کې کړي خبرې
ها دغم په ساز چې تل وايي سندرې
لام د داسې خولې انځور ايستلی نه شي
هيڅ پيغام يې دموسکا لوستلی نه شي
لام دسترګو و انځور ته هم حيران دی
په دې سترګو کې دکوم جادو اثر دی
دغه سترګې په هزار ژبه ګويا دي
دا خاموشه تيره راز نه شي ويلی

WWW.samsoor.COM

په کتو کې هغه درد او هغه مينه
خدايه څنګه يې انځور کا په ډېره
په دې سترګو کې هم غم شته هم خوښي شته
هم د مينې تلوسې دي په څپو کې
هم د ټولې دنيا پوهه په کې پټه
هم ماشوم غوندې ساده ساده خبرې
بس چې وګورې د سترګو هر نظر ته
په هزار ځله دې غواړې خپلې غېږ ته
کړې ستونه په هوس او په مستۍ کې
لکه ډکې د شرابو دوه پيالې دي
په کې قهر د زمرې ، د هوسۍ ويره
په کې وهم د عقاب، ښکلا د زرکې
بس د سترګو او د شونډو پټ انداز دی
توپان راولې پر زړه د مين دواړه
څه مسلات يې سره کړی دی عاشق ته
د شاعر قلم حيران يې دی تعريف ته
انځورګر يې په رنګونو کې راګير دی
لام به څنګه کړې ډېره ورته جوړه
دا قاتل حسن به څنګه زنداني شي
ايلينو په خپل ښايست وه جادوګره
طلسمونه يې په سترګو کې پټ کړي

ډېرې کوډې يې په شونډو کې وېدې وې
لام به هر څه د هنر په قلم جوړ کړي
خو په تېره کې جادو ساتلای نه شي
څنګه را ولي هوس او مينه دواړه
په ډبره کې پراته غاړه په غاړه
لام په ورځو شپو ولاړ تصوير ته ګوري
او څېره د ايلينو يې مخ ته ايښې
نوره جوړه په قامت ده لوړه ښکلې
نرۍ ملا يې زور په زړونو کې اوبه کا
پر سينه يې د نظر سراب ما تېږي
دوه ښتو هره حلقه يې زړه خراب کړي
د ښکلا صنم ولاړ د غره لمن کې
نه يې ستر ګې نه يې خوله شته دي په مخ کې
څټک رېږدي د لام لاس کې له غوسې نه
خدای په څرنګه ناکام يم اخته کړی
هغه زه چې د تمام جهان استاد وم
زر څېرې مې غږولي دي په سنګ کې
دلر ګيو انځورونه مې مست کړي
د مرمرو سپين آسونه شيشنيدلي
نن حيران ولاړ د حسن پيکرې ته
د جادو او عشق عجيبې منظرې ته

WWW.SAMSOOR.COM

بس دا ځل چې ايلينو راشي ديدن ته
ترې به وپوښتمه راز د دې طلسم
ستا په شونډو او په سترګو کې څه راز دی
چې زما هنر يې مات شو تصور ته
وايه څه دې دي پټ کړي په څېره کې
چې يې زه انځورولای په لاس نه شم
خدای په څه انداز پيدا کړلې ستا سترګې
او په څه خوږه موسکا يې شونډې وا کړې
ګرانې وايه راز چې دلته يې انځور کړم
په ډبره کې دې حسن جاويدان کړم
دا جادو چې ستا څېره کې بنديوان دی
دابد لپاره تېږه راژوندۍ کړي
دا اثر چې ستا څېره کې په څپو دی
غر او سيند به دې صنم ته په سجده شي
ګرانې وايه چې ښايست دې څنګه جوړ کړم
د ډبرې روح دا ستا په ښکلا موړ کړم

WWW.SAMSOOR.COM

شپږم سرود

بل سهار چې دره ورو ورو وينښيدله
شپه دلوړو څوکو شاته پټيدله
لام د ښکلې ايلينو تر مخې ناست و
د جانان د ښکلي مخ په ننداره کې
ورک له ځان او له جهانه زلمی لام و
بس د شونډو او د سترګو په جادو کې
د تصوير په تصور کې يې ناکام و
ايلينو !داستا په سترګو کې څه پټ دي
وايه شونډې دې په کومه موسکا خاندي
لږ د خپل ښايست جادو راسره مل کړه
د خپل عشق په کراماتو مې کامل کړه
دا طلسم دا جادو په خپله وا کړه
نور مې خلاص له دومره لويې معما کړه

WWW.samsoor.com

وايه خنګه دې موسکا کړمه انځوره
لړيو ځل خو په ساده نظر راګوره
ستا قامت مې ټول جوړ کړی له مرمرو
بس د شونډو او د سترګو تصوير نه شته
دا نيمګړی صورت ژوند را ځخه اخلي
نور مې فن او هنر دواړه دي خلاص شوې
نور په لاس کې نه قلم نه ښتک ګرځي
نور له رنګ او له بې رنګه بيګانه يم
نور مې ګوتې له مرمرنه پردې شوي
تر هغو چې دا تصوير ستا پوره نه کړم
زه به ژوند په ځه اميد په ځه پلمه کړم
ايلينو چې خپل پيکر ته وه حيرانه
خپل اندام اندام يې وليد په مرمر کې
دلام ستر هنر يې راغی په نظر کې
آفرين شه د جانان په ګوتو باندې
چې په ځه هنر يې جوړه کړم له تېږې
خوبس دا دلام د ډېرې مينې زور دی
چې زما په شونډو سترګو کې ځه ويني
کوم جهان دی کوم يې راز او کوم يې شور دی
ګرانه لامه !زما په شونډو او نظر کې
ستا د عشق او مينې تنده پټه شوې

WWW.SAMSOOR.COM

بس له تا سره کيسې دي او خبرې
زړه مې غواړي درته ټولې دا بيان کړم
ستا د عشق له شوره ډک د غه جهان کړم
چې دا ستا پر مټو سر کېږدم ويده شم
بېرته ستا سترګو ته ګورم شم راويښ
چې دا ستا پر زنګانه زلفې خورې کړم
تا ته وايمه د مينې زر داستانه
عشق له اوو غوټو نه تېر د ژوند مانا ده
هره غوټه به په زر کاله پرانيزو
زه او ته چې سره يو په راز او نياز شو
ستا د دې تصوير طلسم به پرې مات کړو
که په سترګو کې مې ډوب شې بيا به پوه شې
چې يې څنګه په مرمرو کې تصوير کړې
که په شونډو مې خوله کېږدې خوند ترې واخلې
بيا به دغه اور په تېږه کې ترسيم کړې
بس زما او ستا د عشق مراد به دا وي
چې زه ستا شم بنديوانه ته قيدي شې
تا د زلفو په زنځير د ځان بندي کړم
له دې دومره لوی جهان څخه دې پټ کړم
له پاچا او له ګدا څخه دې ورک کړم
څو رياضت زما د وصل درسره شې

WWW.samsoor.COM

چې افکار دې په یوه تنور پاخه شي
څو د دوه شونډو کتاب ولولې پوخ شې
څو د سترګو په رازونو دانشمند شې
څو زما حسن کې ورک شې ځان پیدا کړې
چې د خپلې هستۍ راز درته معلوم شي
چې دا لویه معما درته مانا کړي
بس په هغه ورځ به بیا خټک راواخلې
بس هغه شېبه به ستا قلم په کار شي
بیا پوره به ستا نیمګړی داشهکار شي
یوه بله ایلینو به ته پیدا کړې
چې جهان کې ابدي د عشق یادګار وي

WWW.samsoor.COM

اووم سرود

له پارونه د ساړه باد لښکر راغی
ځنګل پټ شو په سرو ژیړو پاڼو باندې
سیند ښېره په باد راوړیو پاڼو پوښ کړه
مازیګر د زیړې لمر زرینې وړانګې
لکه پریوځي زیړ څراغ پر زرو باندې
دوه شاهینه د اسمان پر لمن راغلل
ددرې پر سر له وریځو لږ راکوز شول
بیګانه ګامونه اورې په دره کې
ځوان شاهین بله دوره وکړه او لوړ شو
د مرغیو سیل ځنګله کې بیا پناه شو
ایلینو لام نه رخصت واخیست او ولاړه
ځوان عاشق یې لا د آس ګامونه اورې
لا یې شته په خوله کې خوند د یار د شونډو

WWW.samsoor.COM

لا يې مست نظر د سترګو تصوير ساتي
لا يې عطر د بدن هوا کې پاتې
ما زيګر دی او سړه هوا چليږي
لمر ته څو شيبې مزل تر غره دی پاتې
چې ناڅاپه له کوم لوري ششنهار شو سس
د کوم مست او ياغي آس د پښو غږ دی
يو آس نه دی ، دوه که درې ورسره نور دی
له پښو لاندې يې رغړي کاڼي ښکته
دا سې ښکاري چې کوم لرې ځای نه راغلل
مسا پر به وي کلښوم ته څوک راغلي
دلام سترګو کې يې خيال د دلبر مات شو
څو سواره د غره له کينې خوا نه راغلل
د سپرو مشر پر تور آس را ښکاره شو
لويه توره يې په ملا پورې تړلې
پولادين خول يې پر سر اينبې له پاسه
درې آسونه او سواره پسې روان وو
ښکاريدل چې د دې مشر پاسبانان وو
رانږدې شول دلام کور ته يو څو ګامه
لږ څه تم شول چې د کور خاوند پيدا کړي
لام چې وکتل د جنګ سردار راغلی
ها د تورو او د ننګ سردار راغلی

"ګېښن " چې لوی سردار د جنګ او د جګړې و
مخامخ ولاړ لمن کې د درې و
لام سلام وکړ راغلیو میلمنو ته
اې د دې وطن نوموړو اتلانو
خدای مو راوله د دې فقېر درشل ته
چېرته د رومئ او په کوم لور مو سفر دی
په څېرو کې مو د اوږد مزله اثر دی
ګیبښ د آس وندنی کلک کړ رانږدې شو
ښه په ځېر د لام د کور په نندارې شو :
ځوانه څوک یې دلته لرې د غره خواته
د کلښوم له ښاره لرې دلته اوسې ؟
برې لام یم و استاکار د تصویرونو
د نقشونو هم د پانو او ګلونو
ګېښن چې ځېر شو نو راکوز شوله خپل آسه
پاسبانان یې هم راکېوتل له پاسه
ویل یې :ته یې هغه ستر نقاش د سیمې
نورستان دې چې هنر ته په سلام دی
ستا د نوم آوازه ما هم اوریدلې
ستا د ګوتو انځورونه مې لیدلي
خبر شوی یم چې تا یمرا جوړ کړی
په آس سپور دې تر کشمېره دې لیږلی

WWW.SAMSOOR.COM

په کشمېر کې خلک ستا هنر ته ګوري
دیمرا پاچا حضور ته په ګونډو دي
هغه ته يې چې له تېږې ښېره ساز کړې
له لرګیو نه پیکر جوړ په اعجاز کړې
دا خوښه شوه ، چې مې ولیدلې دلته
زه یم ګیبښ سردار د جنګ اود وژنو
چې په توره مې خړوب دي ډېر سیندونه
چې زما دلښکر غږ شي غرونه ریږدي
چې زما د سپرو شور شي زمکه ښوري
زما سرتېري چې راپاڅي دنیا سوزي
زما له وهمه د دیوانو اروا سوزي
اوس روان یم دیمرا پاچا ماڼۍ ته
خبر شوی یم یمرا دی تیرو تلی
راجه ګانو په جادو دی ګمراه کړی
ماله هند سره جګړه وه پیل کړی
ډېر وګړي شول د پیل تر پښو لاندې
ډېر سرونه مې په تورو آواره کړل
ډېرې زمکې مې راخپلې کړې یمرا ته
مګر اوس یمرا د سولې غږ ایستلی
راجه ګانو ته یې امن دی ورکړی
یمرا خپله ښېره ورې ده کشمیر ته

ده غرور دنورستان دی نن مات کړی
زما د توري تندہ نه دہ ماتہ شوې
ځم دربار ته ديمرا چې پيام ورکړم
زه به جنګ په هندوستان کې بيا ميلمه کړم
زه به راوړمه دزرو انبارونه
دالماسو دياقوتوا ميلونه
ديمرا دربار به ډک له خزانو کړم
نورستان به موړ دلعلو په دانو کړم
بري لامه دامې يون دامې سفر دی
يوبل جنګ ته مې جوړ کړی لوی لښکر دی
ګبښ په ډېر غرور د جنګ داستان بيان کړ
لام يې خپل قوت او زور ته هک حيران کړ
باد راوالوته له ستره هيندوکوښه
دځنګله دونو ښانګې يې کږې کړې
شنه پرده يې له مرمرو کړه راغونډه
دګبښ سترګې په ډېره کې شوې ښخې
دحيرت ګوته يې غاښو لاندې کېښوده
دلام ستر هنر يې هوش له سره يووړ
ويل يې واه !دنورستان دهنر پلاره
دادې څه قيامت جوړ کړی په مرمر کې
وايه څوک ددا سې حسن ده خاونده

WWW.SAMSOOR.COM

دادچا ښېره دې کښلې په ډبره
ددې جسم مېرمن دومره ښايسته ده ؟
که دا ستا هنر ده دومره ښکلې کړې
وايه ځوک دې په زړګي درننوتې
چې دې خيال دی دومره ستر هنر کارېلی
زما زړه يې په ډبره کې بندي کړ
ستاهنر ښاغليه څومره دی پياوړی
لام پرده پر مرمر بېرته راخوره کړه
ويل يې نه ښاغليه دا زما هنر نه دی
ددې جسم ملکه ده ډېره ښکلې
هومره ښکلې چې زما له ټوله خياله
له هنره اوله روح نه هم ده ستره
هومره حسن چې لري ددې خاونده
زه عاجز يم دهغې له تصوره
زه ناکام شوم چې يې جوړ کړمه بل مثل
ايلينو دستر يمرا لورده آغلې
چې دسترو ښايستونو خزانه ده
په اعجاز ده جوړه کړې دخدای ګوتو
زما هنر يې وتمثيل ته بهانه ده
داتمثال به لا نيمګړی وي څو پايي
زماقاصر هنر يې نه دی د تراشلو

WWW.samsoor.COM

د هغې شونډې او سترګې تفسير غواړي
زما خيال او فکر يې نه دي دويلو
زمانه به راپيدا کړي داسې ګوتې
چې پوره کا زما هنر ددې په مينه
تر هغو به دا ولاړه وي همدلته
نا پيدا لکه زموږ د هستۍ وينه
د ګېښ خيال دا ايلينو حسن کې ورک شو
د هغې د تش تمثال ننداري يو وړ
نور جهان ورته را تنګ لکه ګوتمۍ شو
ديمرا کورته روان په ناکامۍ شو

WWW.samsoor.COM

اتم سرود

دا څوورځې شوې ، چې لمر رڼا يي نه کا
دا څوشپې دي ستوري نه کړي سترګکونه
څو سهاره باد ځنګله کې چېرې پټ دی
د مست سیند څپې هم نه کړي غورځنګونه
ها ،آشنا ګوربتان نه شته په اسمان کې
زرکې نه کړي کاکړې او خرامونه
دنیاګۍ، دلام دخیال ده تکه توره
رڼا ورځ ورباندې غم د جانان اوري
دا څو ورځې ایلینو نه ده راغلې
په دره کې یې د آس ششنهار نه شته
د دلبرې په دیدن پسې هلاک دی
زمکه کلکه اسمان لرې دی یا خدایه
دادې څه د هجر اور ته ور ګوزار کړم

WWW.samsoor.com

په ما څه کاني د عشق له لوري کېږي
يا د يار د وصال هومره شریني وه
په دیدار يې چې د ټول جهان پاچا وم
اوس د هجر په لمبو کې داسې سوزم
په دې لویه دنیا زه تک وتنها یم
لام لا سر و په زنګون د غمو ایښی
چې ناڅاپه په دره کې د آس غږ شو
هلته لرې مرغۍ والوتې له کاڼو
لام په سترګو باندې لاس کېښود او څېر شو
زړه يې والوته له ډېرې خوشالۍ نه
د ځېږې څېرې په کونج يې موسکا راغله
هله زیری چې ښایسته محبوبا راغله
لام د خپلې معشوقې مخ ته کړه منډه
الینو په تونده منډه راروانه
هلته لېرې له خپل آسه شوه راکوزه
څه په زغرده سره غاړه او غږۍ شول
یو له بله يې تودې مچکې غلا کړې
د وصال په اور تاوده شول بدنونه
الینو وړو سلګیو ده اخېستې
پر سینه د لام يې سر ایښی او ژاړي
لام په خوا پورې نیولې خپله مینه

WWW.SAMSOOR.COM

هک حیران چې څه پېښ شوي په دربار کې
زما ښکلې شهزادګۍ ووایه څه دي
دا څوورځې ولې نه راتلې دیدن ته
زما زړه لکه دمني پاڼه رېږدي
وایه څه دي چې دې ښکلې سترګې ژاړي
راځه ولاړ شو د هغې پرښې ترغاړې
دهغې ګورې څېړې سیورې ته کېنو
راځه هلته به لږ دمه وکړو دواړه
ځه چې وچې دې کړم تورې ښکلې سترګې
خدای به هر څه کړي آسانه ته مه ژاړه

WWW.SAMSOOR.COM

نهم سرود

دهاګورې څېړې سيوري د يار غېږه
پاس اسمان کې دهيليو يو څو خيله
سيند څپې وهي پرکاڼو سينه موښي
غره د دوه مينو خوالې ته غوږ ايښی
ايلينو لام ته کېسه کوي په بيړه :
ګيښن راغلی و دربار ته په ډېر قهر
ويل يې ماده ملا تړلې هندوستان ته
ځم راوړمه د سرو سپينو انبارونه
ستر يمرا ولې د سولې غږ ايستلی
په ريښتيا چې زموږ پاچا دی تېروتلی
ګرانه لامه !په دربار کې ګونګوسې دي
مال اراچې د يمرا ناسکه ورور دی
اوس له ګيښن سره يو ځای دی په دې جنګ کې

WWW.SAMSOOR.COM

وايي زه دي يم ملاتړ د هند په جنګ کې
که ته راکړې پاچاهي د يمرا ماته
ګيښ په پټه ماليرا سره لاس يو کړ
ويل يې ته به يې پاچا زه به سالاريم
خو زه غواړمه يو بل څه له درباره
ايلينو چې شهزادګۍ د نورستان ده
زه يې لاس غواړم چې شي زما مېرمنه
ماليرا !خپله وريره وماته راکړه
زه به تاج د يمرا تا ته د رپه سر کړم
لښکر ټول زما د نوم فرمانبردار دی
د يمرا پاچاهي تا سره ښه زيب کا
زه او ته د هندوستان خزانې واړه
له سروزرو به ماڼۍ کړم درته هسکې
زوړ يمرا به په سياه چال کې بنديوان کړو
نورستان به ټول دا ستا په حواله وي
له الماسو به دې ډکه خزانه وي
بس ته ښکلې الينو وماته راکړه
پاچاهي او خزانې له مانه غواړه
ماته وکړې داخبرې ګرانه لامه
زما کنيزی چې **محرمه** د درباره ده
دهغې زلمی مين چې دی ساتونکی

WWW.SAMSOOR.COM

ماليرا سره همیش تر ښنګ ولاړ وي
دا خبرې يې وې کړې محبوبې ته
او هغې راته په پټه داسې وويل :
ګښنې او تره دې دا سودا کړې په پټه
تا به ورکړې د جنګونو دې سردار ته
پاچاهي به مال اراته شي ورپاتې
ستر يمرا به په سياه چال کې بنديوان شي
ګرانه لامه داسې ستر فساد روان دی
الينو به په سرو زرو درنه يوسي
نه به لام وي نه به ژوند دعشق په غېږ کې
پلار به لاړ شي په تيارو کې به بندي شي
د دښمن په کور به ناسته يم پريشانه
له داهسې ژونده مرګ ماته بهتر دی
ځکه ما دخپل مرګي تړون دی کړی
مګراې زما دژوند ستره واکداره
زما دزړه او زما دعشق ځوانه سلطانه
زما وجود کې ستا دعشق يو خوږ ياد ګار دی
زموږ دميني شهزاده دی زما په نس کې
دا يادګار ماته له خپله ځانه ګران دی
زما ټول جهان په ده باندې ودان دی
زما ژوند اوس ستا دعشق په لاس ګرو دی

WWW.samsoor.COM

ګرانه لامه دژوندون او مرګ تر منځ یم
پلار به بېرته را روان وي له کشمېره
بې خبره له دې دومره شور ماشوره
مال اراا و ګېبښ پټ دا سې تړون کړی
چې به لاره ورته ونیسي چترال کې
دلته خلک دیمرا پاچا په خوا دي
دلته ګېبښ نه خلک کرکه او نفرت کړي
زموږ خلک نور له وینو سترې شوي
هم له تورو له تورزنو سترې شوي
مال اراا و ګېبښ ورځې دیمرا مخ ته
غواړي راېې ولې دلته لاس تړلی
دلښکر په زور پاچا به مال اراشي
نورستان ته به څه توره تیاره راشی
ګرانه لامه له درباره او له کوره
نن سهار توره تیاره ووتم پټه
غلامان او کنیزانی بې خبره
له یو آس سره راغلې یمه دلته
ستا فرزند مې په خپل بطن کې ساتلی
ستا دعشق جسد مې دلته دی راوړی
یا په خپلو لاسو ووژنه موږ دواړه
یا دخپلو مټو منځ کې پناه راکړه

لام له دواړو مټوونيوه محبوبه
ويل يې زر ځلې که مړ شم او ژوندی شم
مرګ به ستا يوه وېښته ته لاس درنه وړي
زه به جنګ ته د شيطان توره تر ملا کړم
آواره به يې لښکر او سرداران کړم
تردې مخکې چې لښکر د ګيېش تيار شي
زه به لاړ شم د يمرا پاچا کاروان ته
لوی سردار د سردارانو به خبر کړم
په دې ټولو به يې پوه په ډېر هنر کړم
زما محبوبې همدا اوس به دې مخ ښکل کړم
د چترال په لوري اوس زما سفر دی
په کلښوم کې زما خپل غيرتي دوست دی
ترهغو چې زه راګرځم له سفره
ته به هلته پټه اوسې له شيطانه
ګرانې ! ته زما مغروره زړوره
لکه مسته زمرۍ ويره له چامه کړه
بس تر څو چې لام ژوندې وي تا سره دی
څوک دې سيوري ته هم نه شي درکتلای
بري لام لکه سپاهي درته ولاړ دی
ايلينو تر خپل جانانه مټې تاو کړې
ويل يې نه زما پاچا زما محبوبه

WWW.SAMSOOR.COM

تا يوازې پرېښودی نه شم سفرته
ستا محبوبه به رکاب کې درسره وي
زه ځم چې د خپل پلار مخې ته ورشم
ټوله لاره به دې زړه په مينه ساتم
څومره لرې چې زه تښتم له شيطانه
څومره ډېره چې له تا سره يو ځای شم
هومره ژوند به راته ژوند وي په جنت کې
تا يوازې پرېښودی نه شم محنت کې
ټول لار به دې خوراک وي زما شونډې
ټول مزل به او به څښې زما د حسن
هره شپه به دې توده غېږه کې ساتم
هر سهار به دې په زلفو وېښومه
ګرانه لا مه ستا نفس سره به پا يم
څو چې ته يې زه به ستا په تماشا يم

WWW.SAMSOOR.COM

لسم سرود

لوړو څوکو کې لومړۍ واوره ښکاره شوه
هيندوکوښ دمني باد ته سينه سپر کړه
سيند په توند اتڼ لا اچولې څڼې
مهاجرې هيلۍ خيل خيل تيريدلې
په وزرو يې پستې وريځې خيرولې
دوه آسونه لکه باد په منډه سر وو
پر سپين آس نيلي جامو کې ايلينو وه
تورې زلفې يې د باد په څپو مستې
پر سمند باندې ځوان لام لکه باد ځغلې
د محبوبې پر وصال يې زړه خوشال دی
د راسا د سيند په لورې يې مزل دی
هسکو غرونو کې يې جوړ د عشق بورجل دی
نه يې خوب نه يې آرام او نه يې دمه
بس په منډه شپې او ورځې دې تيريږي
حاسدان پرې خبر مه کړې لويه خدايه
تريخ يې داخوږ سفر مه کړې لويه خدايه

WWW.SAMSOOR.COM

يوولسم سرود

د راسا له سينده مسته وړمه راغله
د څپو تو پاني غړېږي غرو کې پيچي
لکه بحر څوک په تنګه دره سيخ کړي
له هيبته يې هسک غرونه هم لړزيږي
دراسا د بستر غاړه شنه ورشو کې
دوه آسونه جوړه څري سپين سهار ده
دوه مينه يو دبل پر غېږ تاوده دي
ټوله شپه يې په مزله وهلې لار ده
ټوله ورځ يې اوږد مزل دی لا په مخ کې
تر چترا له دي لا غرونه ګړنګونه
دلام سترګې دي ستومانه لالهانده
پټ په سر کې يې تيريږي زر فکرونه

WWW.SAMSOOR.COM

که ګيبنړ مخکې لا لېږلي وي سر تيرى
که يمرا پاچا يې لاس ته وي لويدلى
که لښکر د د ښمنانو مخ ته راشي
مال اراکه د هند جنګ ته لښکر جوړ کړي
آواره به ځومره خلک شي له کوره
ځومره ميندې به شي بورې په زامنو
ځومره خويندې به شي وراړې په زلميو
ځومره ښکلي ماشومان به يتيمان شي
ځومره چتې به اسيرې شي د تورو
څه ماڼۍ او څه جونګړې به تالا شي
څه ښارونه به د جنګ په اور کې سوځي
زما د ستر بلورستان نوم به هم تور شي
کلښو ميان به شي بدنامه په دنيا کې
د يمرا د خير لاس به هم رالنډ شي
نور به ځوک د پاچا نوم اخېستى نه شي
له خيرو به يې خالي شي مزدکونه
دلام ستر هنر به هيڅ چاته نه ښکاري
په لرګينو ځيرو بل به شي اورونه
زما ښکلې ايلينو به خدايزده څه شي
زما له مرګه به يې ځومره زړګى مات شي
زما د ميني ښه ، زما عزيز فرزند به

WWW.samsoor.COM

خدايزده کومو ناکسانو ته احتياج وي
په نازکې ايلينو به د دښمنو
ګډه د قهر او د ظلم تورتاراج وي
خدايه مه راولې هسې ورځ هيڅکله
چې پر سوله باندې بر د جګړې ديو شی
دلام ژوند دې هزار ځله قرباني وي
بري لام به خپلې وينې نذرانه کړي
چې د ښکلې ايلينو غرور خوندي وي

WWW.SAMSOOR.COM

د ولسم سرود

د چترال هوا د ژمي خبر راوړ
خلکو بیا کړې پوستینچو نه جامې سازې
د لیمڅیو خولۍ ښې پر سر راکش شوې
بیا شوې پټې د سیند لونې نظربازې
میخانو کې بیا زاړه شراب ګرځیږي
په کړنګا سر د پسونو زنګولې شوې
له ورشو څخه راکوزې شوې خزان کې
د چترال د پاچا شل زره رمې شوې
شپه په ستورو ډک اسمان ، زمکه رڼا ده
د چترال د پاچا کور کې میلمستیا ده
ستر یمرا ته یې پیبلي دي پسونه
درباریان ورڅخه لاس تبرک غواړي
پاچا هم لاس په نامه ورته ولاړ دی

WWW.SAMSOOR.COM

وايي زما ستره سرداره عرض مې واوره
د چترال د خلکو هيله درته وايم
وايي څو ورځې نور هم زموږ ميلمه شه
چې موږ ټول درته راټولې نذرانې کړو
ستا قلنګ پر موږه پاتې له کلونو
ستا د ښکلې ايلينو ګانې پر موږ دي
چترالي ګڼ کميسونه ورته اوبو
زموږ شل زره رمې تا نه کوربان شه
درسره به کړو زر مېږې او پسونه
منګوټې مودي ډک کړي ، دغره شات دي
پوستينچې هم د وريښمو يې پوښونه
ملکې ته زموږ له لوري دا سوغات دي
ستا د عدل برکت دې زموږ سرداره
چې چترال له نعمتونو څخه ډک دی
زموږ شل زره رمې تا نه کوربان شه
يو څو ورځې زموږ د سيمې ميلمانه شئ
د راسا د سيند اوبه چې شوې لږ کمې
بيا به هله خپل کلښوم ته ورستانه شئ
خو يمرا هغه سردار د سردارانو
په مننه شاه چترال ته موسکا وکړه
ويل يې :ستا سو دې آباد وي خپل کورونه

WWW.samsoor.COM

تهولې شل زره رمې مو شه سل زره
خپل نغري مو شه تاوده په خپلو خسو
پاچاهي دې د چترال تل برقرار وي
په وريښمو اوسئ پټ خوارہ په شاتو
يم روان لرمه بيړه خپل کاله ته
دا څو شپې وينمه بد کرکجن خوبونه
خداى دې ساتي زما خلک بد نظر نه
بس سبا سهر به يون وي له چتراله
دراسا سيند نه تيرېږمه بازګل کې
هلته خلکو د ښېړيو پول تړلى
تردې مخکې چې اوله واوره پريوځي
له درو څخه به تير زما کاروان شي
ځم چې ګرانه ايلينو به انتظار وي
زما خلک زما کور به ناکرار وي

د يارلسم سرود

د يو خړ مابنام فضا ده په دره کې
لو مړني ستوري ستر ګک وهي آسمان کې
د درې له دواړه لوريو شنو ځنګلونه
د چنچڼو غړ.لا اوس هم پورته کيږي
چېرې بوم غړ.را بهر کړي له ځنګله نه
د اسې ښکاري شپه په بيړه را روانه
يو کاروان راځي په لاره له چتراله
دوه سپاره يې مخامخ شول په دره کې
يو سپين آس پرې اسماني ټيکرى رپيږي
په سمند باندې يو دنګ زلمى ښکاريږي
په چوپتيا کې سپاره مل دلوى کاروان شول
په ځنګله کې چې خاموش جوړه مارغان شول
په دره باندې رڼا د سپوږمۍ راغله
سيند د ستورو شنه هينداره شوه ځليږي
يوې ښکلې سر د پلار پر ټټر ايښې
په رکاب کې يې د ځوان توره ځليږي

WWW.SAMSOOR.COM

ثوارلسم سرود

د راسا په چپه غاړه شين چمن دی
سپيدې وچاودلې يو يو ستورى کوچي
د سهار عطر له باد سره خوريږي
د غره هسک کې د خيړيو ګڼ ځنګل ته
ثو چټک توره پر لاس سواره پناه شول
دا سرتيري ديمرا پاچا استازي
وکلښوم ته دي روان په پټو لارو
چې بندي هغه سرکښ د پاچا ورور کړي
هم د ټول نورستان خلک پرې خبر کړي
چې ګبښ لار د بغاوت ده خپله کړې
سالاران د لښکر ټول سره يو ځای شي
د دربار او د مزدک ساتنه وکړي
د پاچا لښکر تيار راسا ته راشي

WWW.samsoor.com

چې دګېښ د سپرو لاره کړي وربنده
د يمرا کاروان روان په بله لار شو
دراسا پر غاړه ځي لوی ننګرهار ته
چې پر لار دلمپاکا راشي کلښوم ته
ديمرا کاروان روان په اوږد مزل شو
له اسماره بياکامې بيا درونټې ته
لمپاکا نه به راتاو په الينګار شي
دښايسته بلورستان لارې دي ډېرې
ننګرهار هوا په ژمي کې جنت ده
لمپاکا کې به لوی جشن دواده کړو
لام او ښکلې ايلينو به ديوبل شي
چې بيا باد د پسرلي عطرونه راوړل
له ګلونو سره مل به کور ته ولاړ شو
اوږد مزل دی لوی کاروان ځي ننګرهار ته
ها وطن چې تل بهار په کې ميلمه وي
دبلبلو چغهار په کې ميلمه وي
لمپاکا لکه په شنه کميس کې پېغله
اوړی ژمی سبزه زار په کې ميلمه وي
لمپاکا کې د يمرا د کاروان مخ ته
نر او ښځې له کورونو راوتلي
د ډولونو مست آواز راځي له ليرې

WWW.samsoor.COM

ځنور په اتنونو راوتلي
لمپاکا کې دي جشنونه نڅاګانې
نن خبرونه له کلبنومه دي راغلي
درباريانو مال ارازنداني کړی
ګڼښ له خپلو څو يارانو سره ورک دی
خلک وايي چې د يونښ دربار ته تللی
ها بدجنسه دبديو ديو په غره کې
چې شيطان غوندې تيارو کې پاچاهي کړي
ګڼښ قسم دانتقام وکړ او ورک شو
يونښ په لرې غرو کې پټ دی له يمرانه
ګڼښ به هم ورسره هلته وي پټ شوی
قاصدانو دا خبر ورته راوړی
خو يمرا د خپلې فتحې جشن لمانځي
لمپاکا يې څراغانه په ډيوو کړ
څو کنيزې غلامان يې مقرر کړل
چې شيره کې د سوما لونګ خيشته کړي
د ګلابو پاڼې هم ورسره مل کړي
ايلينو او لام به ځان ووينځي دواړه
پکتانه او کتيان ګډ شول په ناڅونو
له داريا سره سندرې دي د پيغلو
د پاچا په حکم لوی اعزاز دلام شو

WWW.SAMSOOR.COM

ایلینو ددې وطن تر ټولو ښکلې
د ښایسته سترګو بانه په اداء نیغ کا
اووه کنیزې یې سینګار ته ګردې ناستې
څوک پټنیک ورته په غوږ کا څوک په غاړه
څوک کېږې ورته په ښکلې کمیس ټومبي
څوک یې تورې اوږدې زلفې عنبر بیز کا
څوک یې لاس باندې ترې خیشته نکروزي
څوک کتره په کمربند کې د لام ټومبي
څوک یې جوړې د موزو چپه پرې کا
څوک یې سمه پرسر ښکلې ښېټو په کړي
څوک د بتې بنې ږدي د کترې خواته
ټات روان دی ، څه شرنګا د تورو خیږي
ډول په مست آواز زلمو کې وینه تاو کړي
دوه مېن به خپل مراد مومي خوښي ده
لمپاکا کې جوړه شوې نن ښادي ده
نن د لام او ایلینو دواده شپه ده
لمپاکا کې جوړه شوې غلغله ده

WWW.samsoor.COM

پينځلسم سرود

سږکال ښکلی پسرلی پر کلښوم راغی
سږکال ډېر د غره ګلونه زرغونه دي
سږکال ډېرې توتکۍ او ډېرې زاڼې
سږ کال ډېر شنیلي راشنه شول په ویالو کې
ډېر کبلي په دامانو کې په ټوپکو
څو غرڅې دلوړو څوکو په ناوو کې
سږ کال ډېرې هوسۍ مستې خرامانې
سږکال ډېر د غره چرګان په ټپ ټپو دي
ډېر خیلونه د سیسیو د چنچڼو
ډېرې زرکې په کټ کټ دي سردرو کې
د سپرلي دهوا بوی مړه را ژوندي کا
د درو فضا د عطرو خزانه ده
سږکال ډېرې دي رمې ډېرې شپنې دي

WWW.SAMSOOR.COM

مستې نجونې په سوما پسې راوتې
په شاتوتو يې رنګ کړې شونډې سرې دي
سږکال هر سهار دلام د ښتک غږ دی
په دره کې يې تراشلې څو ښېرې دي
د لام کور اوس هاد غره جونګړه نه ده
د ښېرېو له لرګي يې جوړ کورګی دی
شاته لويه کتاره تاو له پسونو
دوه آسونه هم ولاړ دونو ښنګ ته
څو وزې له شيدو ډکې شوخې شوخې
څو ورغومي په ترپکو هاخوا ديخوا
ايلينو د شيدو جام راوړي خپل لام ته
دواړه وخاندي او ډوب شي په يو بل کې
ته وا نه يې دي ليدلې څوکلونه
ته وا څومره دي يو ځای هومره دي وږې
يو د بل ليدو ته لا شي پسې تږې
لام ښتک پر زمکه کېږدي يار ته راشي
ځيږې ګوتې يې له متو کړي چارپيرې
څه شيبه د ايلينو سترګو کې ډوب شي
بيا يې شونډو ته په ځير نظر وګوري
خدايزده ولې د غه شونډې د غه سترګې
لاهم ډکې دي له سل زره رازونو

خدايزده ولې لام ته لويې معما وې
خدايزده ولې په کې پټې فلسفې دي
لام بيا وګوري هغه مرمري پڅه
چې ولاړه دغره څنګ ته ده لا دنګه
عظمت دلام دستر هنر يې ننبه
خو لاهم سترګې او شونډې په کې نه شته
لام محبوبې ته نږدې شي بيا يې ښکل کړي
ورته وايي :ايلينو !ښکلې کوډګرې
ستا په سترګو ستاپه شونډو کې داځه دي
چې لا اوس هم ما تفسير او مانا نه کړې
لامې هم په خپل هنر کې خوندي نه کړې
لا مې هم ستا ځېره نه ده پوره کړې
لاخو هم دسپين مرمر په ښکلي مخ کې
ښکلې شونډې او مرموزې سترګې نشته
تاخو ويل چې ته زما شې او زه ستا شم
چې د وصل په خوږو دواړه ماړه شوو
چې دا ستا پرمټو سرکېږدم ويده شم
بېرته ستا سترګو ته ګورم شم راويښه
چې دا ستا پرزنګانه زلفې خورې کړم
تاته وايمه دمينې زر داستانه
عشق له اوو غوټو نه تېر دژوندمانا ده

WWW.samsoor.com

هره غوټه به په زر کاله پرانیزو
زه او ته چې سره یو په راز او نیاز شو
ستا د دې تصویر طلسم به پرې مات شي
بس په هغه ورځ به بیا ښتک راواخلې
بس هغه شیبه به ستا قلم په کار شي
بیا پوره به ستا نیمګړې داشهکار شي
یوه بله ایلینو به ته پیدا کړې
چې جهان کې ابدي د عشق یاد ګار شي
نو !زما ښکلې کوډګرې راته وایه !
زه او ته خو اوس د عشق په تار تړلي
اوس خو دواړه یو د بل یو سره یو یو
لا طلسم ستا د شونډو ستا د سترګو
لا جادو ستا د ښکلا مات شوی نه دی
راته وایه چې به کله ښتک واخلم
ستا دا ښکلی انځور څه وخت پوره کېږي
زه دې ورې یم د سترګو په څپو کې
زه دې ډوب یمه د خولې د شاتو خم کې
خو لا نه دي ما لوستلي دا رازونه
ستا په سترګو کې د کوډو طلسمونه
لا دې سترګې په کتو کې اثرناکې
لا دې شونډې په ترخه موسکا بې باکې

WWW.SAMSOOR.COM

دا عجیب کاته او دا رنګه موسکا دې
لا زما د تخییل له هسکه لوړ دي
لا زما د خیال لمن کې نه ځاییږي
ستا کاته او ستا د شونډو داستانونه
ایلینو یوه موسکا جانان ته وکړه
بیا یې سر پر سینه کېښوده په مینه
ویل یې :زما د ټولې مینې په راز پوهه
زما د حسن په څپو کې لامبوزنه !
لیونتوب ته دې لوګی شمه جانانه
لاخو زر کلونه نه دي اوښتلي
لا خو موږه یو ، یو بل ته تږي وږي
لا د عشق له سمندره یو څو څاڅکي
لا د مینې له اسمانه یوه دوه ستوري
لا تر اوسه خو د عشق له تاوه سوځو
لا خو زما سترګې غمجنې غمازانې
لامې شونډو کیسې نه دي درته کړي
لا دښمن چیرې ژوندي دي زموږ د مینې
لاخو ډېر دي حاسدان په دې جهان کې
لا طلسم دیوښ مات نه دی په غرو کې
جادوګریوښ لمسوي د ګینښ لښکرې
لاخو لرې کلي لوټ کړي رمې یوسي

WWW.SAMSOOR.COM

لا په غيشو باندې ولې بزې پسونه
لا چړو باندې شپانه ځوانان ټپي کا
لا خو لارې بندوي د کاروانونو
لا وطن آرامه نه دی ګرانه لامه
لا د سولې مرغۍ نه دي را الوتې
چې لا يو ماشوم په دې وطن کې ژاړي
چې لا يو زخم وهي څړيکې بدن کې
چې لا ځي د ميندو سترګو څخه اوښکې
تر هغو به زما په سترګو کې غم پټ وي
تر هغو به مې ترخه موسکا په خوله وي
ستا هنر به لا نيمګړی وي تر هغو
چې لا غږ د ظلم ورک نه شي وطن کې

WWW.samsoor.COM

شپاړسم سرود

دوه مینو لا د مېنې کیسې کړلې
خدایزده څومره یو د بل سترګو کې ډوب وو
چې څپرې نه یو غږ د ژړا راغی
»سونارا «له خوبه ویښ شو په زانګو کې
په آبي سترګو یې موتي واړه ایښي
تنکۍ شونډې یې مرۍ مرۍ کولې
ایلینو د خپل محبوب منګولې پرېښوې
ورو یې منډه کړه چې خپل ماشوم راواخلي
په آسمان کې دوه بازانو څرخ راوخوړ
څو هوسۍ په لوړه څوکه شوې راهسکې
طلایي ماهیان د سیند غاړې ته راغلل
په چینه کې نجلۍ ډک ختین منګی کړ
له یو د ننګ ننښتر نه والوتې بلبلې
لام څټګ واخیست او غلی غلی موسک شو
سونارا یې د زړګي غمونه هېر کړل
آس یې وشیشنېد پښې ته یې ټک ورکړ
لام مرمر باندې د تراش رمبې راوکېښ

اولسم سرود

هلته بر دلوړو غرو په يوه څوکه
تور ګړنګ دی هيبتناکه خوله يې چاکه
يوه توره مغاره ده لويه غره کې
پرې را زوړند د کوپړيو ، يو لوی هار دی
تل يې خوله کې د اورونو لمبې بلې
په دالان کې يې خپرې دي ډېرينې
دا خپرې دي د ښامار ناست په زمريو
تيرې داړې يې راوتې دي له خولې نه
دا دربار د شيطانانو د سردار دی
يو ښ جوړ کړی پټ په غره کې د کښتون دی
سور له اوره شيطان ناست دی پاچاهي کړي
غلامان يې دي راوستي په زرګونو
کنيزانې يې هم ډېرې تر سلګونو

WWW.SAMSOOR.COM

بس د ظلم پاچاهي يې ده روانه
له کلونو له پيړيو له پخوانه
اوس رټلی ګېښ ددې دربار ميلمه دی
لکه مار غوندې زخمي دی په غوسه دی
وايي سږ کال به کسات له يمرا اخلم
ايلينو پسې ورځمه او لام وژنم
پاچاهي به د کلښوم لوټ او تاراج کړم
ديمرا سر به رابيل له تخت و تاج کړم
مګر يوښ هغه سردار د شيطانانو
ورته وايي چې دا کار اسانه نه دی
آسمانونو کې تړون ديمرا شوی
د کلښوم پاچاهي ده ته ورکړل شوې
قدرت ده ته يو طلسم دی تړلی
يمرا ځکه نازولی شو اسمان ته
چې د لام او ايلينو وصلت يې وکړ
دې لپاره اسمانونو تړون وکړ
څو چې دا طلسم وي د اسمانونو
تر هغو به وي يمرا سلطان د زړونو
تر هغو به مزدکونه په ده ډک وي
تر هغو به پرې کلښوم ښيرازو دان وي
خو کتاب د شيطانانو د اور وايي

WWW.samsoor.COM

چې که څوک هاغه تصوير د مرمر مات کړي
هاڅېره دا يلينو چې لام تراشلې
ها چې لا يې سترګې نه دي کېندل شوي
ها په مخ يې چې لا خوله او شونډې نه شته
بس که ماته دا څېره شي په ډبرو
بيا به مات شي دا طلسم دا سمان هم
هغه وخت به ته يمرا کړې رانسکوره
هغه وخت به يې تاراج کړې دربارونه
هم به ماتې کړې څېرې او مزدکونه
ګېښنه !څو چې مرمري څېره وي جوړه
تر هغو به ستا تړلې وي لاسونه
ګېښ سجده وکړه د يوښ پښنو ته پريوت
ويل يې اې د اور او شپو لويه سرداره
ته خو هره شپه له دې درې کوزيږې
پټ تيارو کې په ناوليو باندې ګرځې
تا څادر د تورو شپو کې ځان نغاړلی
په وږونکو اروا ګانو باندې پرځې
هره شپه دې دواړه سترګې تکې سرې شي
لکه دوه داور سکروټې او لمبې شي
څوک يمرا نه کړې بې لارې څوک مزدک نه
څوک له مينې او له سولې نه بيزار کړې

WWW.samsoor.COM

ته چې هرشپه پر کليو باندې ګرځې
نو بيا ولې دا طلسم ماتوې نه
ولې سپين مرمر په خاورو پرځوې نه
چې هم مات شي دا سمان دغه طلسم
هم يمرا نه پاچاهي په زور کړو خپله
هم ويجاړه کړو دنيا دلام دمينې
زه خونه شم کوزيدلای شنو درو ته
ديمرا په حکم ټول زما دښمن دی
زه خو نه شمه ورتلای چې جادو مات کړم
نو دشپو او دلمبو ستره سرداره
وايه څه ته لا په تمه تمه ناست يې
چې طلسم دا سمان به کله مات شي
يوښ نړدې شو خپل ملګري ګېښ سردار ته
ورو يې وويل :زما خبره واوره
زه قدرت نه لرم دا چې ورنږدې شم
دمرمرو هغې ښکلې ايلينو ته
دا سې شوی دی طلسم چې شيطان به
سل قدمه نږدې ورنشي هيڅکله
دا څبره اوس د ارواحو لښکر ساتي
دوی نېزې د تندرونو دي نيولي
زما لښکر دشيطانانو ترې ويرېږي

WWW.samsoor.COM

څلور خواوې سل سل ګامه ترې راتاودي
مهترلام پخپله هم له دې خبر دی
د مرمرو دا ښېره اروا وې ساتي
موږ به چېرې هم هڅې ته نږدې نه شو
د اروا وو له لښکر سره مو نه شی
زموږ له تندر او برېښنا سره جنګ نه شي
ګېښه !دا جادو اسانه نه ماتېږي
د برېښنا لښکرې نه دي دو هلو
د مرمرو دا ښېره ده ډېره کلکه
شيطانان يې قادر نه په ماتولو
او که نه ما به پخوا وای پرځولې
دا ښېره به مې په خاور وای موښلې
ګېښ له قهره سور او شين شو تاو راتاو شو
يو څه چوپ شو خو ناڅاپه راولاړ شو
په شنو سترګو کې يې رنګ د امید راغی
شيطاني فکر يې سر کې راپیدا شو
له اوږو يې يو ښ راونیوه لاسو کې
ویل يې اې د شيطاني طاقت سرداره
ما لیدلې ده ښېره د مرمر سپینه
چې ولاړه ده د غره او سیند تر منځه
پاس د غره يو لوی کمر دی لويه پرښه

WWW.SAMSOOR.COM

بس رابیل به کړو کمر له لویې پرښې
چې راورغړي تر زمکې د سیند خواته
چې کمر راشي او سپین مرمر کړي لاندې
نه به پاتې شي ځېره نه د لام مېنه
د مرمرو ایلینو به ریز مریز شی
او له خاورو سره خاورې به شي دواړه
هم طلسم د اسمان به په کې مات شي
هم لښکر به د اروا حو تار په تار شي
د یونس قصر کې بل اور په غړغړو شو
د شیطان تکو سرو سترګو لمبې وکړې
د غار خولې کې یو بوم برندې کړلې سترګې
د شپې تور ښاپیرکان په پرپرو شول
یو تور مار د سوېې سپین بچی راونیو
سپوږمۍ ولاړه شوه د غرونو شاته پټه
د سیند غږ له لرې لرې نه راتللو
باد په پرښو کې راتاو په شغهار شو
یونس دیار خبرې ډېرو حېران کړی
لږ خوشاله و، لږ ویرې واخېستی
خوله ګېښ سره یې ومنله داچې
لوی کمر پر مرمر ینې ځیرې ببل کړي
ایلینو د سپین مرمر خاورې ایرې کړي

WWW.samsoor.COM

اتلسم سرود

نيمه شپه ده ستورو ټول آسمان نيولی
د چوپتيا لښکرو ټول جهان نيولی
باد ځنګله کې غلی غلی څانګې شماري
سيند له شوره پريوتلی ورو روان دی
لا م آسمان ته دي لا دوه ستر ګې نيولې
خدايزده ولې يو پټ غم پر زړه داغلی
نن شپه خوب ورڅخه تللی مرور دی
ننوتی يې په زړه د غم لښکر دی
يو ځل ځير شي خپلې ښکلې محبوبې ته
ايلينو په درانه خوب ويده پالنګ کې
هلته لرې سونارا په ناز ويده دی
خورې زلفې د ښايسته محبوبې نرمې
د لا م لاس وربانديې ايښی په وريښمو

WWW.SAMSOOR.COM

دښو سیوری یې ښکاري و سپوږمۍ ته
دښایسته اننګو ځل یې زړګي غلا کړي
خدا یه لام څه بختور دی ستا جهان کې
چې د ټولې دنیا ښکلې یې ترخوا ده
مګر خدا یزده نن شپه ولې شپه اوږده شوه
خوب یې ځوانو زرځو سترګو څخه تللی
لام له لرې دغره پرښې څخه اوري
ورک غږونه بیګانه ، دګونګوسیو
یا راغلې به هوسۍ وي یا به پړانګ وي
مګر ولې دلام زړه کې اندېښنه ده ؟
ټولې مېږې او پسونه هم خوندي دي
هم آسونه دي دننه په آغیل کې
مګر نن یې ولې زړه کې خرخشه ده ؟
ژر یې سترګو ته څېره دمرمر راغله
آه !داخنګه راپه زړه شوه مرمرینه
ښایي مخ د ایلینو به کوم څه غواړي ؟
ته لږ وار وکړه چې ورشم ویې وګورم
لږ دزړه غم یې پښو ته نذرانه کړم
ها چې ورکې یې دي شونډې او هم سترګې
لږ به ډکه ترې د خیال شنه پیمانه کړم
لام راووت نیمه شپه کې چوترې نه

WWW.samsoor.com

د زيږه بلورستان هو ايې کش کړه
د سيند غړيې په غوړونو کې راتاو شو
ورو ورو ولاړه د مرمرو ښېرې خواته
ايلينو وه لکه تکه سپينه بته
چې د تورو ښپو منځ کې په نڅاوي
لکه سپين سوسن ټومبلی وي په زلفو
لکه ستوری د سهيل وی راختلی
لکه سپين لاس د دلبر وي راوتلی
د تک تور بخمل له څوړنده لستوڼې
آه چې ښومره د مرمرو ښېره ښکلې
د دې شپې په تاريکۍ کې ورته ښکارې
لام يې مخ ته په يوه ګونډه راکيناست
ورويې سر تر پايه ټوله وڅارله
ځوان نقاش د خپل هنر په ننداره شو
د سپوږمۍ رڼايې مخ باندې پرېوتې
د ښکلا صنم يې لا دی ښکلی کړی
لام يې ځير دی د بې ستر ګو مخ رڼا ته
چې نه شونډې او نه خوله پرې انځور شوې
لام ته زړه کې نا اشنا غږونه وايي
يوه ورځ به مې هم ستر ګې وي هم شونډې
يوه ورځ به دا هنر وي پوره شوی

WWW.SAMSOOR.COM

يوه ورځ به مينه دومره شي پياوړې
چې د سترګو او دخولې رازونه وا شي
په ډبره کې به راشي ګويا سترګې
په مرمر کې به مې شونډې په خندا شي
که پوره شو دا هنر په دې ځېره کې
نو به اور واخلي دربار د شيطانانو
که مرمر کې دهنر اروا پوره شوه
ديو ښ کوډې به د سرو لمبو خوراک شي
په دره کې به دربار داور نسکور شي
هغه شوم بوم به ايرې ايرې راپريوځي
د ښامار او زمري تور ديوان به مات شي
دمار سترګې به ړندې شى غربه پريوځي
بس د ښکلې محبوبې د سترګو راز **که**
په ډبره کې انځور په ډېر هنر شي
او موسکا يې په مرمر کې زرغونه شي
بيا به ټول بلورستان له غمه خلاص شي
هندوستان به له جګړو نه په امان شي
لام لامخ د ايلينو ته ځير ځير ګوري
لا په زړه کې دمحبوب د مخ ثنا کا
لا دخپل خيال پلوشې اوبې را اوبي
چې په څه کمال پوره دغه ځېره کا

WWW.SAMSOOR.COM

لا يې زړه دا ضطراب منګول کې ګير دی
لا يې پټې اند ېښنې په سر کې ښوري
چې ناڅاپه په هيبتناکه غړ په خود کړ
پاس له غره نه لوی کمر په غړغړو شو
لکه تندر چې را پرېوځي له اسمانه
لکه اوښ ، چې ليونی شي غرغنډې کا
لام دلوی کمر لويدل په سترګو ويني
چې په منډه را روان دی مخ په ځوړې
مخامخ د سپين مرمر په لوري راغی
لکه غر چې د الماس په غمي راشي
لکه توري وريځې پټ د سپوږمۍ مخ کا
لکه لړې چې پر سپينه چينه راشي
لوی کمر په غړغړو دی راغورځيږي
په شتاب دغره لمن ته را روان دی
بس مرمر د ايلينو به شي ترې لاندې
اوس به ماته شي ځبره د اسمانيانو
لام نه وار او پار خطا شو ،چې دا څه دي
خدايه دا دې څه په نوي غم اخته کړم
تو لعنت دې شي په کار د شيطانانو
زه يې بيا لوی امتحان ته انتخاب کړم
خدايه !راکړې د اروا وو قووتونه

WWW.SAMSOOR.COM

ستا له پاکه ذاته غواړم همتونه
ته د زړو پهلوانو قوت راکړې
چې داغر دبدرنګیو را ایسار کړم
زه به ټول ذرې ذرې شم تیږو لاندې
خو ځېره دا یلینو به ماته نه شي
زه به غېږ ورکړم دغره دغه کمر ته
خو خوندي به د هنر دغه شهکار کړم
لام دخدای نوم یاد په ژبه کړ او پاڅید
د کمره مخې ته ورغی په منډه
یک تنها دغره په وړاندې درېدلی
لکه دنګ قامت د ستر پامیر پیاوړی
لکه توره شپه کې لوی چنار د کلي
لکه دنګه خیړۍ کلکه دباد مخ ته
لام اړم کړې لیوني کمرته متې
لو یه تیږه یې په متو را ایسار کړه
دومره پوه شو ، چې ډبره درېدلې
نور بېسده تر کمره لاندې را پریوت
دوه نرۍ لیکې دوینو بهېدلې
د سپوږمۍ رڼا ته لویې تیږې لاندې
زلمی لام بیخوده پروت وینې بهیږي
چوترې نه ایلینو په منډه منډه

پریشانه راوتلې د غره اړخ ته
بادیې زلفې په څپو څپو اخیستې
یوه کړیکه یې له خولې نه ووتله
خدایه !اې د اسمانونو لویه ربه
زړه مې ریږدي زما لام چیرې وتلی
د آواز له غره د تندر غوندې څه دی
لامه چیرې یې چې نه ښکارې خاونده
ایلینو پر زمکه غورځې بیارا پاڅي
سپینې پښې یې په ډبرو کې زخمي دي
د ماشوم سونارا غږ د ژړا ناورې
په خپل لام پسې نارې وهې په چیغو
ته وا هیڅ د ځان په درد خبره نه ده
په پریشانه سترګو لام هره خوا ګوري
لوی کمر ته یېلې پښې په منډه راغله
کمر لږ له مرمرینې ښېرې لرې
لکه غر هسې ولاړ دی هیبتناکه
د لام د واړه متې غبرګې دي ورلاندې
د سرو وینو ډنډ یې ښکاري وسپوږمۍ ته
لام بې هوښه لکه مړی د اسې پروت دی
ایلینو وه لکه بوت هلته ولاړه
ګران جانان د وینو منځ کې لمبیدلی

WWW.SAMSOOR.COM

د خپل عشق ښېسده جسم ته حيرانه
نه يو څاڅکی او ښکه شته چې شي راتويې
نه هم يو نفس چې ووځي له خولې نه
ايلينو لکه ډبره ده ښېسده
د جانان د وينو ځل سپوږمۍ ته ښکاري
چې ناڅاپه يې په زوره وکړه کړيکه
داسې چيغه چې له غره نه ښېرته راغله
په دره کې يې بيد ريغه انګازې شوې
ويدې زرکې يې راويښې کړې په خوږ کې
سيند له چيغې سره مست شو په څپو شو
د ځنګله ونې کږې شوې له حيرته
آس په زوره زوره وشيشنيد له ويرې
ميږو هم غوږونه بوخ کړل په آغيل کې
سونارا له ډېرې ويرې ژړا بس کړه
هلته لرې لرې کليوکې غوغا شوه
په تيارو خونو کې بل شول څراغونه
خلکو واوريد له چيغه هيبتناکه
خدايزده څه پېښه په لام او ايلينو ده
څوک څراغ سره له کوره رابهر شول
چا له تيکې څخه وويستلې تورې
را روان شول يو څوک سه پاس درې ته

WWW.samsoor.COM

سپوږمۍ لار د غره لمن کې ورښودله
هيبتناکه توره شپه نيمايي تللې
يوه ښځه ليونۍ دره کې ځغلي
تورې زلفې يې د باد څپو اخيستي
له پښو څخه يې وينې فوارې کا
ژبه نه لري ګونګي غږونه باسي
په دره کې بې مقصده وهي منډې
بس يوازې يې په ژبه دلام نوم دی
کله ژاړي کله کړيکه له زړه باسي
سپوږمۍ ورو ورو پناه کيږي د غره شا ته
دره توره تروږمۍ په غېږ کې نيسي
ويرې هره خوا وزرونه غوړولي
باد ويده دی پاڼې هم له ويرې رېږدي
سيند آرام دی نن شپه شور د څپو نه شته
په دره د ساړه وهم سيوری خور دی
ليونۍ ښځه په تيږو کې غورځيږي
بيا راپاڅيږي او نوم د جانان ياد کړي
له پښو څخه يې وينې دي روانې
له زخمي ستوني يې ګونګ غږونه خيژي
تورې زلفې يې د باد څپو ته ناځي
په دره کې خدايزده کوم لوري ته ځغلي

WWW.SAMSOOR.COM

شپه له نيمه ده اوښتې شو مه دم دی
د ګړنګ له توري خولې بوړبوکۍ پاڅي
د سپوږمۍ پلوشې نه شته هر څه تور دي
په دره کې د پستو ګامونو غږ دی
ليونۍ ښځه ورو ورو په کې ورکېږي
په تياره کې پناه کېږي او غيبېږي
د درې په تور څادر کې نغاړل کېږي
خدايزده چېرې او کوم ځای ته به رسېږي
نور يې غږ د ليونيو ګامو نه شته
نه يې چيغې دلام لام اوريدل کېږي
تش په تيږو يې لا رنګ دوينو پاتې
شپه آخر ته نږدې کېږي لا تياره ده
نور د سترې ايلينو کوم اثر نه شته
د درې په توره غېږه کې ورکېږي

WWW.SAMSOOR.COM

نولسم سرود

سږ کال ژمی ډېرې واورې ډېر یخونه
نورستان تر سپینو بښو لاندې پټ دی
د ځنګله څېرې، تر واورو لاندې سپینې
سیند لاشور نه کوي غلی غلی درومي
دلته هلته د پړانګ پل په وینو سور دی
د کبلیو اجل یخ ژمي راوستی
سردرونه د لیوانو کوکې خیژي
شپه زړې بګوې خوري د هوسۍ غوښې
تورکارغان په ماتو څانګو باندې ناست دي
له سویانو څخه ورکې خپلې خونې
د چنچڼو ځالې واورو ورانې کړي
هیندو کوښ بیا د سړو بادونو کور دی
له درو څخه د یخ باد شپیلۍ راشي
واوره وشیندي په مخ د آدمیانو
د درو لارې دي بندې و کلښوم ته
له آسمان څخه دلمر لاره ده هېره
ته وا ټولې زمکې سپین کمیس اغوستی
ځالې ټولې پټې شوې د بازانو

WWW.SAMSOOR.COM

هلته لرې د غره اړخ کې لام ولاړ دی
د زړې ورانې کوډلې خواته ګوري
اوږدې څنې او ببره اوږده ږیره
لکه هسې شوریده ملنګ ولاړ دی
اوږد کمیس یې ساړه باد سره رپیږي
دوه لستوني یې خالي دي متې نه شته
په اوږو پورې د لام لاسونه نه شته
لام ژوندی دی خو د زړه وطن یې مړ دی
د هنر او د کمال بدن یې مړ دی
ها لاسونه چې جهان ورته حیران و
هغه ګوتې هغه لس واړه څراغه
ها چې تیږې او لرګي به یې انځور کړل
چې ژوندۍ به یې ډبره په هنر کړه
ها لاسونه هغه ګوتې اوس پرې شوي
هغه لس ډیوې اوس تولې دي مړې شوې
لام ولاړ دی له سړو واورو خبر نه
دیخ باد له تیرو غشیو بې خبره
مړې مړې اوښکې یې کنګل په ږیره راشی
په زیږو سترګو ځیر شوی سپین مرمر ته
ها څیره د ایلینو دواورو منځ کې
لکه سپینه بته وي داوبو منځ کې

WWW.samsoor.COM

لا ترا وسه د مرمرو ښېره ګونګه
لاترا وسه يې په مخ کې سترګې نه شته
لا ترا وسه ها مرموزې شونډې نه شته
خو ښکلا يې د زخمي لام تسلي ده
لامين ورته په مينه مينه ګوري
لا يې ورک دی په عجيب غونډې ښايست کې
لا دخپلې ايلينو يادونو وړی
هاغه ښکلې چې کلونه پخوا تللې
خدايزده چېرې ورکه شوې ده له لامه
خدايزده مړه ده که ژوندۍ پايې دنيا کې
خدای خبر چې به په کومو درو سر وي
خدايزده حسن به يې کوم ځای کې رژيږي
خدای خبر چې کوم خيرن نظر به ګوري
دهغې معصوم ښايست ته په دوه سترګو
يابه خاورې وي ها ښکلي اندامونه
څوکلونه شول چې لام ترې خبر نه دی
هيڅ راغلي مساپر يې حال رانه وړ
هيڅ وطن کې چاليدلې هغه نه ده
بس له کوزو درو يو نيم مساپر به
کله کله عجيبه کېسې کولې
چې د لوی بلورستان په سردرو کې

پس له نیمو شپو چې ټول عالم ویده وي
کله کله په دره کې یو ورک سیوری
راپیدا شي ناشناخته غونډې یو سیوری
اوږدې زلفې یې دباد څپو ته ناڅي
په تیارو درو کې ګرځي پریشانحاله
څه ګونګي شانې غږونه یې په خوله وي
کله کله دلام نوم په ژبه واخلي
خو هیڅ چا دورځې نه ده دالیدلې
څوک یې هیڅ له نوم او راز نه خبر نه شول
څوک په دې هم خبر نه دي ، چې دا سیوری
په رېښتیا ژوندی انسان ده که اروا ده
که رېښتیا یوازې سیوری دانسان ده
خدای خبر هغه به څوک وي دکوم ځای وي
بس په نیمو شپو تیارو کې داسې ګرځي
چوپانان چې نیمه شپه په شپول کې اوسي
په درو کې لرې سیوری ددې ویني
له هیبته څوک نږدې ورتللی نه شي
څوک یې لار دتلو راتلو موندلی نه شي
کله کله چې سهار شي ، سپېدې وچوي
په ډبرو یو څو څاڅکي وینه ښکاري
بله نښه ددې سیوري پاتې نه وي

WWW.samsoor.COM

لام د کوزو درو دغو آوازو ته
هک حیران دی چې دا څه دي لویه خدایه !
ډېر کلونه شول چې یار له ما جدا دی
برخلیک په موږ راوستی څه محشر دی
زه بې لاسه ، زه بې ګوتو دلته پاتې
سپین مرمر لاسترګې نه لري په مخ کې
هغه خوله یې هم په مخ کې ښکاره نه شي
چې په شونډو یې مرموزه موسکا نقش وه
ایلینو !وایه په کومه رانه ولاړې
چیرې ګرځې په تیارو په نیمو شپو کې
ستا دلام متې پرې شوي لاس یې نه شته
چې دي ښکلې څېره جوړه کړي له تیږې
لام ولاړ دی او لستونې یې ځړېږي
مړې مړې اوښکې یې کنګل په ږیره راشي
مړاوو سترګو کې یې ګل د موسکا وا شي
زلمکی سونارا غږ کړي له جونګړې
پلاره راشه بهر یخ دی باد لګیږي
دلته اور د څېرې بل دی تناره کې
زما وستا کیسه لا پاتې ده تیاره کې

WWW.SAMSOOR.COM

شلم سرود

دېزاني د لمر زرينه سکه راوړه
دغره بوټو شير چايي ګلونه وکړل
پسرلی له ناوو ډبرې اوبه راغلې
آبشارونو شرهار مستانه وکړ
مساپرې زانې راغلې ډلې ډلې
توتکيو په سرو اخښتل کورونه
شپنو وويستې رمې برو درو ته
د پنيرو کجاوې سمې ته راغلې
مساپرې مچۍ بېرته راستنې شوې
دګبينو کجاوې سمې ته راغلې
دهوسيو کبلې بيا شول په ترپکو
دچنچڼو سيل ځنګله خخه راووت
شين اسمان لکه لوی ډنډ د لاجوردو
لمر د ژمي له کاله خخه راووت
د درې په کينه ډډه کې بيا غږدی
دلام مېنه کې نن بيا ښتهک ټکيږي
د زلمي سونارا متې دي ځواکمنې
دخپل پلار ښتهک يې کلک کړ په منګولو

WWW.SAMSOOR.COM

په لرګي کې د ګلونو انځورکاږي
لکه پلار هسې ، په ځوانو ګوتو نقش کا
د هنر میراث یې وړې په کمال دی
د رنځور ابا همدرد زلمی بچی دی
ایلینو څخه وړپاتې یوغمی دی
کله نقش په لرګي باسي ، تېرې تراشي
کله پلار سره خبرې کا په مینه
دلام سترګې دي رنې په زلمي باندې
سونارا د مور پوښتنه پلار نه وکا
پلار ه چېرې زما مور ده مسا پره
هغه مور چې یې انځور په مرمر کښلی
ولې سترګې ولې خوله په مخ یې نشته
دا څه راز دی چې ستاګوتې شوې عاجزې
ګرانه مور دې ولې پرېښې نیمه خوا ده
هره شپه مې زه مورکۍ په خوب کې وینم
راشي راشي زما خوا ته غلې کیني
نه څه وایي نه څه ویني ګونګه پاڅي
زه نارې پسې وهم خود ایې ناوري
هره شپه یې خوب کې وینم مهربانه
لکه سپین مرمر ، همداسې د نګه ښکلې
لوی ټیکری یې وي پر سر ، لمنه لویه

WWW.SAMSOOR.COM

راشي ما په غېږ کې ونيسي په مينه
کله کله يې زنګون باندې سر کېږدم
د هغې د خوږې غېږې عطر راشي
خو مامخ د خپلې مور نه دی ليدلی
نه پوهېږم چې په سترګو کې يې څه دي
نه پوهېږم چې په شونډو به څه وايي
زه مې مور ړنده او ګونګه په خوب وينم
نه پوهېږم چې د مور سترګې څه راز دي
زه يې ټوله مينه وينم په لاسو کې
خدايزده څه ډول به غږ د هغې خوږ وي
پلاره ډېر کلونه کېږي ډېرې شپې شوې
چې مې مور په خوب کې وينم پريشانه
وايه څه دی ددې راز ددې طلسم ؟
چې مورکۍ په خوب کې وينم مهربانه
مګر چو په خوله او پټې سترګې راشي
بس همداسې چو په ولاړه شي پناه شي
پلاره زه ورته ښه وژاړم په خوب کې
مور مې نه شي ما ليدلی په دوه سترګو
د زړه راز راته په خوله ويلی نه شي
پلاره زړه مې ډېر تنګ شوی ګرانې مورته
چې يو ځل يې ننداره د سترګو وکړم

WWW.samsoor.COM

یا یې وا ورمه د خولې خوږې خبرې
ما ټول عمر سپین مرمر ته دي کتلي
د مورکۍ مینه مې تېږې نه اخېستې
پلاره ولې دې ښېره نه کړه تمامه
ولې پاتې شوې د هغې ښکلې سترګې
ولې شونډې درنه پاتې شوې مرمرکې
ستا هنر ولې نیمګړی شو را پاتې ؟
د زخمي لام سترګې ډکې شوې له اوښکو
ګران بچی یې په زلمي مخ باندې ښکل کړ
بیا یې ورو په موسکا وکتل هغه ته :
ګرانه زویه دا آسانه انځور نه و
دوه ښایسته سترګې د ښکلې ایلینو وې
دوه چیني د ژوند د سل زره اسرارو
ستا د مور د ښکلو شونډو موسکا زویه
ساده نه وه چې په تیږه کې انځور شي
یو پټ درد یې په ښېره کې په څپو و
دغه درد ما په مرمر کې را اوړی نه شو
زه ناتوانه وم چې دومره ښایست را اوړم
د سرې سپینې ډبرې په ښېره کې
زما ګوتو کې لا دومره هنر نه و
چې د هومره ښایستونو تصویر جوړ کړم

WWW.SAMSOOR.COM

زما قلم او تخیل کې دا زور نه و
چې مرمر یې له دردمنې موسکا موړ کړم
سونارا !سږکال چې بیا دوبی رابرشي
چې زیتون په دانه راشي رنګ یې واوړي
دنذرونو لویه میاشت چې شي رابره
نو ورځمه دیمرا پاچا دربار ته
ستا نیکه ، ها دکلښوم پاچا نه غواړم
که تصویر دایلینو یې وي په کور کې
که پیدا یې کوم انځور کړمه په مښنه
نو ، راوړم یې چې دمور ښېره وګورې
ته به خپله ایلینو ته هک حیران شې
چې ښېره کې یې ښایست او مینې دواړو
پوه پټه ښکلا ځنګه پنځولې
ته به وګورې چې ځنګه یې دسترګو
ځیرکا ته سړی یو بل جهان ته بیایي
نقش په شونډو دردمنې موسکا راز یې
تا دښکلې معنویت آسمان ته بیایي
ګرانه زویه !خدای نه غواړم چې دربار کې
دښایسته ایلینو نقش دمخ پیدا کړم
دا وعده ده ،چې دمور تمثال دې راوړم
ستا دزړه قرار دې ښکلي خیال ته راوړم

WWW.SAMSOOR.COM

يو ويشتم سرود

په ښايسته نورستان اوړى ، چې رابرشو
ديزاني دلمر بګۍ په کېنه راوړه
دزيتونو داني وشوې رنګ يې راوړ
په غرمه کې مرغۍ سيورو ته پناه شوې
ستر وايګل ښکلو ګلونو لاندې پټ شو
دزنبق ګلونو زمکه ياسمين کړه
دنذرونو مياشت رابره پر کلښوم شوه
دغره اړخ نه دجونګړې له انګړه
يو بې متهو او بې لاسه سپور روان شو
اوږدې څڼې يې د باد څپو وهلې
لام روان شو د کلښوم دپاچا کور ته
چې تازه داېلينو دکور ديدن کړي
ګوندې وموميې تصوير د تللې مينې
دلاسا پرې خسته زړه د ځوان فرزند کړي
سپور په څو شيبو کې تاو شو له درې نه
سونارا تر دېره پلار پسې کتلې
ځوان زړګي يې ورکې هيلې لوبولې

WWW.SAMSOOR.COM

دوه ويشتم سرود

يو سهار چې لا وروستي ستوري وو پاتې
لا ختيز افق شيري رنګ و راوړی
لا چنچنې له ځنګله نه وې وتلې
لا د سپاندې بوټو توند عطر پاشلو
سونارا ځټک په لاس له خونې ووت
په ژوره ساېې ټوله هوا کش کړه
د زيړه نورستان عطرو ليونی کړ
يو ځل بيا يې بيګاه خوب فکرته راغی
مخامخ ومرمري ځيرې ته راغی
ښه په ځير يې د موړکۍ مخ ته نظر کړ
خدايزده څه يې پټ تر شونډو لاندې وويل
ورو يې لاس د ځپلې مور په ځيره وکېښ
د مرمرو د ځيرې لاسونه يې ښکل کړل

WWW.samsoor.COM

بيا يې ورو قلم راواخېسته په لاس کې
په بل لاس يې ښتک ټينګ کړ په منګول کې
اول ټک سره پتری له مرمر بيل شو
د زلمي سونارا زړه هم په درزا شو
هاخوا لرې له کلښوم ښخه لام ووت
ناامیده دیمرا له دربار ستون شو
هلته هم دده د مينې انځور نه و
دښايسته ايلينو ښه نه وه پاتې
يو ستومانه مساپر ورو ورو روان شو
زه به څه ځواب د ځوان سونارا وايم
څه د ښکلې ايلينو د سترګو راز و
هغه غواړي چې انځور د مورکۍ جوړ کړي
مګر هيڅ ښه يې نشته په دنيا کې
خدايه څنګه دې ناکام له هرې خوا کړم
دلمدو سترګو هينداره يې اسمان شو
يو ستومانه مساپر ورو ورو روان شو

WWW.samsoor.COM

دروېشتم سرود

سپور د خو ورځو سفر نه سترړی راغی
يو سهار ورو ورنږدې شو د کور خواته
اضطراب يې ډېريده ورو ورو په زړه کې
چې د زوی وعده به څنګه ورپوره کړي
لمر د دوبې توده ورځ پرې لورو له
مرغۍ تللې ډلې ډلې شنه ځنګله ته
مساپر د سيند په غاړه تږی راغی
لاس يې نه وو ، چې پرې غوړپ داوبو وکړي
زړه يې سپينو اوبو وړی ، ژبه وچه
خدايه څنګه برخليک دی ماته راکړ
ژوند د سپينو اوبو غوړپ دی خوزه تږی
لاس مې نشته چې په څاڅکي خوله لمده کړم
ايلينو د ژوند چينه خوله ما لرې

WWW.samsoor.com

لاس مې نه شته چې ښکلا يې لږ انځور کړم
سرنوشت لکه د تيږې کتيبه ده
دا خو زړه د غوښې نه لري چې خوږ شي
زما خيال زما زړګی زما نظر يې
ټول دي ډک د حسن هرې نظارې نه
مګر څه وکړم چې لاس او ګوتې نشته
سونارا چې يو ديدار ته د مور سوځې
د مورکۍ خبره يې نه شته په نظر کې
د هغه زلمي لاسونه ايستی نه شي
ها انځور چې زه يې سوځم و ديدار ته
سيند نږدې ، او به رواني خو زه تږی
قسمت دا سې لوبه کړې په ژوندون ده
زه د ژوند دلارې ستړی مسا پر يم
تش لاس نه ، بلکې بې لاسه راستون شوی
ها چې نه يې په اوږو پورې بازو شته
نه يې سترګو کې د اوښکو څاڅکی پاتې
ها به څنګه او په څه ژبه لمده کا
ها به څنګه د ژوندون پانه تازه کا

WWW.SAMSOOR.COM

څلېريشتم سرود

لمر لا څو نېزې له غره و پورته شوی
سیند په ډکه غېږه ته کوزو درو ته
په ځنګله کې ځانګې باد راوېښولې
چې ستو مانه مسا پر کور ته نږدې شو
ستړیو سترګو یې د زوی څېره څارله
ګوندې راشي او له آسه یې راکوز کا
مګر نه و سونارا چې پلار ته راشي
مسا پر په ډېر زحمت له آسه کوز شو
اول راغی چې دیدن د جانان وکړي
سپین مرمر ته نذرانه د نظر راوړي
ډېر په خپلې ایلینو پسې خپه دی
په ستو مانه ګامو راغی سپین مرمر ته
چې نږدې شو خوله یې خلاصه له حیرت شوه

WWW.SAMSOOR.COM

دفلک څرخ پرې راوګرځيد په زوره
زمکه ولاړه له پښو لاندې يې تښتي
لام له ډېره اضطرابه ټول ريږدېږي
خدايه دا څه دي دسپين مرمر څېره کې
خوله او سترګې انځور شوې دجانان دي
کتې مې هغه ښکلې سترګې هاغه شونډې
چې له راز او له موسکا يې لام حيران و
په مرمر کې سترګې هاغسې رڼې دي
لکه وي دا يلينو په ښکلي مخ کې
په ډېره کې يې شونډې هسې موسکې
چې د درد او دموسکا خبرې کاندي
دواړه سترګې يې له زرو کيسو ډکې
دموسکا خنډې يې هسې دي مرموزې
ايلينو ده ژوندۍ شوې په مرمر کې
همغه څېره هماغسې ده ښکلې
کتې مې هغه ايلينو چې ورکه شوې
په هماغه سحرګر نظر راګورې
چې دلام زړه يې ترلي و په مينه
دده مخ ته په هماغه انداز خاندي
ته وا مخامخ ولاړه ده پخپله
دمرموزو سترګو کوډې ماتې شوې

WWW.SAMSOOR.COM

دموسکا د راز طلسم دی ړنګ شوی
هلته لرې سونارا په ژړا ناست دی
د زلمو لاسونو رغوي يې تنها کې
دنوکانو له سرو يې وينې تللې
لا نيولی يې ځتېک زخمي لاسو کې
دزخمي پلار له راتلو نه خبر نه دی
په ښی، متېه يې سر ايښی دی او ژاړي
خدايزده ولې مضطرب او پريشان دی
چې ناڅاپه چيغه وخته له لامه
سونارا له زنګانه سر را اوچت کړ
پلار د تيږې پر اوږه دې خپل سر ايښی
مړې مړې اوښکې يې مرمر باندې څڅيږي
زلمی پاڅيده او پلار يې غيږ کې ټينګ کړ
دواړو ډک زړونه ژړا څخه راتش کړل
لام دخپل زوی پر لاسو باندې ورکوز شو
دهغه زخمي منګولې يې ورښکل کړې
سونارا له اوږو ونيوه ،چې پاڅي
لام ويل: ځنګه دې دا راز دښکلا وموند
وايه څنګه دې انځور دومره ښايست کړ
داسې سترګې دې په څه جادو دي ښکلې
داسې شونډې دې په څه خيال خندولې

WWW.SAMSOOR.COM

دا هستي چې له ما ورکه وه کلونه
دا دې څنګه راستنه کړه په څو شپو کې
مګر خدای د خپل هنر پرچینه پریولې ؟
وایه څه کوډې دې کړې پر منګولو
چې دې دا نیمګړی کار دا سې پوره کړ ؟
مګر مینې خپل قوت ټول دربښلی
چې د ټول بلورستان راز دې څرګند کړ
د شیطان دربار دې وسیځه په اور کې
یوښ اوګیبش دې له دې سیمې آواره کړل
دا دې څه جادو له هغې دنیا راوړه
چې دې دا سې د هنر جهان حیران کړ
زویه !اې زما له خپلو وینو جوړه
زما رخه ستا په دومره ډېر هنر شي
چې ما نه کړ ، هغه کار تا نن پوره کړ
ته استاد شوې د هنر په ټول جهان کې
قلمرو د ښایستونو دې کړ فتح
آفرین دې ستا پر ګوتو وي فرزنده !
د کلښوم دوا ستا کار د زړه دلبره !
سونارا له خوشالۍ سلګیو واخیست
ویل یې پلاره زه هم نه یم پوهیدلی
بس په هغه شپه یو ستوری وا سمان کې

WWW.samsoor.COM

تر دانورو ډېر ځلنده ډېر روښانه
ما کتل چې ورو ورو راغی له اسمانه
زه له ستوري څخه لرې یو څو ګامه
یوه سپینه رڼا راغله له افقه
یو ناڅاپه په آبي جامو کې مور شوه
را روانه په قدم قدم زما خواته
باد یې زلفې وې اخیستې په څپو کې
ښکلې سترګې یې زما مخ ته وې نیولې
پوهیدم چې دامې مور ده مهربانه
دا لومړی ځل و ، چې سترګې مې لیدلې
دهغې په نیازبین مخ باندې روښانه
مور په ډېره مینه ماته راکتلې
راغله وړاندې ورویې ماته وخندلې
سونارا !سونارا !غږ راغی له لرې
ما لیدې چې دمور شونډې خوځیدلې
راغله زه یې کلک په خوا پورې نیولم
اننګو باندې یې ښکل کړمه په مینه
ویل یې زویه !ستابلا واخلمه ګرانه
دخپل پلار دمیړنتوب ښکلیه نښانه
ډېر مې زړه درپسې تنګ دی ډېر مې یاد شې
مور راوکتل او مور راته موسکۍ شوه

WWW.SAMSOOR.COM

په ښېره کې يې عجيب رازونه پټ وو
خدايزده ولې يې ښېره کې غلي غم و
ما يې ډېرې کېسې ولوستې د سترګو
ما يې ډېر رازونه وليدل کتو کې
د هغې ښېره مې داسې پر زړه نقش شوه
د هغې غږ مې غوږو کې دی لا پاتې
د هغې سترګې مې اوس هم دې په زړه کې
د هغې موسکانه ډک دي زما خيالونه
لا يو روڼ ستوري ځلاکړه په اسمان کې
تر دا نورو ډېر ځلنده ډېر روښانه
لا سپيدو د سپين ښادر پيښکه نغاړله
چې مې سترګې رڼو ستورو ته شوې خلاصې
لا چنچڼې له ځنګله نه وې وتلې
لا د سپاندې بوټو توند عطر پاشلو
لا خوږه وه زما خوله دمور له مهره
لا فضا وه څه خوشبو دمور له عطرو
لا غوږو کې مې نغمه دمور د غږ وه
لا مې خيال ډک و دمور له تصويرونو
بس ښټک قلم مې ټينګ کړل په منګولو
د هغې نقش مې په تېږه کې تکميل کړ
پلاره نه يمه خبر چې څومره وخت شو

WWW.SAMSOOR.COM

شپه او ورځ څنګه را بر شول يو تر بله
بس د مور سترګې موسکا مې وه نظر کې
شوه پوره يې نن خبره په سپين سهر کې
لام د ځوی تندی ور ښکل کړ په ژړا کې
ويل يې زويه !اراده د خدای همدا وه
چې زما نيمګړی کار به ته پوره کړې
دا طلسم اسمان ستا پر ګو تو پرانېست
بر خليک همدا ليکلي وو ازل کې
زويه دا د عشق تاثير د مينې زور دی
هغه مينه چې د مور په زړه کې اوسي
د هغې عاطفې وکړې د غه کوډې
دا سې ښکاري چې تر ټولو نورو مينو
بس د مور مينه ژوره وي شعور کې
عاطفه د مور تر ټولو وي سپيڅلې
خور ، پيوند د مور تر هر چاوي پياوړی
روحاني پيوند د مور تا ته قوت شو
لاشعور کې دې توپان د مينې پاڅيد
ته له مور سره د زړه پيوند راوېښ کړې
د هنر ښا پيری ، وکړې نوې کوډې
ستا د مور مينې خټک او قلم درکړ
چې زما نيمګړی کار دې نن تر سر کړ

WWW.samsoor.COM

زما ټول ژوندون د دې شيبې په تمه
زما ټوله هستي دې ته هسته شوې
د زاړه بلورستان تقدير همدا دی
د ګلښوم د عظمت روح دی په دې کې
مګر دا خو د تقدير دلوبې پيل دی
ستا زخمي پلار ته مزلونه دي په مخ کې
ديولوی حقيقت ور دی پرانيستلی
لام يې داسې امتحان ته ور بللی
اسمانونو زما تقدير داسې ليکلی
د ارواحو سرداران زما لپاره
يوله بل سره په شور باندې اخته دی
دابشر دعاطفې د چينې تږی
داله جنګه سترې شوی انسان ګوره
له ازله تردې دمه سرګردانه
دې نړۍ ته ابدي سوله رابولي
خو ناکام دی ، ناامېده لالهانده
زما دژوند لوی امانت دغه پيغام دی
دانسان مرګ په انسان باندې حرام دی
تقدير لوی امانت ماته راسپارلی
زما ژوند شو جاويدان د رنځ لپاره
ايلينو له لرې لرې راناري کا

ما وربولي هاغه ښکلي بل جهان ته
زه يې وينم چې يې زلفې باد ته ناخي
زه يې وينم د موسکا شاته غمونه
ما ته وايي چې مرمر له ځايه يوسم
دغه پيټې د نړۍ تر پايه يوسم
سونارا !نن د تقدير فيصله واوره
ستا د مور دغه انځور به زه وروړمه
داسې ځای ته چې له وينو څخه پاک وي
داسې ځای چې انسان قتل نه وي کړی
داسې خاوره چې د ظلم سيوری نه وي
داسې ځای چې لوی وحشت د انسان نه وي
داسې ځای چې د بدرنګو آواز نه وي
داسې ځای چې هيڅ څوک قتل پيژني نه
چا ته درد او چا ته مرګ وررسوي نه
د انسان په لاسو مرګ د انسان نه شته
داسې ځای چې په کې جنګ ته مانا نه شته
هيڅ چانوم د جګړې نه وي اوريدلی
د مرمرو ايلينو به هلته تم شي
هلته جوړ به وي يو کور د عشق لپاره
ملکه به وي ستا مور د عشق لپاره

WWW.SAMSOOR.COM

پېنځه ويشتم سرود

لام افق ته و ځير شوی لرې لرې
سونارا ته يې برخليک د ځان ښوولو
زويه مور دې ما وربولې خپل جهان ته
زه ورځم زويه زما ده ډېره بيړه
دا وروستۍ هيله مې ته پوره کړه ګرانه
د تقدير سترې سفر ته مې زړه ښه کړه
د غه ښکلې مرمرينه ځيره واخله
له ورېښمو جوړه شوې رسۍ راوړه
زما په شاپورې يې وتړه محکمه
رسۍ تاو کړه زما بې لا سه دوه اوږونه
زما په ملا پورې ځيره د مور کړه ټينګه
چې تقدير د عاطفې او انسانيت ته
په خندا دا لوی سوغات پر ډډه يوسم

WWW.samsoor.com

خپلې ګرانې محبوبې سره يو ځای شم
عرش ته نذر د هنر په ګډه يو سم
لمر لا نه ورسيدلی و غرمې ته
لا يو دوه بازان اسمان کې په اتڼ وو
لا د ځالو توتکۍ نه وې راغلې
لا د سپاندې بوی راته د درې منځ نه
لا شرنګا د رمو نه وه لرې شوې
های وهوی لا د شپنو راته له ورايه
سونارا چې د وريښمو رسۍ کش کړه
دبې لا سه پلار او ورو پورې يې ټينګ کړ
لوی قامت د ايلينو جوړ په مرمر کې
دلام ملا لا د همت راماته نه وه
لا هما غسې ولاړ لکه نښتر و
لا يې زر ځې سترګې خښې بر افق ته
لا يې توند نظر ګنډلی و اسمان ته
ته وا ويني خپله مينه ښه له ورايه
چې وربولي يې په مينه خپل جهان ته
ها درنده لويه ډبره يې په شاوه
مګر نه و لا قامت د لام خم شوی
د بر خليک نوې کښسه وه پيل شوې
لام روان شو چې پيدا کړي خپله مينه

WWW.SAMSOOR.COM

لام یو داسې ځای ته ځي چې خبر نه دی
چیرې شته او که جهان کې بیخي نه شته
داسې خاوره چې پرې وینه تویې نه وي
انسانیت ځکلی نه وي د وحشت خوند
چا په لاس دانسان مرګ نه وي لیدلی
داسې ځای چې په کې مینه وي الفت وي
داسې ځای چې په همدې دنیا جنت وي
لام د ښکلې ایلینو ځیره په شا کړه
لومړی ګام یې دختیځ خواته اوچت کړ
لکه ځي چې د نګه رڼاهېواد ته
سونارا پسې حیران ببسد ولاړ دی
نه پوهیږي چې داهر څه ولې کیږي
پلار به چېرته کړي پیدا سپیځلې زمکه
چې پرې وینه دانسان نه وي پاشلې
خدایزده چېرې به وي مور ورته په تمه
خدای خبر چیرې به ځای ددې ځېرې وي
زخمي پلار به یې تر کومه ځایه وړی لا
په اوږو به دغه بار پورته کوي لا
د تقدیر لا څه عجیبه تماشه ده
بې لاسونو لام ته پېښه تلوسه ده
لاخو پیل د سفر دی مزل اوږد دی

WWW.samsoor.COM

د سپیڅلې زمکې لوری لو دن نه شته
خو قامت د لام نښتر غونډې راست د رومې
د مرمرو غر تړلی ور په شا دی
په اوږو پورې یې متې اولاس نه شته
خو روان دی خدا یزده کومې خوا ته د رومې
خپل تقدیر یې دی په ملا پورې تړلی
خدا یزده چیرې به یې کوز کړې په جهان کې
لا ځنګل چوپ دی لا سیند آرامه د رومې
لا یو دوه بازان تاویږې په اسمان کې
لام ورو ورو له سونارا ښخه پناه شو
د زلمې زوی زړګی ډک دی له سلګیو
یو ناڅاپه پوه په غم د تنهایې شو
د فکرونو په سفربانډې رهې شو
چې یې و کتل دلرې درې پای ته
پلار پناه و نور یې نه لیده له ورایه
په اسمان کې دوه بازان و ستړې شوې
باد په شغ بانډې راتیر شو په دره کې
ونې واوښتې راواوښتې ځنګله کې
مسا پر دلرو لارو ولاړ پناه شو
په دره کې پټ ځګیر وی د سونارا شو

WWW.samsoor.COM

شپږ ویشتم سرود

ډ بر کلونه دي او ښتي پيړۍ ولاړې
شپې او ورځې لکه شګې د خوړ ولاړې
نور هغه کلونه پاتې نه دي زړو کې
څوک د خيال او خوب جهان کې نه راګرځي
نورستان د غرونو زړه کې پټ ساتلي
د سلګونو کلو ورک يادونه غلي
افسانې دي پاتې شوې هاغه وخت نه
دخپو په ژبه يې سيند ځنګله ته وايي
لمر لا هسې طلايي بګۍ کې راشي
غر لا هغسې ولاړ دی هيبتناکه
سيند هماغسې په تېرو سينه موښې
ځنګل هغسې د باد د کوډ ګر کور دی
شنې کوترې له څاه ګانو څخه راشي

په ځنګله کې د شنو څانګو میلمنې شي
بادته پاڼې په نازواوړي او راواوړي
رمې وشرنګوي زنګ په خپلو غاړو
لاهم ژوند په نورستان کې په څپو دی
لا بزګر ځوانان سینه پر سیند سره کا
لا هم پېغلې غتې ګرګې له غره راوړي
لا شپانه په های وهوی نارې سورې کا
مګر خلک داسې وايي پټ یو بل ته
چې درو کې شپه تیاره وي سهمناکه
پس له نیمو شپو چې خلک ټول ویده شي
یو ناڅاپه په دره کې یو ورک سیوری
راپیدا شي ناشناخته غوندې یو سیوری
اوږدې زلفې یې د باد څپو ته ناڅي
په تیارو درو کې ګرځي پریشانحاله
هرې سا سره دلام نوم په خوله اخلي
څوک یې هیڅ له نوم او رازه خبر نه دي
دا چې ولاړه شي تیاره شپه کې پناه شي
باد یې ورو بې قدم قدم له زمکې
وروسته شپه چې وي لا څو پاره اوښتې
سباوون چې رانږدې شي سپیدې واوړي
چې لا ټول عالم ویده په درانه خوب وي

WWW.samsoor.com

په همدې لاره درانه ګامونه تير شي
يو ملنګ غوندې ببر سيورى راواوړي
كړوپ روان وي يو دروند بار يې پر اوږو وي
تور لستوڼي يې لا باد ته تش رپيږي
لو يه تيږه يې په ملا پورې تړلې
لا روان وي نا مالوم غوندې لټون كړي
ځينې ځينې شپانه ويني دغه سيوري
ځينې پاک ماشومان ويني دوى په خوب كې
هيڅ څوک نه شي نږدې تللى چې وګوري
دغه سيوري په رېښتيا دي ژوندي خلک
او که سيوري دي ، اروا دي ، چې پټ ګرځي
هره شپه په سردرو دنورستان كې
خداى خبر دى څوكلونه پيړۍ اوړي
ژمي اوړي راشي منى شى سپرلى شي
ونې وښنډې ګلونه پاڼې شنى كا
بيا لغړې شي له ژيړو پاڼو څانګې
پاغوندې د واورو سپينې په نڅا شي
سيند را ډک شي له كنګل كنګل اوبو نه
كله خړ سيلاو راكوز له سر دروشي
كله شنډې د ځنګله په تبرو لو شي
كله شنه پټي په خړ سيلاو لاهو شي

WWW.samsoor.COM

مګر ستوري لا هم ډېر وي په اسمان کې
لا د ژوند بوډا ژوندی دی په جهان کې
دغه دوه ستړی ستومانه سیوري ګرځي
په درو په سردرو دلوی وطن کې
چې پیدا کړي پاکه خاوره پاکه زمکه
هلته دمه شي ډک جام د تقدیر وڅښي
چې له وینو څخه پاکه خاوره ښکل کړي
پرې د عشق او محبت کلی آباد کا
له ازله غمجن زړونه په کې ښاد کا
هره شپه دوه مسافر پر لاره تېر شي
دیوې زلفې د باد څپو ته ناڅي
بل په شا د تقدیر غروړي کړوپ روان وي
تش لستوني یې لا زانګي لاس یې نشته
ډېر کلونه شول چې نیمه شپه تیریږي
په تیارو درو کې ورو ورو پناه کېږي
دوی د زمکې هره لویشت ده لټولې
پاکه زمکه یې لا هم نه ده موندلې...

پای

WWW.SAMSOOR.COM

دا منظومه

زه د خپلو درې سره منظومو لپاره د يوه ستر انسان منندوی يم. لوی خدای(ج) دې پرې ورحميږي اروا ښاد استا د رشاد يادوم. "هوسۍ" يې چې واوريده نو د ښوې عالمانه سريزې تر ليکلو ورها خوا يې خورا وهڅولم ،چې منظومه ليکنه وغځوم. کله، چې "ارشاک او اوشاس" خپره شوه هومره خوشاله و لکه زه چې ورته خوښ وم. په دې دوهمه کې د ډېرو تاريخي او لرغونو څرګندونو غوټې خدای ښښلي استاد را پرانېستې وې.

په ۱۳۸۲ لمريز کال چې د استاد په خدمت کې وم د نورستان (همدغې بلورستان) د منظومې د خاکې (طرحې) په اړه مې يادونه ورته وکړه ،استا د په څوکۍ کې لږ راهسک شو ،يوه خوږه خندا يې وکړه او بيا يې راته وويل: "لوی خدای دې مرسته درسره وکړي ، چې دا کار وکړې" استاد دمنظومې اډانه خوښه کړه - هيره دې نه وي، چې ستاسو په لاس کې منظومه تر هغې طرحې يو څه بدلون لري- استاد د زاړه نورستان په اړه څرګندونې وکړې او خدای شته د تل په څير يې د حافظې ځواک او علمي صلاحيت ته ګوته پر غاښ شوم. له استاده مې يادښتونه راواخيستل او راووتم. وروسته تر هغې ورځې مې استاد دوه ځله نور وليده او هر ځلې يې په ټينګار حکم راته کاوه ،چې منظومه بشپړه کړم او ما هرځلې خپله وعده نه ماتيدونکې ګڼله ، خو د قسمت ليکنه بيله وه ژر مسا پر شوم او د سمندرونو شاته ، تورې دړې ته کيناستم چې ګوندې کوم څه زده کړم ، په امريکې کې دزده

WWW.SAMSOOR.COM

کړې پر مهال تل راسره د منظومې د بشپړولو تلوسه وه.

يوه ورځ استاد ولاړ او ډېر يې تر يې پر يښول او دا چې ما يې دغه امر نه و پر ځای کړی ډېر شرمنده وم ، همدا چې د وطن خاوره مې ښکل کړه ،پر منظومې راولګيدم او ايله چې پوره شوه.

ماته د منظومې د ليکلو پر مهال ډېرو فرهنګي ملګرو او مشرانو زړه راکړی ،چې له ټولو مننه کوم خو يو څو يې دلته يادوم :دنورستان پيژندنې يوه مطرح څېره ښاغلی سميع الله تازه ددغې ښکلې سيمې په اړه ګڼ معلومات راکړل ،درنو پوهاند دوديال او حاجي صاحب حسام تل هڅولم او زما ځوان ملګري حميدالله محمد شاه ددې منظومې پر کمپوز برسېره تل راسره ملګرتيا کړې ، او زه يو ځل بيا له ټولو څخه مننه کوم.

اوس راځم دمنظومې د ځينو نومونو او اصطلاحاتو شرحې ته:

په منظومه کې دزاړه نورستان له لرغونو اساطيرو څخه ځينې کرکټرونه او ځينې څېرې شته ،چې دلته د پخوانيو نورستانيانو له انګېرنو سره سم معرفي کيږي ، دغه اسطوره يي څېرې د پخواني يونان له اساطيرو سره ورته والی لري ،چې اوس خلک دهغوی پر موجوديت باور نه لري .له دوی څخه يو شمېر - د الفبا په ترتيب- دادي:

اشخاص:

4 ايندر: په پخوانيو نورستاني اساطيرو کې د شرابو رب النوع و او په واما کې يې د يمرا حيثيت درلوده .په افسانو کې راغلي، چې ده يو ښکلی باغ جوړ کړی و ، ځينې نورستان پيژندونکي فکر کوي، چې د هغه باغ پاتې شونې اوس هم شته.

5 ايلينو (الينو، الينا) يمرا اوه لوڼې درلودې، ايلينو داسې يو نوم دی، چې ريښه يې په الينايانو (د نورستانيانو مترادف) الينګار او نورو نومونو کې هم شته.

6 بري د غلام په مانا ده.

7 پکتانه: پښتانه، دلغمان لرغوني خلک.

8 دیزاني (دیزنی ، دیځني): د حاصل خېزۍ او له ښځو څخه د حمایت رب النوع.

9 کتي: د نورستان د خلکو د یوې پښې (نژاد) نوم دی.

10 ګېښ: د جګړو رب النوع و.

11 مال ارا: د شتمنۍ او ثروت خاوند.

12 لام: لام که څه هم په نورستان کې کلي ته وايي؛ خو د شخص نوم هم دی، چې مهترلام یې بېلګه ده. لام د دغې منظومې د لیکوال لپاره د یوه ځانګړي کرکټر مفهوم لري.

13 یمرا: د پخواني نورستان تر ټولو مشهور رب النوع و، چې په زړو اساطیرو کې یې خورا مهم ځای درلوده.

14 یوښ: شیطان یا د اوستایي دورې اهریمن ته ورته څېره ده. پخوانیو نورستانیانو د شر او بدۍ رب النوع ګاڼه.

سیمې:

بلورستان: د زاړه نورستان نوم، بلور د سپینو جامو د اغوستونکي توکم لپاره هم کارول کېده؟

پارون: اوس د نورستان ولایت مرکز او د لرغوني نورستان یوه برخه ده.

راسا: د کونړ سیند لرغونی نوم.

کښتون: په کلښوم کې تر ټولو لوړه څوکه ده، چې ۳۷۶۰ متره د سمندر له سطحې څخه لوړ دی.

کلښوم: له جغرافیایي پلوه د نورستان منځنۍ درې ته کلښوم وايي.

کورګل: د کشمیر یوه مشهوره سیمه ده، اوس یې کارګیل بولي په دې نامه په نورستان کې هم یوه سیمه شته. په منظومه کې کورګل هماغه د کشمیر اوسنی کارګیل دی.

WWW.SAMSOOR.COM

لمپاکا: اوسنی لغمان.
هډه او ویهار: د زاړه ننګرهار نامتو سیمې.
هیندوکوښ: اوسنی هندوکش.
وایګل: دغه سیمه اوس هم په همدې نامه یادېږي.

ګاڼې او توکي:

1 پتنیک: غوږوالۍ.
2 ښېټوپه: ننني پکول، ټوپه خولۍ ته وايي.
3 کتره: چاړه، چې په ملا کې به په ملاوستني پورې ټومبل کېده.
4 کیړه: د اتلولۍ نښه، یا لویه تمغه، چې یوازې به زړورو او اتلو کسانو او د هغوی د کورنیو د غړیو په جامو پورې ټومبل کېده.
5 ناټ: اتڼ.

او وروستۍ یادونه:

دا مشهوره ده، چې نورستانیانو به په لرګیو کې خېرې انځورولې د نورستان دغه لرغونی صنعت او هنر خورا مشهور دی.

د لرګینو پڅو ډېرې نښې اوس هم په کابل موزیم کې خوندي دي.

دا چې لام ولې د خپلې مینې (ایلینو) خېره په سپین مرمر کې انځور کړې وه یوه استثنا ده ، لام له ډېرې مینې څخه په دې منظومه کې دغه بې دودي کړې ده.

پای

WWW.samsoor.COM

سفر

سفر

يو ملنګ پيران پير په لاس لکړه
پر اوږو يې ولـول څڼې را پرتې وې
په خبره کې يې مرموز اسرار پټ کړي
دواړو سترګو کې يې زړ پټې کيسې وې
***
يو مريد و ورته ناست ترونې لاندې
قصيده يې پخوله له مرشده
ويل يې حق ته رسېدل اسم اعظم دی
د هستۍ د راز مانا هم پته نه ده
***
ويل يې ځار دې شم زما پير پيرانه
ټول ذکرونه مې پوره کړل له کتابه
د ښاما رله جنګه اوس راغلمه خود ته
قصيده کې شومه تېر له لوی دريابه
***

WWW.samsoor.COM

ته خو پاک په کرامت يې زما پيره
قصيده کې چې يو ځل له هوشه ولاړم
سور له اوره يو شيطان مخې ته راغی
بد خبر يې ما ته راکړ چې اوس ژاړم

***

ويل يې ستا تقدير له اصله دوزخي دی
خلاص به نه شې په اويا ځله ژوندونه
د سقر لمبې و تا ته انتظار دي
يې عاجز د خپل تقدير له اوښتونه

***

هغه اور چې ازلي ستا په قسمت دی
بل بنده يې لايق نه دی زما ياره
ځه د خپل تقدير کاتب نه تپوس وکړه
چې يې ولې درته کښلې دغه لاره

***

نو کوربان شم زما پيره دستګيره
د شيطان له وسوسې نه خلاصون غواړم
د قسمت او د تقدير په راز مې پوی کړه
له دې بلې مرحلې اوښتون غواړم

***

WWW.samsoor.com

پیــر و ډوب پــه تفکــر کــې چیــرې تللــی
بــر افــق کــې یــې ګنــډلی خپــل نظــر و
یــو ناڅاپــه یــې مریــد تــه وکتلــې
دې کتــو کــې څــه عجیبــه شــان اثــر و

❋❋❋

ویـل یې لاس راکړه چې لرې چیرې ولاړ شو
د مجــاز لــه دې دنیــا نــه ځــان پنــاه کــړو
حقیقــت د اوو ســیندونو شــاته پــټ دی
پــه اخــر ســر د دنیــا کــې یــې پیــدا کــړو

❋❋❋

پیر را پاڅېد ، څرخ یې وخوړ او را تـاو شـو
یـوې پښـې تـه یې درب ورکـړ مسـتانه شـو
مریـد هـم ورپسـې ګـام واخیسـت چټـک شـو
نـامعلوم لـوري تـه دواړه روانـه شـوو

❋❋❋

اوږد ســفر و ، شــپې او ورځــې بــه روان وو
لــه ځنګلونــو وچــو دښــتو نــه پنــاه شــول
مــودې وشــوې چې لـه خلکـو څخـه هېـر شـول
تېــر د خیــال او د خوبونــو لــه دنیــا شــول

❋❋❋

WWW.SAMSOOR.COM

يــو وه ورځ چــې دواړه ورېي وو نهـــار وو
مريـد واخيست اجـازت چې څـه پيدا کړي
يـو کبلـی يـې د غرڅـې پـه دام کـې ونيـو
چـې مـړه وربانـدې ګېـډه بېنـوا کـړي

❋❋❋

لـه کبلي سره خپـل پير تـه چې راستون شو
ويـل يې ځار شم غرڅه ګۍ مې ده نيولې
تـې پـه خپـل پـاک مبـارک لاس کـړه حلالـه
چـې اروا يـې پـه جنـت کـې شـي آغلـې

❋❋❋

پيـر ويـل، زه بـه يـې حلالـه کړمـه وروسته
خو پـه دې دښته کې چيرې هم اور نـه شته
وايـه څنګـه او پـه څـه بـه يـې پخـه کـړو
دلته سکور او نغری نه شته دی کور نه شته

❋❋❋

چې پرې اور پـه وچو خسو باندې بل کـړو
ځـه پيدا چې څه لمبه يا څـه سپرغۍ کـړو
چـې پخلـي تـه يـې نغـری د اور تيـار شـو
بيـا حلالـه بـه نازکـه غرڅـه ګـۍ کـړو

❋❋❋

WWW.SAMSOOR.COM

مريد وكتل تش لاس حيران ولاړ و
دلته اور دلته سپرغۍ به شي له كومه
په دا هسې لوی بيابان كې خو څوک نشته
دومره لرې د بوه ګۍ به شي له كومه

***

ويل كوربان شم زما پيره دستګيره
وايه اور له كومه ځايه را پيدا كړم
كرامات دې را ښكاره كړه په بيابان كې
څه نوا چې د دې ګېډې بېنوا كړم

***

پير ويل هاغه لرې خړه غونډۍ ګورې
د هغې شا ته كلا ده برجوره
د دنيا آخر، هماغلته دوزخ دی
هلته ورشه اور وغواړه بختوره

***

د دوزخ د كلا ور دې چې ټک ټک كړ
پاسبان د جهنم به را بهر شي
هيبتناک او غوسه ناک مګر سخي دی
څوک چې ورشي نو حاجت يې مقرر شي

***

WWW.SAMSOOR.COM

هلته ډېرې دي لمبې ډېرې ډېر اورونه
وايه لږ څه لمبه راکړه چې اور بل کړم
غرڅه ګکې چې پرې پخه زه او ملنګ کړو
نو دوزخ به پرې د ګيډې ال او مل کړو

***

مريد موسک شو ، د غونډۍ پلو روان شو
په کمزوري ځان يې پورته کړل ګامونه
لږ څه لرې د غونډۍ شا چې ښکاره شوه
وې ليدل دنګ د ېوالونه اوبرجونه

***

هيبتناکه سره بخن يې د ېوالونه
د لمبو له تاو يې جوړ واړه برجونه
د دنيا اخر منزل و مريد ، ستړی
په لړزا لړزا يې اخيستل ګامونه

***

شېبه وروسته د کلا مخ ته ولاړ و
له هيبته يې بدن ټول ناکرار و
يوه توره د پولادو دروازه وه
زنځيرونه يې د سرپو صد هزار وو

***

WWW.samsoor.COM

په ډار ـ ډار يې ګوتې پورته کړې زنځير ته
يو درونـد غـږ د شـرنګهار د دروازې شـو
مريد ويـرې نـه پـر ځـاى لکـه ډبـره
يـو ناڅاپـه غرهـار د دروازې شـو

***

په درانـه غـږ پـولادي دروازه وا شـوه
تـپ او دود ورنـه راووتـه بهـر تـه
چيـرې لـرې د ځګرويـو چغـو رږغ و
مريـد هـک حيـران ولاړ و دې محشـر تـه

***

دروازې نـه بدهيبتـه سـپاهي ووت
دواړه سترګې يې سرې ـ سرې لکه انګار وې
مخـامخ شـوې د مريـد پـه څېـره خښـې
وې حيرانـې دغـه سـترګې هـم پـه قـار وې

***

ويـل يـې څـه دي مسـاپره تـه څـه غـواړې
اجل کـوم ځـاى نـه راوستى يـې بدبختـه
يـم حيـران څنګـه ژونـدى دلتـه ولاړ يـې
دې کـلا تـه د راتلـو لاره ده سـخته

***

WWW.samsoor.com

د خپل نفس اووه دوزخونه به دې پالي
د ګناه سل بيابانونه به وهې ته
خدای در کړې عاطفه به زړه کې وژنې
په دې سختو لوارو لارو چې راځې ته

***

مګر ته خو لاژوندی دلته ولاړ يې
وايه څه ته دې زما دروازه وا کړه
دلته څه غواړې بې سره لېونيه
وايه څه له دې همه دنيا ته شا کړه

***

مريد وويل زما درته سلام دی
لاروی، د حقيقت په لارو سر يم
د خپل پير په توکل باندې روان يم
له دنيا او له عقبا نه ناخبر يم

***

زه او پير په بيابان پاتې نهر يو
يوه ځوانه غرڅه ګۍ مو ده ښکار کړې
اوس په اور پسې راغلی يمه دلته
که ته راکړې د لمبو يو څو بخرې

***

WWW.samsoor.COM

بـــس د اور يـــوه شـــغله راكــه ښــا غليه
چـې پخـه كـړو پـرې خـوږه د غرڅـې غوښــه
بـس چـې لـږ شـو مه پيـدا كـړو پـه بـدن كـې
بيـا بـه پيـل كـړو مـزل پـه خپلـه مخـه

❋❋❋

پا سـبان د دوزخ سـترګې كـړې پـرې بنـدې
ويـــل يـــې تـــه يـــې تېروتلـــى مســـا پره
دلتـــه هـــره كـــوچنۍ ســـپرغۍ حســـاب ده
دلتـه هـر څـوك پـه خپـل اور دى شـعله وره

❋❋❋

دلتـه هـيڅ اضـافه اور دوزخ كـې نـه شـته
دلتـــه هـــر دوزخـــي خپـــل اور دى راوړى
د هـــر چـــا خپلـــه ګنـــاه دلتـــه بليـــږي
دلتـه هـر عاصـى دى خپـل تقـد ير جـوړ كـړى

❋❋❋

دلتـــه څـــومره ګناهونـــه هـــومره اور دى
دلتـه څـومره چـې ظلمونـه هـومره شـور دى
پـه دنيـا كـې هـر قاتـل پـه خپلـو لاسـو
لـه لمبـو نـه آبـاد كـړى دلتـه كـور دى

❋❋❋

زمـا د هيچـا د ګنـاه پـه اور كـار نـه شـته
زمـا پـه لاس كـې يـوه تشـه شـغله نـه شـته
تـا تـه تـش لـوګى هـم نـه شـم دركـولى
زمـا د نـورو لـه اختيـاره چـاره نـه شـته

دلته هیچا ته موږ اوربل کړی نه دی
دلته هیڅ دوزخي مور نه پیدا نه دی
هر سړی یې په خپل لاس بلوي ځانته
دلته سکور هم د بل چا په سودا نه دی

***

دلته هر څوک له خپل اوره ګریزان دي
یو ساده لېوني ته یې چې اور غواړې
په خپل ځان کې دې لمبې د عصیان بلې
د ګناه اور دې بس نه دی چې نور غواړې

***

څه ورځه دلته دوزخ دی خو اور نه شته
که راځې نو خپل عمل لکه اور راوړه
دلته هیڅ یو سپین تقدیر راتللی نه شي
د اختیار په سکور دی ځانته څه تور راوړه

***

دلته رحم د خدای، بل اورونه مړه کا
بنده ګان یې د اختیار په خسو بل کا
چې هرڅوک د سوزېدو لپاره راشي
په ناچارۍ یې خپل عمل ورسره مل کا

۷_تله_۱۳۸۲

WWW.samsoor.COM

ځنګل

WWW.samsoor.COM

ځنګل

نري لاره ناڅرګنده
خدايزده چيرته به رسيږي
د يو شنه ځنګله تر څنګه
د جونګړې ورټکيږي

باد په خپلو لمدو ګوتو
خوځوي پردې په زوره
پنجرې کې د جونګړې
او باران په شړک وريږي

نيمه شپه تپه تياره ده
تورې لړې راخورې دي
غر د وريځو غيږ کې ډوب دی
چيرې تالاندې غوريږي

WWW.SAMSOOR.COM

په يوه ساه، باد چغيږي
شيبه وروسته چيرې لرې
راځي غږ له شنه ځنګله نه
په ملا څانګې را ماتيږي

په جونګړه کې دننه
يوه تتنه شان رڼا ده
د باران او بام له غږه
ډيوه ويرې نه رپيږي

نرۍ لاره ناڅرګنده
خدايزده چيرته به رسيږي
د يو شنه ځنګله تر څنګه
د جونګړې ورته کيږي

مساپر د لرو لارو
ايښي وربانده ې لاسونه
له جامو يې اوبه څاځي
زړه کې ډېر لري غمونه

شېبې وشوې چې ولاړ دی
لټوي يو ځای د امن
غربې سترې نظر سترې
ډېرې يې کړې دي مزلونه

د کلونو مسافر دی
بې منزله بې مقصوده
ښايي لار يې ورکه کړې
چانه وکړې تپوسونه

مياشتې وشوې سرګردان دی
د دې شنه ځنګله په منځ کې
ورنه ورک ختيځ لوديځ دی
نه شته لارې ګودرونه

ايله نن يې له ډېر لرې
شوه رڼا تر سترګو سترګو
لږ موسکی شو څه يې ووېل
بيا چټک يې کړل ګامونه

WWW.SAMSOOR.COM

مسا پر د لرو لارو
ايښي وربانديې لاسونه
له جامو يې اوبه څاڅي
زړه کې ډېر لري غمونه

له جهانه ناخبره
ګرېوان څيرې سربېر دی
لټوي د ژوندون ښې
يو ملنګ غوندې شاعر دی

په ښکلاوو پسې ګرځي
څو عاشق شي مينه وکړي
لږ په راز د مينې پوه شي
په ناپايه لارو سر دی

اووه سيندونه هم اوه غرونه
لرې دښتې او ځنګلونه
ډېرې لارې يې ليدلي
ورک مقصد پسې او تردی

WWW.samsoor.COM

ډېر بادونه بارانونه
ژمي اوړي پرې اوښتي
نن بيا ګير دی په توپان کې
هم ستومانه هم نهر دی

ټکوي ورد جونګړې
ګوندې وکړي لږ خه دمه
يا څوک لار ورته وښايي
دی خوشاله پرې اختر دی

له جهانه ناخبره
ګريوان څيرې سرببر دی
لټوي د ژوندون نښې
يو ملنګ غوندې شاعر دی

د ډيوې ترخنګه ناسته
يوه پيغله انځور ګره
د ښايسته سترګو ميرمن ده
او د زړونو تالانګره

WWW.SAMSOOR.COM

لاهو شوې خپل جهان کې
يو انځورېږي مخ ته ایښی
له پنجرې نه بهر ګوري
د رنګونو افسونګره

د توپان او ونو جنګ دی
لا باران اوري په زوره
له پنجرې نه هر څه ویني
د ښکلا د فن کوډګره

هر څه ویني خو ګونګۍ ده
شور یې نه شي اوریدلی
نه د تالاندې غړ اوري
نه خبر له مساپره

هر څه سترګو باندې اوري
هر څه سترګو باندې وایي
سترګې نه دي لوی کتاب دی
ډک د عشق له شور او شره

د ډيـوې تـر خنګـه ناسـته
يـوه پيغلـه انځـور ګـره
د ښايسـته سـترګو ميـرمن ده
او د زړونـــو تــــالانګره

ليـــونی توپـــان الــــوتی
ړلــــۍ اوري بـــاران اوري
پرديس ټول په اوبو لوند دی
يو پټ شور يې زړه کې ښوري

ټکــوي پــه غبرګــو لاســو
د زړې جـــــــونګړې ورلا
خـــو نقاشـــه بــې خبــره
د پنجـرې لـوري تـه ګـوري

نورنو زغـم د پرديس نـه شته
مــــاتوي ور د جـــونګړې
څـه سـړه سـيلۍ را دروميـ
پـرې جـونګړه ټولـه ښـوري

WWW.samsoor.com

بـــاد ډيـــوه وژنـــي او پيغلـــه
لمســـــوي د تيـــــارو غيـــــږه
بـــې لـــــه ويـــرې را پـــا څيږي
او ورځـــــي د وره پـــــه لـــوري

څـــوک ولاړ دی دروازه کـــــې
يــو آشـنا شــانتې قامــت دی
دا قامــــت کلونـــــه وشـــول
چې د پيغلې پـه خيـال اوري

ليـــونی توپـــــان الـــــوتی
ږلـــــۍ اوري بـــــاران اوري
پرديس ټول پـه اوبو لوند دی
يو پټ شور يې زړه کې ښوري

جوړ د شنو څانګو ځګيروی دی
پــه ځنګلــه کــې څــه غوغــا ده
بـــــاد هماغســـــې لګيـــږي
پــه افــق کـې شـنه بريښـنا ده

WWW.SAMSOOR.COM

لکه وي چاته په تمه
له کلو کلو راهيسې
د نقاشۍ زړه دربيږي
د پرديس په تماشا ده

د شاعر د زړه هرغړ ته
هرکلی په لېمو وايي
آئينه د شپو د حسن
مصوره د ښکلا ده

په جونګړه کې تياره ده
مسافر شاعر حيران دی
چې ځنګله کې دغه مېنه
جوړه کړې دلته چا ده

د دنيا په دې آرامه
ناآشنا لرې ګوښه کې
دا به څوک وي چې يې ځانته
بيله کړې دا دنيا ده

WWW.samsoor.COM

جوړ د شنو څانګو ځګيروی دی
په ځنګله کې څه غوغا ده
باد هماغسې لګېږي
په افق کې شنه برېښنا ده

په جونګړه کې تاوېږي
څه سره شانتې سیلۍ ده
ملکې د شپو ځنګله کې
درولې لا کېږدۍ ده

"آهای ! دلته څوک اوسېږي؟
آیا دلته د یو ستړي
او لامده پردیس لپاره
پیدا کېږي ځای د دمې؟ "

داسې غږ کړ مسافر خو
څوک يې غږ اورېدی نه شي
څوک لیدی په سترګو نه شي
هرې خوا ته تروږمۍ ده

WWW.samsoor.COM

لږ شیبه وروسته رڼا شوه
پېغلې بلــه کــړه ډیــوه بیــا
پــه لیــدو یــې لاحیــران شــو
مســـــا پر د لــــــرو لارو

وایــه څــوک یــې دلتــه پــاتې؟
د کـــوم حســـن قــافلې نـــه؟
ورکــوي ځــواب پــه ســترګو
شاعر پوه شو چې ګونګې ده

پــه جــونګړه کــې تــاویږي
څــه ســره شــانتې ســیلۍ ده
ملکــې د شــپو ځنګلــه کــې
درولـــــې لا کېـــــږدۍ ده

د شــاعر نظــر چــې پریــوت
پــه هــر لــوري د جــونګړې
وې لیـــدلې هـــرې خواتـــه
سترګې، سترګې، سترګې، سترګې

WWW.SAMSOOR.COM

انځور ګره وه د ستر ګو
تصويرونه وو د ستر ګو
هرې ستر ګې درلودلې
د برې ژبې او خبرې

شاعر پوه شو چې منزل يې
د کلو کلو مزلونو
پرديسيو او خواريو
دا جونګړه ده د مينې

د ژوندون مقصد يې دا دی
همدا پيغله يې ده مينه
ابدي دمه همدا ده
ددې ستر ګو په محل کې

"زه شاعر مقصد مې ژوند دی
غوارم مينه باندې پوه شم
د کلونو مسافر يم
په تا پيښن شوم ښکلې پيغلې ! "

د شاعر نظر چې پريوت
په هر لوري د جونګړې
وې ليدلې هرې خواته
سترګې، سترګې، سترګې، سترګې

"زما سترګې لوی کتاب دي
ډک د عشق له شورا و شره
راته ګوره چې څه وايم
لېونيه مسا پره ! "

او شاعر سترګو لاهو کړ
ورنه هر څه سترګو يو وړل
بس يو دی وو او دوه سترګې
شو دنيا نه ناخبره

سترګې تربې وې د مينې
ته به وايې چې کول يې
د تودې غيرې ستونه
انځور ګره وه کوډګره

WWW.samsoor.COM

څــه راکښــلـووو د خمـــارو
څـــه پيـــالې د هوســـونو
ډکــې ډکـــې وې لـــه نــازه
زړه يـــې وړلـــو لـــه شـــاعره

خداى(ج) خبر چې سترګو څه ويل
خو شاعر يې خيال کې ډوب کړ
چــې: "اوس واوره درتــه وايــم
يـــو پـــټ راز يـــوه خبـــره

"زمـا سـترګې لـوى کتـاب دى
ډک د عشـق لـه شـورا و شـره
راتـــه ګـــوره چـــې څـــه وايـــم
ليونيـــــــه مســــــــاپره ! "

ســـترګو پيـــل کړلـــي کـــوډې
څــه کيســې وې څــه رازونــه
د شـــاعر زړه پـــه درزا شـــو
اضـــطراب وهـــل موجونـــه:

WWW.samsoor.COM

"ای د وخت د لارو ستړيه !
تـه خبـر يـې لـه (ژوندونـه) ؟
او چې (مينـه) څـه تـه وايـي؟
تـش انسـان تـه دوه نومونـه

يـو پايښـت د ځـان لپـاره
بلـه بـل نـوم د هـوس دی
يـو يـې تش د ساه ايستل دي
بـل دوکـې او فريبونـه

مـا ليـدلي چيـرې نـه دي
چـې (انسـان) د بـل لپـاره
چيـرې ومـري يـا ژونـدی شـي
يـا عـاشـق د بـل پـه عشـق شـي

څـوک مـين شـي لـه دې پـاره
چـې معشـوق پـرده مـين دی
د هـر چـا ده خپلـه لاره
د هـر چـا دي خپـل مزلونـه

WWW.samsoor.COM

سترګو پیل کړلې کوډې
څه کیسې وې څه رازونه
د شاعر زړه په درزا شو
اضطراب وهل موجونه:

ته اوزه د (ژوند) او (مینې)
دوه مثالونه یو دوه نښې
زه په تا باندې مینه
ته په ځان باندې مین یې

زه ریښتینی ژوندون غواړم
ځکه تښتم له انسانه
یم کلونه دلته ناسته
د یو چا مینې ته تږې

هو! زه تښتم له انسانه
خو مینه په انسان یم
ځکه تل انځورومه
په خپل ژوند کې کې راز د مینې

WWW.samsoor.COM

آيا ته ددې لپاره؟
مسا پر شوې دلته راغلې؟
چې يو ځوک دې د ليدلو
د خيالونو ده نقاشه

نه ! پوهيږم داسې نه ده
ته ملنګ د خپل خيرات يې
لټوې جلوه د حسن
د خپل عمر آئينه کې

ته اوزه د (ژوند) او (مينې)
دوه مثالونه يو دوه نښې
زه په تا باندې مينه
ته په ځان باندې مين يې

ځې د ورک مقصد په لوري
خو ويريږې له توپانه
له وطنه مسا پر يې
لا وتى نه شي له ځانه

WWW.samsoor.com

دلته نه يې راوستلی
د سپېڅلې مينې لارو
ته ښکلا وو پسې ګرځې
څه خبر يې له (ښکلا) نه

يو پرديس د تورو شپو يې
خو تيار ونه لرې کرکه
شوې را پېښ زما په جونګړه
چې پناه شې له بارانه

ته ورڅه يې زما د مينې
زه ورڅه يم ستا د مينې
ته باران او باد نه تښتې
او زه تښتم له جهانه

ته د (عقل) لاروی يې
زه د (مينې) مسافره
ته وهې د ښتې ځنګلونه
زه خپل زړه کې سرګردانه

WWW.samsoor.COM

ځې د ورک مقصد په لوري
خو ويرېږي له توپانه
له وطنه مساپر يې
لاوتی نه شي له ځانه

باد هما غسې غوسه دی
لا باران په شړک ورېږي
د ځنګله او وريځو جنګ دی
تورې لړې راخورې دي

کله شنې ښانګې شي ماتې
کله اور په وريځو بل شي
په جونګړه کې لا سترګې
د شاعر په زړه خښېږي

نور توان د پرديس نه شته
نه ځواب لري د سترګو
پرې کوډګرو کوډې وکړې
ليونی شو را پاڅېږي

WWW.SAMSOOR.COM

نور ليدی سترګو ته نه شي
اړوي مخ بلې خواته
له جونګړې نه راوځي
بيا ځنګله ته روانيږي

تور کچکول يې ورنه پاتې
پښې لوڅې ګريوان څيرې
ليونتوب او اضطراب کې
وهي منډې او ورکيږي

باد هماغسې غوسه دی
لا باران په شړک وريږي
د ځنګله او وريځو جنګ دی
توري لړې راخورې دي

نا څرګند لوري ته لاړو
تش د څو شېبو مېلمه و
پسې وو ته نقاشه
ژاړي، لوېږي او پاڅېږي

او چې پرېوځي بيا پر لاره
ښکلوي په پستو شونډو
د لمدو کبلو منځ کې
تش پلونه ورنه پاتې

WWW.samsoor.COM

پــه لېمــو کې دا سې وايــي:
"پــه ټــول ژونـد د انتظـار کـې
ای د لنـــډو شــــېبو بختـــه !
د نېکمرغـــه شـــېبو عمـــره !
ولـــې بېرتـــه رانـــه لاړې؟»

پــر د بس لاړ خــو خبــر نــه شــو
پــه دې راز چــې انځــور ګــرې
پـــه جـــونګړه کـــې دننـــه
د ښایســـته ســـتر ګو پـــه ژبـــه
نـــور څـــه نـــه وو هـــېڅ ویلـــې
بـــې لـــه دې ښـــکلې ســـندرې

چې:

«په لويو غرو باندې را تاوشول توپانونه
ږلۍ ورېږي
مه ځه دلته شپه وکړه
پاتې شه باران دی»

زمری/ ۱۳۷۲

WWW.SAMSOOR.COM

Download from:aghalibrary.com